KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2021/2287

2021 m. gruodžio 17 d.

kuriuo importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės apdirbamajai aliuminio folijai nustatomi galutiniai kompensaciniai muitai ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2021/2170, kuriuo importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės apdirbamajai aliuminio folijai nustatomas galutinis antidempingo muitas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ([1]), ypač į jo 15 straipsnį ir 24 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Inicijavimas

(1) 2020 m. gruodžio 4 d. Europos Komisija (toliau – Komisija), remdamasi Reglamento (ES) 2016/1037 (toliau – pagrindinis reglamentas) 10 straipsniu, inicijavo antisubsidijų tyrimą dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – Kinija, KLR arba nagrinėjamoji šalis) kilmės apdirbamosios aliuminio folijos (toliau – AAF). Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą apie inicijavimą (toliau – pranešimas apie inicijavimą) ([2]).

(2) Komisija tyrimą inicijavo gavusi skundą, kurį 2020 m. spalio 21 d. pateikė šeši Sąjungos gamintojai (toliau – skundo pateikėjai), pagaminantys daugiau kaip 50 % visos apdirbamosios aliuminio folijos Sąjungoje. Skunde pateikta pakankamai subsidijavimo ir jo daromos žalos įrodymų, pagrindžiančių tyrimo inicijavimą.

(3) Komisija, prieš inicijuodama antisubsidijų tyrimą, pagal pagrindinio reglamento 10 straipsnio 7 dalį Kinijos Vyriausybei ([3]) pranešė gavusi tinkamai pagrįstą skundą ir pakvietė Kinijos Vyriausybę dalyvauti konsultacijose. Konsultacijos surengtos 2020 m. lapkričio 30 d. Vis dėlto abipusiškai sutarto sprendimo priimti nepavyko.

(4) 2020 m. spalio 22 d. Komisija inicijavo atskirą antidempingo tyrimą dėl to paties KLR kilmės produkto (toliau – atskiras antidempingo tyrimas) ([4]). Per šį antisubsidijų tyrimą ir atskirą antidempingo tyrimą atlikta žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų analizė yra *mutatis mutandis* vienoda, nes Sąjungos pramonės apibrėžtis, atrinkti Sąjungos gamintojai, nagrinėjamasis laikotarpis ir tiriamasis laikotarpis abiejuose tyrimuose yra tokie patys.

1.1.1. *Pastabos dėl inicijavimo*

(5) Prieš tyrimo inicijavimą ir po jo Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad tyrimas neturėtų būti inicijuojamas, nes skundas neatitiko įrodymų rinkimo reikalavimų, nustatytų PPO sutarties dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių (toliau – SKP sutartis) 11 straipsnio 2 ir 3 dalyse ir pagrindinio reglamento 10 straipsnio 2 dalyje. Kinijos Vyriausybės teigimu, įrodymai dėl kompensuotinų subsidijų, žalos, taip pat subsidijuojamo importo ir žalos priežastinio ryšio buvo nepakankami. Po tyrimo inicijavimo pateiktose pastabose Kinijos Vyriausybė pakartojo, kad skunde dėl kelių

([1]) OL L 176, 2016 6 30, p. 55.
([2]) OL C 419, 2020 12 4, p. 32.
([3]) Šiame reglamente terminas Kinijos Vyriausybė vartojamas plačiąja prasme ir apima Valstybės tarybą, taip pat visas centro, regionų ar vietos lygmens ministerijas, departamentus, agentūras ir administracijas.
([4]) OL C 352 I, 2020 10 22, p. 1.

nurodytų subsidijavimo schemų nepateikta pakankamai įrodymų, kad būtų įvykdyti įrodymų standarto reikalavimai, ir, nepaisant skundo pateikėjo pagrįstai turimos informacijos, visada turi būti pakankamai įrodymų dėl subsidijos buvimo ir pobūdžio, materialinės žalos ir priežastinio ryšio. Kinijos Vyriausybė šį tvirtinimą taip pat pakartojo po galutinio faktų atskleidimo.

(6) Po tyrimo inicijavimo pateiktose pastabose ir po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė taip pat teigė, kad Komisijos memorandume dėl įrodymų pakankamumo ir antisubsidijų klausimynuose pateikta daugiau įtarimų nei skunde nurodyti teiginiai ir kad Komisija prie skundo pridėjo papildomų įrodymų tyrimo inicijavimui pagrįsti. Kinijos Vyriausybė teigė, kad įtraukusi tokius elementus Komisija išplėtė tyrimo aprėptį. Tiksliau Kinijos Vyriausybė teigė, kad pateikdama nuorodas į dokumentus, pavyzdžiui, 2018 m. ataskaitą dėl aliuminio, strategiją „Pagaminta Kinijoje 2025“, JAV prekybos departamento 2018 m. išvadas dėl aliuminio produktų ir į tirtinų finansų įstaigų sąrašą įtraukdama Kinijos eksporto ir kredito draudimo korporaciją (toliau – „Sinosure“) arba prašydama informacijos apie Kinijos bankininkystės ir draudimo reguliavimo komisiją (toliau – CBIRC), Komisija išplėtė tyrimo aprėptį.

(7) Komisija atmetė Kinijos Vyriausybės tvirtinimą dėl įrodymų pakankamumo. Iš tiesų, skunde pateikti įrodymai buvo skundo pateikėjo tuo etapu pagrįstai turima informacija. Kaip matyti iš memorandumo dėl įrodymų pakankamumo, kuriame pateikiamas Komisijos atliktas visų Komisijos turimų įrodymų, susijusių su KLR, vertinimas ir kuriuo remdamasi Komisija inicijavo tyrimą, inicijavimo etapu turėta pakankamai įrodymų, kad įtariamos subsidijos buvo kompensuotinos, atsižvelgiant į tai, kad jos iš tiesų buvo teikiamos, ir į jų dydį bei pobūdį. Skunde taip pat pateikta pakankamai įrodymų, kad dėl subsidijuojamo importo Sąjungos pramonei buvo padaryta žala.

(8) Komisija taip pat atmetė tvirtinimą dėl tyrimo aprėpties. Memorandume dėl įrodymų pakankamumo nagrinėjama Komisijos turima informacija, įskaitant, bet tuo neapsiribojant, skundo pateikėjo pateiktą informaciją. Skunde pateikti elementai iš tiesų buvo analizuojami ir tikrinami kartu su kitais Komisijai žinomais faktais pagal nusistovėjusią praktiką. Kaip nurodyta pranešime apie inicijavimą, atsižvelgdama į pagrindinio reglamento 10 straipsnio 2 ir 3 dalis, Komisija parengė memorandumą dėl įrodymų pakankamumo, kuriame pateikiama Komisijos atlikta visų jos turimų įrodymų, susijusių su KLR, analizė, ir kuriuo remdamasi Komisija inicijavo tyrimą. Taigi tyrimo aprėptis neapsiriboja vien skunde pateiktais įrodymais ir įtarimais, bet gali būti papildyta kita Komisijos turima informacija. Be to, tyrimo metu Komisija gali nagrinėti visą su įtariamomis subsidijomis susijusią informaciją ir neapsiriboti vien skunde pateikta informacija. Tas pats taikoma ir lengvatinį finansavimą teikiančioms finansų įstaigoms, kaip antai „Sinosure“, ir atitinkamoms reguliavimo institucijoms, pavyzdžiui, CBIRC.

(9) Nors Kinijos Vyriausybė pakartojo savo tvirtinimus dėl įrodymų pakankamumo ir tyrimo aprėpties ir po galutinio faktų atskleidimo, ji nepateikė jokių naujų esminių argumentų ar įrodymų. Todėl tie tvirtinimai buvo atmesti.

(10) Po tyrimo inicijavimo pateiktose pastabose Kinijos Vyriausybė teigė, kad skundo pateikėjas Kinijos teisės aktais naudojosi selektyviai ir neteisingai aiškino jų ryšį su AAF pramone. Kinijos Vyriausybė pareiškė, kad politikos dokumentai, pavyzdžiui, penkmečio planai (nuo 10-ojo iki 13-ojo), Pramonės struktūros koregavimo gairių katalogas (2005 m.) ir 2016–2020 m. spalvotųjų metalų plėtros planas, yra tik rekomendaciniai dokumentai, kurie nėra privalomi. Kinijos Vyriausybė taip pat nurodė, kad penkmečio planuose nėra konkrečios nuorodos į AAF.

(11) Komisija pažymėjo, kad Kinijos Vyriausybė neneigia, kad esama tokių planų, programų ar rekomendacijų, tačiau nesutinka, kad jie yra privalomi AAF pramonei. Komisija taip pat pastebėjo, kad skundo pateikėjas pateikė įrodymų, jog spalvotųjų metalų pramonė, kuriai priklauso aliuminio pramonė, minima keliuose Vyriausybės dokumentuose. Kinijos Vyriausybė nepateikė jokių įrodymų, kad šie dokumentai netaikomi nagrinėjamajam produktui.

(12) Kinijos Vyriausybė taip pat nurodė, kad valstybės valdomos įmonės, valstybės bankai ar „Sinosure“ negali būti laikomi valstybinėmis institucijomis ir kad skundo pateikėjas nepagrįstai rėmėsi formaliais kontrolės požymiais, kaip antai Kinijos Vyriausybės nuosavybės teise ir įtariamais įgaliojimais skirti ar nominuoti vadovybės pareigūnus, darydamas nepagrįstą išvadą, kad visos valstybės valdomos įmonės ir (arba) valstybės bankai veikė kaip valstybinės institucijos. Kinijos Vyriausybė taip pat teigė, kad skundo pateikėjas, vertindamas bankų vykdomų funkcijų pobūdį ir jiems suteiktų valdžios įgaliojimų pobūdį bei apimtį, rėmėsi ankstesnėmis Komisijos arba JAV prekybos departamento bylomis. Kinijos Vyriausybė taip pat teigė, kad ankstesnės Komisijos išvados dėl nesusijusių pramonės šakų negali būti pakankamas skundo įrodymas; be to, jomis nepagrindžiamas tvirtinimas, kad valstybės bankai ir „Sinosure“ veikė kaip valstybinės institucijos šiame tyrime.

(13) Komisija pažymėjo, kad šis Kinijos Vyriausybės tvirtinimas yra susijęs su jau nurodytu pirmiau ir kad skunde, be kita ko, minimas Kinijos bankininkystės įstatymas, o Kinijos Vyriausybė neginčija, kad jis yra Kinijos teisės aktas. Komisija pabrėžia, kad neseniai atliktuose ES antisubsidijų tyrimuose (susijusiuose su tomis pačiomis subsidijų programomis, kurios nurodomos skunde), kuriuose taip pat buvo nagrinėjama, ar valstybės valdomos įmonės ir (arba) valstybės bankai veikė kaip valstybinės institucijos, buvo padaryta išvada, kad taip ir buvo ([5]). Nors šie tyrimai apėmė pramonės šakas, nesusijusias su AAF pramone, tai nepaneigia minėtų institucijų priskyrimo valstybinėms institucijoms. Be to, Vyriausybės nuosavybės įrodymai gali būti laikomi įrodymais, kuriais „*kuriais siekiama įrodyti arba nurodyti*“, kad subjektas yra valstybinė institucija, galinti suteikti finansinį indėlį ([6])

(14) Po tyrimo inicijavimo pateiktose pastabose Kinijos Vyriausybė taip pat nurodė, kad pastaraisiais metais finansų sektoriuje būta esminių pokyčių ir reformų, todėl skundas negalėjo būti grindžiamas ankstesne padėtimi. Tačiau Komisija pastebėjo, kad skundo pateikėjas skunde taip pat pateikė papildomų įrodymų, kad tos subsidijų programos toliau taikomos. Komisija taip pat primina, kad Kinijos Vyriausybė nepateikė įrodymų, paneigiančių atitinkamų programų tęstinumą. Taigi inicijavimo etapu iš turimų įrodymų buvo galima matyti, kad nagrinėjamos subsidijų programos iš esmės nepasikeitė.

(15) Tose pačiose pastabose Kinijos Vyriausybė taip pat teigė, kad kai kurie rekomendaciniai dokumentai, įskaitant Laikinąsias nuostatas dėl pramonės struktūros koregavimo skatinimo (2005 m. Valstybės tarybos sprendimas Nr. 40, toliau – Sprendimas Nr. 40) su nuoroda į 11-ąjį penkmečio planą, yra pasenę ir tiriamuoju laikotarpiu nebetaikomi.

(16) Sprendimo Nr. 40 III skyriuje minimas Pramonės struktūros koregavimo žinynas, kurį sudaro trijų rūšių gairės – gairės dėl skatinamų, ribojamų ir nevykdomų projektų.

([5]) 2017 m. birželio 8 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/969, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomi galutiniai kompensaciniai muitai ir kuriuo iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/649, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės plokštiems karštojo valcavimo produktams iš geležies, nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 146, 2017 6 9, p. 17) (toliau – plokščių karštojo valcavimo produktų byla), 2018 m. lapkričio 9 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/1690, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės naujoms ar restauruotoms guminėms pneumatinėms padangoms, naudojamoms autobusams arba sunkvežimiams, kurių apkrovos indeksas didesnis kaip 121, nustatomi galutiniai kompensaciniai muitai ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/1579, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės naujoms ar restauruotoms guminėms pneumatinėms padangoms, naudojamoms autobusams arba sunkvežimiams, kurių apkrovos indeksas didesnis kaip 121, nustatomas galutinis antidempingo muitas bei laikinojo muito galutinis surinkimas ir kuriuo panaikinamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/163 (OL L 283, 2018 11 12, p. 1) (toliau – padangų byla) ir 2019 m. sausio 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2019/72, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės elektriniams dviračiams nustatomas galutinis kompensacinis muitas (OL L 16, 2019 1 18, p. 5) (toliau – elektrinių dviračių byla), 2020 m. birželio 12 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/776, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Egipto kilmės austoms ir (arba) siūtoms stiklo pluošto medžiagoms nustatomi galutiniai kompensaciniai muitai ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/492, kuriuo tam tikroms importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos ir Egipto kilmės austoms ir (arba) siūtoms stiklo pluošto medžiagoms nustatomi galutiniai antidempingo muitai (OL L 189, 2020 6 15, p. 33) (toliau – SPM byla).

([6]) Žr. kolegijos ataskaitos „United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China“ (WT/DS437/R), priimtos 2015 m. sausio 16 d., 7.152 punktą.

(17) Komisijos žiniomis, naujausias Pramonės restruktūrizavimo žinyno pakeitimas buvo patvirtintas 2019 m. rugpjūčio 27 d. Kinijos Liaudies Respublikos nacionalinės plėtros ir reformų komisijos dekretu Nr. 29, kuris įsigaliojo 2020 m. sausio 1 d. ([7]) Šis naujasis Pramonės restruktūrizavimo žinynas (2019 m. leidimas) buvo priimtas ir įsigaliojo tiriamuoju laikotarpiu. Todėl tiriamuoju laikotarpiu buvo taikomas Pramonės restruktūrizavimo žinynas, nurodytas Sprendime Nr. 40.

(18) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė pakartojo tvirtinimą, kad Komisija neteisingai aiškino Kinijos Vyriausybės planų ir projektų vaidmenį, ir teigė, kad tai yra tik rekomendaciniai ir teisiškai neprivalomi dokumentai. Ji taip pat nesutiko su tuo, kad buvo remtasi ankstesniuose tyrimuose nustatytais faktais ir daromos nuorodos į 2017 m. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą dėl didelių Kinijos Liaudies Respublikos ekonomikos iškraipymų prekybos apsaugos tyrimų tikslais ([8]), kuris, Kinijos Vyriausybės nuomone, yra netikslus ir neobjektyvus, nes buvo parengtas konkrečiai siekiant palengvinti prekybos apsaugos tyrimų inicijavimą. Be to, Kinijos Vyriausybė prieštaravo Komisijos nuomonei, kad galima pagrįstai manyti, jog įstatymai, kiti teisės aktai ir Vyriausybės planai toliau taikomi, nebent įrodoma, kad jie yra panaikinami arba pakeičiami.

(19) Pirma, Komisija pažymėjo, kad Kinijos Vyriausybė nepateikė jokių naujų esminių argumentų ar įrodymų dėl bendro Kinijos Vyriausybės planų ir projektų vaidmens ir jų privalomojo pobūdžio.

(20) Antra, kalbant apie ataskaitoje dėl Kinijos pateiktos informacijos naudojimą, tai, kad dokumentas buvo paskelbtas atsižvelgiant į galimą jo naudojimą prekybos apsaugos tyrimuose, nereiškia, kad jame pateikti objektyvūs įrodymai yra neteisingi ar šališki, kaip teigia Kinijos Vyriausybė. Komisija taip pat pažymi, kad šiame tyrime ji tik du kartus nurodė šį dokumentą, vieną kartą kaip bendrą įžangą dėl penkmečio planų sistemos, o kitą kartą – nustatydama ryšį tarp planavimo dokumentų ir skatinamųjų sektorių. Šios nuorodos buvo naudojamos kartu su kitomis nuorodomis, įskaitant pačios Kinijos Vyriausybės paskelbtus dokumentus.

(21) Trečia, Komisija teigia, kad galima pagrįstai manyti, jog priimti įstatymai, kiti teisės aktai ir Vyriausybės planai toliau taikomi, kol įrodoma, kad jie panaikinami arba pakeičiami. Iš tiesų, atlikdama tyrimą Komisija nusiuntė Kinijos Vyriausybei informacinių dokumentų, susijusių su KLR taikoma bendrąja teisine sistema, taisyklėmis ir procedūromis, sąrašą, taip pat kai kuriuos konkrečius dokumentus, susijusius su nagrinėjamąja pramone. Kinijos Vyriausybės paprašyta peržiūrėti šių dokumentų išsamumą ir galiojimą ir prireikus juos atnaujinti arba papildyti. Gavusi iš Kinijos Vyriausybės pagrįstą atsakymą ir atnaujintus informacinius dokumentus, Komisija nusprendė, kad galima pagrįstai manyti, jog tie dokumentai, kurie nebuvo panaikinti ar pakeisti, vis dar taikomi.

(22) Todėl šie Kinijos Vyriausybės tvirtinimai buvo atmesti.

(23) Inicijavus tyrimą Kinijos Vyriausybė taip pat teigė, kad skundo pateikėjas nenustatė sąlygų, kuriomis žemės naudojimo teisėms (toliau – ŽNT) turėtų būti taikomas už šalies ribų nustatytas lyginamasis dydis. Tačiau Komisija nustatė, kad skunde pateikti įtarimai pagrįsti neseniai atliktais ES antisubsidijų tyrimais, kuriuose tuo klausimu padaryta išvada, kad atsižvelgiant į KLR vyraujančias sąlygas reikia nustatyti išorinius lyginamuosius dydžius ([9]).

(24) Be to, Kinijos Vyriausybė teigė, kad įvairios skundo pateikėjo nurodytos subsidijavimo schemos negali būti laikomos subsidija, nes skunde nepateikta išsamių įrodymų apie šių subsidijų buvimą, dydį ir pobūdį arba tiesioginį subsidijos ir nagrinėjamojo produkto ryšį. Kinijos Vyriausybė dėl įvairių subsidijų taip pat tvirtino, kad skundo pateikėjas nepateikė įrodymų dėl subsidijų suteiktos naudos ir konkretumo.

([7]) http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf.

([8]) Komisijos tarnybų darbinis dokumentas dėl didelių Kinijos Liaudies Respublikos ekonomikos iškraipymų prekybos apsaugos tyrimų tikslais (2017 m. gruodžio 20 d., SWD(2017) 483 *final*/2) (toliau – ataskaita dėl Kinijos).

([9]) Žr. 5 išnašoje nurodytas bylas.

(25) Komisijos nuomone, skundo pateikėjas pateikė pakankamai įrodymų dėl subsidijų buvimo, dydžio, pobūdžio, suteiktos naudos ir konkretumo, kurie jam buvo pagrįstai prieinami. Be to, Komisija pabrėžia, kad neseniai atliktuose ES antisubsidijų tyrimuose, susijusiuose su tomis pačiomis skunde nurodytomis subsidijų programomis, taip pat buvo nagrinėjama tų pačių programų nauda ir konkretumas, o išvados šiais klausimais skyrėsi[9]. Bet kuriuo atveju Komisija išnagrinėjo skunde pateiktus įrodymus ir memorandume dėl įrodymų pakankamumo, kuris į nekonfidencialią bylą įtrauktas inicijuojant tyrimą, ir pateikė visų susijusių elementų vertinimą. Po inicijavimo Kinijos Vyriausybė pakartojo savo pastabas, tačiau nepateikė jokių papildomų įrodymų.

(26) Todėl Komisija padarė išvadą, kad skunde pateikta pakankamai įrodymų, iš kurių matyti, kad Kinijos Vyriausybė, kaip įtariama, vykdė subsidijavimą.

(27) Po tyrimo inicijavimo pateiktose pastabose Kinijos Vyriausybė nurodė, kad mokesčių schema, pagal kurią buvo teikiamos PVM lengvatos už šalyje pagamintą įrangą, buvo nutraukta. Komisija atsižvelgė į šią pastabą, tačiau pabrėžė, kad pagal mokesčių schemas, susijusias su PVM lengvatomis arba atleidimu nuo importo tarifų ir PVM už importuotą įrangą, vis dar galėjo būti teikiama nauda, pavyzdžiui, atitinkamos įrangos nusidėvėjimas naudojimo laikotarpiu, galbūt tiriamuoju laikotarpiu.

(28) Po tyrimo inicijavimo Kinijos Vyriausybė taip pat teigė, kad skundo pateikėjai neteisingai ignoravo tai, kad Sąjungos AAF pramonė gauna kelias tiesiogines ir netiesiogines subsidijas, įvairios formos ES ir valstybių narių valdžios institucijų paramą ir paskatas, ir kad Komisija neturėtų taikyti dvigubų standartų. Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė pakartojo šį tvirtinimą.

(29) Šis tvirtinimas dėl ES subsidijų neturėjo įtakos Komisijos vertinimui, kuriuo grindžiamas šio tyrimo inicijavimas, kadangi jis nėra šiuo tikslu svarstytinas veiksnys.

1.2. **Importo registracija, laikinųjų priemonių nenustatymas ir tolesnė procedūra**

(30) Sąjungos pramonė nepateikė prašymo registruoti importą pagal pagrindinio reglamento 24 straipsnio 5 dalį.

(31) 2021 m. rugpjūčio 6 d. pagal pagrindinio reglamento 29a straipsnio 2 dalį Komisija pranešė suinteresuotosioms šalims apie savo ketinimą nenustatyti laikinųjų kompensacinių priemonių ir tęsti tyrimą. Kadangi laikinosios kompensacinės priemonės nebuvo nustatytos, Komisija neregistravo importo pagal pagrindinio reglamento 24 straipsnio 5a dalį. Komisija toliau rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą galutinėms išvadoms padaryti.

1.3. **Tiriamasis laikotarpis ir nagrinėjamasis laikotarpis**

(32) Atliekant subsidijavimo ir žalos tyrimą nagrinėtas 2019 m. liepos 1 d. – 2020 m. birželio 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis arba TL). Tiriant žalai svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2017 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

(33) Šio antisubsidijų tyrimo ir 4 konstatuojamojoje dalyje nurodyto atskiro antidempingo tyrimo tiriamasis ir nagrinėjamasis laikotarpiai yra tie patys.

1.4. **Suinteresuotosios šalys**

(34) Pranešime apie inicijavimą Komisija paragino suinteresuotąsias šalis pranešti jai apie ketinimą dalyvauti atliekant tyrimą. Be to, Komisija apie tyrimo inicijavimą konkrečiai pranešė skundo pateikėjui, Kinijos Vyriausybei, kitiems žinomiems Sąjungos gamintojams, žinomiems eksportuojantiems gamintojams, žinomiems importuotojams bei naudotojams ir paragino juos dalyvauti tyrime.

(35) Suinteresuotosios šalys turėjo galimybę teikti pastabas dėl tyrimo inicijavimo ir pateikti prašymą išklausyti dalyvaujant Komisijai ir (arba) prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui.

(36) Kelios šalys paprašė, kad Komisijos tarnybos jas išklausytų. Šalims, kurios prašymą pateikė iki nustatytų terminų, buvo suteikta galimybė būti išklausytoms. „Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co. Ltd.“ paprašė, kad į bylos nagrinėjimą įsitrauktų bylas nagrinėjantis pareigūnas, ir 2021 m. balandžio 8 d. įvyko klausymas dalyvaujant bylas nagrinėjančiam pareigūnui.

1.5. **Atranka**

1.5.1. *Sąjungos gamintojų atranka*

(37) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė preliminariai atrinkusi Sąjungos gamintojus. Bendroves Komisija atrinko remdamasi panašaus produkto gamybos ir pardavimo Sąjungoje tiriamuoju laikotarpiu apimtimi. Atrinkti trys Sąjungos gamintojai. Atrinktiems Sąjungos gamintojams teko daugiau kaip 50 % visos apskaičiuotos Sąjungos panašaus produkto gamybos apimties ir 40 % visos apskaičiuotos pardavimo apimties. Komisija paragino suinteresuotąsias šalis teikti pastabas dėl preliminariai atrinktų bendrovių. Pastabų negauta, todėl atrinktos bendrovės buvo patvirtintos.

1.5.2. *Importuotojų atranka*

(38) Kad galėtų nuspręsti, ar atranka yra būtina (o jei būtina, kad galėtų atrinkti bendroves), Komisija paprašė nesusijusių importuotojų pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją.

(39) Du nesusiję importuotojai pateikė prašomą informaciją ir sutiko, kad gali būti atrenkami. Dėl mažo gautų atsakymų skaičiaus nesusijusių importuotojų atrankos atlikti nereikėjo.

1.5.3. *Kinijos eksportuojančių gamintojų atranka*

(40) Kad galėtų nuspręsti, ar atranka būtina (o jei būtina, kad galėtų atrinkti bendroves), Komisija paprašė visų Kinijos eksportuojančių gamintojų pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją. Be to, Komisija paprašė Kinijos Liaudies Respublikos atstovybės nurodyti kitus eksportuojančius gamintojus (jei tokių yra), kurie galbūt norėtų dalyvauti atliekant tyrimą, ir (arba) su jais susisiekti.

(41) Devyni KLR eksportuojantys gamintojai arba eksportuojančių gamintojų grupės pateikė prašomą informaciją ir sutiko, kad gali būti atrenkami. Pagal pagrindinio reglamento 27 straipsnio 1 dalį Komisija atrinko tris eksportuojančių gamintojų grupes, remdamasi didžiausia tipiška eksporto į Sąjungą apimtimi, kurią būtų galima pagrįstai išnagrinėti per turimą laiką. Šioms bendrovėms teko daugiau kaip 90 % viso apskaičiuoto nagrinėjamojo produkto importo į Sąjungą.

(42) Pagal pagrindinio reglamento 27 straipsnio 2 dalį visiems žinomiems susijusiems eksportuojantiems gamintojams ir nagrinėjamosios šalies valdžios institucijoms buvo suteikta galimybė teikti pastabas dėl atrinktų bendrovių. Pastabų negauta.

(43) Atrinktos šios eksportuojančių gamintojų grupės:

— „Nanshan Group“, įskaitant „Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.“;

— „Wanshun Group“, įskaitant „Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.“;

— „Daching Group“, įskaitant „Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.“

1.6. **Individualus nagrinėjimas**

(44) Keturi Kinijos eksportuojantys gamintojai, kurie grąžino atrankos formą, pranešė Komisijai apie savo ketinimą prašyti individualaus nagrinėjimo pagal pagrindinio reglamento 27 straipsnio 3 dalį. Komisijos klausimynus internete buvo galima rasti nuo inicijavimo dienos. Be to, Komisija neatrinktiems eksportuojantiems gamintojams pranešė, kad, jei jie norėtų individualaus nagrinėjimo, jie turėtų pateikti klausimyno atsakymus. Tačiau nė viena bendrovė nepateikė klausimyno atsakymų. Todėl individualaus nagrinėjimo nebuvo įmanoma atlikti.

1.7. **Klausimyno atsakymai ir tikrinamieji vizitai**

(45) Komisija išsiuntė klausimyną skundo pateikėjui, o Sąjungos gamintojams, importuotojams, naudotojams ir Kinijos eksportuojantiems gamintojams skirti klausimynai internete buvo paskelbti inicijavimo dieną ([10]).

(46) Komisija taip pat išsiuntė klausimyną Kinijos Vyriausybei, į kurį buvo įtraukti specialūs klausimynai, skirti „Sinosure“, bankams ir kitoms finansų įstaigoms, teikusioms finansavimą arba eksporto kreditus atrinktiems eksportuojantiems gamintojams, ir dešimčiai didžiausių atrinktų eksportuojančių gamintojų naudojamų žaliavų gamintojų ir platintojų. Kad būtų patogiau administraciniu požiūriu, Kinijos Vyriausybės taip pat buvo paprašyta surinkti visus tų finansų įstaigų ir žaliavų gamintojų ir platintojų atsakymus ir išsiųsti juos tiesiogiai Komisijai.

(47) Komisija iš Kinijos Vyriausybės gavo klausimyno atsakymus, į kuriuos buvo įtraukti „Export-Import Bank of China“ (toliau – EXIM bankas) ir „Sinosure“ atsakymai. Tačiau atsakymų iš kitų bankų ar finansų įstaigų, taip pat iš pagrindinių žaliavų gamintojų ir platintojų negauta.

(48) Klausimyno atsakymus Komisija taip pat gavo iš visų atrinktų eksportuojančių gamintojų grupių, trijų atrinktų Sąjungos gamintojų, devynių naudotojų ir vieno nesusijusio importuotojo.

(49) Nedarydama poveikio pagrindinio reglamento 28 straipsnio taikymui, Komisija rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą išvadoms dėl subsidijų, jų daromos žalos ir Sąjungos interesų padaryti. Dėl COVID-19 pandemijos protrūkio ir priemonių, kurių buvo imtasi siekiant suvaldyti protrūkį (pranešimas dėl COVID-19) ([11]), Komisija negalėjo surengti tikrinamųjų vizitų Kinijos Vyriausybės, atrinktų bendrovių ir bendradarbiaujančių importuotojų ir naudotojų patalpose. Vietoj to Komisija nuotoliniu būdu atliko Kinijos Vyriausybės pateiktos informacijos sutikrinimą, kuriame dalyvavo atitinkamų ministerijų ir kitų valdžios institucijų pareigūnai. Be to, Komisija vaizdo konferencijose surengė šių bendrovių nuotolinį patikrinimą:

a) Sąjungos gamintojai

— „Carcano Antonio Spa“ („Carcano“), Italija;

— „Eurofoil Luxembourg S.A.“ („Eurofoil“), Liuksemburgas;

— „Hydro Aluminium Rolled Products GmbH“ („Hydro“), Vokietija.

b) Naudotojai

— „Manreal“ („Manreal“), Ispanija;

— „Walki Group Oy“ („Walki“), Suomija.

c) Atrinkti Kinijos eksportuojantys gamintojai

(1) „Nanshan Group“:

— „Yantai Donghai Aluminium Foil Co., Ltd.“ („Donghai Foil“);

— „Yantai Jintai International Trade Co., Ltd.“;

— „Longkou Nanshan Aluminium New Material Co., Ltd.“;

— „Longkou Nanshan Aluminum Rolling New Material Co., Ltd.“;

— „Shandong Nanshan Aluminium Co., Ltd.“ („Shandong Nanshan“);

— „Nanshan Group Co., Ltd.“ („Nanshan Group Co., Ltd.“);

— „Nanshan Group Finance Co., Ltd.“ („Nanshan Finance“);

— „Longkou Donghai Alumina Co., Ltd“;

— „Shandong Yili Electric Industry Co., Ltd.“;

([10]) Pateikti https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2501.

([11]) Pranešimas dėl COVID-19 protrūkio poveikio antidempingo ir antisubsidijų tyrimams (2020/C 86/06) (OL C 86, 2020 3 16, p. 6).

(2) „Wanshun Group“:

— „Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.“;

— „Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., (HK) Ltd.“;

— „Anhui Maximum Aluminium Industries Co., Ltd“;

— „Shantou Wanshun New Material Group Co., Ltd“ („Shantou Wanshun“);

— „Jiangsu Huafeng Aluminium Industry Co., Ltd“.

(3) „Daching Group“ ir susijusios bendrovės

— „Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co. Ltd“ („Xiamen Xiashun“);

— „Xiamen Qishun Real Estate Co., Ltd“;

— „Yunnan Yongshun Aluminum Co., Ltd“ („Yongshun“);

— „Yunnan Yunlv Yongxin Metal Processing Co., Ltd“ („Yongxin“);

— „Daching Enterprises Ltd.“

(50) „Manreal“ duomenų sutikrinimo nuotoliniu būdu, kaip numatyta, užbaigti nepavyko dėl nepakankamo bendradarbiavimo. „Manreal“ paprašė, kad į bylos nagrinėjimą įsitrauktų bylas nagrinėjantis pareigūnas, ir šis patvirtino, kad „Manreal“ teisės į gynybą nutraukus sutikrinimą nuotoliniu būdu nebuvo pažeistos. Taigi į „Manreal“ klausimyno atsakymus galutinėse išvadose neatsižvelgta. Tačiau tai nepadarė poveikio išvadoms dėl Sąjungos interesų. Nepaisant nutraukto sutikrinimo nuotoliniu būdu, ši bendrovė vis tiek buvo laikoma suinteresuotąja šalimi ir atliekant tyrimą į jos pastabas buvo atsižvelgta.

1.8. **Galutinis faktų atskleidimas**

(51) 2021 m. lapkričio 3 d. Komisija visoms šalims pranešė apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remdamasi ji ketino nustatyti galutinį antisubsidijų muitą importuojamam nagrinėjamajam produktui (toliau – galutinis faktų atskleidimas).

(52) Visoms šalims buvo suteiktas laikotarpis, per kurį jos galėjo teikti pastabas dėl šio galutinio faktų atskleidimo. Suinteresuotosios šalys turėjo galimybę teikti pastabas dėl tyrimo inicijavimo ir pateikti prašymą būti išklausytoms dalyvaujant Komisijai ir (arba) prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui.

(53) Šiame reglamente Komisija atsakė į pastabas, pateiktas per antisubsidijų tyrimą. Į pastabas, pateiktas atliekant atskirą antidempingo tyrimą, šiame reglamente neatsakyta, nebent šalys aiškiai nurodė, kad pastabos pateiktos dėl abiejų tyrimų.

2. **NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS**

2.1. **Nagrinėjamasis produktas**

(54) Nagrinėjamasis produktas yra mažesnio kaip 0,021 mm storio apdirbamoji aliuminio folija, be pagrindo, po valcavimo toliau neapdorota, suvyniota į ritinius, kurių svoris didesnis kaip 10 kg (toliau – nagrinėjamasis produktas).

(55) Neįtraukiami šie produktai:

a) buitinė aliuminio folija, kurios storis ne mažesnis kaip 0,008 mm, bet ne didesnis kaip 0,018 mm, be pagrindo, po valcavimo toliau neapdorota, suvyniota į ritinius, kurių plotis ne didesnis kaip 650 mm, o svoris didesnis kaip 10 kg;

b) buitinė aliuminio folija, kurios storis ne mažesnis kaip 0,007 mm, bet mažesnis kaip 0,008 mm, suvyniota į bet kokio pločio ritinius, atkaitinta arba neatkaitinta;

c) buitinė aliuminio folija, kurios storis ne mažesnis kaip 0,008 mm, bet ne didesnis kaip 0,018 mm, suvyniota į ritinius, kurių plotis didesnis kaip 650 mm, atkaitinta arba neatkaitinta;

d) buitinė aliuminio folija, kurios storis didesnis kaip 0,018 mm, bet mažesnis kaip 0,021 mm, suvyniota į bet kokio pločio ritinius, atkaitinta arba neatkaitinta.

2.2. **Panašus produktas**

(56) Atlikus tyrimą nustatyta, kad tokias pačias pagrindines fizines, chemines ir technines savybes ir tokią pačią naudojimo paskirtį turi šie produktai:

— nagrinėjamasis produktas;

— nagrinėjamosios šalies vidaus rinkoje gaminamas ir parduodamas produktas ir

— Sąjungoje Sąjungos pramonės gaminamas ir parduodamas produktas.

(57) Todėl Komisija šiuo etapu nusprendė, kad šie produktai laikomi panašiais produktais, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio c punkte.

2.3. **Tvirtinimai dėl produkto apibrėžtosios srities**

(58) Kelios šalys pateikė prašymus išbraukti šiuos produktus: mažesnio nei 6 mikronų storio AAF (toliau – < 6 μm AAF) ir elektromobilių baterijoms skirtą AAF (toliau – automobilių baterijų AAF).

2.3.1. *Mažesnio nei 6 mikronų storio AAF*

(59) Keli naudotojai – „Walki“, „Gascogne“ ir „Alupol“ – teigė, kad < 6 μm AAF neįeina į Sąjungos gamintojų pasiūlą. Jų teigimu, tai įrodo faktas, kad Sąjungos gamintojai nereklamuoja tokių produktų savo tinklalapiuose ar brošiūrose ir nepriima tokių produktų užsakymų. Be to, Sąjungos gamintojai nėra suinteresuoti į savo pasiūlą įtraukti < 6 μm AAF, nes visus savo gamybos pajėgumus išnaudoja vykdydami kitų produktų užsakymus, atsižvelgiant ir į numatomą automobilių baterijų folijos paklausą. Sąjungos gamintojai negali užtikrinti prašomos „komercinės“ kokybės, ypač dėl akytumo (pralaidumo), matuojamo didžiausiu taškinių pradūrų skaičiumi kvadratiniame metre. Be to, naudojant plonesnę AAF labiau tausojama aplinka, todėl ji ir dėl šios priežasties neturėtų būti įtraukta į produkto apibrėžtąją sritį.

(60) Be to, „Huhtamäki“ tvirtino, kad Sąjungos pramonėje yra ribota plonesnės AAF pasiūla.

(61) Komisija paprašė visų devynių naudotojų, bendradarbiaujančių atliekant tyrimą, nurodyti savo dabartinę < 6 μm AAF paklausą ir tiekimo šaltinius. Tik vienas naudotojas patvirtino, kad per TL iš vieno Kinijos gamintojo pirko tam tikrą kiekį < 6 μm AAF, kurios kokybė viršijo komercinės produkcijos kokybės ribą. Tačiau net ir šio naudotojo atveju < 6 μm AAF sudaro labai mažą jo AAF suvartojimo dalį. Kiti naudotojai nurodė tik savo atitinkamų pirkėjų prašymus tiekti produktus su < 6 μm AAF, kurie paskatino po TL pateikti bandomuosius užsakymus tiek Sąjungos AAF pramonei, tiek Kinijos gamintojams.

(62) Gauti atsakymai parodė, kad < 6 μm AAF paklausa atsirado tik visai neseniai ir šiuo metu didėja. Per pastaruosius dešimt metų buvo tam tikra ribota jos paklausa, bet be aiškių tendencijų. Tai atitinka Sąjungos gamintojų paaiškinimus, kad praeityje taip pat buvo laipsniškai pereinama prie mažesnio storio AAF – nuo anksčiau buvusios 7–8 mikronų storio apatinės ribos iki 6 ir 6,35 mikronų storio, kuris tapo daugeliui AAF naudojimo būdų šiuo metu įprastu standartu.

(63) Nors iš Sąjungos gamintojų tyrimo matyti, kad, neskaitant tiesioginių derybų, nė vienas iš jų šiuo metu < 6 μm AAF aktyviai neprekiauja, Komisija surinko gausių įrodymų, kad Sąjungos gamintojai yra pajėgūs gaminti < 6 μm AAF. Tai apima ir bandomųjų ritinių, kurie, kaip matyti iš bandymų dokumentų, atitiko pirkėjo techninius reikalavimus, gamybą po TL. Be to, Komisija galėjo įsitikinti, kad per dešimtį metų iki TL vyko įvairių Sąjungos gamintojų < 6 μm AAF pardavimas komercinės produkcijos kiekiais, nors ir ribotu mastu. Komisija taip pat galėjo nustatyti investicijas į kokybės kontrolę. Todėl Komisija padarė išvadą, kad Sąjungos pramonė gali tiekti rinkos paklausą atitinkančios kokybės produkciją.

(64) Antra, < 6 μm AAF gamybos pajėgumą riboja paskutinis gamybos etapas, t. y. valcavimo staklynai. Todėl Komisija ištyrė įvairių Sąjungos gamintojų pajėgumą šiame paskutiniame etape, taip pat atsižvelgdama į kitų produktų paklausą įvairiuose gamybos etapuose. Visi atrinkti Sąjungos gamintojai turėjo pakankamai laisvų pajėgumų, kad galėtų tiekti < 6 μm AAF, net jeigu ateityje didėtų automobilių baterijų folijos paklausa. Todėl Komisija negalėjo patvirtinti, kad grėstų pasiūlos nepakankamumas tuo atveju, jeigu < 6 μm AAF paklausa didėtų ateityje.

(65) Trečia, dėl argumento, kad naudojant plonesnę AAF labiau tausojama aplinka, Komisija priminė, kad numatomu prekybos apsaugos priemonių poveikiu, t. y. muitais, siekiama ne užkirsti kelią tam tikro produkto importui, o užtikrinti, kad tomis importuotomis prekėmis būtų prekiaujama nežalingomis kainomis. Komisija taip pat priminė, kad Sąjungos gamintojai yra pajėgūs gaminti < 6 μm AAF.

(66) Galiausiai, dėl „Huhtamäki“ argumento dėl pasiūlos ribotumo, tyrimas parodė, kad < 6 μm AAF gamybos pajėgumas Sąjungos pramonėje yra kur kas didesnis negu paklausa.

(67) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija atmetė prašymą į tiriamojo produkto apibrėžtąją sritį neįtraukti < 6 μm AAF.

(68) „Gascogne“ paprašė, kad jos argumentai, pateikti atskirame antidempingo tyrime dėl to paties KLR kilmės produkto, būtų įtraukti į šį antisubsidijų tyrimą. Komisija jau nagrinėjo tuos pačius argumentus Reglamento (ES) 2021/2170 25–28 konstatuojamosiose dalyse.

(69) „Walki“ taip pat paprašė, kad jos argumentai, pateikti atskirame antidempingo tyrime, būtų įtraukti į šį antisubsidijų tyrimą. Šiuo atžvilgiu Komisija nurodo savo išvadas, pateiktas Reglamento (ES) 2021/2170 29–32 konstatuojamosiose dalyse.

(70) Be to, per klausymą po galutinio faktų atskleidimo „Walki“ paaiškino, kad po TL 2021 m. spalio mėn. Europos gamintojai vis dar aktyviai nepardavinėjo < 6 μm AAF atvirojoje rinkoje arba ja neprekiavo. „Walki“ pateikė įrodymų, kad po TL negavo teigiamo atsakymo į jos prašymus dėl < 6 μm AAF kainų, ir paaiškino, kad tik vienas Sąjungos gamintojas galėtų priimti < 6 μm AAF užsakymus komerciniais kiekiais. Komisija jau atsižvelgė į tuos pačius argumentus Reglamento (ES) 2021/2170 28 konstatuojamojoje dalyje.

2.3.2. *Automobilių baterijoms naudojama AAF*

(71) Viena suinteresuotoji šalis, „Xiamen“, prašė neįtraukti automobilių baterijoms naudojamos aliuminio folijos dėl šių priežasčių:

— automobilių baterijoms naudojama aliuminio folija yra visiškai skirtingas, kitokios paskirties produktas, nes tam naudojami 1050/1060/1100/3003 lydiniai; kita vertus, pagrindiniai lydiniai, iš kurių gaminama AAF pakuotėms, yra 8079/8011 lydiniai;

— skiriasi gamybos įranga ir procesai: gaminama folija, kurios abi pusės yra blizgios, priešingai nei kita AAF, kurios viena pusė blizgi, o kita matinė. Dėl to taip pat skiriasi gamybos sąnaudos ir pardavimo kaina;

— jos negamina Sąjungos gamintojai ir

— ji šiuo metu neeksportuojama į ES.

(72) Atsakydama Komisija pirmiausia pažymėjo, kad visiems šios suinteresuotosios šalies nurodytiems lydiniams yra būdinga tai, kad jų sudėtyje aliuminio yra daugiau kaip 98 %, o skundas nėra susietas su konkrečiu lydiniu. Naudoti skirtingus lydinius įvairiems produktų variantams nėra neįprasta ir tai negali būti produktų išbraukimo kriterijumi.

(73) Antra, folijos blizgus ir matinis paviršiai susidaro kartu valcuojant du AAF sluoksnius paskutiniuose valcavimo staklynuose, kai valcavimo metu besiliečiančios AAF pusės tampa matinės. Šis gamybos metodas buvo įtrauktas į skundą, kuriame aiškiai nurodyta, kad abi AAF pusės gali būti blizgios, jei pirkėjas to pageidauja. Todėl numatoma AAF paskirtis automobilių baterijoms negali būti pagrindu jos neįtraukti į produkto apibrėžtąją sritį, nes produkto fizinės savybės yra tos pačios. Tas pats taikoma ir dėl vienasluoksnio valcavimo didesnėms sąnaudoms.

(74) Trečia, automobilių baterijų gamyba Sąjungoje dar tik pradedama. Komisija surinko įrodymų, patvirtinančių, kad Sąjungos gamintojai rengiasi tenkinti paklausą šiame besiformuojančiame rinkos segmente. Be to, šis argumentas prieštarauja „Walki“ pateiktam teiginiui dėl < 6 μm AAF neįtraukimo, kad Sąjungos pramonė gali taip stipriai orientuotis į automobilių baterijų folijos gamybą, kad galbūt nebūtų suinteresuota skirti pakankamai pajėgumų < 6 μm AAF gamybai.

(75) Ketvirta, faktas, kad šiuo metu nėra didelio eksporto iš KLR, atspindi tai, kad elektromobilių baterijų gamyba ES dar tik pradedama, todėl tai nėra tinkamas argumentas neįtraukti produkto.

(76) Atlikta analizė parodė, kad elektromobilių baterijoms skirta AAF techniškai yra ta pati AAF, kuri įtraukta į nustatytąją tyrimo aprėptį.

(77) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija atmetė prašymą į tiriamojo produkto apibrėžtąją sritį neįtraukti elektromobilių baterijoms skirtos AAF.

(78) Po galutinio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ tvirtino, kad keturi Komisijos argumentai, kuriais grindžiamas atsisakymas neįtraukti minėtų produktų į tiriamojo produkto apibrėžtąją sritį, yra klaidingi, nes jais neatsakyta į „Xiamen Xiashun“ argumentus ir nepateikta esminių duomenų, kuriais remdamasi Komisija padarė šias išvadas. Komisija savo pastabose ir vasario 23 d. klausyme nepateikė jokių faktinių įrodymų, kuriais būtų atsakyta į „Xiamen Xiashun“ prašymą neįtraukti produkto į apibrėžtąją sritį. Atsisakymas nurodyti, kuriais įrodymais Komisija grindė savo sprendimą, pažeidžia „Xiamen Xiashun“ teisę į gynybą. „Xiamen Xiashun“ taip pat teigė, kad dėl to, jog skundo pateikėjas pavėluotai pateikė įrodymus dėl prašymo neįtraukti baterijų folijos į antidempingo tyrimą, kyla abejonių, į kokius įrodymus Komisija iš tikrųjų atsižvelgė atlikdama antisubsidijų tyrimą. „Xiamen Xiashun“ tvirtino, kad 2021 m. liepos 19 d. skundo pateikėjas pastabas pateikė pasibaigus pastabų teikimo terminui pradiniame antidempingo tyrimo etape ir į jas nereikėtų atsižvelgti. Be to, dėl pernelyg didelio informacijos konfidencialumo „Xiamen Xiashun“ negali prasmingai atsakyti.

(79) 2021 m. liepos 19 d. skundo pateikėjų pastabos buvo reakcija į 2021 m. liepos 5 d. „Xiamen Xiashun“ pastabas, kuriose „Xiamen Xiashun“ argumentavo, kodėl į produkto apibrėžtąją sritį nereikia neįtraukti elektromobilių baterijoms skirtos AAF. Nekonfidenciali šių pastabų versija nebuvo pernelyg redaguota. Siekiant neatskleisti konfidencialių duomenų apie bendrovės veiklą, buvo būtina pašalinti bendrovės, parengusios techninę informaciją šioms pastaboms, pavadinimą, taip pat pašalinti jos techninės gamybos duomenis. Todėl Komisija atmeta argumentą, kad nagrinėdama šias pastabas ji pažeidė „Xiamen Xiashun“ teises. Be to, Komisija atmeta tvirtinimą, kad ji nenurodė, į kokius įrodymus ji atsižvelgė. Komisija tikrai atsižvelgė į visus bylos medžiagoje esančius įrodymus.

(80) „Xiamen Xiashun“ tvirtino, kad dėl skirtingų elektromobilių baterijų aliuminio folijos naudojimo ir techninių savybių tai būtų naujas pramonės produktas, net jei tai yra aliuminio folija. Tačiau Komisija atsakė į visus šiuos argumentus ir aiškiai nurodė, kad taip pat AAF, skirta elektromobilių baterijoms, turi tas pačias technines savybes ir gamybos etapus. „Xiamen Xiashun“ pateikti techniniai skirtumai tik rodo, kad AAF, skirta elektromobilių baterijoms, skiriasi nuo kitų rūšių AAF, tačiau neįrodo, kad ji nepasižymi savybėmis, apibrėžtomis tiriamojo produkto apibrėžtojoje srityje. Komisija taip pat atsakė į argumentą, kad Sąjungos pramonė negalėtų gaminti AAF elektromobilių baterijoms. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

(81) „Xiamen Xiashun“ tvirtino, kad Komisija padarė akivaizdžių vertinimo klaidų ir savo veiksmais pažeidė gero administravimo principą, nes pakankamai kruopščiai ir nešališkai neišnagrinėjo pateiktų įrodymų ir priimdama sprendimus tinkamai neatsižvelgė į visus svarbius įrodymus, nes nepateikė prasmingos santraukos dėl Sąjungos gamintojų planų padidinti savo pajėgumus siekiant patenkinti baterijų folijos paklausą ir atmetė „Xiamen Xiashun“ pateiktus įrodymus dėl tikėtinos baterijų folijos paklausos.

(82) „Xiamen Xiashun“ tvirtino, jog Komisijos teiginiai, kad „*pasitelkiant didelius Sąjungos pramonės nepanaudotus pajėgumus galima patenkinti paklausą besiformuojančioje baterijų folijos rinkoje*“ prieštarauja jos teiginiui, kad „*duomenys, iš kurių matyti, kad Sąjungos gamintojai ruošiasi patenkinti baterijų folijos paklausą, yra itin konfidencialūs ir jų negalima apibendrinti, nes šie projektai dar nėra paskelbti viešai, todėl yra visiškai neskelbtini*“.

(83) „Xiamen Xiashun“ taip pat tvirtino, kad Komisija atmetė jos išsamią apžvalgą dėl tikėtinos paklausos dėl to, kad buvo nurodyta, jog keli baterijų projektai bus įgyvendinami nenustatytu laiku ateityje. „Xiamen Xiashun“ teigė, kad tai savaime suprantama iš duomenų, susijusių su planuojamais projektais.

(84) Komisijos teiginys, kad Sąjungos pramonė gali patenkinti paklausą besiformuojančioje baterijų folijos rinkoje, susijęs su bendrais nepanaudotais valcavimo staklynų pajėgumais. Duomenys, iš kurių matyti, kad Sąjungos gamintojai ruošiasi patenkinti baterijų folijos paklausą, susiję su Sąjungos pramonės pastangomis gebėti vykdyti gamybą pagal konkrečias baterijų gamintojų prašomas charakteristikas. Apibendrinusi šias pastangas Komisija atskleistų Sąjungos gamintojų verslo strategijas. Taigi tarp pirmiau minėtų teiginių prieštaravimo nėra. Todėl Komisija atmetė šį tvirtinimą.

(85) Vertindama „Xiamen Xiashun“ pateiktą tikėtinos būsimos paklausos apžvalgą iš viešai prieinamo šaltinio Komisija atskyrė planuojamus projektus su konkrečiais terminais nuo numatomų projektų, dėl kurių nenurodyta, kuriais metais jie bus įgyvendinti. Tai nėra „Xiamen Xiashun“ pateiktų įrodymų atmetimas, tai nuodugni faktinės tikėtinos paklausos analizė. Iš tikrųjų vertinimas, ar Sąjungos pramonė gali patenkinti tikėtiną būsimą paklausą, buvo tinkamai pagrįstas baterijų projektais, kuriuos numatoma įgyvendinti konkrečiais metais ateityje. Todėl tvirtinimas atmestas.

2.4. **Jungtinės Karalystės išstojimas iš ES**

(86) Ši byla inicijuota pereinamuoju laikotarpiu po Jungtinės Karalystės išstojimo iš ES. Šiuo pereinamuoju laikotarpiu Jungtinei Karalystei tebebuvo taikoma Sąjungos teisė. Pereinamasis laikotarpis baigėsi 2020 m. gruodžio 31 d. Todėl nuo 2021 m. sausio 1 d. Jungtinės Karalystės bendrovės ir asociacijos nebelaikomos šio tyrimo suinteresuotosiomis šalimis. Kadangi Jungtinei Karalystei Sąjungos teisė nebetaikoma, išvados dėl subsidijos ir žalos daromos remiantis ES 27 rinkos duomenimis.

3. **SUBSIDIJAVIMAS**

3.1. **Įžanga. Vyriausybės planai, projektai ir kiti dokumentai**

(87) Prieš analizuodama įtariamą subsidijavimą subsidijomis arba subsidijų programomis, Komisija įvertino Vyriausybės planus, projektus ir kitus dokumentus, kurie buvo susiję su tiriamųjų subsidijų programų analize. Ji nustatė, kad, dėl toliau išdėstytų priežasčių, visomis vertinamomis subsidijomis arba subsidijų programomis įgyvendinami Kinijos Vyriausybės centriniu lygmeniu nustatytų planų skatinti AAF pramonę tikslai.

(88) Kinijos ekonomikos kryptis iš esmės nustatoma taikant sudėtingą planavimo sistemą, pagal kurią suformuojami prioritetai ir iškeliami tikslai, kurių turi siekti centrinės ir vietos valdžios institucijos. Visais valdžios lygmenimis yra nustatyti atitinkami planai, kurie aprėpia visus ekonomikos sektorius. Planavimo priemonėmis nustatyti tikslai yra įpareigojamojo pobūdžio ir kiekvieno administracinio lygmens valdžios institucijos prižiūri, kaip atitinkamo žemesnio lygmens valdžios institucijos tuos planus įgyvendina. Apskritai KLR planavimo sistemoje ištekliai skirstomi sektoriams, kuriuos Vyriausybė įvardija kaip strateginius arba kitaip politiškai svarbius, o ne atsižvelgiant į rinkos jėgas ([12]).

([12]) Komisijos tarnybų darbinis dokumento dėl didelių Kinijos Liaudies Respublikos ekonomikos iškraipymų prekybos apsaugos tyrimų tikslais (2017 m. gruodžio 20 d., SWD(2017) 483 *final*/2) (toliau – ataskaita) 4 skyrius, p. 41–42, 83.

(89) Kinijos Vyriausybė AAF laiko pagrindiniu produktu, kaip nurodyta viešosios politikos dokumentuose ir sąrašuose. Toks skirstymas į kategorijas yra labai svarbus, nes pagal jį konkretiems sektoriams taikoma įvairi konkreti politika ir paramos priemonės, skirtos kiekvieno sektoriaus plėtrai skatinti ([13]). AAF taip pat integruota į strategijoje „Pagaminta Kinijoje 2025“ nurodytų naujų medžiagų sąrašą ([14]) ir įtraukta į daugybę planų, direktyvų ir kitų dokumentų, kurie yra išleisti nacionaliniu, regioniniu ir savivaldybių lygmenimis ir yra tarpusavyje susiję. Tokių pagrindinių politikos dokumentų pavyzdžiai yra šie planai, projektai ir kiti dokumentai.

(90) „10-ajame ekonominės ir socialinės plėtros penkmečio plane (2001–2005 m.)“ nurodoma, kad pramonės restruktūrizavimas ir reorganizavimas bus spartinamas siekiant plėtoti pramonės produktų, įskaitant žaliavų, konkrečiai – aliuminio oksido – pramonę ([15]).

(91) „Nacionaliniame 11-ajame ekonominės ir socialinės plėtros penkmečio plane (2006–2010 m.)“ raginama plėtoti aliuminio perdirbimą ir didinti „visapusišką aliuminio pramonės išteklių panaudojimo lygį“ ([16]).

(92) „Nacionaliniame 12-ajame ekonominės ir socialinės plėtros penkmečio plane (2011–2015 m.)“ nurodoma, kad pagrindinių pramonės šakų restruktūrizavimas turėtų apimti naujus pokyčius mokslinių tyrimų ir plėtros, integruoto išteklių naudojimo, energijos taupymo ir lydymo ir statybinių medžiagų pramonės išmetamų teršalų kiekio mažinimo srityse ([17]).

(93) KLR nacionalinės ekonomikos ir socialinės raidos 13-ajame penkmečio plane (toliau – 13-asis penkmečio planas), aprėpiančiame 2016–2020 m. laikotarpį, pabrėžiama Kinijos Vyriausybės strateginė pagrindinių pramonės šakų tobulinimo ir skatinimo vizija. 13-ajame penkmečio plane pabrėžiamas Kinijos Vyriausybės ketinimas stiprinti strateginių aukštųjų technologijų plėtrą ir parodoma, kaip Kinijos Vyriausybė teikia pirmenybę „pagrindinėms“ pramonės šakoms, kurios turėtų būti skatinamos ir tobulinamos. Šiame plane spalvotųjų metalų pramonė, kuriai priklauso aliuminio folijos pramonė, įvardijama kaip viena iš tokių „pagrindinių“ pramonės šakų, kuriai turėtų būti tobulinama paslaugų paramos sistema, įskaitant finansų, mokesčių, draudimo ir investavimo platformas ([18]).

(94) „Valstybės tarybos sprendime dėl pramonės struktūros koregavimo skatinimo įgyvendinimo laikinųjų nuostatų paskelbimo (Guo Fa (2005) Nr. 40)“ (toliau – Sprendimas Nr. 40) nurodoma, kad „Pramonės struktūros koregavimo žinynas“ yra svarbus investicijų orientavimo ir Vyriausybės administravimo politikos, pavyzdžiui, viešųjų finansų, mokesčių ir kreditavimo, pagrindas. Sprendime Nr. 40 taip pat nurodoma, kad „skatinamųjų“ pramonės šakų projektams kreditinė parama teikiama laikantis kreditavimo principų ([19]).

(95) „Pramonės struktūros koregavimo žinyne“ aliuminis ir jo gamybos technologijų vystymas konkrečiai nurodyti kaip skatinamosios sritys ([20]). Tai patvirtinta ir Pramonės restruktūrizavimo žinyne (2019 m. leidimas), pagal kurį skatinamas aliuminio valcavimas, vakuuminis aliuminizavimas pakuotėms ir aliuminio lydinių apdorojimas.

(96) „2016–2020 m. spalvotųjų metalų plėtros plane“ spalvotųjų metalų pramonė apibūdinama kaip svarbus apdirbamosios pramonės pagrindas, padedantis „realizuoti gamybos galią“. Be to, pirmenybė teikiama aliuminio folijos kūrimui ([21]).

([13]) Ataskaitos 2 skyrius, p. 17.
([14]) Strategijos „Pagaminta Kinijoje 2025“ veiksmų gairės, 9 skyrius.
([15]) Žr. 10-ąjį penkmečio planą, p. 11.
([16]) Žr. 11-ąjį penkmečio planą, p. 16.
([17]) Žr. 12-ąjį penkmečio planą, p. 10.
([18]) Žr. 13-ąjį penkmečio planą, p. 1.
([19]) Žr. 2005 m. gruodžio 2 d. Valstybės tarybos sprendimo dėl pramonės struktūros koregavimo skatinimo įgyvendinimo laikinųjų nuostatų paskelbimo III skyriaus 12, 13, 14 ir 17 straipsnius.
([20]) Žr. Pramonės struktūros pertvarkymo žinyną (2005 m. leidimas), VIII.7.
([21]) Žr. 2016–2020 m. spalvotųjų metalų pramonės plėtros planą, p. 1 ir 34.

(97) „2006 m. pranešime apie gaires dėl aliuminio pramonės struktūros koregavimo spartinimo“ nurodoma, kad „aliuminis yra svarbi žaliava nacionalinės ekonomikos plėtrai“. ([22]) Šiame dokumente nurodoma tikslinė finansinė parama aliuminio sektoriui: „*Atsižvelgdamos į nacionalinę makroekonominę kontrolę, pramonės politiką ir kredito reikalavimus, finansų įstaigos pagrįstai skirsto kredito lėšas. Aliuminio oksido įmonėms ir elektrolitinio aliuminio įmonėms, kurios atitinka nacionalinę pramonės politiką, patekimo į rinką sąlygas ir kreditavimo principus, būtina toliau teikti kreditinę paramą; įmonėms, neatitinkančioms nacionalinės pramonės politikos ir patekimo į rinką sąlygų, turinčioms atsilikusias technologijas ir įtrauktoms į draudžiamų prekių sąrašą arba pašalintoms iš jo, neteikiama jokia kreditinė parama*.“ ([23])

(98) Kinijos aukštųjų technologijų produktų kataloge, kurį parengė Mokslo ir technologijų ministerija, Užsienio prekybos ministerija ir Bendroji muitinės administracija, kategorijose išvardyta 1 900 aukštųjų technologijų produktų, kuriems Vyriausybė taiko lengvatinę eksporto politiką. Viena kategorijų yra vadinamoji „naujų medžiagų“ kategorija, kuriai priskiriama AAF ([24]).

(99) Kadangi pagal strategiją „Pagaminta Kinijoje 2025“ AAF pramonė yra skatinamoji pramonės šaka, ji turi teisę gauti didelį valstybės finansavimą. Iniciatyvai „Pagaminta Kinijoje 2025“ ([25]), taigi ir AAF pramonei ([26]) remti, buvo sukurta nemažai fondų.

(100) Be to, iniciatyvos „Pagaminta Kinijoje 2025“ veiksmų gairėse ([27]) išskirti 10 strateginių sektorių, kuriuos Kinijos Vyriausybė laiko pagrindiniais pramonės sektoriais. 9 sektoriuje pateiktos „Naujos medžiagos“ ir nurodyti tikslai „*aktyviai kurti specialias naujas medžiagas, skirtas tiek kariniam, tiek civiliniam naudojimui, spartinti abipusį technologijų perdavimą ir transformaciją, skatinti integruotą karinę ir civilinę naujų medžiagų pramonės plėtrą, taip pat spartinti pagrindinių medžiagų modernizavimą*“ ([28]). AAF, kaip naujų medžiagų dalis, patenka į šio sektoriaus plėtros prioritetus. Naujoms medžiagoms yra teikiama parama pagal dokumente išvardytus paramos mechanizmus, tarp jų – finansinės paramos politikos, fiskalinės ir mokesčių politikos, bei valstybės tarybos priežiūros ir paramos mechanizmus.

(101) Kinijos Vyriausybės požiūrį į skatinamųjų pramonės šakų ir produktų apibrėžtį kataloguose, siekiant atitinkamai paskirstyti išteklius, atsižvelgiant į jų strateginę ar politinę svarbą, kurią priskiria Kinijos Vyriausybė, ir įgyvendinti bei prižiūrėti planus kiekvienu administraciniu lygmeniu, galima toliau stebėti nagrinėjant 2016 m. Nacionalinės plėtros ir reformų komisijos (toliau – NDRC) strateginių ir naujų produktų ir paslaugų žinyną ([29]). AAF įtraukta į naujų medžiagų kategoriją.

(102) Sprendimo Nr. 40 III skyriuje minimas Pramonės restruktūrizavimo žinynas, kurį sudaro trijų rūšių gairės – gairės dėl skatinamų, ribojamų ir nevykdomų projektų. Pagal Sprendimo XVII straipsnį, jei „*investicinis projektas priklauso skatinamųjų projektų kategorijai, jis nagrinėjamas, patvirtinamas ir registruojamas pagal atitinkamus nacionalinės investicijų teisės aktus; visos finansų įstaigos teikia kreditinę paramą pagal kreditų teikimo principus; automatinė įranga, importuojama už visą investicijų sumą, išskyrus prekes, įtrauktas į Finansų ministerijos išleistą Vidaus investicijų projektams importuojamų prekių, neatleidžiamų nuo muito, sąrašą (iš dalies pakeistą 2000 m.), gali būti atleista nuo importo muito ir su importu susijusio pridėtinės vertės mokesčio, išskyrus atvejus, kai išleidžiami nauji teisės aktai dėl nuo muito neatleidžiamo investicinių projektų turinio. Kita skatinamiesiems pramonės projektams taikoma palanki politika įgyvendinama laikantis susijusių nacionalinės teisės aktų.*“

(103) Todėl Sprendime Nr. 40, kuris skaitomas kartu su Pramonės restruktūrizavimo žinynu, numatyta tam tikrus projektus laikyti tam tikrų skatinamųjų pramonės šakų projektais.

([22]) Žr. Pranešimą apie gaires dėl aliuminio pramonės struktūros koregavimo spartinimo, p. 1.
([23]) Žr. Pranešimą apie gaires dėl aliuminio pramonės struktūros koregavimo spartinimo, p. 4.
([24]) Žr. 2006 m. aukštųjų ir naujų technologijų produktų katalogą.
([25]) Žr. JAV ir Kinijos ekonomikos ir saugumo peržiūros komisijos 13-ąjį penkmečio planą, p. 12.
([26]) https://www.ndrc.gov.cn/fzggw/jgsj/gjss/sjdt/201806/t20180612_1154987.html?code=&state=123 (paskutinį kartą žiūrėta 2021 m. rugsėjo 21 d.).
([27]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf (paskutinį kartą žiūrėta 2021 m. birželio 28 d.).
([28]) Valstybės tarybos pranešimas dėl plano „Pagaminta Kinijoje 2025“ paskelbimo, 9 sektorius „Naujos medžiagos“.
([29]) https://www.ndrc.gov.cn/xxgk/zcfb/gg/201702/t20170204_961174.html?code=&state=123 (paskutinį kartą žiūrėta 2021 m. rugsėjo 21 d.).

(104) Atsižvelgiant į išdėstytus planus ir programas, AAF pramonė laikoma pagrindine/strategine pramonės šaka, kurios plėtros Kinijos Vyriausybė aktyviai siekia kaip politinio tikslo. Remdamasi šiame skirsnyje nurodytais politikos dokumentais, Komisija padarė išvadą, kad Kinijos Vyriausybė kišasi į AAF pramonę, kad įgyvendintų susijusią politiką, ir trukdo laisvai veikti rinkos jėgoms AAF sektoriuje, visų pirma įvairiomis priemonėmis skatindama ir remdama šį sektorių.

(105) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad šiame skirsnyje minėtais dokumentais nesuteikiamas pagrindas konkrečiai remti ar skatinti AAF pramonę. Kinijos Vyriausybės teigimu, nepakanka įrodymų, kad AAF pramonė yra skatinamoji pramonė, o dokumentai, susiję su spalvotųjų metalų, aliuminio pramone ir (arba) naujomis medžiagomis, neapima AAF.

(106) Komisija su tuo nesutiko. Pirma, ji teigia, kad galima pagrįstai manyti, jog tokių produktų, kaip naujos medžiagos, spalvotieji metalai ir aliuminio pramonė, aprašymas apima ir aliuminio foliją. Antra, kai kuriuose iš pirmiau išvardytų dokumentų, pavyzdžiui, 96 konstatuojamojoje dalyje nurodytame 2016–2020 m. spalvotųjų metalų plėtros plane ir 98 konstatuojamojoje dalyje pateiktame Kinijos aukštųjų technologijų produktų kataloge aliuminio folija taip pat aiškiai minima. Trečia, atlikus tyrimą nustatyta, kad bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai naudojosi subsidijomis, kurios skiriamos tik skatinamosioms pramonės šakoms, kaip nustatyta Sprendime Nr. 40 ir išsamiai išnagrinėta atitinkamuose tolesniuose skirsniuose. Todėl Komisija atmetė Kinijos Vyriausybės tvirtinimus.

3.2. **Dalinis nebendradarbiavimas ir rėmimasis turimais faktais**

(107) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė pateikė keletą bendrų pastabų dėl Komisijos sprendimo taikyti pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies nuostatas lengvatiniam skolinimui, eksporto kredito draudimui ir žaliavoms.

(108) Kinijos Vyriausybė teigė, kad visi Komisijos prašymai pateikti informaciją, dėl kurių Kinijos Vyriausybė negalėjo pateikti atsakymų, buvo nepagrįsti, nes šiuose prašymuose daroma prielaida dėl teisinių įgaliojimų, kurių Kinijos Vyriausybė neturėjo.

(109) Be to, Kinijos Vyriausybė teigė, kad Komisija tinkamai neįvertino jai pateiktų faktų ir tinkamai nepaaiškino, kodėl turimi faktai pagrįstai pakeitė visą trūkstamą būtiną informaciją.

(110) Kaip nurodyta 118 konstatuojamojoje dalyje, Komisija laikėsi nuomonės, kad Kinijos Vyriausybė, kaip subjektų, apie kuriuos Komisija paprašė informacijos, akcininkė arba atsakinga institucija, turėjo teisinius įgaliojimus gauti prašomą informaciją. Komisija savo pranešime Kinijos Vyriausybei, kuris pakartotas 3.2.1–3.2.3 skirsniuose, nurodė, kodėl ji turėjo remtis turimais faktais. Komisija laikėsi nuomonės, kad viešai prieinama informacija yra pagrįstas Kinijos Vyriausybės nepateiktos informacijos pakaitalas. Todėl Komisija atmetė Kinijos Vyriausybės tvirtinimus.

3.2.1. *Pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies nuostatų taikymas lengvatinio skolinimo atžvilgiu*

(111) Kad būtų patogiau administraciniu požiūriu, Komisija paprašė Kinijos Vyriausybės perduoti specialų finansų įstaigoms skirtą klausimyną visoms finansų įstaigoms, kurios teikia paskolas arba eksporto kreditus atrinktoms bendrovėms.

(112) Iš pradžių buvo gautas tik EXIM banko ir „Sinosure“ atsakymas. Kinijos Vyriausybė neatsakė į Komisijos prašymą pateikti klausimynus visoms finansų įstaigoms, kurios teikė paskolas arba eksporto kreditus atrinktoms bendrovėms. Todėl rašte dėl informacijos neišsamumo Komisija pakartojo savo prašymą dėl finansų įstaigų, siekdama kuo labiau išnaudoti galimybę jas įtraukti į tyrimą, kad jos pateiktų Komisijai būtiną informaciją ir būtų galima nustatyti faktus, susijusius su įtariamo subsidijavimo buvimu ir jo mastu.

(113) Gavusi raštą dėl informacijos neišsamumo, Kinijos Vyriausybė nurodė, kad ji nėra įgaliota reikalauti informacijos iš komercinių bankų. Komisija su tokia nuomone nesutiko. Pirma, Komisija mano, kad valstybės subjektų prašoma pateikti informacija yra prieinama Kinijos Vyriausybei apie visus subjektus, kurių pagrindinis akcijų paketas arba didžioji jo dalis priklauso Kinijos Vyriausybei. Be to, Kinijos Vyriausybė taip pat tinkamai įgaliota bendrauti su finansų įstaigomis, net kai jos nėra valdomos valstybės, nes visos jos patenka į CBIRC jurisdikcijos sritį.

(114) Galiausiai Komisija gavo duomenų tik apie EXIM banko organizacinę struktūrą, valdymą ir nuosavybės teises, o informacijos iš kitų finansų įstaigų, teikusių paskolas atrinktoms bendrovėms, negauta. Be to, Komisija iš jokio banko ar finansų įstaigos negavo jokios patikrinamos informacijos apie konkrečią bendrovę.

(115) Kadangi Komisija negavo jokios informacijos apie daugumą bankų, teikusių paskolas atrinktoms bendrovėms, ji nusprendė, kad negavo itin svarbios informacijos apie šį tyrimo aspektą.

(116) Todėl Komisija pranešė Kinijos Vyriausybei, kad nagrinėdama įtariamą subsidijavimą taikant lengvatinį skolinimą ir tokio subsidijavimo mastą jai gali tekti naudotis turimais faktais pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalį.

(117) Atsakydama Kinijos Vyriausybė prieštaravo pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies taikymui. Ji teigė, kad Kinijos Vyriausybė neprivalo pateikti prašomos informacijos, kad klausimai turėtų būti užduodami tiesiogiai susijusiems subjektams, o ne Kinijos Vyriausybei kaip investuotojui ar akcininkui, ir kad prašoma informacija nėra būtina informacija.

(118) Komisija sutinka, kad atsakymus turėtų pateikti tiesiogiai susiję subjektai. Tačiau Komisija administraciniais sumetimais paprašė, kad Kinijos Vyriausybė visoms atitinkamoms finansų įstaigoms išsiųstų konkrečius klausimynus, tačiau pastaroji to nepadarė. Be to, kaip minėta 113 konstatuojamojoje dalyje, Komisija laikėsi savo pozicijos, kad Kinijos Vyriausybė, kaip reguliavimo institucija, yra įgaliota prašyti, kad atrinktiems eksportuojantiems gamintojams finansavimą teikusios finansų įstaigos atsakytų į konkrečius klausimus.

(119) Galiausiai, Komisijos nuomone, prašoma informacija yra labai svarbi siekiant įvertinti, kaip Kinijos Vyriausybė vykdė finansų įstaigų veiklos kontrolę, kai šios vykdė skolinimo politiką, vertino riziką ir teikė paskolas AAF pramonei.

(120) Todėl Komisija padarė išvadą, kad nagrinėdama įtariamą subsidijavimą taikant lengvatinį skolinimą ir tokio subsidijavimo mastą ji iš dalies turėjo remtis turimais faktais.

3.2.2. *Pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies nuostatų taikymas eksporto kredito draudimo atžvilgiu*

(121) Komisija administraciniais sumetimais paprašė, kad Kinijos Vyriausybė perduotų specialų klausimyną bendrovei „Sinosure“.

(122) Nors atsakymai į klausimyno klausimus gauti, „Sinosure“ nepateikė prašomų savo įmonės valdymo patvirtinamųjų dokumentų, kaip antai įstatų. Be to, „Sinosure“ ar Kinijos Vyriausybė nepateikė konkrečios informacijos apie AAF pramonei teikiamą eksporto kredito draudimą ir įmokų dydį arba išsamių duomenų apie eksporto kredito draudimo veiklos pelningumą.

(123) Kadangi Komisija šios informacijos neturėjo, ji padarė išvadą, kad negavo labai svarbios su šiuo tyrimo aspektu susijusios informacijos. Todėl Komisija pranešė Kinijos Vyriausybei, kad nagrinėdama įtariamą subsidijavimą taikant eksporto kredito draudimą ir tokio subsidijavimo mastą jai gali tekti naudotis turimais faktais pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalį.

(124) Savo atsakymuose ir po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė laikėsi pozicijos, kad „Sinosure“ neteikė subsidijų konkrečiai AAF pramonei ir kad vykdydama atitinkamą draudimo veiklą laikosi į rinką orientuoto principo ir netaiko jokių specialių lengvatų AAF pramonei. Be to, į skundą nebuvo įtrauktas eksporto kredito draudimas, todėl prašoma informacija nebuvo būtina ar esminė Komisijos sprendimams priimti.

(125) Kaip minėta 8 konstatuojamojoje dalyje, tyrimo metu Komisija savo nuožiūra tiria visą su įtariamomis subsidijomis susijusią informaciją ir neapsiriboja vien skunde pateikta informacija. Be to, Komisija pažymi, kad į skundą ir pranešimą apie inicijavimą buvo įtrauktos platesnės schemos, susijusios su lengvatiniu finansavimu ir tiesioginiu lėšų pervedimu, kurios taip pat apima eksporto kredito draudimą. Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad Kinijos Vyriausybės pateikta informacija apie „Sinosure“ buvo neišsami ir Komisija negalėjo daryti išvadų dėl itin svarbių tyrimo dalių, susijusių su eksporto kredito draudimu, visų pirma, ar „Sinosure“ yra valstybinė institucija ir ar atrinktų bendrovių mokamos įmokos atitinka rinkos sąlygas. Todėl tas tvirtinimas buvo atmestas.

(126) Taigi Komisija padarė išvadą, kad nustatydama faktus, susijusius su eksporto kredito draudimu, ji turėjo iš dalies vadovautis turimais faktais.

3.2.3. *Pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies nuostatų taikymas žaliavų atžvilgiu*

(127) Komisija paprašė Kinijos Vyriausybės išsiųsti specialų klausimyną dešimčiai didžiausių AAF gamybai naudojamų žaliavų gamintojų ir platintojų, taip pat visiems kitiems atitinkamų medžiagų tiekėjams, kurie tiekė žaliavas atrinktoms bendrovėms. Atsakydama į klausimyną, Kinijos Vyriausybė teigė, kad ji nekontroliuoja žaliavų tiekėjų galimybės pateikti klausimyne prašomą konfidencialią informaciją, ir kad jai būtų nepagrįstai didelė našta koordinuoti procesą, atsižvelgiant į labai didelį atrinktų bendrovių žaliavų tiekėjų skaičių.

(128) Kinijos Vyriausybė nepateikė tiriamųjų Kinijos žaliavų tiekėjų pavadinimų ir nuosavybės struktūros apžvalgos, teigdama, kad tai yra konfidenciali informacija. Kinijos Vyriausybė taip pat nepateikė išsamios informacijos apie Kinijos AAF žaliavų vidaus rinkos savybes, įskaitant: valstybės valdomų įmonių dalį vidaus gamyboje ir suvartojime, vidaus rinkos dydį, valstybės ir (arba) valstybės valdomų įmonių kainų politiką, faktines žaliavų kainas vidaus rinkoje ir statistinius duomenis.

(129) Kadangi Komisija negavo jokios informacijos iš Kinijos Vyriausybės apie visus pirmiau išvardytus elementus, įskaitant vidaus rinkos struktūrą, kainodaros mechanizmus, kainas ir bendrovių akcijų paketus, Komisija manė, kad ji negavo svarbios su tyrimu susijusios informacijos.

(130) Taigi Komisija padarė išvadą, kad nustatydama faktus, susijusius su žaliavomis, ji turėjo iš dalies vadovautis turimais faktais.

3.2.4. *Pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies nuostatų taikymas „Yongxin“ atžvilgiu*

(131) Pagal subsidijų klausimyną susijusios bendrovės, teikiančios žaliavas ir turtą atrinktų eksportuojančių gamintojų gamybos procesui, turi pateikti atsakymus į klausimyno A ir E skirsnius. Tačiau atrinkto eksportuojančio gamintojo „Xiamen Xiashun“ susijęs žaliavų tiekėjas „Yongxin“ iš pradžių tokio atsakymo nepateikė. „Xiamen Xiashun“ pareiškė, kad dėl santykių pobūdžio ji negalėjo priversti „Yongxin“ atsakyti į klausimyną ir kad „Yongxin“ nebendradarbiavimas neturėtų turėti jokio poveikio šiam tyrimui.

(132) Komisija pažymėjo, kad „Xiamen Xiashun“ ir „Yongxin“ įsteigė bendrą įmonę „Yongshun“, todėl šios bendrovės buvo susijusios, kaip apibrėžta Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 ([30]) 127 straipsnyje. Be to, bendroji įmonė „Yongshun“ buvo svarbi „Xiamen Xiashun“ AAF gamybos žaliavų tiekėja. Todėl ji turėtų pateikti subsidijų klausimyno atsakymą, kaip nurodyta klausimyne ir 2021 m. vasario 19 d. rašte dėl informacijos neišsamumo.

(133) Kalbant apie poveikio tyrimui nebuvimą, Komisija pažymėjo, kad „Yongxin“ ir „Yongshun“ tarpusavyje sudarė daugybę sandorių, susijusių su žeme, žaliavomis ir finansavimu. Komisija mano, kad negavus „Yongxin“ atsakymų neįmanoma nustatyti visos grupės gautų subsidijų apimties.

(134) Todėl 2021 m. kovo 15 d. Komisija pranešė „Xiamen Xiashun“, kad nagrinėdama įtariamą „Yongxin“ subsidijavimą ir tokio subsidijavimo mastą jai gali tekti naudotis turimais faktais pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalį. Atsakydama į Komisijos raštą, „Xiamen Xiashun“ paprašė surengti klausymą dalyvaujant bylas nagrinėjančiam pareigūnui 2021 m. kovo 23 d. Bylas nagrinėjantis pareigūnas pasiūlė „Xiamen Xiashun“ toliau stengtis įtikinti „Yongxin“ pateikti prašomą informaciją. Galiausiai 2021 m. gegužės 7 d. iš „Yongxin“ buvo gautas atsakymas į konkrečius Komisijos klausimus, o 2021 m. birželio 2 d. gauti duomenys buvo sutikrinti nuotoliniu būdu.

3.2.5. *Pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies nuostatų taikymas „Nanshan Group“ atžvilgiu*

(135) Remiantis subsidijų klausimynu, atrinktų bendrovių ir su jomis susijusių bendrovių buvo paprašyta pateikti duomenis ir patvirtinamuosius dokumentus, susijusius su ŽNT pirkimu, įskaitant ŽNT pažymėjimus ir pirminių sandorių su Žemės tarnyba pirkimo sutartis, kuriose būtų nurodytos ŽNT gavimo sąlygos. Tačiau „Nanshan Group“ bendrovės nepateikė prašomų dokumentų, todėl Komisija negalėjo patikrinti ŽNT sąlygų, įskaitant pirkimo kainą.

(136) Be to, kai kurios „Nanshan Group“ bendrovės neužpildė prašomų lentelių apie importuotas ir vietines mašinas, todėl nepateikė prašomos informacijos apie importuotų ir vietinių mašinų pirkimą ir su tuo susijusį atleidimą nuo PVM bei importo tarifų nuolaidas už importuotos įrangos ir technologijų naudojimą.

(137) Galiausiai „Nanshan Group“ patronuojančioji bendrovė „Nanshan Group Co., Ltd.“ bendradarbiavo ribotai: i) jos darbuotojai negalėjo atsakyti į Komisijos klausimus ir ii) ji pateikė neišsamius dokumentus. Pavyzdžiui, dokumentai, susiję su žemės įsigijimu, kai kurių dotacijų ir paskolų priskyrimu, iš viso nebuvo pateikti arba buvo neišsamūs. Šis ribojimas labai trukdė tyrimui, ypač dėl to, kad daugelis „Nanshan Group“ bendrovių gavo ŽNT ir finansavimą per „Nanshan Group Co., Ltd.“

(138) Todėl 2021 m. rugsėjo 3 d. raštu Komisija informavo „Nanshan Group“, kad gali tekti pasinaudoti turimais faktais pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalį dėl trūkstamos 135–137 konstatuojamosiose dalyse nurodytos informacijos.

(139) Savo pastabose dėl pirmiau minėto rašto, kuriame minimas 28 straipsnis, „Nanshan Group“ pateikė kelis tvirtinimus, kurie išvardyti toliau.

([30]) 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (OL L 343, 2015 12 29, p. 558).

(140) Dėl ŽNT „Nanshan Group“ teigė, kad, kadangi kitos grupės bendrovės pranešė apie pirkimus iš „Nanshan Group Co. Ltd.“, šių bendrovės vidaus sandorių kaina turėtų būti naudojama „Nanshan Group Co. Ltd.“ iš trečiųjų šalių įsigytų ŽNT pirkimo kainai nustatyti. Ji taip pat teigė, kad bendrovės viduje perleidžiamos žemės kainos buvo nustatytos remiantis nepriklausomo vertintojo parengtoje žemės vertinimo ataskaitoje nurodyta žemės verte. „Nanshan Group“ taip pat teigė, kad „Nanshan Group Co. Ltd.“ sandorių kainai nustatyti galėjo būti naudojami ir kitų grupės bendrovių sudaryti žemės naudojimo sandoriai.

(141) Dėl prašomos informacijos apie importuotų ir vietinių mašinų pirkimą ir su tuo susijusį atleidimą nuo PVM bei importo muitų nuolaidas už importuotos įrangos ir technologijų naudojimą „Nanshan Group“ teigė, kad ji pateikė daugumos bendrovių ilgalaikio turto registrą. Be to, ji teigė, kad atleidimo nuo PVM programa buvo nutraukta dar 2009 m. ir kad bet kokia galimai gauta nauda būtų visiškai nuvertėjusi iki tiriamojo laikotarpio pradžios.

(142) Reaguodama į pastabą, kad „Nanshan Group Co., Ltd.“ bendradarbiavo labai ribotai, „Nanshan Group“ teigė, kad ji veikė pagal savo galimybes ir kad negalėjo nepakankamai bendradarbiauti dėl nuotolinio sutikrinimo laiko ir kitų sudėtingų sąlygų. „Nanshan Group“ teigimu, Komisija neturėtų atmesti visos „Nanshan Group Co., Ltd.“ pateiktos informacijos ir turėtų papildyti šiuos duomenis duomenimis apie bendrovės ar kitų grupės bendrovių panašius žemės ir paskolų sandorius. Komisija nesutiko su pastabomis dėl ŽNT. Grupės subsidijavimo sumą lemia pirminio sandorio su Žemės tarnyba kaina, o ne žemės perleidimas įmonės viduje, o nesant reikiamų dokumentų iš įmonės, kuri buvo pirminio pirkimo sandorio šalis, t. y. „Nanshan Group Co., Ltd.“, buvo neįmanoma nustatyti viso grupės gautų subsidijų dydžio..

(143) Komisija nesutiko su „Nanshan Group“ pateiktomis pastabomis dėl prašomos informacijos apie importuotų ir vietinių mašinų pirkimą ir su tuo susijusį atleidimą nuo PVM bei importo muitų nuolaidas. Pirma, nors „Nanshan Group“ pateikė kai kurių grupės bendrovių ilgalaikio turto registrą, ji nepateikė išsamių duomenų apie atleidimą nuo PVM ir importo muitų nuolaidas, kurių prašė Komisija. Antra, Komisija nustatė, kad tiriamuoju laikotarpiu atrinktos bendrovės buvo atleistos ir nuo PVM, ir nuo importo muitų. Šios nuolaidos taikytos ankstesniais metais įsigytai įrangai, kurios atžvilgiu nauda amortizuota per visą įrangos naudojimo laikotarpį ir iš dalies priskirta ir tiriamajam laikotarpiui. Komisija nustatė, kad atrinktos bendrovės vis dar naudojosi šios programos lengvatomis.

(144) Galiausiai tvirtinimas, kad kiti „Nanshan Group Co., Ltd.“ sandoriai arba kitų „Nanshan Group“ bendrovių sandoriai galėtų būti naudojami kaip su ŽNT arba įranga susijusių sandorių pakaitalas, kai nebuvo pateikta pakankamai duomenų, buvo nepagrįstas, nes nė viena grupės bendrovė nepateikė visos prašomos informacijos.

3.3. **Į šį tyrimą įtrauktos subsidijos ir subsidijų programos**

(145) Remiantis skunde, pranešime apie inicijavimą ir Komisijos klausimynų atsakymuose pateikta informacija, nagrinėtos tokios Kinijos Vyriausybės teiktos subsidijos:

a) lengvatinis finansavimas, tiesioginiai kreditai ir finansavimas per nuosavą kapitalą, kvazinuosavą kapitalą ir kitas kapitalo priemones (pvz., politikos paskolas, kredito linijas, banko akcepto įsakomuosius vekselius, eksporto finansavimą);

b) lengvatinis eksporto kredito draudimas;

c) dotacijų programos:

— technologijų, inovacijų, mokslinių tyrimų ir plėtros dotacijos ir fondai;

— pramonės transformacijos ir modernizavimo fondai;

— *ad hoc* subsidijos, kurias teikia savivaldybių arba provincijų valdžios institucijos;

d) negautos pajamos pagal atleidimo nuo mokesčių ir mokesčių mažinimo programas:

— įmonių pelno mokesčio (ĮPM) sumažinimas aukštųjų ir naujų technologijų įmonėms;

— mokslinių tyrimų ir plėtros išlaidų lengvatinė atskaita prieš mokesčius;

— spartesnis priemonių ir įrangos, kurias aukštųjų technologijų įmonės naudoja aukštųjų technologijų plėtrai ir gamybai, nusidėvėjimas;

— atleidimas nuo dividendų tarp kvalifikuotų įmonių rezidenčių;

— atleidimas nuo nekilnojamojo turto ir žemės naudojimo mokesčių arba jų panaikinimas;

— atleidimas nuo PVM ir importo tarifų lengvatos už naudojimąsi importuojama įranga ir technologijomis;

— šalies viduje gamintos įrangos PVM atskaita;

e) Vyriausybės tiekiamos prekės ir teikiamos paslaugos už mažesnį nei pakankamą atlygį:

— Vyriausybės žemės naudojimo teisių suteikimas už mažesnį nei pakankamą atlygį;

— elektros energijos tiekimas už mažesnį nei pakankamą atlygį;

— Vyriausybės žaliavų (aliuminio ir bituminių anglių tiekimas) už mažesnį nei pakankamą atlygį.

3.4. **Lengvatinis finansavimas**

3.4.1. *Lengvatinį finansavimą teikiančios finansų įstaigos*

(146) Remiantis trijų atrinktų eksportuojančių gamintojų grupių pateikta informacija, joms finansavimą teikė 48 KLR įsisteigusios finansų įstaigos. Iš tų 48 finansų įstaigų 47 buvo valstybės įmonės. Likusios finansų įstaigos buvo arba privačios arba Komisija negalėjo nustatyti, ar jos yra valstybės valdomos įmonės, ar privačios. Tačiau specialų klausimyną užpildė tik vienas valstybės bankas, nepaisant Kinijos Vyriausybei pateikto prašymo, skirto visoms finansų įstaigoms, kurios teikė paskolas atrinktoms bendrovėms.

3.4.1.1. Valstybės valdomos finansų įstaigos, veikiančios kaip valstybinės institucijos

(147) Komisija patikrino, ar valstybės bankai veikė kaip valstybinės institucijos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnyje ir 2 straipsnio b punkte. Šiuo atžvilgiu tai, ar valstybės valdoma įmonė yra valstybinė institucija, nustatoma pagal šiuos kriterijus ([31]): „*Svarbiau ne tai, kaip subjektas naudojasi įgaliojimais vykdyti Vyriausybės funkcijas, o tai, kad šie įgaliojimai jam suteikti. Vyriausybė (siaurąja prasme) gali suteikti subjektams įgaliojimų įvairiais būdais. Todėl norint įrodyti, kad konkrečiam subjektui tokie įgaliojimai suteikti, gali prireikti įvairių įrodymų. Įrodymai, kad subjektas faktiškai vykdo Vyriausybės funkcijas, gali būti laikomi įrodymu, kad jam suteikti ar pavesti Vyriausybės įgaliojimai, ypač jei šie įrodymai patvirtina, kad ši praktika tvari ir sisteminga. Mūsų nuomone, įrodymai, kad Vyriausybė vykdo reikšmingą subjekto arba jo veiklos kontrolę, tam tikromis aplinkybėmis gali būti naudojami kaip įrodymas, kad tas subjektas turi Vyriausybės įgaliojimų ir jais naudojasi Vyriausybės funkcijoms atlikti. Vis dėlto pabrėžiame, kad, išskyrus tuos atvejus, kai įgaliojimai tiesiogiai perduodami teisiniu dokumentu, vien oficialių sąsajų tarp subjekto ir Vyriausybės (siaurąja prasme), tikėtina, nepakaks, kad būtų nustatyta, kad subjektas turi Vyriausybės įgaliojimų. Todėl, pvz., vien tai, kad Vyriausybė yra subjekto didžiausias akcininkas, neįrodo, kad ji vykdo reikšmingą jo veiklos kontrolę, ar kad ji yra suteikusi subjektui Vyriausybės įgaliojimų. Vis dėlto kai kuriais atvejais, jei remiantis įrodymais matyti, kad yra daug oficialių Vyriausybės kontrolės požymių, ir taip pat yra įrodymų, kad tokia kontrolė reikšmingai taikoma, remiantis tokiais įrodymais galima daryti išvadą, kad atitinkamas subjektas naudojasi Vyriausybės įgaliojimais.*“

([31]) WT/DS379/AB/R („US – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China“), 2011 m. kovo 11 d. Apeliacinio komiteto ataskaita, DS 379, 318 punktas. Taip pat žr. WT/DS436/AB/R („US – Carbon Steel (India)“), 2014 m. gruodžio 8 d. Apeliacinio komiteto ataskaitos 4.9–4.10, 4.17–4.20 dalis ir WT/DS437/AB/R („United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China“), 2014 m. gruodžio 18 d. Apeliacinio komiteto ataskaitos 4.92 dalį.

(148) Komisija rinko informaciją apie valstybei priklausančias valstybės bankų akcijas ir oficialius Vyriausybės kontrolės požymius tuose bankuose. Komisija taip pat analizavo, ar kontrolė buvo reikšminga. Tuo tikslu Komisijai teko iš dalies remtis turimais faktais, nes Kinijos Vyriausybė ir valstybės bankai atsisakė pateikti įrodymų, susijusių su sprendimų priėmimo procesu, po kurio buvo taikomas lengvatinis skolinimas.

(149) Siekdama atlikti šią analizę Komisija pirmiausia išnagrinėjo informaciją, gautą iš valstybės banko, kuris užpildė specialų klausimyną.

3.4.1.2. Bendradarbiaujančios valstybės finansų įstaigos

(150) Tik vienas valstybės bankas, t. y. EXIM bankas, pateikė klausimyno atsakymus.

3.4.1.3. Nuosavybės teisės, oficialūs Kinijos Vyriausybės kontrolės požymiai ir jos vykdymas

(151) Remdamasi klausimyno atsakymuose pateikta informacija Komisija nustatė, kad Kinijos Vyriausybei priklausė (tiesiogiai arba netiesiogiai) daugiau nei 50 % šios finansų įstaigos akcijų.

(152) Dėl oficialių Vyriausybės kontrolės požymių bendradarbiaujančiame valstybės banke, Komisija banką klasifikavo kaip „pagrindinę valstybės finansų įstaigą“. Konkrečiai, pranešime „Laikinosios taisyklės dėl stebėtojų tarybų pagrindinėse valstybės finansų įstaigose“ ([32]) nurodyta, kad: *„Pagrindinės valstybės finansų įstaigos, nurodytos šiose taisyklėse, yra valstybės politikos bankai, komerciniai bankai, finansinio turto valdymo įmonės, vertybinių popierių bendrovės, draudimo bendrovės ir kt. (toliau – valstybės finansų įstaigos), kurių stebėtojų tarybos narius skiria Valstybės taryba“*.

(153) Pagrindinių valstybės finansų įstaigų stebėtojų tarybos nariai skiriami pagal Pagrindinių valstybės finansų įstaigų stebėtojų tarybų laikinąsias taisykles. Remdamasi šių laikinųjų taisyklių 3 ir 5 straipsniais Komisija nustatė, kad stebėtojų tarybos narius skiria Valstybės taryba, kuriai jie yra atskaitingi; tai rodo, kad valstybės institucijos kontroliuoja bendradarbiaujančio valstybės banko veiklą.

(154) Be šių bendrai taikomų požymių, Komisija nustatė papildomus požymius, susijusius su EXIM banku. EXIM bankas buvo įsteigtas ir veikia pagal Valstybės tarybos paskelbtą „Pranešimą dėl „Export-Import Bank of China“ įsteigimo“ ir EXIM banko įstatus. Pagal EXIM banko įstatus banko vadovybę tiesiogiai nominuoja valstybė. Stebėtojų tarybą skiria Valstybės taryba remdamasi Laikinosiomis pagrindinių valstybės finansų įstaigų stebėtojų tarybų taisyklėmis ir kitais įstatymais ir teisės aktais; stebėtojų taryba atskaitinga Valstybės tarybai.

(155) Įstatuose taip pat paminėta, kad EXIM banko partijos komitetas atlieka pagrindinį vadovaujamą ir politinį vaidmenį užtikrindamas, kad EXIM bankas įgyvendintų partijos ir valstybės politiką ir svarbiausias užduotis. Partijos vadovybė dalyvauja veikloje, susijusioje su visais banko valdymo aspektais.

(156) Įstatuose taip pat nustatyta, kad EXIM bankas siekia remti užsienio prekybos ir ekonominio bendradarbiavimo plėtrą, tarpvalstybines investicijas, Sausumos ir jūrų kelių iniciatyvą, bendradarbiavimą tarptautinių pajėgumų ir įrangos gamybos srityse. Jo veiklos sritis apima trumpalaikes, vidutinės trukmės laikotarpio ir ilgalaikes paskolas, patvirtinamas pagal valstybės užsienio prekybos ir investavimo užsienyje politiką, kaip antai eksporto kreditą, importo kreditą, užsienio inžinerijos paskolas, užsienio investicines paskolas, Kinijos Vyriausybės užsienio pagalbos paskolas ir eksporto pirkėjų paskolas.

([32]) Kinijos Liaudies Respublikos Valstybės tarybos dekretas (Nr. 283).

(157) Be to, savo 2019 m. metinėje ataskaitoje EXIM bankas nurodė, kad visiškai įgyvendino visas svarbiausias KKP centrinio komiteto ir Valstybės tarybos politikos kryptis ir sprendimus.

(158) Komisija taip pat nustatė, kad 2017 m. valstybės valdomos finansų įstaigos, įskaitant EXIM banką, pakeitė savo įstatus, kad padidintų Kinijos komunistų partijos (toliau – KKP) vaidmenį aukščiausiu bankų sprendimų priėmimo lygmeniu ([33]).

(159) Naujuosiuose įstatuose nustatyta, kad:

— direktorių valdybos pirmininkas yra partijos komiteto sekretorius;

— KKP vaidmuo yra užtikrinti, kad bankas įgyvendintų KKP ir valstybės politiką ir gaires, ir vykdyti priežiūrą; KKP taip pat atlieka vadovaujamą ir kontroliuojamą vaidmenį skiriant darbuotojus (įskaitant vyresniąją vadovybę) ir

— direktorių valdyba, priimdama visus svarbius sprendimus, turi atsižvelgti į partijos komiteto nuomones.

(160) Šie įrodymai rodo, kad Kinijos Vyriausybė vykdė reikšmingą tokių įstaigų veiklos kontrolę.

(161) Komisija toliau rinko informaciją apie tai, ar Kinijos Vyriausybė vykdė reikšmingą EXIM banko veiklos kontrolę, kai bankas vykdė skolinimo politiką, vertino riziką ir teikė paskolas AAF pramonei. Šiuo atžvilgiu vadovautasi šiais reguliavimo dokumentais:

— KLR komercinės bankininkystės įstatymo (toliau – Bankininkystės įstatymas) 34 straipsniu;

— Bendrųjų skolinimo taisyklių (kurias įgyvendina „People's Bank of China") 15 straipsniu;

— Sprendimu Nr. 40;

— Kinijos bankininkystės ir draudimo reguliavimo komisijos (toliau – CBIRC) įgyvendinimo priemonėmis Kinijos finansuojamų komercinių bankų administracinių licencijų išdavimo srityje (CBIRC įsakymas [2017] Nr. 1);

— CBIRC įgyvendinimo priemonėmis užsienio valstybių finansuojamų bankų administracinių licencijų išdavimo srityje (CBIRC įsakymas [2015] Nr. 4) ir

— Administracinėmis priemonėmis dėl bankų sektoriaus finansų įstaigų direktorių ir vyresniųjų pareigūnų kvalifikacijos (CBIRC įsakymas [2013] Nr. 3);

— Trejų metų bankininkystės ir draudimo sektorių bendrojo valdymo gerinimo veiksmų planu (2020–2022 m.) (CBIRC, 2020 m. rugpjūčio 28 d.) ([34]);

— Pranešimu dėl komercinių bankų veiklos vertinimo metodo (CBIRC, 2020 m. gruodžio 15 d.);

— Pranešimu dėl Priežiūros taisyklių, susijusių su didžiųjų bankų ir draudimo įstaigų akcininkų elgsena (CBIRC, [2021] Nr. 43) ([35]).

(162) Peržiūrėdama tuos reguliavimo dokumentus dėl toliau nurodytų priežasčių Komisija nustatė, kad KLR finansų įstaigos veikia bendroje teisinėje aplinkoje, kurioje joms nurodoma priimant finansinius sprendimus atsižvelgti į Kinijos Vyriausybės pramonės politikos tikslus.

(163) Kalbant apie EXIM banką, jo viešosios politikos įgaliojimai nustatyti pranešime dėl EXIM banko įsteigimo ir jo įstatuose.

([33]) https://www.reuters.com/article/us-china-banks-party-idUSKBN1JN0XN (paskutinį kartą žiūrėta 2021 m. rugpjūčio 13 d.).

([34]) 2020 m. rugpjūčio 28 d. Kinijos bankininkystės ir draudimo priežiūros komisijos oficialus politikos dokumentas „Trejų metų bankininkystės ir draudimo sektorių bendrojo valdymo gerinimo veiksmų planas (2020–2022 m.)", http://www.cbirc.gov.cn/cn/view/pages/ItemDetail.html?docId=925393&itemId=928 (paskutinį kartą žiūrėta 2021 m. balandžio 3 d.).

([35]) Kinijos bankininkystės ir draudimo reguliavimo komisija, cbirc.gov.cn (paskutinį kartą žiūrėta 2021 m. spalio 21 d.).

(164) Apskritai Bankininkystės įstatymo, kuris taikomas visoms Kinijoje veikiančioms finansų įstaigoms, 34 straipsnyje nurodyta, kad *„komerciniai bankai vykdo skolinimo veiklą, vadovaudamiesi nacionalinės ekonominės ir socialinės plėtros poreikiais ir valstybės pramonės politikos gairėmis“*. Nors Bankininkystės įstatymo 4 straipsnyje nustatyta, kad *„komerciniai bankai pagal įstatymus vykdo verslo veiklą jokiam padaliniui ar asmeniui nesikišant. Komerciniai bankai savarankiškai prisiima civilinę atsakomybę už visą savo juridinio asmens turtą“*, atlikus tyrimą paaiškėjo, kad Bankininkystės įstatymo 4 straipsnis taikomas atsižvelgiant į to įstatymo 34 straipsnį, t. y. jeigu valstybė patvirtina viešąją politiką, bankai ją įgyvendina ir vykdo valstybės nurodymus.

(165) Be to, Bendrųjų skolinimo taisyklių 15 straipsnyje nurodyta, kad *„remdamiesi valstybės politika, atitinkami departamentai gali subsidijuoti paskolų palūkanas, taip siekdami skatinti tam tikrų pramonės šakų augimą ir tam tikrų vietovių ekonominę plėtrą“*.

(166) Panašiai, Sprendime Nr. 40 visoms finansų įstaigoms nurodoma teikti kreditinę paramą konkrečiai „skatinamiesiems“ projektams. Kaip jau paaiškinta 3.1 skirsnyje, o tiksliau – 94 konstatuojamojoje dalyje, AAF pramonės projektai priskiriami „skatinamųjų“ kategorijai. Todėl Sprendimu Nr. 40 patvirtinama pirmesnė išvada dėl Bankininkystės įstatymo, kad bankai naudojasi Vyriausybės įgaliojimais vykdydami lengvatinių kreditų teikimo operacijas.

(167) Komisija taip pat nustatė, kad CBIRC suteikti platūs įgaliojimai tvirtinti visų KLR įsisteigusių finansų įstaigų (įskaitant privačias ir užsienio finansų įstaigas) visus valdymo aspektus, pavyzdžiui ([36]):

— tvirtinti visų finansų įstaigų vadovų paskyrimą ir pagrindinės buveinės, ir vietos padalinių lygmenimis; CBIRC patvirtinimas būtinas priimant į darbą visų lygmenų vadovus nuo aukščiausių pareigų iki padalinių vedėjų ir net skiriant užsienio padalinių vadovus ir už pagalbines funkcijas atsakingus vadovus (pvz., IT vadovus) ir

— labai ilgas administracinių patvirtinimų sąrašas, įskaitant padalinių steigimo, naujų veiklos krypčių kūrimo arba naujų produktų pardavimo, banko įstatų pakeitimo, daugiau nei 5 % akcijų pardavimo, kapitalo didinimo, gyvenamosios vietos pakeitimo, organizacinės formos pakeitimo ir kt. patvirtinimus.

(168) Bankininkystės įstatymas yra teisiškai privalomas. Privalomas penkmečio planų ir Sprendimo Nr. 40 pobūdis nustatytas 3.1 skirsnyje. Privalomas CBIRC reguliavimo dokumentų pobūdis nustatytinas pagal jos, kaip bankų reguliavimo institucijos, įgaliojimus. Privalomas kitų dokumentų pobūdis įrodytas į juos įtrauktomis stebėjimo ir vertinimo sąlygomis.

(169) Valstybės tarybos sprendimu Nr. 40 visoms finansų įstaigoms nurodoma teikti kreditinę paramą tik skatinamiesiems projektams ir žadama įgyvendinti „kitą skatinamųjų projektų lengvatinę politiką“. Remiantis tuo, kas išdėstyta, reikalaujama, kad bankai teiktų kreditinę paramą AAF pramonei.

(170) Be to, net ir privačių komercinių bankų sprendimai turi būti prižiūrimi KKP ir suderinti su nacionaline politika. Iš tiesų, vienas iš trijų pagrindinių dabartinių valstybės tikslų, susijusių su bankų valdymu, yra stiprinti partijos lyderystę bankininkystės ir draudimo sektoriuose, be kita ko, sprendžiant bendrovių veiklos ir valdymo klausimus. Šiuo požiūriu CBIRC Trejų metų veiksmų plane (2020–2022 m.) nurodoma *„toliau įgyvendinti principus, įtvirtintus Generalinio sekretoriaus Xi Jinpingo pagrindiniu pranešimu dėl finansų sektoriaus įmonių valdymo reformos vykdymo*“. Be to,

([36]) Remiantis CBIRC įgyvendinimo priemonėmis Kinijos finansuojamų komercinių bankų administracinių licencijų išdavimo srityje (CBIRC įsakymas [2017] Nr. 1), CBIRC įgyvendinimo priemonėmis užsienio valstybių finansuojamų bankų administracinių licencijų išdavimo srityje (CBIRC įsakymas [2015] Nr. 4) ir Bankininkystės sektoriaus finansų įstaigų direktorių ir vyresniųjų pareigūnų kvalifikacijų administracinėmis priemonėmis (CBIRC įsakymas [2013] Nr. 3).

plano II skirsnyje siekiama skatinti natūralų partijos vadovybės integravimą į bendrąjį valdymą: *„turime užtikrinti sistemingesnį, standartizuotą ir procedūromis grindžiamą partijos vadovybės integravimą į bendrąjį valdymą […]. Prieš direktorių valdybai arba vyresniajai vadovybei priimant sprendimus pagrindiniais veiklos ir valdymo klausimais, partijos komitetas turi juos aptarti.“*

(171) Be to, Kinijos Vyriausybė neseniai nustatė, kad net finansų įstaigų akcininkai turi sudaryti palankesnes sąlygas vykdyti Kinijos Vyriausybės kontrolę per įmonių valdymo sistemą: *„Didieji bankų ir draudimo įstaigų akcininkai remia bankus ir draudimo įstaigas kuriant nepriklausomą ir patikimą įmonių valdymo struktūrą su veiksminga stabdžių ir atsvarų sistema, taip pat skatina ir remia bankus ir draudimo įstaigas, kad būtų užtikrintas natūralus partijos vadovybės integravimas į įmonių valdymą“* ([37]).

(172) Galiausiai, pagal CBIRC komercinių bankų veiklos rezultatų vertinimo kriterijus dabar privaloma atsižvelgti į tai, kaip finansų įstaigos „prisideda prie nacionalinių plėtros uždavinių ir realiosios ekonomikos“, ir, visų pirma, kaip jos „aptarnauja strateginius ir besiformuojančius pramonės sektorius“ ([38]).

(173) Todėl Komisija padarė išvadą, kad Kinijos Vyriausybė sukūrė norminę sistemą, kuria vadovautis turėjo Kinijos Vyriausybės paskirti ir jai atskaitingi bendradarbiaujančio valstybės banko vadovai ir stebėtojai. Todėl Kinijos Vyriausybė, vykdydama reikšmingą bendradarbiaujančio valstybės valdomo banko veiklos kontrolę, kai tas bankas teikė paskolas AAF pramonei, vadovavosi šia normine sistema.

(174) Komisija taip pat rinko konkrečius įrodymus apie vykdomą reikšmingą kontrolę remdamasi konkrečiomis paskolomis, suteiktoms atrinktiems eksportuojantiems gamintojams. Klausimyno atsakymuose bendradarbiaujantis valstybės bankas paaiškino, kad suteikdamas minėtas paskolas jis taiko sudėtingą kredito rizikos vertinimo politiką ir metodus (reitingų sistemą). EXIM bankas taip pat paaiškino, kad politika nesiskiria dėl pramonės šakos, kurioje veikia paskolos gavėjas, kredito padėties, kapitalo būklės ir pan.; vis dėlto tokie veiksniai turi įtakos kredito reitingo vertinimui ir skolininko rizikos kainai. Teikdamas paskolas jis gali remtis atitinkamais planais ir politika; tačiau, nustatydamas atskirus paskolų projektus, jis taiko rinka pagrįstą vertinimą.

(175) Tačiau bendradarbiaujantis valstybinis bankas atsisakė pateikti konkrečius savo kredito rizikos vertinimo pavyzdžius, susijusius su atrinktomis bendrovėmis, motyvuodamas tuo, kad prašoma informacija yra vidaus pobūdžio ir joje yra konfidencialios verslo informacijos, kurios neleidžiama atskleisti, nors Komisija turėjo raštišką atrinktų bendrovių sutikimą atsisakyti konfidencialumo teisių.

(176) Neturėdama konkrečių kreditingumo vertinimo įrodymų Komisija išnagrinėjo bendrą teisinę aplinką, kaip nurodyta 161–169 konstatuojamosiose dalyse, ir bendradarbiaujančio valstybės banko elgseną, susijusią su atrinktoms bendrovėms suteiktomis paskolomis. Atlikus tyrimą paaiškėjo, kad tokia elgsena prieštaravo oficialiai banko pozicijai, nes praktiškai bankas nesivadovavo išsamiais rinka pagrįstais rizikos vertinimais.

(177) Atlikdama tyrimą Komisija nustatė, kad trims atrinktoms eksportuojančių gamintojų grupėms paskolos buvo teikiamos taikant palūkanų normas, kurios buvo mažesnės arba panašios į „People's Bank of China“ (toliau – PBOC) lyginamąsias paskolų palūkanų normas, ir mažesnės arba panašios į Nacionalinio tarpbankinio finansavimo centro (toliau – NIFC) bazinę paskolų palūkanų normą, paskelbtą 2019 m. rugpjūčio 20 d. ([39]), neatsižvelgiant į bendrovių finansinę ir kredito rizikos padėtį. Taigi, paskolos suteiktos mažesnėmis nei rinkos normomis, palyginti su norma, kuri atitinka atrinktų eksportuojančių gamintojų rizikos profilį.

([37]) Pranešimo dėl Priežiūros taisyklių, susijusių su didžiųjų bankų ir draudimo įstaigų akcininkų elgsena (CBIRC, [2021] Nr. 43), 13 straipsnis.

([38]) Žr. 2020 m. gruodžio 15 d. paskelbtą CBIRC pranešimą dėl komercinių bankų veiklos vertinimo metodo, http://jrs.mof.gov.cn/gongzuotongzhi/202101/t20210104_3638904.htm (paskutinį kartą žiūrėta 2021 m. balandžio 12 d.).

([39]) Http://www.pbc.gov.cn/zhengcehuobisi/125207/125213/125440/3876551/de24575c/index2.html (paskutinį kartą žiūrėta 2021 m. rugpjūčio 3 d.).

(178) Taigi Komisija padarė išvadą, kad Kinijos Vyriausybė vykdė reikšmingą bendradarbiaujančio valstybės banko veiklos kontrolę, kiek tai susiję su jo skolinimo AAF pramonei politika ir rizikos vertinimu.

(179) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad Komisija neįrodė, jog bendradarbiaujantis valstybės bankas, t. y. EXIM bankas, yra valstybinė institucija ir kad Kinijos Vyriausybė vykdė reikšmingą EXIM banko kontrolę. Kinijos Vyriausybė teigė, kad oficialių ryšių nepakanka norint įrodyti, kad Vyriausybė vykdo reikšmingą kontrolę ir kad bankas yra valstybinė institucija. Be to, Kinijos Vyriausybė teigė, kad Komisija neįrodė EXIM banko vadovybės nepriklausomumo stokos teigdama, kad Kinijos Vyriausybė kontroliuoja EXIM banką tik prižiūrėdama banko ir jo valdybos vadovybės paskyrimą. Be to, Kinijos Vyriausybė teigė, kad Komisija pernelyg rėmėsi Kinijos bankininkystės įstatymo 34 straipsniu; šis įstatymas, jos nuomone, yra tik orientacinis dokumentas, kuriame nėra konkrečios prielaidos, kad EXIM ar kitoms finansų įstaigoms suteikti valdžios įgaliojimai.

(180) Kinijos Vyriausybė taip pat teigė, kad ji nevykdė reikšmingos EXIM banko kontrolės arba jam nesuteikė Vyriausybės įgaliojimų. Kinijos Vyriausybė teigė, kad nors Kinijos bankininkystės įstatymo 34 straipsnyje reikalaujama, kad komerciniai bankai veiktų „vadovaudamiesi Kinijos Vyriausybės pramonės politika“, ši nuostata turėtų būti laikoma orientaciniu Kinijos bankams taikomu principu. Be to, Kinijos Vyriausybė teigė, kad Bendrųjų skolinimo taisyklių 15 straipsnis ir Sprendimas Nr. 40 taip pat nėra privalomi, o tik rekomendacinio pobūdžio. Galiausiai Kinijos Vyriausybė nesutiko su teiginiu, kad EXIM bankas „teikė paskolas, kurių palūkanų norma yra mažesnė arba panaši į atitinkamas lyginamąsias palūkanų normas“, ir teigė, kad Komisija nepateikė duomenų šiam teiginiui pagrįsti.

(181) Komisija nesutiko su Kinijos Vyriausybės teiginiais. Komisija, siekdama pripažinti bendradarbiaujantį valstybės EXIM banką kaip valstybinę instituciją, rėmėsi ne tik „oficialiais ryšiais“, bet ir įrodė, kad Kinijos Vyriausybė vykdė reikšmingą banko kontrolę dėl toliau nurodytų priežasčių.

(182) Kaip paaiškinta 168 konstatuojamojoje dalyje, Komisija laikėsi nuomonės, kad Kinijos bankininkystės įstatymas ir Sprendimas Nr. 40 yra privalomojo pobūdžio. Be to, šio tyrimo nustatytais faktais (ir ankstesnių Komisijos tyrimų nustatytais faktais dėl tos pačios subsidijų programos) nebuvo patvirtintas tvirtinimas, kad priimdami sprendimus dėl skolinimo bankai neatsižvelgia į Vyriausybės politiką ir planus. Pavyzdžiui, Komisija nustatė, kad eksportuojantys gamintojai naudojosi lengvatiniu skolinimu mažesnėmis nei rinkos palūkanų normomis.

(183) Atlikus tyrimą nustatyta, kad Bendrųjų skolinimo taisyklių 15 straipsnis iš tikrųjų buvo taikomas praktikoje ir kad Bankininkystės įstatymo 4, 5 ir 41 straipsniai taikomi atsižvelgiant į to įstatymo 34 straipsnį, t. y. jeigu valstybė patvirtina viešąją politiką, bankai ją įgyvendina ir vykdo valstybės nurodymus. Iš tiesų, nors Bankininkystės įstatymo 4 ir 5 straipsniai yra I skyriaus, kuriame išdėstytos bendrosios nuostatos, dalis, 34 straipsnis yra IV skyriaus, kuriame nustatytos pagrindinės skolinimo taisyklės, dalis. 34 straipsnio formuluotė „*komerciniai bankai savo paskolų teikimo veiklą vykdo atsižvelgdami į nacionalinės ekonomikos ir socialinės plėtros poreikius ir vadovaudamiesi Valstybės pramonės politika*“ įrodo, kad ši nuostata nėra orientacinio pobūdžio, o veikiau yra privaloma ir ja bankams aiškiai nurodoma vykdant paskolų teikimo veiklą atsižvelgti į valstybės pramonės politiką. Komisija taip pat pažymėjo, kad Valstybės tarybos sprendimu Nr. 40 visoms finansų įstaigoms nurodoma teikti kreditinę paramą tik skatinamiesiems projektams ir žadama įgyvendinti „kitą skatinamųjų projektų lengvatinę politiką“. Nors to paties sprendimo 17 straipsnyje reikalaujama, kad bankai laikytųsi kreditų teikimo principų, Komisija per tyrimą nenustatė, kad praktikoje taip būtų daroma. Priešingai, paskolos eksportuojantiems gamintojams buvo teikiamos neatsižvelgiant į jų finansinę padėtį ir kreditingumą.

(184) Be to, kalbant konkrečiai apie EXIM banką, neginčijama, kad tai yra politikos bankas, tiesiogiai vykdantis Vyriausybės politiką, kaip jis pats pripažįsta. Kaip paaiškinta jo interneto svetainėje ([40]), EXIM yra valstybės finansuojamas ir valstybei priklausantis politikos bankas, tiesiogiai vadovaujamas Valstybės tarybos ir skirtas, *inter alia*, Kinijos užsienio prekybai remti ir globalizavimo strategijai įgyvendinti. EXIM banko direktorių valdyboje ([41]), stebėtojų taryboje ([42]) ir tarp aukščiausio rango vadovų ([43]) yra aukšto rango KKP narių ir (arba) ministerijai atstovaujančių narių.

(185) Tuo remdamasi Komisija laikosi savo nuomonės, kad Kinijos Vyriausybė, vykdydama reikšmingą bendradarbiaujančio valstybės banko veiklos kontrolę, kiek tai susiję su jo paskolomis AAF pramonei, vadovavosi šia normine sistema, kaip aprašyta 173 konstatuojamojoje dalyje. Tai nurodyta 170 konstatuojamoje dalyje, iš kurios aiškiai matyti, kad Kinijos Vyriausybė kišasi į visus svarbius banko vadovybės sprendimus. Tai rodo, kad norminė sistema nepaliko jokios veiksmų laisvės banko vadovams ir stebėtojams dėl to, ar laikytis šios sistemos atrinktų eksportuojančių gamintojų atžvilgiu, ir dėl šios priežasties banko vadovybė tapo priklausoma.

(186) Galiausiai, kaip minėta 177 konstatuojamojoje dalyje, atlikdama tyrimą Komisija nustatė, kad trims atrinktoms eksportuojančių gamintojų grupėms paskolos buvo suteiktos taikant palūkanų normas, kurios buvo mažesnės arba panašios į „People's Bank of China" (toliau – PBOC) lyginamąją paskolų palūkanų normą, ir mažesnės arba panašios į bazinę paskolų palūkanų normą, neatsižvelgiant į bendrovių finansinę ir kredito rizikos padėtį. Todėl, atsižvelgdama į 3.4.2.3 skirsnyje aprašytą atrinktų eksportuojančių gamintojų rizikos pobūdį ir į tai, kad, remiantis Komisijos atlikta rizikos analize, eksportuojantiems gamintojams turėjo būti suteiktas mažesnis kredito reitingas ir todėl jie turėjo mokėti palūkanų normas, gerokai didesnes už nerizikingą palūkanų normą, Komisija padarė išvadą, kad nagrinėjamos paskolos buvo suteiktos mažesnėmis nei rinkos palūkanų normomis. Dėl duomenų jautrumo išsami informacija apie šias paskolas gali būti atskleista tik atitinkamiems eksportuojantiems gamintojams.

(187) Taigi Komisija padarė išvadą, kad Kinijos Vyriausybė vykdė reikšmingą bendradarbiaujančio valstybės banko veiklos kontrolę, kiek tai susiję su jo skolinimo AAF pramonei politika ir rizikos vertinimu.

3.4.1.4. Išvada dėl bendradarbiaujančių valstybės finansų įstaigų

(188) Komisija nustatė, kad bendradarbiaujantis valstybės bankas įgyvendino pirmiau nurodytą teisinę sistemą, vykdydamas Vyriausybės funkcijas AAF sektoriuje. Taigi jis vykdė valstybinės institucijos funkcijas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punkte kartu su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčiu, bei pagal atitinkamą PPO teismo praktiką.

3.4.1.5. Nebendradarbiaujančios valstybės finansų įstaigos

(189) Kaip nurodyta 146 konstatuojamojoje dalyje, nė viena iš kitų valstybės finansų įstaigų, kurios teikė paskolas atrinktoms bendrovėms, specialaus klausimyno neužpildė. Kinijos Vyriausybė pateikė šiek tiek informacijos apie kelių bankų nuosavybę, tačiau nepateikė informacijos apie jų valdymo struktūrą, rizikos vertinimą ar pavyzdžių, susijusių su konkrečiomis paskolomis AAF pramonei.

(190) Todėl atsižvelgdama į 3.2.1 skirsnyje padarytas išvadas Komisija nusprendė naudotis turimais faktais, kad nustatytų, ar šios valstybės finansų įstaigos gali būti laikomos valstybinėmis institucijomis.

([40]) Žr.http://english.eximbank.gov.cn/Profile/AboutTB/Introduction/, paskutinį kartą patikrinta 2021 m. lapkričio 30 d.
([41]) Žr.http://english.eximbank.gov.cn/Profile/Organization/BoardOD/#heightXwyL, paskutinį kartą patikrinta 2021 m. lapkričio 30 d.
([42]) Žr. http://english.eximbank.gov.cn/Profile/Organization/BoardOS/#heightXwyL, kaip paskutinį kartą patikrinta 2021 m. lapkričio 30 d., taip pat patvirtinant, kad stebėtojų taryba tiesiogiai atskaitinga Valstybės tarybai.
([43]) Žr. http://english.eximbank.gov.cn/Profile/Organization/ExecutiveM/#heightXwyL, paskutinį kartą patikrinta 2021 m. lapkričio 30 d.

(191) Per ankstesnius tyrimus ([44]) Komisija nustatė, kad toliau nurodyti bankai, teikę paskolas per tą tyrimą nagrinėtų atrinktų eksportuojančių gamintojų grupėms, iš dalies arba visiškai priklauso valstybei arba valstybiniams juridiniams asmenims. Šie bankai yra: „Agricultural Bank of China“, „Bank of Beijing“, „Bank of China“, „Bank of Communications“, „Bank of Jiangsu“, „Bank of Kunlun“, „Bank of Nanjing“, „Bank of Ningbo“, „Bank of Qingdao“, „Bank of Shanghai“, „Bank of Tianjin“, „Bank of Yantai“, CCB, „China Bohai Bank“, „China CITIC Bank“, „China Construction Bank“, „China Development Bank“, „China Everbright Bank“, „China Guangfa Bank“, „China Industrial Bank“, „China Industrial International Trust Limited“, „China Merchants Bank“, „China Merchants Bank Financial Leasing Co., Ltd.“, „China Minsheng Bank“, „Chongqing Rural Commercial Bank“, „Daye Trust Co., Ltd.“, „Dongying Bank“, „EverGrowing Bank“, „Fudian Bank“, „Guangdong Development Bank“, „Guosen Securities Co.“, „Hang Fung Bank, Ltd.“, „Hangzhou Bank“, „Hankou Bank“, „Hengfeng Bank Co., Ltd.“, „Huaxia Bank“, „Hubei Bank, Industrial and Commercial Bank of China (ICBC)“, „Minsheng Securities Co.,Ltd.“, „Postal Savings Bank“, „Qilu Bank“, „Shanghai Pudong Development Bank“, „Shanghai Rural Commercial Bank“, „Shenyang Rural Commercial Bank“, „Sinotruk Finance Co. Ltd.“ ir „Zheshang Bank“. Kadangi nebuvo pateikta priešingos informacijos, Komisija tos pačios išvados laikėsi ir šiame tyrime.

(192) Remdamasi viešai pateikiama informacija, kaip antai bankų svetainėmis, metinėmis ataskaitomis, banko kataloguose arba internete rasta informacija, Komisija nustatė, kad toliau nurodytos finansų įstaigos, kurios teikė paskolas trims atrinktoms eksportuojančių gamintojų grupėms, iš dalies arba visiškai priklausė pačiai valstybei arba valstybės valdomiems juridiniams asmenims:

„Bank of Yantai“	6,4 % banko akcijų priklauso valstybei.
„Huishang Bank“	32,45 % priklauso valstybei (Anhujaus provincijos energetikos grupė, Anhujaus provincijos „Guoyuan Financial Group“ ir kt.).
„Nanyang Commercial Bank“	Nuo 2016 m. gegužės 30 d. bankas yra „China Cinda Group“, kuri visiškai priklauso Kinijos Vyriausybei, visiškos nuosavybės teisės patronuojamoji bendrovė.

(193) Neturėdama susijusių finansų įstaigų pateiktos konkrečios informacijos, kuri būtų priešinga, Komisija Kinijos Vyriausybės nuosavybės teises ir kontrolę taip pat nustatė remdamasi oficialiais požymiais dėl tų pačių priežasčių, kurios išdėstytos 3.4.1.3 skirsnyje. Tiksliau remiantis turimais faktais, nebendradarbiaujančių valstybės finansų įstaigų, taip pat kaip ir bendradarbiaujančio valstybės banko atveju, vadovus ir stebėtojus skiria Kinijos Vyriausybė ir jie yra jai atskaitingi.

(194) Dėl vykdomos reikšmingos kontrolės Komisija manė, kad nustatyti faktai dėl bendradarbiaujančios valstybės finansų įstaigos gali būti laikomi tipiškais taip pat ir nebendradarbiaujančių valstybės finansų įstaigų atžvilgiu. Norminė sistema, išnagrinėta 3.4.1.3 skirsnyje, vienodai taikoma abiem atvejais. Neturint priešingų įrodymų ir remiantis turimais faktais laikoma, kad trūksta šių įstaigų kreditingumo vertinimo konkrečių įrodymų, kaip ir bendradarbiaujančių valstybės banko atveju.

(195) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad Komisijos argumentai, kuriais daroma išvada, kad visos valstybės finansų įstaigos taip pat yra valstybinės institucijos įstaigos, yra nepakankami. Kinijos Vyriausybė teigė, kad Komisija rėmėsi ankstesnėmis antisubsidijų bylomis ir savo išvadomis dėl valstybės finansų įstaigų ir neatliko kiekvieno konkretaus atvejo analizės, kurioje visų pirma būtų atsižvelgiama į konkrečias kiekvieno atvejo aplinkybes kiekvienos finansų įstaigos atžvilgiu. Kinijos Vyriausybė taip pat teigė, kad Komisija nepateikė pakankamai įrodymų, kad galėtų nustatyti, ar vykdoma reikšminga valstybės finansų įstaigų kontrolė, ir rėmėsi tik oficialiais nuosavybės ir kontrolės ryšiais.

([44]) Žr. 5 išnašoje nurodytas bylas.

(196) Šiuo atžvilgiu Komisija priminė, kad, kadangi kiti valstybės bankai, išskyrus EXIM, nebendradarbiavo, Komisija turėjo remtis turimais faktais. Kaip jau minėta jos klausimynuose ir negavusi jokios naujos informacijos iš Kinijos Vyriausybės, Komisija padarė išvadą, kad ankstesnių tyrimų informacija kartu su oficialiais kontrolės požymiais ir per patį tyrimą nustatytais faktais dėl EXIM banko ir dėl faktinių bankų veiksmų eksportuojančių gamintojų atžvilgiu šiuo atveju yra geriausi turimi faktai. Bet kuriuo atveju, norminė sistema, išnagrinėta 3.4.1.3 skirsnyje, vienodai taikoma visiems bankams. Be to, Kinijos Vyriausybė nepateikė jokių įrodymų ar argumentų, kuriais būtų paneigti Komisijos nustatyti faktai, kad kiti valstybės bankai, kurie teikia paskolas atrinktoms bendrovėms, yra valstybinės institucijos pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punktą kartu su 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčiu. Tad Komisija nepakeitė savo nuomonės.

3.4.1.6. Išvada dėl visų valstybės finansų įstaigų

(197) Atsižvelgdama į minėtas aplinkybes Komisija nustatė, kad visos Kinijos valstybės finansų įstaigos, kurios teikė finansavimą trims atrinktoms bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų grupėms, yra valstybinės institucijos pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punktą kartu su 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčiu.

(198) Be to, net jei valstybės bankai nebūtų laikomi valstybinėmis institucijomis, Komisija nustatė, kad dėl tų pačių kaip 3.5.1.2 skirsnyje išdėstytų priežasčių būtų laikoma, kad Kinijos Vyriausybė jiems pavedė ar nurodė vykdyti paprastai Vyriausybei pavestas funkcijas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje. Todėl jų veiksmai bet kuriuo atveju būtų priskiriami Kinijos Vyriausybei.

3.4.1.7. Privačios finansų įstaigos, kurioms valstybė pavedė arba nurodė

(199) Remiantis per ankstesnius antisubsidijų tyrimus ([45]) nustatytais faktais ir viešai prieinama informacija, buvo padaryta išvada, kad „Overseas-Chinese Banking Corporation, Limited“ yra privati įstaiga. Komisija analizavo, ar Kinijos Vyriausybė pavedė arba nurodė, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje, šiai finansų įstaigai teikti subsidijas AAF sektoriui.

(200) PPO apeliacinio komiteto nuomone, „pavedimas“ – tai atsakomybės perdavimas privačiam subjektui Vyriausybės sprendimu, o „nurodymas“ – Vyriausybės veiksmai, kuriais ji naudojasi savo galiomis privataus subjekto atžvilgiu ([46]). Abiem atvejais Vyriausybė naudojasi privačiu subjektu kaip finansinio indėlio tarpininku ir *„dauguma atvejų tikėtina, kad privačiam subjektui gali būti pavedama ar nurodoma su tam tikra grasinimo arba raginimo forma“* ([47]). Kartu pagal 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktį nariai negali nustatyti kompensacinių priemonių produktams, *„kai Vyriausybė tik vykdo savo bendro reglamentavimo įgaliojimus“* ([48]) arba kai Vyriausybės įsikišimas *„gali arba negali turėti tam tikrų rezultatų pagal esamas aplinkybes ir laisvu rinkos dalyvių pasirinkimu“* ([49]). Priešingai, pavedimas arba nurodymas reiškia *„aktyvesnį Vyriausybės vaidmenį nei vien tik veiksmų skatinimą“* ([50]).

(201) Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad su pramone susijusi 161–168 konstatuojamosiose dalyse minėta norminė sistema, taikoma visoms KLR finansų įstaigoms, įskaitant privačias finansų įstaigas. Pavyzdžiui, Bankininkystės įstatymas ir įvairūs CBIRC įsakymai aprėpia visus Kinijos finansuojamus ir užsienio investicijų bankus, kuriuos valdo CBIRC.

([45]) Žr. 5 išnašoje nurodytas bylas.
([46]) WT/DS/296 (DS296 „United States – Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMS) from Korea“), 2005 m. vasario 21 d. Apeliacinio komiteto ataskaita, 116 punktas.
([47]) Apeliacinio komiteto ataskaita DS 296, 116 punktas.
([48]) Apeliacinio komiteto ataskaita DS 296, 115 punktas.
([49]) Apeliacinio komiteto ataskaita DS 296, 114 punktas; tuo klausimu pritariama kolegijos ataskaitai DS 194, 8.31 punktas.
([50]) Apeliacinio komiteto ataskaita DS 296, 115 punktas.

(202) Be to, daugumos paskolų sutarčių su privačiomis finansų įstaigomis sąlygos buvo panašios į sutarčių su valstybės bankais sąlygas, o privačių finansų įstaigų teikiamų paskolų palūkanų normos buvo panašios į valstybės finansų įstaigų teikiamas palūkanų normas.

(203) Privačioms finansų įstaigoms nepateikus kitokios informacijos, Komisija padarė išvadą, kad, kiek tai susiję su AAF pramone, visos Kinijoje veikiančios finansų įstaigos (įskaitant privačias finansų įstaigas), kurių priežiūrą atlieka CBIRC, valstybės pavedimu ir nurodymu, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunkčio pirmoje įtraukoje, turėjo vykdyti Vyriausybės politiką ir teikti AAF pramonei paskolas lengvatinėmis palūkanų normomis.

(204) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad Komisija neįrodė Kinijos Vyriausybės pavedimo ar nurodymo, visų pirma ryšio tarp Vyriausybės ir konkrečios visų finansų įstaigų elgsenos. Kinijos Vyriausybė teigia, kad jos bendrųjų reguliavimo įgaliojimų vykdymas paprastų gairių ar skatinimo forma nėra pakankamas, kad būtų galima įrodyti, jog buvo imtasi pavedimo ir nurodymo veiksmų. Be to, Kinijos Vyriausybė teigė, kad Komisija neįvykdė savo pareigos atlikti tokią kiekvieno subjekto analizę.

(205) Komisija su tokia nuomone nesutiko. Kadangi 161–173 konstatuojamosiose dalyse paaiškinta norminė sistema, kuri taikoma visiems Kinijos bankams, t. y. tiek valstybės, tiek privatiems, yra teisiškai privaloma, kaip papildomai patvirtinta 182 ir 183 konstatuojamosiose dalyse, ji nėra vien Vyriausybės skatinimas ar gairės. Komisija 169 konstatuojamojoje dalyje jau nustatė, kad Sprendimu Nr. 40 visoms finansų įstaigoms nurodoma teikti kreditinę paramą tik skatinamiesiems projektams, nors to paties sprendimo 17 straipsnyje taip pat reikalaujama, kad bankai laikytųsi kreditų teikimo principų. Be to, 185 konstatuojamojoje dalyje Komisija nustatė, kad Kinijos Vyriausybė rėmėsi šia normine sistema, kad reikšmingai kontroliuotų finansų įstaigas, nepalikdama joms jokios veiksmų laisvės ją įgyvendinti, ar ne. Todėl yra aiškus ryšys tarp Kinijos Vyriausybės ir konkrečios privačių bankų elgsenos, o tai rodo, kad Kinijos Vyriausybė teikė pavedimus ir nurodymus.

(206) Be to, Komisija priminė, kad privatiems bankams nebendradarbiaujant ji turėjo remtis turimais faktais. Kadangi iš dalies bendradarbiavo tik vienas valstybės bankas, Komisija naudojosi šio banko, kuris, kaip nustatyta, buvo laikomas valstybine institucija, informacija ir ją palygino su nebendradarbiaujančių privačių bankų siūlytomis skolinimo sąlygomis. Be to, nuotoliniu būdu sutikrinus atrinktų bendrovių duomenis, nenustatyta jokių reikšmingų skirtumų tarp paskolų sąlygų arba normų, kurias siūlė privačios finansų įstaigos, ir tų, kurias siūlė valstybei priklausančios finansų įstaigos. Tai, kad palūkanų normos sutapo, rodo, kad privatūs bankai taip pat teikė paskolas mažesnėmis nei rinkos normomis, vadovaudamiesi pirmiau nurodyta normine sistema. Todėl Kinijos Vyriausybės tvirtinimas, kad Komisija neįvykdė savo pareigos atlikti tokią kiekvieno subjekto analizę, yra nepagrįstas.

(207) Po galutinio faktų atskleidimo „Nanshan Group“ taip pat teigė, kad kadangi finansų įstaigų palūkanų normos, sąlygos ir produktų rūšys skyrėsi priklausomai nuo bendrovės, kuriai jos teikė finansavimą, tai rodo, kad valstybė joms paveda ir nurodo ne siūlyti specialias arba lengvatines skolinimo sąlygas, o teikti finansavimą atsižvelgiant į rinkos sąlygas ir pirkėjo finansinę padėtį.

(208) Tai, kad atrinktos bendrovės tiriamuoju laikotarpiu naudojosi skirtingų rūšių paskolomis, o palūkanų normos ir kitos sąlygos skyrėsi, nebūtinai reiškia, kad šios paskolos buvo gautos rinkos sąlygomis. Iš tiesų, kaip minėta 177 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nustatė, kad trims atrinktoms eksportuojančių gamintojų grupėms paskolos buvo suteiktos taikant palūkanų normas, kurios buvo mažesnės arba panašios į „People's Bank of China“ (toliau – PBOC) lyginamąją paskolų palūkanų normą arba mažesnės arba panašios į bazinę paskolų palūkanų normą, kurią paskelbė 2019 m. rugpjūčio 20 d. ([51]) Nacionalinis tarpbankinio finansavimo centras (toliau –NIFC), neatsižvelgiant į bendrovių finansinę ir kredito rizikos padėtį. Taigi paskolos buvo suteiktos mažesnėmis nei rinkos palūkanų normomis ir šis tvirtinimas atmetamas.

([51]) Http://www.pbc.gov.cn/zhengcehuobisi/125207/125213/125440/3876551/de24575c/index2.html (paskutinį kartą žiūrėta 2021 m. rugpjūčio 3 d.).

(209) Todėl Komisija padarė išvadą, kad, kiek tai susiję su AAF pramone, visos Kinijoje veikiančios finansų įstaigos (įskaitant privačias finansų įstaigas), valstybės pavedimu ir nurodymu, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunkčio pirmoje įtraukoje, turėjo vykdyti Vyriausybės politiką ir teikti AAF pramonei paskolas lengvatinėmis palūkanų normomis.

3.4.1.8. Kredito reitingai

(210) Per ankstesnius antisubsidijų tyrimus Komisija, remdamasi Tarptautinio valiutos fondo paskelbtu tyrimu ([52]), kuriame parodyti tarptautinės ir Kinijos kredito reitingų sistemų skirtumai, taip pat remdamasi išvadomis, padarytomis dėl atrinktų ir per tyrimą nagrinėtų bendrovių, nustatė, kad Kinijos bendrovėms suteikti vidaus kredito reitingai yra nepatikimi. Iš tiesų, TVF teigimu, vietos reitingų agentūros daugiau nei 90 % Kinijos obligacijų suteikia AA–AAA reitingus. Tai nepalygintina su kitomis rinkomis, kaip antai Sąjungos arba JAV. Pavyzdžiui, JAV rinkoje tokį aukščiausią reitingą turi mažiau nei 2 % įmonių. Tad Kinijos kredito reitingų agentūros yra itin linkusios priskirti aukštus reitingų skalės įvertinimus. Jos taiko labai plačias reitingų skales ir yra linkusios sujungti obligacijas, kurioms būdinga labai skirtinga įsipareigojimų neįvykdymo rizika, į vieną didelę reitingo kategoriją ([53]). Remiantis „Bloomberg“ 2021 m. Kinijos obligacijų rinkos įžvalgomis ([54]), obligacijų rinkoje dominuoja penkios Kinijos vietos reitingų agentūros: „China Chengxin“, „Dagong“, „Lianhe“, „Shanghai Brilliance“ ir „Golden credit rating“, o apie 90 % obligacijų vietos reitingų agentūros suteikė AAA reitingą. Tačiau daugeliui emitentų suteiktas žemesnis „Standard and Poor“ (S&P) pasaulinis A ir BBB emitento reitingas ([55]).

(211) Be to, užsienio reitingų agentūros, pavyzdžiui, „Standard and Poor's“, „Moody's“, vertindamos užsienyje išleistų Kinijos obligacijų reitingus paprastai taiko didesnį reitingą, palyginti su emitento baziniu kredito reitingu, taip atsižvelgdamos į įmonės strateginę svarbą Kinijos Vyriausybei ir visų netiesioginių garantijų reikšmingumą ([56]).

(212) Komisija taip pat gavo papildomos informacijos, kuria papildė tą analizę. Pirma, Komisija nustatė, kad valstybė gali daryti tam tikrą įtaką kredito reitingų rinkai. Remiantis Kinijos Vyriausybės pateikta informacija, tiriamuoju laikotarpiu Kinijos obligacijų rinkoje veikė 12 vidaus kredito reitingų agentūrų, kurių dauguma priklauso valstybei. Apskritai Kinijoje 60 % visų reitinguojamų obligacijų reitingą yra nustačiusi kuri nors valstybės valdoma kredito reitingų agentūra ([57]).

(213) Antra, į Kinijos kredito reitingų rinką laisvai patekti neįmanoma. Tai iš esmės uždara rinka, nes reitingų agentūras prieš joms pradedant vykdyti veiklą turi patvirtinti Kinijos vertybinių popierių reguliavimo komisija (toliau – CSRC) arba PBOC ([58]). 2017 m. viduryje PBOC paskelbė, kad užsienio kredito reitingų agentūroms bus leidžiama tam tikromis sąlygomis skirti kredito reitingus dalyje vidaus obligacijų rinkos. Komisija taip pat nustatė, kad tiriamuoju laikotarpiu Kinijos rinkoje veikė dvi užsienio kapitalo ir dvi Kinijos ir užsienio bendrosios įmonės kredito reitingų agentūros. Tačiau šios kredito reitingų agentūros vadovaujasi Kinijos reitingų skalėmis, tad, kaip paaiškinta pirmiau, faktiškai su tarptautiniais reitingais jų lyginti negalima.

([52]) TVF darbinis dokumentas „Resolving China's Corporate Debt Problem“, Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Dziangjanas, 2016 m. spalio mėn., WP/16/203.

([53]) Livingston, M. Poon, W.P.H. ir Zhou, L. (2017). *Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry*, paskelbta „Journal of Banking & Finance“, p. 24.

([54]) 2021 m. Kinijos obligacijų rinkos įžvalgos, https://assets.bbhub.io/professional/sites/10/China-bond-market-booklet.pdf (paskutinį kartą žiūrėta 2021 m. rugpjūčio 8 d.).

([55]) 2021 m. Kinijos obligacijų rinkos įžvalgų 59 išnaša, p. 31.

([56]) Price, A.H., Brightbill T.C., DeFrancesco R.E., Claeys, S.J., Teslik, A. ir Neelakantan, U. (2017). *China's broken promises: why it is not a market-economy*, Wiley Rein LLP, p. 68.

([57]) Lin, L.W. ir Milhaupt, C.J. (2016). *Bonded to the State: A network Perspective on China's Corporate Debt Market*, Columbia Law and Economics Working Paper No. 543, p. 20; Livingstone, ten pat, p. 9

([58]) Žr. Kinijos vertybinių popierių reguliavimo komisijos patvirtintas Laikinąsias kredito reitingo veiklos vertybinių popierių rinkoje administravimo priemones, Kinijos vertybinių popierių reguliavimo komisijos įsakymas [2007] Nr. 50, 2007 m. rugpjūčio 24 d.; 1997 m. gruodžio 16 d. „People's Bank of China“ pranešimą dėl „China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd.“ ir kitų institucijų, užsiimančių įmonių obligacijų kredito reitingų vertinimu, kvalifikacijų, Yinfa [1997] Nr. 547, ir Kinijos Liaudies banko bei Kinijos vertybinių popierių reguliavimo komisijos pranešimą Nr. 14 [2018] dėl klausimų, susijusių su kredito reitingų agentūrų teikiamomis obligacijų reitingų vertinimo paslaugomis tarpbankinėje obligacijų rinkoje ir vertybinių popierių biržos obligacijų rinkoje.

(214) Galiausiai 2017 m. PBOC atliktame tyrime patvirtinami Komisijos nustatyti faktai ir išvadose teigiama, kad *„jei užsienio obligacijų investicijų lygis nustatomas pagal tarptautinį BBB ir aukštesnį reitingą, vidaus investicijų į obligacijas reitingas gali būti AA ir aukštesnis, atsižvelgiant į vidutinio vidaus reitingo ir 6 ar daugiau punktų tarptautinio reitingo skirtumą“* ([59]).

(215) Atsižvelgdama į 210–214 konstatuojamosiose dalyse aprašytą situaciją Komisija padarė išvadą, kad Kinijos kredito reitingai nėra patikimas pagrindinio turto kredito rizikos įvertinimas. Tuo remdamasi, net jeigu Kinijos reitingų agentūra kai kurioms atrinktoms bendrovėms suteikė gerą kredito reitingą, Komisija padarė išvadą, kad tie reitingai nėra patikimi. Šiuos reitingus iškreipė ir politikos tikslai skatinti strategines pramonės sritis, tokias kaip AAF pramonę.

(216) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė nesutiko su tuo, kad paskolų ir finansavimo sąlygos visada yra susijusios su kredito reitingais, ir teigė, kad patikimesni, t. y. mažiau palankūs, kredito reitingai nereiškia, kad paskola būtų suteikta taikant didesnes palūkanų normas. Kinijos Vyriausybė taip pat nesutiko su Komisijos nuoroda į 214 konstatuojamojoje dalyje minėtą PBOC darbinį dokumentą Nr. 2017/5, kuriuo patvirtintas vidutinio vidaus reitingo ir tarptautinių reitingų skirtumas. Kinijos Vyriausybė teigė, kad tai yra ne PBOC parengtas darbinis dokumentas, o akademinis dokumentas, kurį bendrai parengė PBOC darbuotojas, todėl jis neatspindi PBOC nuomonės.

(217) Be to, Kinijos Vyriausybės teigimu, dokumente bandoma paaiškinti, kad Kinijos bendrovės kredito reitingai pagal vidaus sistemą ir tarptautinę sistemą skiriasi, nes pirmieji grindžiami bendrovės rizikos reitingu tarp Kinijos vidaus bendrovių, o antrasis grindžiamas tos pačios bendrovės rizikos reitingu tarp visų pasaulio bendrovių. Galiausiai Kinijos Vyriausybė teigė, kad tarptautinės agentūros kelioms Kinijos bendrovėms suteikė aukštesnius kredito reitingus.

(218) Komisija pirmiausia pažymėjo, kad teiginys, jog kredito reitingų skirtumai neturės poveikio paskolų kainodarai, neturi jokio pagrindo finansinėje literatūroje. Iš tiesų pagrindinis kredito reitingų nustatymo loginis pagrindas – padėti finansų veiklos vykdytojams, priimant sprendimus dėl skolinimo, teisingai nustatyti kredito riziką. Kredito reitingo ir paskolų kainos (palūkanų normos) koreliacijos nebuvimas iš tiesų rodytų, kad rinka yra iškraipyta ir kad finansų įstaigoms pavedama arba nurodoma teikti paskolas bendrovėms, neatsižvelgiant į jų finansinę padėtį ir kreditingumą.

(219) Antra, tai, kad kai kurios bendrovės gavo aukštesnius tarptautinių agentūrų kredito reitingus, nekelia abejonių dėl bendro Komisijos vertinimo. Iš tikrųjų, kaip minėta 211 konstatuojamojoje dalyje, užsienio reitingų agentūros, vertindamos užsienyje išleistų Kinijos obligacijų reitingus paprastai taiko didesnį reitingą, palyginti su emitento baziniu kredito reitingu, taip atsižvelgdamos į įmonės strateginę svarbą Kinijos Vyriausybei ir visų netiesioginių garantijų reikšmingumą.

(220) Dėl PBOC darbinio dokumento Nr. 2017/5 Komisija pažymėjo, kad jį galima rasti PBOC svetainės mokslinių tyrimų skiltyje, kurioje nurodyta: *„Darbiniai dokumentai apima PBOC darbuotojų akademinius dokumentus. Dokumentuose pateikiamos autorių nuomonės ir jos negali būti jų organizacijos nuomonės. Todėl ataskaitose ir jų citatose kaip šaltinis turėtų būti nurodytas „PBOC darbiniai dokumentai““* ([60]). Todėl, nors tai negali būti oficiali PBOC nuomonė, teisinga dokumentą vadinti PBOC darbiniu dokumentu. Be to, kadangi šie dokumentai skelbiami oficialioje organizacijos interneto svetainėje, galima pagrįstai manyti, kad PBOC bent jau mano, jog šie dokumentai atitinka tinkamų akademinių tyrimų kriterijus.

(221) Komisija taip pat nesutinka su prielaida, kad yra skirtumų dėl to, kad vidaus reitingas grindžiamas Kinijos vidaus bendrovių rizikos reitingu, o užsienio reitingas grindžiamas visų pasaulio bendrovių rizikos reitingu. Remiantis šia hipoteze ir atsižvelgiant į tai, kad maždaug 90 % Kinijos obligacijų reitinguojama AAA, būtų galima daryti išvadą, kad beveik visos Kinijos bendrovės pagal riziką vertinamos vienodai, nes visų jų veiklos rezultatai yra išskirtinai geri, lyginant vieną su kita, o tai atrodo labai mažai tikėtina atsižvelgiant į ekonominę tikrovę.

([59]) PBOC darbinis dokumentas Nr. 2017/5, 2017 m. gegužės 25 d., p. 28.

([60]) Darbinis dokumentas (pbc.gov.cn) (paskutinį kartą žiūrėta 2021 m. lapkričio 28 d.)

(222) Bet kuriuo atveju Komisija pažymėjo, kad atliekant tyrimą nebendradarbiavo nė vienas eksportuojantiems gamintojams paskolas teikiantis bankas, todėl ji negalėjo patikrinti, ar ir kaip atsižvelgiama į rizikos vertinimą ir kredito reitingą. Todėl ji turėjo remtis turimais faktais, kurie patvirtino, kad suteiktų paskolų palūkanų normos buvo gerokai mažesnės už rinkos palūkanų normas, todėl ši Vyriausybės politika ir darbinis dokumentas turėjo įtakos nustatant palūkanų normas, nes jos nesusijusios su realia pagrindine rizika.

(223) Galiausiai Komisija priminė, kad jos atliktas tinkamo kredito reitingo vertinimas nėra pagrįstas mechanizmu, o kad Komisija atskirai įvertino kiekvienos atrinktos eksportuojančių gamintojų grupės finansinę padėtį, siekdama atsižvelgti į jų ypatumus, kaip aprašyta 237 konstatuojamojoje dalyje.

3.4.2. *Lengvatinis finansavimas. Paskolos*

3.4.2.1. Paskolų rūšys

(1) Trumpalaikės ir ilgalaikės paskolos

(224) Komisija nustatė, kad visų trijų atrinktų grupių bendrovės savo veiklai finansuoti naudojo įvairias trumpalaikes ir ilgalaikes paskolas. Šios paskolos daugiausia buvo naudojamos kasdienei veiklai, apyvartinio kapitalo poreikiams, specialiems projektams, investicijoms arba kitoms paskoloms pakeisti. Kiekviena grupė taip pat naudojosi trumpalaikiais ir ilgalaikiais eksporto kreditais.

(2) Paskolos, kurių konkretus tikslas – pakeisti kitas paskolas

(225) Atlikdama tyrimą Komisija nustatė, kad visos atrinktos grupės sudarė sutartis dėl paskolų, skirtas kitų bankų suteiktoms paskoloms pakeisti. Komisija nustatė, kad taikant šią praktiką kai kurios bendrovės gali pertvarkyti savo įsipareigojimus ir gauti lėšų, be kurių negalėtų įvykdyti savo įsipareigojimų grąžinti skolą, o tai rodo, kad kyla sunkumų grąžinti skolą.

(226) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė tvirtino, kad atnaujinamosios paskolos nebūtinai yra likvidumo problemų požymis. Ji teigė, kad tokią veiklą paprastai vykdo bet kuri komercinė bendrovė, įskaitant Sąjungoje veikiančias bendroves. Kinijos Vyriausybė taip pat teigė, kad yra įvairių tokio refinansavimo priežasčių ir kad nėra nieko, kas rodytų, kad tokiomis operacijomis besinaudojančios bendrovės negalėtų grąžinti skolos.

(227) Komisija nesutiko su Kinijos Vyriausybės vertinimu. Pačios Kinijos valdžios institucijos atnaujinamąsias paskolas laiko papildomu kredito rizikos veiksniu. Kaip nurodyta CBRC rizika grįsto paskolų klasifikavimo gairėse, atnaujinamosios paskolos turėtų būti nurodytos bent kaip „probleminės“ paskolos ([61]). Šiai kategorijai priskiriama paskola reiškia, kad net jei paskolos gavėjas gali dabar sumokėti pagrindinę paskolos sumą ir palūkanas, yra tam tikrų veiksnių, kurie gali neigiamai paveikti paskolos grąžinimą.

(228) Atnaujinamieji kreditai iš tiesų teikiami Europoje, tačiau jų sąlygos labai skiriasi nuo Kinijos atnaujinamųjų paskolų sąlygų. Atnaujinamieji kreditai Sąjungoje iš esmės yra kreditų linijos su iš anksto nustatyta maksimalia suma, kuri gali būti atsiimama ir grąžinama per kelis kartus per iš anksto nustatytą laikotarpį. Be to, tokie kreditai susiję su papildomomis išlaidomis, nesvarbu, ar tai būtų sutartinė marža, pridedama prie įprastų trumpalaikių rinkos normų, ar iš anksto nustatytas valdymo mokestis.

(229) Kita vertus, nustatytos Kinijos atrinktų bendrovių atnaujinamųjų paskolų sąlygos nesiskyrė nuo kitų trumpalaikių paskolų sąlygų. Jos nebuvo įvardytos kaip kredito linija ar atnaujinamasis kreditas ir su jomis nebuvo taikomi jokie papildomi mokesčiai ar maržos. Iš pirmo žvilgsnio jos atrodė kaip įprastos trumpalaikės paskolos. Tačiau kartais paskolos paskirtis buvo „paskolų grąžinimas“. Be to, nuotoliniu būdu patikrinus tokių paskolų grąžinimą paaiškėjo, kad kapitalo suma iš tikrųjų buvo grąžinta naujomis paskolomis, kurios buvo gautos iš to paties banko už tą pačią sumą savaitę iki ar po pirminės paskolos termino pabaigos dienos. Tada Komisija išplėtė savo analizę, nagrinėjo kitas paskolų lentelėje nurodytas paskolas ir daugeliu atvejų nustatė kitas paskolas su tokiomis pačiomis savybėmis. Dėl visų šių priežasčių Komisija laikosi savo pozicijos dėl atnaujinamųjų paskolų.

([61]) CBRC rizika grįsto paskolų klasifikavimo gairių X straipsnio II punktas.

3.4.2.2. Konkretumas

(230) Kaip nurodyta 161–168 konstatuojamosiose dalyse, finansų įstaigų paskolų teikimas lengvatinėmis palūkanų normomis AAF sektoriui reglamentuojamas keliais teisiniais dokumentais, kurie yra konkrečiai skirti šio sektoriaus bendrovėms. Iš tų dokumentų matyti, kad finansų įstaigos teikia lengvatinį finansavimą tik tam tikriems Kinijos Vyriausybės politiką vykdantiems pramonės sektoriams ir (arba) bendrovėms. Komisija manė, kad nuoroda į AAF pramonę pakankamai aiški, nes ji nurodoma arba vartojant pavadinimą, arba nurodant jos gaminamą produktą ar pramonės grupę, kuriai ji priklauso.

(231) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė nesutiko su Komisijos išvada dėl konkretumo, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte. Kinijos Vyriausybė pakartojo savo tvirtinimus, kad teisinė sistema, pagal kurią finansų įstaigoms pavedama arba nurodoma teikti paskolas skatinamosioms pramonės šakoms, yra tik neprivalomojo pobūdžio ir kad AAF pramonė nėra skatinama.

(232) Pirma, privalomas teisinės sistemos pobūdis jau patvirtintas 182 ir 183 konstatuojamosiose dalyse. Antra, tai, kad AAF pramonė skatinama, jau išsamiai aptarta ir patvirtinta 3.1 skirsnyje.

(233) Todėl Komisija ir toliau laikėsi išvados, kad subsidijos lengvatinio skolinimo forma paprastai nėra skiriamos visoms pramonės šakoms, o yra konkrečios, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte.

3.4.2.3. Subsidijos sumos apskaičiavimas

(234) Komisija apskaičiavo kompensuotinos subsidijos sumą remdamasi gavėjams tiriamuoju laikotarpiu suteikta nauda. Pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio b punktą gavėjams suteikta nauda yra palūkanų sumos, kurią bendrovė sumokėjo už lengvatinę paskolą, ir sumos, kurią bendrovė mokėtų už panašią komercinę paskolą, kurią bendrovė būtų galėjusi gauti rinkoje, skirtumas.

(235) Kaip paaiškinta 3.4.1 ir 3.4.2 skirsniuose, pagal Kinijos finansų įstaigų teikiamas paskolas matomas didelis valstybės kišimasis, be to, neįmanoma nustatyti palūkanų normų, kurios būtų taikomos veikiančioje rinkoje.

(236) Atrinktų bendrovių grupių bendra finansinė būklė skyrėsi. Kiekviena jų tiriamuoju laikotarpiu pasinaudojo skirtingų rūšių paskolomis, kurios skyrėsi grąžinimo terminu, užstatu, garantijomis ir kitomis sąlygomis. Dėl šių dviejų priežasčių kiekviena bendrovė mokėjo vidutinę palūkanų normą, pagrįstą jos gautų paskolų rinkiniu.

(237) Siekdama atsižvelgti į šiuos ypatumus Komisija atskirai įvertino kiekvienos iš atrinktų eksportuojančių gamintojų grupių finansinę būklę. Šiuo požiūriu Komisija panaudojo lengvatinio finansavimo suteikiant paskolas skaičiavimo metodiką, kuri buvo sukurta atliekant antisubsidijų tyrimus dėl KLR kilmės plokščių karštojo valcavimo produktų iš plieno, taip pat atliekant antisubsidijų tyrimus dėl KLR kilmės padangų ir tam tikrų KLR kilmės austų ir (arba) siūtų stiklo pluošto medžiagų ([62]) ir kuri yra išaiškinta tolesnėse konstatuojamosiose dalyse. Po to Komisija apskaičiavo kiekvienos iš atrinktų eksportuojančių gamintojų grupių dėl lengvatinio finansavimo suteikiant paskolas gautą naudą ir ją paskirstė nagrinėjamajam produktui.

(238) Po galutinio faktų atskleidimo „Daching Group“ tvirtino, kad Komisija nepateikė analizės, ar kuri nors skaičiavimo metodika, taikyta atliekant šiuos antisubsidijų tyrimus dėl KLR kilmės padangų ir tam tikrų KLR kilmės austų ir (arba) siūtų stiklo pluošto medžiagų ([63]), turėtų būti teisiškai ir faktiškai tinkama taikyti atliekant šį tyrimą. Be to, nebuvo jokių požymių, kad skaičiavimo metodika būtų tokia pati.

([62]) Žr. plokščių karštojo valcavimo produktų bylą (152–244 konstatuojamosios dalys), padangų bylą (236 konstatuojamoji dalis) ir stiklo pluošto medžiagų bylą (300 konstatuojamoji dalis), nurodytas 5 išnašoje.

([63]) Žr. plokščių karštojo valcavimo produktų bylą (152–244 konstatuojamosios dalys), padangų bylą (236 konstatuojamoji dalis) ir stiklo pluošto medžiagų bylą (300 konstatuojamoji dalis), nurodytas 5 išnašoje.

(239) Lengvatinio finansavimo analizė, nurodyta 224–236 konstatuojamosiose dalyse, buvo lyginama su 237 konstatuojamojoje dalyje minėtose ankstesnėse bylose ([64]) atlikta analize. Skaičiavimo metodika buvo grindžiama tais pačiais principais, o lengvatinis finansavimas pagal paskolų teikimo tvarką kiekvienai atrinktai eksportuojančių gamintojų grupei buvo naudingas individualiai, kaip paaiškinta 237 konstatuojamojoje dalyje ir atskleista šiems gamintojams. Todėl šios šalies teiginys buvo atmestas.

a) „Nanshan Group“

(240) Komisija pažymėjo, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu „Nanshan Group“ eksportuojančiam gamintojui „Donghai Foil“ nebuvo suteiktas kredito reitingas. Kitoms „Nanshan Group“ priklausančioms bendrovėms Kinijos kredito reitingų agentūros suteikė nuo AA+ iki AAA– kredito reitingus. Atsižvelgdama į 3.4.1.8 skirsnyje minėtus Kinijos kredito reitingų bendrus iškraipymus Komisija padarė išvadą, kad tokie reitingai nepatikimi.

(241) Kaip minėta 176–178 konstatuojamosiose dalyse, Kinijos skolinimo finansų įstaigos nepateikė jokio kreditingumo vertinimo atliekant šį tyrimą. Todėl, siekdama nustatyti naudą, Komisija turėjo įvertinti, ar „Nanshan Group“ taikytos paskolų palūkanų normos atitiko rinkos normas.

(242) „Donghai Foil“ finansinė padėtis iš esmės buvo pelninga, o pelno dydžiai, remiantis jos pačios finansinėmis ataskaitomis, svyravo nuo 0,5 % iki 7,2 %, nors pastaraisiais metais pelno dydžiai sumažėjo ir nuo 2018 m. neviršijo 1 %. Ši bendrovė savo veiklai finansuoti naudojo tik trumpalaikę skolą. Komisija įvertino bendrovės trumpalaikio likvidumo padėtį.

(243) Kalbant apie trumpalaikį likvidumą, Komisija naudojo tokius likvidumo rodiklius kaip apyvartinio kapitalo rodiklis, skubaus likvidumo rodiklis, pinigų rodiklis ir pinigų srauto rodiklis. Šiais rodikliais vertinamas bendrovės gebėjimas sumokėti trumpalaikius įsipareigojimus, įskaitant trumpalaikes skolas. Bendrovės vidutinis apyvartinio kapitalo rodiklis per TL buvo 1,6. Nors apyvartinio kapitalo rodiklis yra didesnis nei 1, bendrovės trumpalaikio turto užtenka tik trumpalaikiams įsipareigojimams padengti, o to nepakanka aukštam kredito reitingui pagrįsti, nes bendrovės rodiklis turėtų būti ne mažesnis kaip 2. Bendrovės skubaus likvidumo rodiklis 2019 m. buvo 1,3, o 2020 m. – 1,2, o atskaitos tašku laikomas skubaus likvidumo rodiklis, kuris yra ne mažesnis kaip 1. Iš tikrųjų bendrovė, kurios skubaus likvidumo rodiklis yra mažesnis nei 1, gali būti nepajėgi artimiausiu metu padengti savo trumpalaikių įsipareigojimų. Bendrovės pinigų rodiklis per TL vidutiniškai buvo 0,01; todėl bendrovė neturėjo pakankamai pinigų trumpalaikei skolai sumokėti. Be to, 2016, 2017 ir 2019 m. bendrovės pinigų srautas iš veiklos buvo neigiamas. Pinigų srauto iš veiklos rodiklis buvo itin mažas: 2019 m. jis siekė 0,02, o 2020 m. – 0,04. Kai pinigų srauto iš veiklos rodiklis yra mažesnis nei 1, tai reiškia, kad bendrovė negeneruoja pakankamai pinigų savo trumpalaikiams įsipareigojimams padengti.

(244) Atsižvelgdama į 243 konstatuojamojoje dalyje aprašytus likvidumo rodiklius, Komisija padarė išvadą, kad aptariama bendrovė turėjo trumpalaikio likvidumo problemų, o tai reiškia, kad jos skolininko profilis yra labai rizikingas.

(245) Ilgalaikio mokumo rizikos vertinimą Komisija grindė įvairiais mokumo koeficientais, pavyzdžiui, įsiskolinimo koeficientais ir padengimo rodikliais. Mokumo koeficientais vertinamas bendrovės gebėjimas įvykdyti savo ilgalaikius skolinius įsipareigojimus. Juos naudoja skolintojai ir investuotojai į obligacijas, vertindami bendrovės kreditingumą.

(246) Įsiskolinimo koeficientais vertinama įsipareigojimų, ypač ilgalaikių skolų, suma. Bendrovės skolos ir turto santykis buvo didelis – 0,54, o tai reiškia, kad 54 % bendrovės turto finansuojama trumpalaikėmis skolomis. Be to, šis santykis per daugelį metų smarkiai išaugo. Skolos ir nuosavo kapitalo santykis taip pat nuolat didėjo – nuo 0,3 2016 m. iki 1,2 2020 m., o tai rodo, kad bendrovė vis daugiau savo veiklos finansuoja daugiausia skolintomis lėšomis. Kuo didesni skolos ir turto bei skolos ir nuosavo kapitalo santykiai, tuo didesnė bendrovės finansinė rizika, o tai reiškia, kad bendrovei gali būti sunkiau sumokėti turimas skolas.

([64]) Žr. plokščių karštojo valcavimo produktų bylą (152–244 konstatuojamosios dalys), padangų bylą (236 konstatuojamoji dalis) ir stiklo pluošto medžiagų bylą (300 konstatuojamoji dalis), nurodytas 5 išnašoje.

(247) Padengimo rodikliais vertinamas bendrovės pajėgumas sumokėti skolą ir vykdyti finansinius įsipareigojimus. Kadangi daugelį metų bendrovės pinigų srautas iš veiklos buvo neigiamas, vidutinis bendrovės skolos santykis su veiklos pinigų srautu per TL taip pat buvo neigiamas. Tai reiškia, kad bendrovė negalėtų grąžinti visos skolos iš savo apyvartinio pinigų srauto. 2020 m. duomenys rodo šiek tiek geresnę padėtį. Nepaisant to, bendrovei vis tiek prireiktų 25 metų skolai grąžinti, o tai rodo, kad bendrovei kyla rimtų problemų, susijusių su pakankamu pinigų kiekiu skolai grąžinti.

(248) Todėl, atsižvelgdama į 242–247 konstatuojamosiose dalyse aprašytas likvidumo ir mokumo problemas, Komisija manė, kad bendrovės finansinė padėtis yra nestabili, o jos rizika potencialiems skolintojams ir investuotojams yra didelė. Atsižvelgiant į sudėtingą eksportuojančio gamintojo pinigų padėtį, nenuostabu, kad jis neturėjo jokio išorinio finansavimo, o buvo finansuojamas tik bendrovių tarpusavio paskolomis.

(249) Todėl Komisija taip pat išnagrinėjo dviejų patronuojančiųjų grupės bendrovių – „Nanshan Group“ ir „Shandong Nanshan“ – finansinę padėtį. Nors jų finansinė padėtis iš pirmo žvilgsnio atrodė geresnė, nes pelningumas buvo didesnis (apie 8–10 %), o įsiskolinimo koeficientai mažesni (abiejų bendrovių skolos ir turto santykis siekė apie 25 %), pastebėtos panašios likvidumo problemos. Iš tiesų, patronuojančiųjų bendrovių pinigų rodikliai nuolat buvo mažesni nei 1, o per TL vidutiniškai siekė 0,6. Todėl jos neturėjo pakankamai pinigų trumpalaikei skolai sumokėti. Bendrovių skolos santykis su veiklos pinigų srautu taip pat nebuvo aukštas – per TL jis siekė 0,4 –, o tai reiškia, kad jos negavo pakankamai pinigų savo trumpalaikiams įsipareigojimams padengti.

(250) Be to, kai kurios grupės bendrovės buvo sudariusios paskolų ir obligacijų sutartis ankstesnėms paskoloms arba kitų bankų paskoloms grąžinti. Šio tipo paskola laikoma požymiu, kad bendrovės finansinė padėtis yra blogesnė, nei matyti iš pirmo žvilgsnio iš finansinių ataskaitų, ir kad yra papildomos rizikos, susijusios su jos trumpalaikiu ir ilgalaikiu finansavimu. Galiausiai Komisija nustatė, kad „Shandong Nanshan“ praeityje restruktūrizavo skolą ir pasinaudojo skolos pakeitimo į nuosavą kapitalą sandoriu, kaip išsamiau paaiškinta 358 konstatuojamojoje dalyje.

(251) Atsižvelgdama į rimtas likvidumo ir mokumo problemas, kurios paaiškėjo atlikus 242–247 konstatuojamosiose dalyse nurodytą „Nanshan Group“ bendrovių finansinę analizę, Komisijos manė, kad bendra grupės finansinė padėtis atitinka BB reitingą, t. y. aukščiausią reitingą, kuris nebelaikomas investiciniu reitingu. „Investicinis reitingas“ reiškia, kad, reitingų agentūrų vertinimu, bendrovės išleistų obligacijų veikiausiai pakaks, kad būtų įvykdyti mokėjimo įsipareigojimai, ir bankams leidžiama į jas investuoti.

(252) Remdamasi viešai prieinamais „Bloomberg“ duomenimis, Komisija kaip lyginamąjį dydį rinkos normai nustatyti naudojo priemoką, tikėtiną bendrovių, kurios turi BB reitingą, išleistų obligacijų atveju, kuri pridėta prie PBOC lyginamosios paskolų palūkanų normos, o po 2019 m. rugpjūčio 20 d. – prie NIFC paskelbtos bazinės paskolų palūkanų normos ([65]).

(253) Ta priemoka nustatyta remiantis „Bloomberg“ duomenimis, pramonės segmentams apskaičiavus JAV AA reitingo įmonių obligacijų ir JAV BB reitingo įmonių obligacijų santykinį skirtumą. Paskui taip apskaičiuotas santykinis skirtumas pridėtas prie PBOC paskelbtos lyginamosios paskolų palūkanų normos, o po 2019 m. rugpjūčio 20 d. – prie NIFC paskelbtos bazinės paskolų palūkanų normos tą dieną, kai suteikta paskola ([66]), ir tokiam pačiam laikotarpiui kaip ir susijusi paskola. Tai padaryta atskirai kiekvienai paskolai, kuri buvo suteikta bendrovių grupei.

(254) Dėl užsienio valiutomis išduotų paskolų manoma, kad padėtis, susijusi su rinkos iškraipymais ir neegzistuojančiais tinkamais kredito reitingais, yra tokia pati, nes tas paskolas taip pat teikė tos pačios Kinijos finansų įstaigos. Todėl, kaip nustatyta pirmiau, tinkamam lyginamajam dydžiui nustatyti buvo naudojamos įmonių obligacijos atitinkama valiuta, kurioms suteiktas BB reitingas ir kurios buvo išleistos tiriamuoju laikotarpiu.

(255) Nauda buvo nustatyta taikant 252–253 konstatuojamosiose dalyse aprašytą lyginamąjį dydį paskolų finansavimo laikotarpiui tiriamuoju laikotarpiu.

([65]) Žr. 177 konstatuojamąją dalį.

([66]) Fiksuotųjų palūkanų paskolų atveju. Kalbant apie kintamųjų palūkanų normų paskolas, buvo taikoma TL galiojusi PBOC lyginamoji palūkanų norma.

(256) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė laikėsi nuomonės, kad Komisija neteisingai neatsižvelgė į bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų kredito reitingą, ir nesutiko su metodika, kurią Komisija naudojo nustatydama lyginamąjį dydį, kuris turėtų būti grindžiamas palyginamu lyginamuoju dydžiu vidaus rinkoje, o ne „kredito reitingais už šalies ribų“. Vietoj to Komisija turėjo naudoti panašias paskolas, kurioms įtakos neturėjo rinkos iškraipymai nagrinėjamojoje šalyje. Kinijos Vyriausybė taip pat laikėsi nuomonės, kad Komisija padarė savavališką išvadą teigdama, kad dauguma atrinktų Kinijos eksportuotojų turėtų atitikti BB reitingą.

(257) Be to, Kinijos Vyriausybė prieštaravo tam, kad santykinis skirtumas tarp AA ir BB reitingo obligacijų būtų naudojamas kaip priemoka ir pridėtas prie PBOC normų. Kinijos Vyriausybės teigimu, santykinio skirtumo metodas yra klaidingas, nes koregavimo padidinimas pirmiausia priklauso nuo galiojančių palūkanų normų lygio, o PBOC pagrindinės palūkanų normos KLR atitinkamais metais buvo daug didesnės nei pagrindinė palūkanų norma JAV. Be to, santykinio skirtumo naudojimas reiškia, kad priemoka tampa kintamu skaičiumi.

(258) Atsakydama į tuos teiginius Komisija pateikė šias pastabas.

(259) Pirma, kalbant apie lyginamojo dydžio už šalies ribų naudojimą, kaip paaiškinta pirmiau, Kinijos bendrovėms suteikti vidaus kredito reitingai buvo laikomi iškraipyti dėl Kinijos Vyriausybės politikos tikslų skatinti pagrindines strategines pramonės šakas, todėl buvo nepatikimi. Todėl Komisija turėjo ieškoti neiškraipytų kredito reitingų, kuriuos galima rasti tik už šalies ribų, lyginamojo dydžio.

(260) Antra, dėl bendrovėms taikomo BB reitingo Komisija primena, kad ji nepriėmė savavališko sprendimo, o atliko visų susijusių bendrovių individualią finansinę analizę, kuri parodė, kad finansinė padėtis atitinka BB reitingą.

(261) Trečia, santykinio skirtumo naudojimas jau buvo paaiškintas ankstesniuose tyrimuose ([67]). Iš tikrųjų santykinis skirtumas rodo vyraujančių tam tikros šalies rinkos sąlygų pasikeitimus, kurie neišreiškiami, jei laikomasi absoliutaus skirtumo logikos. Dažnai, kaip ir šiuo atveju, šalies ir valiutos specifinė rizika ilgainiui keičiasi, o šie skirtumai skiriasi nelygu šalis. Dėl to nerizikingos normos ilgainiui labai keičiasi ir kartais yra mažesnės JAV, kartais – Kinijoje. Šie skirtumai yra susiję su tokiais veiksniais, kaip stebimas ir numatomas BVP augimas, ekonominės nuotaikos ir infliacijos lygis. Kadangi nerizikinga norma ilgainiui keičiasi, toks pats nominalus absoliutus skirtumas gali reikšti labai skirtingą rizikos vertinimą. Pavyzdžiui, jei bankas konkrečios bendrovės įsipareigojimų nevykdymo riziką apskaičiuoja kaip 10 % didesnę nei nerizikinga norma (santykinis skaičiavimas), gaunamas absoliutus skirtumas gali svyruoti nuo 0,1 % (jei nerizikinga norma yra 1 %) iki 1 % (jei nerizikinga norma yra 10 %). Investuotojo požiūriu santykinis skirtumas tokiu atveju yra geresnė priemonė, nes jis parodo pelningumo skirtumo dydį ir kaip jį veikia bazinių palūkanų normų lygis. (332) Trečia, santykinis skirtumas taip pat nepriklauso nuo šalies. Pavyzdžiui, jei nerizikinga norma JAV yra mažesnė už nerizikingą normą Kinijoje, pritaikius metodą bus gautos didesnės absoliučios priemokos. Kita vertus, kai nerizikinga norma Kinijoje yra mažesnė nei JAV, taikant šį metodą bus taikomos mažesnės absoliučios priemokos.

(262) Po galutinio faktų atskleidimo „Nanshan Group“ taip pat užginčijo Komisijos nustatytą BB reitingą grupės bendrovėms, teigdama, kad kiekvienos bendrovės kredito reitingai turėjo būti vertinami atskirai, kad analizė buvo neteisingai taikyta tik TL ir kad nėra įrodymų, jog „Nanshan“ faktiškai nevykdė savo finansinių įsipareigojimų.

(263) Be to, Komisijos naudos analizė taip pat turi trūkumų, nes Komisijos naudojamas lyginamasis dydis: A) neatspindi Kinijoje vyraujančių rinkos sąlygų, B) prieštarauja Komisijos teiginiams, kad Kinijos finansų rinkos yra iškraipytos (kadangi atskaitos taškas yra PBOC lyginamoji norma), ir C) yra pagrįstas dviem atskiromis finansavimo priemonėmis (paskolomis ir obligacijomis), kurios yra nerealistiškas mišrus lyginamasis dydis, neatspindintis standartinės rinkos praktikos.

([67]) Plokščių karštojo valcavimo produktų ir padangų bylos; plokščių karštojo valcavimo produktų byla 175–187 konstatuojamosiose dalyse ir padangų byla 256 konstatuojamoje dalyje.

(264) „Nanshan Group“ taip pat pateikė iš „Bloomberg“ gautų užsienio investuotojų Honkongo rinkoje išleistų obligacijų RMB, sąrašą, teigdama, kad Honkongo lyginamasis dydis (grindžiamas tik obligacijų pelningumo normomis) labiau atspindėtų rinkos sąlygas Kinijoje nei sukurtas hipotetinis JAV ir Kinijos paskolomis ir obligacijomis grindžiamas modelis.

(265) Dėl „Nanshan Group“ kredito reitingų Komisija pažymėjo, kad ji atliko individualų pagrindinių bendrovių, patenkančių į tyrimo aprėptį, t. y. eksportuojančio gamintojo ir tų bendrovių, kurių finansavimo dalis grupėje yra didžiausia, t. y. tarpinės patronuojančiosios bendrovės ir pagrindinės patronuojančiosios bendrovės, vertinimą, kaip pabrėžta 242 ir 249–250 konstatuojamosiose dalyse. Priešingai bendrovės tvirtinimams, Komisija atsižvelgė į finansinių rodiklių raidą per visą nagrinėjamąjį laikotarpį (t. y. nuo 2017 m. iki TL). Komisija nenustatė jokių reikšmingų šių bendrovių finansinės padėties skirtumų. Ji taip pat nenustatė reikšmingų palūkanų normų skirtumų. Tai, kad „Nanshan“ nevykdė savo įsipareigojimų, savaime neprieštarauja išvadoms dėl bendros „Nanshan Group“ finansinės padėties. Todėl Komisija nepakeitė savo išvadų dėl kredito reitingo.

(266) Kalbant apie naudos apskaičiavimui naudotą lyginamąjį dydį, Komisija nori pabrėžti, kad PBOC lyginamoji norma kaip atskaitos taškas lyginamajam dydžiui nustatyti yra būtent tas būdas, kuriuo lyginamasis dydis koreguojamas atsižvelgiant į Kinijoje vyraujančias rinkos sąlygas, nes tai yra nerizikinga norma Kinijoje, kuri yra konkrečiai šaliai skirta norma, kaip jau minėta 261 konstatuojamojoje dalyje. Todėl jokio prieštaravimo nėra. Be to, Komisija nemato jokių problemų dėl nerizikingos paskolų palūkanų normos ir santykinio skirtumo, pagrįsto obligacijomis, naudojimo. Iš tiesų Komisija ne tik sumuoja PBOC paskolų palūkanų normą ir JAV BB banko obligacijų pelningumo normą. Vietoj to ji apskaičiuoja AA ir BB reitingo obligacijų skirtumą, kuris atitinka rizikos veiksnį, taikytiną nerizikingai normai.

(267) Be to, paskolos ir įmonių obligacijos iš esmės yra panašios finansinės skolos priemonės. Iš tiesų įmonių obligacija yra tam tikra paskola, kurią stambūs subjektai naudoja kapitalui pritraukti. Ir paskolų, ir įmonių obligacijų sutartys sudaromos ir (arba) išleidžiamos tam tikrą laikotarpį ir joms taikoma palūkanų ir (arba) atkarpos norma. Tai, kad finansavimą paskolos forma teikia finansų įstaiga, o finansavimą įmonių obligacijomis teikia investuotojai, kurie daugeliu atvejų taip pat yra finansų įstaigos, neturi reikšmės nustatant pagrindines abiejų priemonių savybes. Iš tiesų, abi priemonės skirtos verslo veiklai finansuoti, už jas mokamas to paties pobūdžio atlygis ir jų grąžinimo terminas bei sąlygos yra panašūs. Taigi galima pagrįstai daryti prielaidą, kad AA ir BB reitingo bendrovių rizikos veiksnys išlieka tas pats, nesvarbu, ar tai būtų paskolų ar obligacijų emisija. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(268) Komisija taip pat išnagrinėjo „Nanshan Group“ pasiūlytą alternatyvų lyginamąjį dydį. Tačiau Honkonge išleistos obligacijos RMB, kurios buvo nurodytos, buvo susijusios beveik tik su Kinijos Vyriausybės arba finansų įstaigų išleistomis obligacijomis, todėl jų negalima lyginti su įmonių obligacijomis. Daugumos išleistų obligacijų kredito reitingas taip pat nenurodytas. Todėl Komisija nustatė, kad jos negalėjo būti naudojamos kaip pagrįsta alternatyva šiuo metu naudojamam lyginamajam dydžiui.

(269) Galiausiai „Nanshan Group“ tvirtino, kad Komisija padarė tam tikrų skaičiavimo klaidų kelioms grupės bendrovėms dėl langelių formatavimo, paskolų dubliavimo, neteisingos pradinės paskolų sumos pateiktose lentelėse arba formulėse nustatytų klaidų. Komisija iš tiesų pastebėjo, kad padarė tam tikrų korektūros klaidų, todėl atitinkamai pakoregavo naudos iš paskolų apskaičiavimą.

b) „Wanshun Group“

(270) Komisija pažymėjo, kad Kinijos kredito reitingų agentūra 2018 m. „Wanshun Group“ buvo suteikusi AA+ reitingą.

(271) Kaip minėta 176–178 konstatuojamosiose dalyse, skolinančios Kinijos finansų įstaigos nepateikė jokio kreditingumo vertinimo. Todėl, siekdama nustatyti naudą, Komisija turėjo įvertinti, ar „Wanshun Group“ taikytos paskolų palūkanų normos atitiko rinkos lygį.

(272) „Wanshun Group“ eksportuojantys gamintojai pranešė, kad jų finansinė padėtis pagal jų finansines sąskaitas apskritai yra pelninga.

(273) Eksportuojantis gamintojas savo veiklai finansuoti naudojo trumpalaikę ir ilgalaikę skolą. Komisija įvertino bendrovės trumpalaikio ir ilgalaikio likvidumo padėtį.

(274) Kalbant apie trumpalaikį likvidumą, Komisija naudojo tokius likvidumo rodiklius: a) apyvartinio kapitalo rodiklį, b) pinigų rodiklį, c) skubaus likvidumo rodiklį ir d) veiklos pinigų rodiklį. Šiais rodikliais vertinamas bendrovės gebėjimas sumokėti trumpalaikius įsipareigojimus, įskaitant trumpalaikes skolas.

(275) 2018 m. bendrovės apyvartinio kapitalo rodiklis buvo 1,04, 2019 m. jis sumažėjo iki 0,96, o 2020 m. vėl padidėjo iki 0,98. Nepaisant 2019 m. bendrovei suteikto AA+ reitingo, bendrovės trumpalaikio turto nepakako trumpalaikiams įsipareigojimams padengti. Tokia padėtis nepagrindžia aukšto kredito reitingo, kurio koeficientas turėtų būti ne mažesnis kaip 2.

(276) Bendrovės pinigų rodiklis 2016–2019 m. vidutiniškai buvo 0,1, o TL pabaigoje – 0,2; todėl bendrovė neturėjo pakankamai pinigų trumpalaikei skolai sumokėti.

(277) Bendrovės skubaus likvidumo rodiklis 2018 m. buvo 0,11, o 2019 ir 2020 m. – 0,14, o atskaitos tašku laikomas skubaus likvidumo rodiklis, kuris yra ne mažesnis kaip 1. Iš tikrųjų bendrovė, kurios skubaus likvidumo rodiklis yra mažesnis nei 1, gali būti nepajėgi artimiausiu metu padengti savo trumpalaikių įsipareigojimų.

(278) Nuo 2017 m. bendrovės veiklos pinigų srautas buvo teigiamas. Jis padvigubėjo 2018 m. o iki 2020 m. sumažėjo 90 %. Veiklos pinigų rodiklis 2018 m. buvo 0,25, 2019 m. – 0,04, o 2020 m. – 0,02. Kai veiklos pinigų rodiklis yra mažesnis nei 1, tai reiškia, kad bendrovė negeneravo pakankamai pinigų savo trumpalaikiams įsipareigojimams padengti.

(279) Atsižvelgdama į 297 konstatuojamojoje dalyje aprašytus trumpalaikio likvidumo rodiklius, Komisija padarė išvadą, kad aptariama bendrovė turėjo trumpalaikių likvidumo problemų, o tai reiškia, kad jos skolininko profilis yra labai rizikingas.

(280) Ilgalaikio mokumo rizikos vertinimą Komisija grindė įvairiais mokumo koeficientais, pavyzdžiui: a) įsiskolinimo koeficientais ir b) padengimo rodikliais. Šiais koeficientais vertinamas bendrovės gebėjimas įvykdyti savo ilgalaikius skolinius įsipareigojimus. Juos naudoja skolintojai ir investuotojai į obligacijas, vertindami bendrovės kreditingumą.

(281) Įsiskolinimo koeficientais vertinama įsipareigojimų, ypač ilgalaikių skolų, suma. Bendrovės skolos ir turto santykis buvo didelis – 0,5, o tai reiškia, kad 50 % bendrovės turto finansuojama skolintomis lėšomis. Skolos ir nuosavo kapitalo santykis per TL buvo 0,5, o tai rodo, kad bendrovė savo veiklą finansuoja skolintomis lėšomis. Kuo didesni skolos ir turto bei skolos ir nuosavo kapitalo santykiai, tuo didesnė įmonės finansinė rizika, o tai reiškia, kad bendrovei gali būti sunkiau sumokėti turimas skolas.

(282) Padengimo rodikliais vertinamas bendrovės pajėgumas sumokėti skolą ir vykdyti finansinius įsipareigojimus. Komisija savo vertinimą grindė palūkanų padengimo rodikliu ir skolos santykiu su veiklos pinigų srautu, kuris rodo bendrovės gebėjimą grąžinti skolą iš pagrindinės veiklos gautais pinigais. Vidutinis eksportuotojo veiklos pinigų ir skolos santykis per TL buvo 0,03. Tai reiškia, kad bendrovei prireiktų 33 metų, kad visą skolą padengtų veiklos pinigų srautu, kurį ji gauna per TL. Todėl yra požymių, kad bendrovei kyla rimtų problemų, susijusių su pakankamu pinigų kiekiu skolai grąžinti.

(283) Todėl, atsižvelgdama į 303 konstatuojamojoje dalyje aprašytus ilgalaikio mokumo koeficientus, Komisija manė, kad bendrovės finansinė padėtis nėra stabili, o jos rizika potencialiems skolintojams ir investuotojams yra didelė.

(284) Be to, bendrovė yra paėmusi paskolų, kad galėtų grąžinti kitų bankų paskolas. Šio tipo paskola laikoma požymiu, kad bendrovės finansinė padėtis yra blogesnė, nei matyti iš pirmo žvilgsnio iš finansinių ataskaitų, ir kad yra papildomos rizikos, susijusios su jos trumpalaikiu ir ilgalaikiu finansavimu.

(285) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta ir į 3.5.2 skirsnyje minėtus Kinijos kredito reitingų bendrus iškraipymus, Komisija padarė išvadą, kad „Wanshun Group“ suteiktas AA+ kredito reitingas nepatikimas.

(286) Komisija manė, kad grupės bendra finansinė būklė atitinka BB reitingą, tai yra aukščiausią reitingą, kuris nebėra laikomas „investiciniu“.

(287) Nauda buvo nustatyta taikant 252–255 konstatuojamosiose dalyse aprašytą metodiką paskolų finansavimo laikotarpiui tiriamuoju laikotarpiu.

(288) Po galutinio faktų atskleidimo „Wanshun Group“ paprašė Komisijos paaiškinti faktinį pagrindą, kuriuo grindžiamas teiginys, kad grupės bendrovė „sudarė sutartis dėl paskolų, siekdama grąžinti paskolas iš kitų bankų“. Šalis taip pat teigė, kad:

a) Komisija rėmėsi keliais koeficientais, kurie, regis, buvo pagrįsti „Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.“ finansinėmis ataskaitomis, bet ne „Wanshun Group“ konsoliduotosiomis finansinėmis ataskaitomis, o tai yra klaidinga, nes „Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.“ koeficientai neatspindi „Wanshun Group“ kreditingumo. Šalis taip pat paprašė Komisijos patvirtinti ir atskleisti finansinių rodiklių nustatymo pagrindą;

b) Komisija naudojo neteisingą datą vienos iš „Shantou Wanshun“ suteiktų paskolų lyginamajam dydžiui apskaičiuoti;

c) „Jiangsu Huafeng Aluminium Industry Co., Ltd“ per TL pasiskolino tik iš dviejų grupės bendrovių ir kad toks skolinimasis grupės viduje neturėtų būti laikomas subsidija, nes šios grupės bendrovės nebuvo nei valstybinės institucijos, nei negalėjo būti laikomos vykdžiusios Kinijos Vyriausybės pavedimus ar nurodymus. Be to, komercinio banko suteiktą paskolą ir grupės vidaus paskolą palaikius kompensuotinomis priemonėmis, buvo atliktas dvigubas skaičiavimas.

(289) Dėl pirmojo punkto Komisija patvirtino, kad šiame skirsnyje nurodyti rodikliai yra pagrįsti „Zhongji Lamination Materials Co. Ltd“ finansinėmis ataskaitomis. Kaip jau paaiškinta 265 konstatuojamojoje dalyje, Komisija atliko individualų pagrindinių bendrovių, patenkančių į tyrimo aprėptį, t. y. eksportuojančio gamintojo, ir bendrovių, kurių finansavimo dalis grupėje yra didžiausia, t. y. patronuojančiosios bendrovės, vertinimą. Iš tiesų šis metodas atrodo pagrįstas, nes paskolos teikiamos juridiniams asmenims, o ne pačiai grupei. Komisija taip pat atsižvelgė į finansinių rodiklių raidą per visą nagrinėjamąjį laikotarpį (t. y. nuo 2017 m. iki TL).

(290) Bet kuriuo atveju Komisija nenustatė reikšmingų grupės bendrovių finansinės padėties skirtumų. Iš tiesų, net atsižvelgiant konsoliduotus duomenis, kuriuos pati bendrovė pateikė faktų atskleidimo metu, vis dar matyti nestabili pinigų padėtis, kuriai būdingas mažas pinigų rodiklis ir žemas veiklos pinigų ir skolos santykis. Skolos ir turto santykis taip pat labai panašus į vienintelio eksportuojančio gamintojo skolos ir turto santykį. Komisija taip pat nenustatė reikšmingų paskolų, suteiktų įvairioms grupės bendrovėms, palūkanų normų skirtumų. Todėl tas tvirtinimas buvo atmestas.

(291) Komisija nepriėmė antrame punkte pateikto tvirtinimo, nes bendrovės pasiūlyta data buvo vėlesnė už paskolos pradžios datą, o Komisija naudojo prieš pat paskolos pradžios datą buvusį lyginamąjį dydį, kuris dėl to tebebuvo taikomas tą dieną, kai buvo pradėta teikti paskola.

(292) Komisija pritarė trečiajame punkte pateiktam tvirtinimui ir atitinkamai pakoregavo skaičiavimus.

c) „Daching Group“

(293) Komisija pažymėjo, kad Kinijos kredito reitingų agentūra 2019 m. „Daching Group“ buvo suteikusi AAA- reitingą.

(294) Kaip paminėta 176–178 konstatuojamosiose dalyse, skolinančios Kinijos finansų įstaigos nepateikė jokio kreditingumo vertinimo. Todėl, siekdama nustatyti naudą, Komisija turėjo įvertinti, ar „Daching Group“ taikytos paskolų palūkanų normos atitiko rinkos lygį.

(295) Eksportuojantis gamintojas „Xiamen Xiashun“ pranešė, kad jo finansinė padėtis pagal jo finansines sąskaitas apskritai yra pelninga.

(296) „Xiamen Xiashun“ savo veiklai finansuoti naudojo trumpalaikę ir ilgalaikę skolą. Komisija įvertino bendrovės trumpalaikio ir ilgalaikio likvidumo padėtį.

(297) Kalbant apie trumpalaikį likvidumą, Komisija naudojo tokius likvidumo rodiklius: a) apyvartinio kapitalo rodiklį, b) pinigų rodiklį, c) skubaus likvidumo rodiklį ir d) veiklos pinigų rodiklį. Šiais rodikliais vertinamas bendrovės gebėjimas sumokėti trumpalaikius įsipareigojimus, įskaitant trumpalaikes skolas.

(298) 2018 m. bendrovės apyvartinio kapitalo rodiklis buvo 0,9, 2019 m. jis padidėjo iki 1,0, o TL pabaigoje (2020 m. pirmajame pusmetyje) vėl sumažėjo iki 0,9. Nepaisant 2019 m. bendrovei suteikto AAA- reitingo, bendrovės trumpalaikio turto vos pakako trumpalaikiams įsipareigojimams padengti. Tokia padėtis nėra pakankama, kad pagrįstų aukštą kredito reitingą, kurio koeficientas turėtų būti ne mažesnis kaip 2.

(299) Bendrovės pinigų rodiklis 2016–2019 m. vidutiniškai buvo 0,1, o TL pabaigoje – 0,2; todėl bendrovė neturėjo pakankamai pinigų trumpalaikei skolai sumokėti.

(300) Bendrovės skubaus likvidumo rodiklis buvo 0,4 2017–2018 m. ir 0,5 2019 m. (TL pabaigoje), o atskaitos tašku laikomas skubaus likvidumo rodiklis, kuris yra ne mažesnis kaip 1. Iš tikrųjų bendrovė, kurios skubaus likvidumo rodiklis yra mažesnis nei 1, gali būti nepajėgi artimiausiu metu padengti savo trumpalaikių įsipareigojimų.

(301) Bendrovės veiklos pinigų srautas buvo teigiamas, tačiau nuo 2016 iki 2019 m. ir TL pabaigos jis sumažėjo beveik perpus. Veiklos pinigų rodiklis 2019 m. ir TL pabaigoje buvo 0,2. Mažesnis nei 1 veiklos pinigų rodiklis reiškia, kad bendrovė negavo pakankamai pinigų savo trumpalaikiams įsipareigojimams padengti.

(302) Atsižvelgdama į 297 konstatuojamojoje dalyje aprašytus trumpalaikio likvidumo rodiklius, Komisija padarė išvadą, kad aptariama bendrovė turėjo trumpalaikio likvidumo problemų, o tai reiškia, kad jos skolininko profilis yra labai rizikingas.

(303) Ilgalaikio mokumo rizikos vertinimą Komisija grindė įvairiais mokumo koeficientais, pavyzdžiui: a) įsiskolinimo koeficientais ir b) padengimo rodikliais. Šiais koeficientais vertinamas bendrovės gebėjimas įvykdyti savo ilgalaikius skolinius įsipareigojimus. Juos naudoja skolintojai ir investuotojai į obligacijas, vertindami bendrovės kreditingumą.

(304) Įsiskolinimo koeficientais vertinama įsipareigojimų, ypač ilgalaikių skolų, suma. Bendrovės skolos ir turto santykis buvo didelis – 0,6, o tai reiškia, kad 60 % bendrovės turto finansuojama skolintomis lėšomis. Skolos ir nuosavo kapitalo santykis per TL buvo 1,5, o tai rodo, kad bendrovė savo veiklą finansuoja skolintomis lėšomis. Kuo didesni skolos ir turto bei skolos ir nuosavo kapitalo santykiai, tuo didesnė įmonės finansinė rizika, o tai reiškia, kad bendrovei gali būti sunkiau sumokėti turimas skolas.

(305) Padengimo rodikliais vertinamas bendrovės pajėgumas sumokėti skolą ir vykdyti finansinius įsipareigojimus. Komisija savo vertinimą grindė palūkanų padengimo rodikliu ir skolos santykiu su veiklos pinigų srautu. Palūkanų padengimo rodiklis parodo bendrovės gebėjimą finansuoti palūkanų išlaidas. Per TL šis eksportuotojo rodiklis buvo maždaug 1,2. Kai šis rodiklis yra mažesnis nei 1,5, tai reiškia, kad bendrovei sunku padengti palūkanų sąnaudas. Skolos santykis su veiklos pinigų srautu rodo bendrovės gebėjimą grąžinti skolą pinigais, gautais iš veiklos. Vidutinis eksportuotojo skolos santykis su veiklos pinigų srautu per TL buvo 0,1. Tai reiškia, kad bendrovei prireiktų 10 metų, kad visą skolą padengtų veiklos pinigų srautu, kurį ji gauna per TL. Todėl yra požymių, kad kyla rimtų problemų, susijusių su pakankamu pinigų kiekiu skolai grąžinti.

(306) Be to, bendrovė yra paėmusi paskolų, kad galėtų grąžinti kitų bankų paskolas. Šio tipo paskola laikoma požymiu, kad bendrovės finansinė padėtis yra blogesnė, nei matyti iš pirmo žvilgsnio iš finansinių ataskaitų, ir kad yra papildomos rizikos, susijusios su jos trumpalaikiu ir ilgalaikiu finansavimu.

(307) Todėl, atsižvelgdama į 276 konstatuojamojoje dalyje aprašytus ilgalaikio mokumo koeficientus, Komisija manė, kad bendrovės finansinė padėtis nėra stabili, o jos rizika potencialiems skolintojams ir investuotojams yra didelė.

(308) Atsižvelgdama į eksportuojančio gamintojo likvidumo ir mokumo elementus, kaip aprašyta 297–305 konstatuojamosiose dalyse, Komisija manė, kad bendra „Daching Group“ finansinė padėtis atitinka B/BB reitingą (kai B reitingas buvo taikomas paskoloms, skirtoms iš kitų bankų gautoms paskoloms grąžinti), t. y. aukščiausią reitingą, kuris nebelaikomas investiciniu reitingu.

(309) Nauda buvo nustatyta taikant 252–253 konstatuojamosiose dalyse aprašytą lyginamąjį dydį paskolų finansavimo laikotarpiui tiriamuoju laikotarpiu.

(310) Po galutinio faktų atskleidimo „Daching Group“ tvirtino, kad:

a) PBOC lyginamoji paskolų palūkanų norma ir bazinė paskolų palūkanų norma taikomos įprastoms bendrovėms, kurių kredito reitingas yra vidutinis (BBB reitingas), o ne bendrovėms, turinčioms aukščiausią kredito reitingą (AA reitingą, kurį naudoja Komisija). Todėl, siekdama apskaičiuoti skirtumą, Komisija turėjo palyginti JAV įmonių obligacijas su BBB reitingu su „Daching Group“ priskirtu reitingu. Šalis iš naujo įvertino savo reitingą taikydama „Bloomberg“ metodiką;

b) kadangi Komisija nustatė „Bloomberg“ BB reitingo obligacijų ir AA reitingo obligacijų skirtumą, ji turėjo taikyti tą pačią kredito reitingavimo metodiką kaip „Bloomberg“ (kaip „Moody's“), o ne pačios Komisijos metodiką, kad priskirtų kredito reitingą grupės bendrovėms. Šalis taip pat teigė, kad Komisijos vertinimo metodika buvo labai nepatikima, nes remdamasi naudojamais rodikliais, pavyzdžiui, apyvartinio kapitalo rodikliu, skubaus likvidumo rodikliu, pinigų rodikliu ir skolos ir turto santykiu, Komisija padarė išvadą, kad „Daching Group“ negalės padengti savo skolos, tačiau šiuos rodiklius reikia vertinti atsižvelgiant į pramonės šaką. Be to, Komisijos vertinimas buvo pagrįstas prielaida, kad bendrovė nevykdys įsipareigojimų ir „dabar“ nutrauks verslo veiklą, o grupė veikė pagal veiklos tęstinumo principą ([68]), kai ji galėjo grąžinti skolą naudodama savo pinigų srautus ir pelną prieš sumokant palūkanas, mokesčius ir amortizaciją.

c) „Daching Group“ garantuotoms paskoloms neturėjo būti taikomas joks skirtumas, nes jų rizika buvo daug mažesnė nei paskolų, kurios nebuvo garantuotos. NET jei Komisija būtų nusprendusi taikyti skirtumą garantuotoms paskoloms, ji turėtų taikyti neigiamą skirtumą, o ne teigiamą skirtumą.

(311) Pirma, dėl pastabos dėl PBOC paskelbtos lyginamosios palūkanų normos arba NIFC paskelbtos bazinės paskolų palūkanų normos naudojimo kaip atskaitos taško apskaičiuojant lyginamąjį dydį Komisija pažymėjo, kad šios normos laikomos nerizikingomis palūkanų normomis, kurios, taikant konservatyvų metodą, būtų taikomos AA reitingą turinčioms bendrovėms. Kaip nustatė Komisija per šį tyrimą, PBOC lyginamoji paskolų palūkanų norma ir NIFC paskelbta bazinė paskolų palūkanų norma buvo taikomos geriausiems šių bankų klientams, t. y. bendrovėms, kurių reitingas buvo aukščiausias. Iš tiesų, kaip nurodyta Kinijos Vyriausybės per tyrimą pateiktuose dokumentuose, *„bazines paskolų palūkanų normas skelbė visi bankai pagal paskolų palūkanų normas, suteiktas* **jų pagrindiniams klientams** *(pabraukta papildomai) kiekvieno mėnesio 20 d.* ([69])“ Be to, Komisija pažymėjo, kad grupės bendrovių reitingas per pastaruosius ketverius metus, kurį šalis iš naujo įvertino taikydama „Bloomberg“ metodiką, nebuvo klasifikuojamas kaip „investicinis reitingas“.

(312) Antra, Komisijos naudota kredito reitingavimo metodika buvo susijusi su keliais rodikliais, kuriais vertinamas dabartinis bendrovės pajėgumas padengti trumpalaikius įsipareigojimus, kuris pasirodė esąs nepakankamas nei parduodant trumpalaikį turtą (apyvartinio kapitalo rodiklis), nenaudojant turimų pinigų (pinigų rodiklis) ir veiklos pinigų (veiklos pinigų rodiklis). Kaip paaiškinta 296–302 konstatuojamosiose dalyse, visi šie rodikliai parodė eksportuojančio gamintojo trumpalaikio likvidumo problemas, dėl kurių atsirado didelė skolininko rizika. Be to, šalis neįrodė, kodėl šie rodikliai turėjo būti vertinami kitaip, atsižvelgiant į AAF pramonę. Be to, šie rodikliai rodo

([68]) Bendrovė tęs savo veiklą artimoje ateityje.

([69]) „Promoting LPR Reform Orderly“, paskelbė „People's Bank of China“ Pinigų politikos analizės grupė, 2020 m. rugsėjo 15 d., http://www.pbc.gov.cn/en/3688110/3688172/4048269/4094018/2020091518070233600.pdf, paskutinį kartą žiūrėta 2021 m. lapkričio 30 d.

bendrovės „dabartinį“ pajėgumą įvykdyti trumpalaikius įsipareigojimus ir naudojami skolininko rizikai įvertinti tik šio tyrimo tikslais. Šis vertinimas yra atskiras ir gali skirtis nuo vadovybės prielaidos rengiant finansines ataskaitas, įvertinant bendrovės gebėjimą tęsti veiklą.

(313) Trečia, paskoloms suteiktas garantijas suteikė grupės susijusios šalys, kurioms taikomas tas pats kredito reitingas. Todėl tai neturėtų daryti poveikio Komisijos vertinimui. Todėl šalies tvirtinimai buvo atmesti.

(314) „Daching Group“ taip pat teigė, kad Komisija naudojo neteisingą pagrindinės sumos likutį apskaičiuodama paskolos palūkanų lengvatą grupei už dvi paskolas. Iš pradžių pasiskolintų dviejų paskolų pagrindinė suma buvo iš dalies sumokėta, o palūkanų mokėjimui taikoma pagrindinė suma turėjo būti mažesnė už pradinę sumą. Be to, faktinis palūkanų mokėjimas už kitas dvi paskolas buvo atliktas po TL ir Komisija, atlikdama skaičiavimus, neturėjo palūkanų laikyti nuliniu. Atsižvelgdama į šiuos tvirtinimus, Komisija peržiūrėjo ir pataisė skaičiavimą.

3.4.2.4. Išvada dėl lengvatinio finansavimo. Paskolos

(315) Komisija nustatė, kad visos atrinktos eksportuojančių gamintojų grupės tiriamuoju laikotarpiu naudojosi lengvatiniu finansavimu teikiant paskolas. Atsižvelgdama į tai, kad buvo skiriamas finansinis indėlis ir eksportuojantiems gamintojams teikiama konkreti nauda, Komisija manė, kad lengvatinis finansavimas teikiant paskolas turėtų būti laikomas kompensuotina subsidija.

(316) Atrinktoms bendrovių grupėms tiriamuoju laikotarpiu nustatytos subsidijų normos, susijusios su lengvatiniu finansavimu teikiant paskolas:

Lengvatinis finansavimas. Paskolos

Bendrovės pavadinimas	Subsidijos suma
„Nanshan Group“	1,45 %
„Wanshun Group“	1,93 %
„Daching Group“	4,36 %

3.5. **Lengvatinis finansavimas. Kitų rūšių finansavimas**

3.5.1. *Kredito linijos*

3.5.1.1. Bendrosios pastabos

(317) Kredito linijos tikslas – nustatyti skolinimosi, kurį bendrovė gali bet kuriuo metu panaudoti savo vykdomoms operacijoms finansuoti taip užtikrindama, kad apyvartinio kapitalo finansavimas būtų lankstus ir prireikus nedelsiant prieinamas, ribą. Todėl Komisija manė, kad iš esmės visas atrinktų bendrovių trumpalaikis finansavimas, kaip antai trumpalaikės paskolos, banko akcepto įsakomieji vekseliai ir kt., turėtų būti padengtas kredito linijos priemone.

3.5.1.2. Tyrimo metu nustatyti faktai

(318) Komisija nustatė, kad Kinijos finansų įstaigos kiekvienai atrinktai grupei suteikė kredito linijas, susijusias su finansavimo teikimu. Tai buvo daroma pagal preliminariąsias sutartis, pagal kurias bankas leidžia atrinktoms bendrovėms naudoti įvairias skolos priemones, kaip antai apyvartinio kapitalo paskolas, banko akcepto įsakomuosius vekselius ir kitas prekybos finansavimo priemones iki tam tikros didžiausios sumos.

(319) Kaip minėta 317 konstatuojamojoje dalyje, visas trumpalaikis finansavimas turėtų būti padengtas kredito linijos priemone. Todėl Komisija palygino bendradarbiaujančių bendrovių tiriamuoju laikotarpiu turimų kredito linijų sumą su trumpalaikio finansavimo suma, kuria šios bendrovės naudojosi per tą patį laikotarpį, kad nustatytų, ar visas trumpalaikis finansavimas buvo skiriamas iš kredito linijos. Jei trumpalaikio finansavimo suma viršijo kredito linijos ribą, Komisija padidino esamos kredito linijos sumą suma, kurią eksportuojantys gamintojai faktiškai panaudojo viršydami tą kredito linijos ribą.

(320) Įprastomis rinkos sąlygomis kredito linijoms būtų taikomas vadinamasis „susitarimo“ arba „įsipareigojimo“ mokestis, skirtas banko sąnaudoms ir rizikai atidarant kredito liniją padengti, ir metiniai pratęsimo mokesčiai už kredito linijų galiojimo pratęsimą. Tačiau Komisija nustatė, kad kiekviena atrinkta bendrovių grupė naudojosi kredito linijomis nemokamai. Todėl tiriamoms bendrovių grupėms buvo suteikta nauda, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 6 straipsnio d punkte.

3.5.1.3. Konkretumas

(321) Kaip minėta 99 konstatuojamojoje dalyje, pagal Sprendimą Nr. 40 finansų įstaigos kreditinę paramą teikia skatinamosioms pramonės šakoms.

(322) Komisija laikėsi nuomonės, kad kredito linijos yra lengvatinės finansinės paramos, kurią finansų įstaigos teikia skatinamosioms pramonės šakoms, pavyzdžiui, AAF sektoriui, forma. Kaip nurodyta 3.1 skirsnyje, AAF sektorius yra vienas iš skatinamųjų pramonės sektorių, todėl jis atitinka reikalavimus gauti visą galimą finansinę paramą.

(323) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad AAF pramonei, kaip įtariama, suteiktos kredito linijos nesuteikia jokios naudos ir kad jos nėra konkrečios. Kinijos Vyriausybė pakartojo savo argumentus dėl neprivalomo Sprendimo Nr. 40 pobūdžio ir argumentus, kuriais nesutinkama su Kinijos finansų įstaigų priskyrimu valstybinėms institucijoms. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad Kinijos Vyriausybė neįrodė, kad KLR bendrovės taip pat gali pasinaudoti nustatytomis lengvatinėmis sąlygomis, skirtomis AAF pramonei. Be to, kadangi kredito linijos yra iš esmės susijusios su kitų rūšių lengvatiniu skolinimu, pavyzdžiui, paskolomis, ir jos yra konkrečiai skatinamosioms pramonės šakoms teikiamos kredito paramos dalis, valstybinių institucijų analizė, aprašyta 3.4.1.1–3.4.1.5 skirsniuose, ir paskolos konkretumo analizė 3.4.2.2 skirsnyje taip pat taikomos kredito linijoms. Todėl šie tvirtinimai atmesti.

3.5.1.4. Subsidijos sumos apskaičiavimas

(324) Pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio d dalies ii punktą Komisija laikėsi nuomonės, kad gavėjams suteikta nauda laikomas sumos, kurią jie sumokėjo kaip mokestį už Kinijos finansų įstaigų teikiamų kredito linijų atidarymą ar pratęsimą, ir sumos, kurią jie mokėtų už panašią komercinę kredito liniją, gautą neiškreipta rinkos kaina, skirtumas.

(325) Remiantis viešai prieinamais duomenimis ([70]) ir ankstesniuose tyrimuose naudotais lyginamaisiais dydžiais ([71]), buvo nustatyti atitinkami 1,5 % susitarimo mokesčio ir 1,25 % pratęsimo mokesčio lyginamieji dydžiai.

(326) Iš esmės susitarimo mokestis ir pratęsimo mokestis mokami kaip vienkartinė suma atitinkamai atidarant naują kredito liniją arba pratęsiant esamą kredito liniją. Tačiau skaičiavimo tikslais Komisija atsižvelgė į kredito linijas, kurios buvo atidarytos arba atnaujintos iki tiriamojo laikotarpio, bet kuriomis atrinktos grupės galėjo naudotis tiriamuoju laikotarpiu, taip pat į kredito linijas, kurios buvo atidarytos tiriamuoju laikotarpiu. Tuomet Komisija apskaičiavo naudą, remdamasi tiriamuoju laikotarpiu, per kurį buvo galima naudotis kredito linija.

([70]) Žr. https://www.barclays.co.uk/current-accounts/bank-account/overdrafts/overdraft-charges/ (paskutinį kartą žiūrėta 2021 m. rugpjūčio 18 d.), mokesčiai už sąskaitos kreditavimą – *„už sąskaitos kreditavimą, viršijantį 15 000 GBP, taikomas 1,5 % sąskaitos kreditavimo limito susitarimo mokestis ir 1,5 % pratęsimo mokestis“*.

([71]) Žr. 5 išnašoje nurodytą SPM bylą (354 ir 355 konstatuojamosios dalis).

(327) Po galutinio faktų atskleidimo „Daching Group“ tvirtino, kad Komisija neturėjo apskaičiuoti subsidijos naudos, susijusios su „Daching Group“ sudarytomis kredito linijų sutartimis, nes:

a) Komisija nepateikė jokių įrodymų dėl kompensuotino „Daching Enterprises Ltd.“ subsidijavimo, nes ši bendrovė buvo įsteigta ir veikia Honkonge, todėl tvirtinimai dėl Kinijos Vyriausybės specialaus režimo AAF pramonei netaikomi ir negalėjo daryti poveikio jos veiklai Honkonge,

b) „Daching Enterprises Ltd.“ kreditingumas turėjo būti įvertintas atskirai ir negalėjo būti sujungtas su tvirtinimais dėl „Xiamen Xiashun“ kreditingumo,

c) pagal standartinę kredito linijos sutartį su Kinijos bankais nereikia mokėti jokio mokesčio ir tokioje sutartyje nėra nustatytos jokios palūkanų normos. Taip yra todėl, kad bankas nesuteikia garantijos ar įsipareigojimo suteikti banko paskolą, kai klientas nori gauti paskolą, todėl bankas nepatiria jokių finansavimo išlaidų ir netaikomas joks susitarimo mokestis. Tai, kad kredito linijos sutartyje nenumatytas susitarimo mokestis, nebuvo taikoma bendrovei „Daching Enterprises Ltd.“ Honkonge, nes susitarimo mokestis taikomas visoms pramonės šakoms, kartais jo atsisakoma arba, jei imamas, jis buvo nereikšmingas.

(328) Pirma, Komisija pažymėjo, kad lengvatinį finansavimą „Daching Enterprises Ltd.“ suteikė tie patys Kinijos bankai, kaip nurodyta 3.4.1.5 skirsnyje pateiktoje analizėje. Todėl ji laikėsi nuomonės, kad toks lengvatinis finansavimas teikiant paskolas buvo kompensuotina subsidija. Antra, Komisija taip pat pažymėjo, kad visa „Daching Enterprises Ltd“ eksporto apyvarta buvo gauta iš „Xiamen Xiashun“, todėl subsidijos suma buvo apskaičiuota kaip „Xiamen Xiashun“ apyvartos procentinė dalis ir buvo susieta su „Xiamen Xiashun“ kreditingumo vertinimu. Trečia, tai, kad nebuvo susitarimo mokesčio, kaip paaiškinta 320 konstatuojamojoje dalyje, buvo laikoma gavėjams suteikta nauda. Tyrimo metu nebuvo surinkta jokių įrodymų ir pastabų pateikusi šalis nepateikė jokių įrodymų, kad atidarydamas kredito liniją bankas nepatiria jokių išlaidų ar rizikos ir todėl nerenka jokio mokesčio. Todėl šalies tvirtinimai buvo atmesti.

(329) Po galutinio faktų atskleidimo „Nanshan Group“ tvirtino, kad Komisija neturėjo apskaičiuoti subsidijos naudos, susijusios su „Nanshan Group“ sudarytomis kredito linijų sutartimis, nes:

a) bankai paprastai atsisako to susitarimo ir pratęsimo mokesčio, norėdami pritraukti didelius komercinius klientus, arba remdamiesi kliento skolinimosi istorija, nepriklausomai nuo to, kurioje šalyje jie yra įsisteigę. Taigi to mokesčio atsisakymas neturi nieko bendra su subsidijų teikimu Kinijos bendrovėms.

b) Komisija iš dalies remiasi „Barclays UK“ lyginamajam dydžiui nustatyti: „už sąskaitos kreditavimą, viršijantį 15 000 GBP, taikomas 1,5 % sąskaitos kreditavimo limito susitarimo mokestis ir 1,5 % pratęsimo mokestis [.]“ ([72]), išskyrus likusią sakinio dalį, kurioje teigiama, kad: „išskyrus atvejus, kai su jumis susitariame dėl skirtingų sąlygų. Sąskaitos kreditavimas priklauso nuo paraiškos, finansinių aplinkybių ir skolinimosi istorijos.“ ([73]) Todėl bendra rinkos praktika yra derėtis dėl konkrečių sąlygų (įskaitant, jei reikia, visų mokesčių atsisakymą). Komisija neįrodė, kad kitos finansų įstaigos veikia kitaip nei Kinijos.

c) Kitu atveju Komisija, atsižvelgdama į „Nanshan Group“ dydį, turėtų naudoti tipiškesnį nei HSBC UK kaina lyginamąjį dydį, nes:

(330) Komisijos naudojamame „Barclays“ kainoraštyje nurodyta 1,25 % pratęsimo norma ir 1,5 % susitarimo norma taikoma kredito linijoms, viršijančioms 15 000 GBP. Tačiau sąlygos, taikomos 40 000 GBP ar net 100 000 GBP kredito linijoms, nėra panašios į sąlygas, kurios būtų taikomos bendrovei „Nanshan Group“ suteiktoms kredito linijoms nuo dešimties iki šimtų milijonų USD. Taigi akivaizdu, kad Komisijos kainoraštyje aprašyti mokesčiai mažosioms įmonėms būtų netaikomi siekiant sudaryti tokio dydžio finansavimo susitarimą. Antrasis lyginamųjų dydžių šaltinis, kurį Komisija pateikė 2.2 priede (HSBC UK), taip pat yra klaidinantis, nes jame nėra jokių mokesčių. Kaip alternatyvą „Nanshan Group“ pasiūlė naudoti mokesčius, kuriuos taiko „PNC Bank“ Jungtinėse Amerikos Valstijose, nes jis netaiko susitarimo mokesčio ir ima tik 0,25 % metinį pratęsimo mokestį už 100 001–3 mln. USD įsipareigojamą kredito liniją.

([72]) Bendrosios informacijos dokumentas, 55 išnaša.
([73]) Bendrosios informacijos dokumentas, 55 išnaša.

(331) Dėl pirmojo ir antrojo punktų Komisija pažymėjo, kad nors individualūs klientų mokesčiai gali skirtis, pastabų pateikusi šalis nepateikė jokių įrodymų, kad atidarydamas kredito liniją bankas nepatiria jokių išlaidų ar rizikos ir todėl nerenka jokio mokesčio.

(332) Dėl trečiojo punkto, susijusio su Komisijos naudojamais lyginamaisiais mokesčiais, kaip nurodyta 325 konstatuojamojoje dalyje, Komisija, remdamasi ankstesnėse antisubsidijų bylose nustatytais faktais ir viešai prieinamais duomenimis, padarė išvadą, kad 1,5 % susitarimo mokesčio lyginamojo dydžio ir 1,25 % pratęsimo mokesčio lyginamojo dydžio taikymas buvo pagrįstas. Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad, pavyzdžiui, „Barclays Bank“ už sąskaitos kreditavimą, viršijantį 15 000 GBP, taiko 1,5 % sąskaitos kreditavimo limito susitarimo mokestį ir 1,5 % pratęsimo mokestį. Šiuo atveju Komisijos taikomas pratęsimo mokesčio lyginamasis dydis yra mažesnis. Atlikus kitą paiešką taip pat paaiškėjo, kad „Barclays“ taiko didesnius sąskaitos kreditavimo limito susitarimo mokesčius nuo 1,6 % iki 2,5 % už sąskaitos kreditavimą, kurio intervalai atitinkamai15 001–20 000 GBP ir 20 001–25 000 GBP. Galiausiai Komisija pažymėjo, kad „Nanshan Group“ pasiūlytas alternatyvus lyginamasis dydis buvo konkrečiai susijęs su smulkiais verslo klientais, kuris, remiantis pačios bendrovės pareiškimais, nėra aktualus, ir su užtikrintosiomis kredito linijomis, t. y. kredito linijomis, kurių rizika mažesnė, nes jos užtikrintos tam tikru užstatu. Todėl Komisija pakartojo savo išvadą, kad jos naudoti lyginamieji mokesčiai yra pagrįsti ir paremti turimais rinkos duomenimis, ir todėl šį tvirtinimą atmetė.

(333) Galiausiai „Nanshan“ teigė, kad Komisija neturėtų apskaičiuoti kredito linijos naudos bendrovei „Nanshan Finance“, nes visos trumpalaikės „Nanshan Finance“ gautos paskolos buvo susijusios su perdiskontuotais vertybiniais popieriais, dėl kurių kredito linija nėra pateisinama. Komisija sutiko su šiuo tvirtinimu, nes perdiskontuoti vertybiniai popieriai buvo suteikti kaip tarpbankinės pasiskolintos lėšos, ir atitinkamai pakoregavo skaičiavimus.

3.5.2. *Banko akcepto įsakomieji vekseliai*

3.5.2.1. Bendrosios pastabos

(334) Banko akcepto įsakomieji vekseliai yra finansinis produktas, skirtas plėtoti aktyvesnę vidaus pinigų rinką išplečiant kreditus. Tai trumpalaikio finansavimo, pagal kurį galima *„sumažinti davėjo finansavimo išlaidas ir padidinti kapitalo efektyvumą“*, forma ([74]). Be to, kaip teigiama PBOC svetainėje, *„banko akcepto įsakomuoju vekseliu galima garantuoti pirkėjo ir pardavėjo sutarties sudarymą ir vykdymą, taip pat skatinti kapitalo apyvartą per „Bank of China“ suteiktą kreditą“* ([75]). Taip pat, „DBS Bank“ savo svetainėje reklamuoja banko akcepto įsakomuosius vekselius kaip priemonę *„apyvartiniam kapitalui padidinti atidedant mokėjimus“* ([76]).

(335) Komisija jau nustatė ankstesniame tyrime, kad banko akcepto įsakomieji vekseliai dažniausiai naudojami kaip komercinių sandorių mokėjimo priemonė vietoje pinigų pavedimo, taip sudarant palankesnes sąlygas pinigų apyvartai ir davėjo apyvartiniam kapitalui ([77]). Kalbant apie pinigus, priemonė *de facto* suteikia davėjui atidėtą 6 mėnesių arba 1 metų mokėjimo termino pabaigos dieną, nes faktiškai sandorio pinigų suma sumokama pasibaigus banko akcepto įsakomojo vekselio terminui, o ne tada, kai davėjas turėjo sumokėti tiekėjui. Jei tokios finansinės priemonės nebūtų, davėjas arba naudotų savo apyvartinį kapitalą, kuris kainuoja, arba imtų trumpalaikę apyvartinio kapitalo paskolą iš banko, kad sumokėtų savo tiekėjams, o tai taip pat kainuoja. Iš tiesų atsiskaitydamas banko akcepto įsakomaisiais vekseliais davėjas naudoja gautas prekes ar suteiktas paslaugas nuo 3 mėnesių iki 1 metų, nemokėdamas jokių pinigų ir nepatirdamas jokių išlaidų.

(336) Įprastomis rinkos sąlygomis banko akcepto įsakomieji vekseliai, kaip finansinė priemonė, davėjui reikštų finansavimo išlaidas. Atlikus tyrimą nustatyta, kad visos atrinktos bendrovės, kurios tiriamuoju laikotarpiu naudojo banko akcepto įsakomuosius vekselius, mokėjo tik komisinius už banko suteiktą akcepto paslaugą, kurie bendrai sudarė 0,05 % nominaliosios įsakomojo vekselio vertės. Tačiau nė viena atrinkta bendrovė nepatyrė finansavimo

([74]) Žr. „People's Bank of China“ svetainę, Https://www.boc.cn/en/cbservice/cncb6/cb61/200811/t20081112_1324239.html (paskutinį kartą žiūrėta 2021 m. rugpjūčio 18 d.).

([75]) Ten pat.

([76]) Žr. „DBS Bank“ svetainę: https://www.dbs.com.cn/corporate/financing/working-capital/bank-acceptance-draft-bad-issuance (paskutinį kartą žiūrėta 2021 m. rugpjūčio 18 d.).

([77]) Konkretesnį banko akcepto įsakomųjų vekselių naudojimo būdo aprašymą žr. 5 išnašoje nurodytos SPM bylos 359–370 konstatuojamąsias dalis.

pagal banko akcepto įsakomuosius vekselius išlaidų, atidėdama mokėjimą pinigais už gautas prekes ir suteiktas paslaugas. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad tiriamosios bendrovės gavo naudos iš finansavimo banko akcepto įsakomaisiais vekseliais, dėl kurių jos nepatyrė jokių išlaidų.

(337) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad KLR įdiegta banko akceptų sistema visiems eksportuojantiems gamintojams užtikrino nemokamą einamųjų operacijų finansavimą, dėl kurio buvo suteikta kompensuotina nauda, kaip aprašyta 354–356 konstatuojamosiose dalyse, pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktį ir 2 dalį.

(338) Komisija nustatė ankstesniame tyrime ([78]), kad banko akcepto įsakomųjų vekselių tikslas ir poveikis iš esmės yra toks pat kaip trumpalaikių apyvartinio kapitalo paskolų, kadangi bendrovės juos naudojo savo einamosioms operacijoms finansuoti vietoje trumpalaikių apyvartinio kapitalo paskolų, todėl jų išlaidos turėtų būti tokios pačios kaip finansavimo trumpalaikėmis apyvartinio kapitalo paskolomis išlaidos.

(339) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė, „Wanshun“ ir „Nanshan Group“ tvirtino, kad banko akcepto įsakomieji vekseliai iš tikrųjų yra tiekėjo (t. y. vekselio turėtojo) pirkėjui (davėjui), o ne banko pardavėjui teikiami kreditai. Taip yra dėl to, kad sutarties mokėjimo sąlygose aiškiai nurodyta, jog tiekėjas sutinka su mokėjimu banko akcepto įsakomuoju vekseliu. Todėl pasirašydamas tokią sutartį tiekėjas jau numatė, kad mokėjimas bus atliktas ne iš karto, o per tam tikrą laikotarpį (priklausomai nuo banko akcepto įsakomojo vekselio termino). Visos papildomos išlaidos, susijusios su pavėluotu mokėjimu, jau turėtų būti įtrauktos į pirkimo kainą. Iš esmės banko akceptas tik palengvina sandorius tarp nežinomų šalių. Banko vaidmuo – suteikti garantiją, už kurią jis ima tam tikrą mokestį atidarydamas banko akcepto įsakomąjį vekselį. Tačiau galiausiai būtent bendrovės banko sąskaitoje esantys pinigai bus naudojami sandoriui, dėl kurio buvo išduotas banko akcepto įsakomasis vekselis, apmokėti. Bankas mokės tik tuo atveju, jei bendrovė neįvykdys įsipareigojimo turėti pakankamai lėšų savo banko sąskaitoje mokėjimui atlikti.

(340) Komisija nustatė, kad iš esmės banko akcepto įsakomasis vekselis yra pirkimo–pardavimo sutartyse pripažinta mokėjimo priemonė, o davėjo mokėjimo įsipareigojimas tiekėjui panaikinamas atliekant mokėjimą banko akcepto įsakomuoju vekseliu. Davėjo mokėjimas tiekėjui atliekamas indosuojant banko akcepto įsakomąjį vekselį, o suėjus terminui davėjas įvykdo savo mokėjimo įsipareigojimą bankui. Be to, kaip pripažino pati Kinijos Vyriausybė, tiekėjas turi galimybę patvirtinti vekselį kitų šalių atžvilgiu ir tuoj pat naudoti banko akcepto įsakomąjį vekselį kaip mokėjimo priemonę už savo pirkinius. Todėl banko akcepto įsakomasis vekselis negali būti laikomas tiekėjo kreditu arba papildoma banko būsimo mokėjimo garantija, ir šis tvirtinimas buvo atmestas.

3.5.2.2. Konkretumas

(341) Dėl konkrečių subsidijų, kaip minėta 102 konstatuojamojoje dalyje, pagal Sprendimą Nr. 40 finansų įstaigos kreditinę paramą teikia skatinamosioms pramonės šakoms.

(342) Komisija laikėsi nuomonės, kad banko akcepto įsakomieji vekseliai yra kita lengvatinės finansinės paramos, kurią finansų įstaigos teikia skatinamosioms pramonės šakoms, pavyzdžiui, AAF sektoriui, forma. Iš tiesų, kaip nurodyta 3.1 skirsnyje, AAF sektorius yra vienas iš skatinamųjų pramonės sektorių, todėl jis atitinka reikalavimus gauti visą galimą finansinę paramą. Banko akcepto įsakomieji vekseliai kaip finansavimo forma priklauso finansų įstaigų skatinamosioms pramonės šakoms, kaip antai AAF pramonei, skirtai lengvatinės finansinės paramos sistemai.

(343) Nepateikta jokių įrodymų, kad bet kuris subjektas KLR (išskyrus skatinamųjų pramonės šakų) galėtų naudotis banko akcepto įsakomaisiais vekseliais tomis pačiomis lengvatinėmis sąlygomis.

([78]) Žr. 5 išnašoje nurodytos SPM bylos 385 konstatuojamąją dalį.

(344) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė, „Wanshun Group“ ir „Nanshan Group“ tvirtino, kad banko akcepto įsakomieji vekseliai nėra konkrečiai teikiami AAF pramonei, nes jais gali naudotis bet kuri Kinijos bendrovė ir jie plačiai naudojami. Be to, Kinijos Vyriausybė pakartojo savo argumentus dėl Sprendimo Nr. 40 neprivalomo pobūdžio ir pagrindimą, kuriuo užginčijamas Kinijos finansų įstaigų priskyrimas valstybinėms institucijoms.

(345) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad Kinijos Vyriausybė ir „Nanshan Group“ neįrodė, kad visos KLR bendrovės gali vienodai pasinaudoti lengvatinėmis sąlygomis, nustatytomis AAF pramonei. Be to, panašiai kaip kredito linijos, banko akcepto įsakomieji vekseliai yra iš esmės susiję su kitų rūšių lengvatiniu skolinimu, pavyzdžiui, paskolomis, ir kadangi jie yra kreditinės paramos, konkrečiai teikiamos skatinamosioms pramonės šakoms, dalis, todėl taip pat taikoma valstybinių institucijų analizė, aprašyta 3.4.1.1–3.4.1.5 skirsniuose, ir paskolos konkretumo analizė 3.4.2.2 skirsnyje. Be to, net jei finansavimo forma iš esmės galėtų būti prieinama kitų pramonės šakų bendrovėms, dėl konkrečių sąlygų, kuriomis toks finansavimas siūlomas tam tikrų pramonės šakų bendrovėms, pavyzdžiui, dėl atlygio už finansavimą ir finansavimo dydžio sąlygų, jis gali būti konkrečiai taikomas. Nė viena suinteresuotoji šalis nepateikė jokių įrodymų, kad lengvatinis skolinimas aliuminio sektoriaus bendrovėms per banko akcepto įsakomuosius vekselius būtų skiriamas remiantis objektyviais kriterijais arba sąlygomis, kaip nurodyta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies b punkte. Todėl šie tvirtinimai atmesti.

(346) Ir „Wanshun“, ir „Nanshan Group“ paprašė, kad net jei Komisija ir toliau nuspręstų banko akcepto įsakomąjį vekselį laikyti subsidija, apskaičiuojant naudą būtų padaryti šie pakeitimai:

a) banko akcepto įsakomojo vekselio lyginamasis dydis turėtų būti toks pat kaip ir kredito linijų atveju, nes banko akcepto įsakomasis vekselis bendrovei nesuteikia jokių lėšų, tai yra banko pažadas dėl kredito (t. y. garantija sumokėti gavėjams, turintiems banko akcepto įsakomąjį vekselį),

b) visi mokesčiai ir atlygis, mokami bankui už banko akcepto įsakomojo vekselio atidarymą, turėtų būti išskaičiuoti iš naudos sumos,

c) atidarant banko akcepto įsakomąjį vekselį sumokėtas indėlis turėtų būti išskaičiuotas iš pagrindinės sumos, nes bendrovė, atidarydama banko akcepto įsakomąjį vekselį, sumokėjo indėlį, kuris įšaldytas banko sąskaitoje,

d) banko akcepto įsakomieji įsakomieji vekseliai, išduoti bendrovės asocijuotosioms įmonėms ir bendrovės filialams, turėtų būti išbraukti iš skaičiavimo, antraip jie lemtų dvigubą skaičiavimą, nes kitas asocijuotųjų įmonių finansavimas yra kompensuojamas.

(347) Dėl pirmojo punkto Komisija 338 konstatuojamojoje dalyje jau nustatė, kad banko akcepto įsakomieji vekseliai turi tą patį tikslą ir poveikį kaip trumpalaikės apyvartinio kapitalo paskolos ir kad dėl to jie turėtų padengti išlaidas, lygiavertes trumpalaikėms apyvartinio kapitalo paskoloms. Šalis išsamiau nepagrindė, kodėl banko akcepto įsakomojo vekselio lyginamasis dydis turėtų būti toks pat kaip kredito linijos. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(348) Dėl antro punkto Komisija konstatuojamojoje dalyje jau pažymėjo, kad visos atrinktos bendrovės, kurios tiriamuoju laikotarpiu naudojo banko akcepto įsakomuosius vekselius, mokėjo tik komisinius už banko suteiktą akcepto paslaugą, kurie bendrai sudarė 0,05 % nominaliosios įsakomojo vekselio vertės. Iš tiesų šie komisiniai, sumokėti už banko akcepto įsakomojo vekselio įforminimą banke, skiriasi nuo banko teikiamo finansavimo, kurį gaudami bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai nepatiria jokių išlaidų. Šis mokestis mokamas banko administracinėms išlaidoms, susijusioms su banko akcepto įsakomųjų vekselių įforminimu, padengti. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(349) Dėl trečio punkto, kaip Komisija konstatavo ankstesniuose tyrimuose ([79]), pirmiausia reikėtų pažymėti, kad bankai, skirdami finansavimą, paprastai reikalauja iš savo klientų garantijų ir užstatų. Be to, reikėtų pažymėti, kad tokios garantijos naudojamos siekiant užtikrinti, kad eksportuojantis gamintojas prisiimtų finansinę atsakomybę bankui, o ne tiekėjui. Atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad Kinijos bankai šių garantijų nereikalauja sistemingai ir jos ne visada yra susijusios su konkrečiais banko akcepto įsakomaisiais vekseliais. Šiuo atžvilgiu indėliai, kaip įtariama, yra ne

([79]) Žr. elektrinių dviračių bylos 316 konstatuojamąją dalį ir SPM bylos 407 konstatuojamąją dalį, abu minėti 5 išnašoje.

išankstinis davėjo mokėjimas bankams, o tik papildoma garantija, kurios kartais reikalauja bankai ir kuri neturi jokio poveikio banko sprendimui išduoti banko akcepto įsakomuosius vekselius be papildomų skolinimosi palūkanų davėjui. Be to, jie gali būti įvairių formų, įskaitant terminuotuosius indėlius ir įkeitimus. Indėlių palūkanos yra naudingos davėjui, todėl dėl jų banko akcepto įsakomojo vekselio davėjas nepatiria išlaidų. Tuo remiantis šis tvirtinimas buvo atmestas.

(350) Dėl paskutinio punkto Komisija primena, kad, kaip nurodyta pirmiau, banko akcepto įsakomasis vekselis yra mokėjimo priemonė, todėl dėl jo nenukeliama su tiekėju sutarta mokėjimo termino pabaigos diena, bet atidedamas mokėjimas pinigais. Gavėjas (tiekėjas) gali naudoti banko akcepto įsakomąjį vekselį kaip mokėjimo priemonę savo paties įsipareigojimams kitoms šalims įvykdyti. Todėl susijusių šalių, kurios gavo banko akcepto įsakomąjį vekselį, likvidumas atitinkamai nesumažėja. Taip pat nėra dvigubo skaičiavimo, nes banko akcepto įsakomieji vekseliai, gauti kaip mokėjimo priemonė, nebuvo kompensuoti nė vienoje iš bendrovių. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(351) Po galutinio faktų atskleidimo „Nanshan Group“ taip pat paprašė ištaisyti skaičiavimo klaidas, padarytas dėl klaidų formulėse. Komisija sutiko su tvirtinimu ir atitinkamai pakoregavo skaičiavimus.

3.5.2.3. Subsidijos sumos apskaičiavimas

(352) Skaičiuodama kompensuotinos subsidijos sumą Komisija įvertino gavėjams tiriamuoju laikotarpiu suteiktą naudą.

(353) Kaip minėta 334 ir 335 konstatuojamosiose dalyse, Komisija nustatė, kad atrinkti eksportuojantys gamintojai naudojosi banko akcepto įsakomaisiais vekseliais, kad patenkintų trumpalaikio finansavimo poreikius nemokant atlygio.

(354) Todėl Komisija padarė išvadą, kad banko akceptų davėjai turėtų mokėti atlygį už finansavimo laikotarpį. Komisija laikėsi nuomonės, kad finansavimo laikotarpis prasidėjo banko akcepto įsakomojo vekselio išleidimo dieną ir baigėsi banko akcepto įsakomojo vekselio išpirkimo dieną. Dėl banko akcepto įsakomųjų vekselių, išduotų prieš tiriamąjį laikotarpį, ir banko akcepto įsakomųjų vekselių, kurių išpirkimo terminas baigiasi pasibaigus tiriamajam laikotarpiui, Komisija apskaičiavo naudą tik už tą finansavimo laikotarpį, kurį apima tiriamasis laikotarpis.

(355) Remdamasi pagrindinio reglamento 6 straipsnio b punktu ir atsižvelgdama į tai, kad banko akcepto įsakomieji vekseliai yra trumpalaikio finansavimo forma ir kad jų paskirtis iš tikrųjų yra tokia pati kaip trumpalaikių apyvartinio kapitalo paskolų, Komisija laikėsi nuomonės, kad taip gavėjams suteikta nauda yra sumos, kurią bendrovė faktiškai sumokėjo kaip atlygį už finansavimą banko akcepto įsakomaisiais vekseliais, ir sumos, kurią ji turėtų sumokėti taikant trumpalaikio finansavimo palūkanų normą, skirtumas.

(356) Komisija nustatė naudą, gautą nesumokėjus trumpalaikio finansavimo išlaidų. Kaip jau nustatyta ankstesniuose tyrimuose ([80]), Komisija laikėsi nuomonės, kad banko akcepto įsakomųjų vekselių išlaidos turėtų atitikti finansavimo trumpalaikėmis paskolomis išlaidas. Todėl Komisija taikė tą pačią metodiką kaip ir finansavimui trumpalaikėmis paskolomis RMB, kaip aprašyta 3.4.2 skirsnyje.

3.6. **Konvertuojamosios įmonių obligacijos**

(357) Dviejų atrinktų grupių bendrovės išleido konvertuojamąsias įmonių obligacijas prieš tiriamąjį laikotarpį. Viena atrinktų grupių bendrovė („Shantou Wanshun“) prieš tiriamąjį laikotarpį išleido konvertuojamąsias įmonių obligacijas, kurios tiriamuoju laikotarpiu buvo iš dalies konvertuotos į kapitalą. Šioms konvertuojamosioms obligacijoms taikoma progresyvi palūkanų normų struktūra, o palūkanų normos yra labai mažos – nuo 0,4 % iki 2 %, t. y. gerokai mažesnės už Kinijos Vyriausybės nustatytą lyginamąją ir (arba) bazinę paskolų palūkanų normą.

([80]) Žr. 5 išnašoje nurodytos SPM bylos 399 konstatuojamąją dalį.

(358) Kita bendrovė („Shandong Nanshan“) prieš tiriamąjį laikotarpį išleido konvertuojamąsias obligacijas, kurios 2015 m. buvo konvertuotos į kapitalą, skolą konvertuojant į nuosavybės vertybinius popierius. Abiejų bendrovių obligacijų turėtojai daugiausia buvo valstybės finansų įstaigos. Komisija taip pat nustatė, kad abiejų bendrovių konvertuojamosios obligacijos buvo konvertuotos į kapitalą už gerokai didesnę kainą nei konvertavimo metu vyravusi akcijų rinkos kaina.

(359) Komisija nustatė, kad abi atrinktos bendrovės gavo naudos, nes joms buvo skirtas lengvatinis finansavimas konvertuojamosiomis obligacijomis.

3.6.1.1. Teisinis pagrindas/reguliavimo sistema

— Kinijos Liaudies Respublikos vertybinių popierių įstatymas (2014 m. leidimas) (toliau – Vertybinių popierių įstatymas) ([81]);

— Į biržos sąrašus įtrauktų bendrovių vertybinių popierių emisijos administracinės priemonės (2008 m. leidimas) ([82]);

— Vertybinių popierių emisijos ir įtraukimo į biržos sąrašus rėmimo administracinės priemonės (2008 m. leidimas) ([83]);

— Vertybinių popierių emisijos ir pasirašymo administracinės priemonės (2018 m. leidimas);

— 2011 m. sausio 18 d. Valstybės tarybos paskelbti Įmonių obligacijų administravimo nuostatai.

— Įmonių obligacijų išleidimo ir prekybos jomis administracinės priemonės, Kinijos vertybinių popierių reguliavimo komisijos įsakymas Nr. 113, 2015 m. sausio 15 d.;

— Kinijos Liaudies Respublikos nefinansinių įmonių skolos finansavimo priemonių administravimo tarpbankinėje obligacijų rinkoje priemonės, „People's Bank of China“ įsakymas [2008] Nr. 12, 2008 m. balandžio 9 d.

(360) Įmonių obligacijų administravimo nuostatuose ir Įmonių obligacijų emisijos ir prekybos jomis administracinėse priemonėse nustatyta bendra įmonių obligacijoms taikoma teisinė sistema. Tačiau konvertuojamosioms įmonių obligacijoms taikomi specialūs teisės aktai, t. y. Į biržos sąrašus įtrauktų bendrovių vertybinių popierių emisijos administracinės priemonės, Vertybinių popierių emisijos ir pasirašymo administracinės priemonės ir Vertybinių popierių emisijos ir įtraukimo į biržos sąrašus rėmimo administracinės priemonės.

(361) Į biržos sąrašus įtrauktų bendrovių vertybinių popierių emisijos administracinių priemonių 14 straipsnyje „konvertuojamosios įmonių obligacijos“ apibrėžiamos kaip *„įmonių obligacijos, kurias pagal įstatymą išleidžia obligacijas išleidžianti bendrovė ir kurios per tam tikrą laikotarpį ir nustatytomis sąlygomis gali būti konvertuojamos į akcijas“*.

(362) Pagal Vertybinių popierių įstatymo 11 straipsnį, kuris galiojo tuo metu, kai atrinktos bendrovės išleido konvertuojamąsias obligacijas, taip pat pagal Į biržos sąrašus įtrauktų bendrovių vertybinių popierių emisijos administracinių priemonių 45 straipsnį ir Vertybinių popierių emisijos ir įtraukimo į biržos sąrašus rėmimo administracinių priemonių 2 straipsnį bendrovės, norinčios išleisti konvertuojamąsias įmonių obligacijas, turi kreiptis į vertybinių popierių rėmėją, kuris veikia kaip garantas. Rėmėjas organizuoja obligacijų emisiją, rekomenduoja emitentą, pateikia paraiškos bylą CSRC patvirtinti, derasi dėl palūkanų normų, kuriomis obligacijos bus pateiktos investuotojams, ir yra atsakingas už investuotojų, kurie sutiktų su sutartomis obligacijų emisijos sąlygomis, įskaitant palūkanų normą, paiešką.

(363) Pagal reglamentavimo sistemą Kinijoje negalima laisvai išleisti konvertuojamųjų obligacijų ir jomis prekiauti. Kiekvienos obligacijos išleidimą turi patvirtinti CSRC. Vertybinių popierių įstatymo 16 straipsnyje nustatyta, kad *„į biržos sąrašus įtrauktos bendrovės, leidžiančios konvertuojamąsias įmonių obligacijas, turi […] atitikti šiame įstatyme nustatytus reikalavimus, taikomus viešam akcijų platinimui, ir gauti Valstybės tarybos vertybinių popierių reguliavimo*

([81]) Paskutinį kartą iš dalies pakeistas 2019 m. gruodžio 28 d. Pirmininko dekretu Nr. 37, kuris įsigaliojo 2020 m. kovo 1 d.

([82]) Paskutinį kartą iš dalies pakeistos 2020 m. vasario 14 d. pagal Kinijos vertybinių popierių reguliavimo komisijos sprendimą dėl Į biržos sąrašus įtrauktų bendrovių vertybinių popierių emisijos administracinių priemonių peržiūros, kuris įsigaliojo 2020 m. vasario 14 d.

([83]) Pakeista Vertybinių popierių emisijų ir įtraukimo į biržos sąrašus rėmėjų tarnybos administracinėmis priemonėmis, 2020 m. birželio 12 d. Kinijos vertybinių popierių reguliavimo komisijos dekretas Nr. 170, kuris įsigaliojo 2020 m. birželio 12 d.

institucijų pritarimą“. Pagal konvertuojamosioms obligacijoms taikomų Vertybinių popierių emisijos ir pasirašymo administracinių priemonių 3 straipsnį „*CSRC prižiūri ir administruoja vertybinių popierių siūlymą ir pasirašymą pagal įstatymą*“. Be to, remiantis Įmonių obligacijų administravimo nuostatų 10 straipsnį įmonių obligacijų emisijai taikomos metinės kvotos.

(364) Pagal Vertybinių popierių įstatymo 16 straipsnį vieša obligacijų emisija turėtų tenkinti šiuos reikalavimus: „*gautų lėšų panaudojimo paskirtis turi atitikti valstybės pramonės politiką*“ ir „*iš viešo įmonių obligacijų siūlymo gautos lėšos turi būti naudojamos tik patvirtintam (-iems) tikslui (-ams)*“. Įmonių obligacijų administravimo nuostatų 12 straipsnyje pakartojama, kad surinktų lėšų paskirtis turi atitikti valstybės pramonės politiką. Be to, Į biržos sąrašus įtrauktų bendrovių vertybinių popierių emisijos administracinių priemonių 10 straipsnio 2 dalyje, kuri yra *lex specialis*, taikoma konvertuojamosioms obligacijoms, nustatyta, kad „*surinktų lėšų panaudojimo tikslai atitinka valstybės pramonės politiką*“.

(365) Kaip paaiškinta 100 konstatuojamojoje dalyje, Sprendime Nr. 40 minimas „Pramonės restruktūrizavimo žinynas“ ir nurodoma, kad jei „*investicinis projektas priklauso skatinamųjų projektų kategorijai, jis nagrinėjamas, patvirtinamas ir registruojamas pagal atitinkamus nacionalinės investicijų teisės aktus; visos finansų įstaigos teikia kreditinę paramą pagal kreditų teikimo principus*“. Vadinasi, konvertuojamųjų įmonių obligacijų, kurios, kaip parodyta, būtinai skirtos skatinamai pramonei, išleidimas atitinka finansų įstaigų praktiką remti šias pramonės šakas.

(366) Įmonių obligacijų palūkanų normos taip pat griežtai reguliuojamos. Į biržos sąrašus įtrauktų bendrovių vertybinių popierių emisijos administracinių priemonių 16 straipsnyje nustatyta, kad „*konvertuojamųjų įmonių obligacijų palūkanų normą derybų būdu nustato obligacijas išleidžianti bendrovė ir pagrindinis garantas, tačiau ji turi atitikti atitinkamas valstybės nuostatas*“. Pagal Vertybinių popierių įstatymo 16 straipsnio 5 dalį „*įmonių obligacijų atkarpos dydis negali viršyti Valstybės tarybos nustatyto atkarpos dydžio*“. Be to, Įmonių obligacijų administravimo nuostatų, kurie bendrai taikomi visoms obligacijoms, 18 straipsnyje pateikiama daugiau informacijos, nurodant, kad „*siūloma įmonių obligacijų palūkanų norma neviršija 40 % vyraujančios palūkanų normos, kurią bankai moka fiziniams asmenims už tokio pat termino terminuotuosius taupomuosius indėlius*“.

(367) Pagal Į biržos sąrašus įtrauktų bendrovių vertybinių popierių emisijos administracinių priemonių 17 straipsnį, „*norėdama viešai išleisti konvertuojamąsias įmonių obligacijas, bendrovė turi patikėti kvalifikuotai kredito reitingų agentūrai nustatyti kredito reitingus ir tolesnius reitingus*“. Be to, visuotinai taikomų Įmonių obligacijų emisijos ir prekybos jomis administracinių priemonių 18 straipsnyje nustatyta, kad tik tam tikros obligacijos, atitinkančios griežtus kokybės kriterijus, pavyzdžiui, AAA kredito reitingą, gali būti viešai išleistos viešiesiems investuotojams arba viešai išleistos kvalifikuotiems investuotojams. Šių standartų neatitinkančios įmonių obligacijos gali būti viešai išleistos tik kvalifikuotiems investuotojams.

3.6.1.2. Finansų įstaigos veikiančios kaip valstybinės institucijos

(368) Remiantis „Bloomberg“ 2021 m. Kinijos obligacijų rinkos įžvalgomis, tarpbankinėje obligacijų rinkoje kotiruojamos obligacijos sudaro 88 % visos prekybos obligacijomis apimties ([84]). To paties tyrimo duomenimis, dauguma investuotojų yra instituciniai investuotojai, įskaitant finansų įstaigas. Visų pirma, 57 % investuotojų sudaro valstybės komerciniai bankai, o 3 % – politikos bankai ([85]). Be to, Komisija nustatė, kad visi vienos iš atrinktų bendrovių išleistų konvertuojamųjų obligacijų investuotojai yra instituciniai investuotojai, t. y. investuotojų kategorija, kuriai priklauso finansų įstaigos.

(369) Be to, pagal „Pramonės restruktūrizavimo žinyną“ AAF pramonė yra skatinamoji pramonės šaka, todėl, remiantis Sprendimu Nr. 40, ji turi teisę gauti kreditinę paramą iš finansų įstaigų. Tai, kad konvertuojamosioms obligacijoms, pavyzdžiui, atrinktų bendrovių išleistoms konvertuojamosioms obligacijoms, taikoma maža palūkanų norma, aiškiai rodo, kad finansų įstaigos, kurios yra pagrindinės investuotojos į šias obligacijas, privalo teikti šioms bendrovėms „*kreditinę paramą*“ ir priimdamos sprendimą investuoti ar finansuoti atsižvelgti ne tik į komercinius, bet ir į kitus aspektus, pavyzdžiui, Vyriausybės politikos tikslus. Iš tiesų rinkos sąlygomis veikiantis investuotojas būtų jautresnis finansinei investicijų grąžai ir greičiausiai neinvestuotų į konvertuojamąsias obligacijas su labai mažomis

([84]) Žr. 2021 m. Kinijos obligacijų rinkos įžvalgų 59 išnašą, p. 33.
([85]) Žr. 2021 m. Kinijos obligacijų rinkos įžvalgų 59 išnašą, p. 33.

palūkanų normomis. Be to, 3.4.2.3 skirsnyje pateiktos Komisijos išvados apie abiejų eksportuojančių gamintojų grupių finansinę padėtį, susijusios su jų likvidumo ir mokumo profiliais, rodo, kad rinkos sąlygomis veikiantys investuotojai neinvestuotų į tokias finansines priemones, kaip konvertuojamosios obligacijos, kuriomis siūloma maža finansinė grąža, o emitentas kelia didelę likvidumo ir mokumo riziką. Todėl, Komisijos nuomone, tokias investicijas galėtų atlikti tik investuotojai, turintys kitų motyvų nei finansinė investicijų grąža, pavyzdžiui, laikydamiesi teisinės prievolės teikti finansavimą skatinamųjų pramonės šakų bendrovėms.

(370) Remdamasi tuo, kas išdėstyta pirmiau, Komisija manė, kad yra daug patvirtinančių įrodymų, jog didžioji dalis investuotojų į atrinktų bendrovių išleistas konvertuojamąsias obligacijas yra finansų įstaigos, teisiškai įpareigotos teikti kreditinę paramą AAF gamintojams.

(371) Be to, kaip aprašyta 3.4.1 skirsnyje, toms finansų įstaigoms būdingas reikšmingas valstybės dalyvavimas ir Kinijos Vyriausybė turi galimybę daryti joms nemenką įtaką. Bendra teisinė sistema, pagal kurią veikia šios finansų įstaigos, taikoma ir konvertuojamosioms obligacijoms.

(372) 3.4.1 skirsnyje Komisija padarė išvadą, kad valstybės finansų įstaigos yra valstybinės institucijos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punkte kartu su 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčiu, ir kad bet kuriuo atveju laikoma, kad Kinijos Vyriausybė joms pavedė ir nurodė vykdyti paprastai Vyriausybei pavestas funkcijas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje. 3.4.1.7 skirsnyje Komisija padarė išvadą, kad Vyriausybė taip pat paveda ir nurodo privačioms finansų įstaigoms.

(373) Komisija taip pat rinko konkrečius įrodymus apie vykdomą reikšmingą kontrolę remdamasi konkrečiomis konvertuojamųjų obligacijų emisijomis. Tad ji išnagrinėjo visą 360–367 konstatuojamosiose dalyse apibūdintą teisinę aplinką ir konkrečius tyrimo metu nustatytus faktus.

(374) Komisija nustatė, kad abi atrinktų eksportuojančių gamintojų grupės išleido konvertuojamąsias obligacijas labai mažomis ir panašiomis palūkanų normomis, neatsižvelgiant į bendrovių finansinę ir kredito rizikos padėtį. Komisija taip pat nustatė, kad didelė šių obligacijų dalis buvo konvertuota į akcijas už gerokai didesnę kainą nei vyraujanti akcijų rinkos kaina. Taigi, net ir konvertavus obligacijas į akcijas, grąžos norma išliko mažesnė už rinkos vertę.

(375) Atsižvelgdama į tai, kas pirmiau išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad, teikdamos lengvatinį finansavimą bendrovėms, susijusioms su skatinamąja pramone, Kinijos finansų įstaigos, kurios yra pagrindinės investuotojos į atrinktų bendrovių išleistas konvertuojamąsias obligacijas, laikėsi Sprendime Nr. 40 nustatytų politikos krypčių ir todėl veikė kaip valstybinės institucijos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punkte, arba kaip įstaigos, veikusios Vyriausybės pavedimu arba nurodymu, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje.

(376) Sutikdamos investuoti į konvertuojamąsias obligacijas su labai maža grąžos norma, neatsižvelgiant į emitento rizikos pobūdį, įskaitant mažesnę nei PBOC siūloma arba NIFC skelbiama nerizikinga orientacinė norma, kaip nurodyta 387 konstatuojamojoje dalyje, ir sutikdamos konvertuoti obligacijas į akcijas už kainą, kuri yra daug didesnė nei dabartinė jų rinkos vertė, finansų įstaigos atrinktiems eksportuojantiems gamintojams suteikė naudos.

(377) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad įmonių obligacijų ir konvertuojamųjų įmonių obligacijų pirkimas yra įprasta komercinė praktika, vykdoma visose pagrindinėse jurisdikcijose, įskaitant Europos Sąjungą ir JAV. Kinijos Vyriausybės teigimu, tai, kad daugelis investuotojų į obligacijas yra instituciniai investuotojai, įskaitant finansų įstaigas, taip pat yra panašu į padėtį ES. Kinijos Vyriausybė teigė, kad bet kuriuo atveju, net jei atskleidimo dokumente pateikti skaičiai būtų priimti, t. y. 57 % investuotojų būtų valstybės komerciniai bankai, o 3 % – politikos bankai, vis tiek liktų 40 % rinkos dalis, kurios nereikėtų ignoruoti.

(378) Kinijos Vyriausybės teigimu, Komisija taip pat neatliko atskiros finansų įstaigų vaidmens Kinijos konvertuojamųjų obligacijų rinkoje analizės, nes tai yra skirtingų rūšių priemonės, palyginti su paskolomis, ir investuojančių finansų įstaigų vaidmenys iš esmės skyrėsi. Tie patys argumentai buvo taikomi ir įmonių obligacijoms, nurodytoms 3.6.2 skirsnyje.

(379) Komisija nesutiko su Kinijos Vyriausybės teiginiu, kad ji neatliko specialaus finansų įstaigų, kaip valstybinių institucijų, elgsenos atliekant obligacijų pirkimo funkciją vertinimo. Be išvadų, kurias Komisija padarė 3.4.1 skirsnyje, Komisija taip pat rinko konkrečius reikšmingos kontrolės vykdymo įrodymus, remdamasi konkrečiomis konvertuojamųjų obligacijų emisijomis, ir atliko specialų vertinimą 373 ir 374 konstatuojamosiose dalyse. Nors Komisija sutiko su Kinijos Vyriausybe, kad įmonių obligacijų ir konvertuojamųjų obligacijų pirkimas iš esmės gali būti įprasta komercinė praktika, vykdoma visuose pagrindiniuose jurisdikciją turinčiuose subjektuose, ji pažymėjo, kad Kinijos finansų įstaigoms perkant įmonių obligacijas yra daromas valstybės kišimasis, kaip nurodyta 375 konstatuojamojoje dalyje.

3.6.1.3. Konkretumas

(380) Komisija laikėsi nuomonės, kad lengvatinis finansavimas naudojant konvertuojamąsias obligacijas yra konkretus, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte. Konvertuojamosios obligacijos negali būti išleistos be CSRC patvirtinimo; CSRC patikrina, ar įvykdytos visos teisės aktuose nustatytos konvertuojamųjų obligacijų emisijos sąlygos. Kaip paaiškinta 364 konstatuojamojoje dalyje, pagal Vertybinių popierių įstatymą ir Į biržos sąrašus įtrauktų bendrovių vertybinių popierių emisijos administracines priemones, taikomas būtent konvertuojamosioms obligacijoms, konvertuojamųjų obligacijų emisija turi atitikti valstybės pramonės politiką. Komisija 366 konstatuojamojoje dalyje laikėsi nuomonės, kad „*atitiktis valstybės pramonės politikai*“ reiškia, kad investicinis projektas patenka į Pramonės restruktūrizavimo žinyno, kuriam priklauso AAF pramonė, „skatinamųjų pramonės šakų“ apimtį.

(381) Nepateikta jokių įrodymų, kad bet kuris subjektas KLR (išskyrus skatinamųjų pramonės šakų) galėtų naudotis konvertuojamosiomis obligacijomis tomis pačiomis lengvatinėmis sąlygomis.

(382) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad kriterijai, kuriuos bendrovė turi atitikti, kad galėtų išleisti obligacijas, yra finansinio pobūdžio ir nėra orientuoti į politiką. Kinijos Vyriausybė nesutiko su pozicija, kad konvertuojamųjų obligacijų emisija turi atitikti valstybės pramonės politiką, ir pakartojo, kad AAF pramonė nėra skatinamoji pramonė. Tie patys argumentai buvo taikomi ir įmonių obligacijoms, nurodytoms 3.6.2 skirsnyje.

(383) Šiuo atžvilgiu, nors Komisija sutiko, kad obligacijų rinkos yra reguliuojamos kiekvienoje šalyje ir kad dauguma kriterijų, kuriuos bendrovė turi atitikti, kad galėtų išleisti obligacijas, yra finansinio pobūdžio, ji nesutiko su Kinijos Vyriausybės tvirtinimu, kad konvertuojamųjų obligacijų emisija Kinijoje nėra orientuota į politiką. Pirma, Komisija pakartojo savo poziciją, kad AAF sektorius yra skatinamoji pramonė. Antra, Komisija laikėsi nuomonės, kad KLR vertybinių popierių įstatymo (2014 m. redakcija) ir Į sąrašą įtrauktų bendrovių vertybinių popierių išleidimo administracinių priemonių, konkrečiai taikomų konvertuojamosioms obligacijoms, formuluotė, pagal kurią konvertuojamųjų obligacijų emisija turi atitikti valstybės pramonės politiką, yra pakankamai aiški. Galiausiai Komisija 376 konstatuojamojoje dalyje nustatė, kad finansų įstaigos, sutikdamos investuoti į konvertuojamąsias obligacijas, kurių grąžos norma yra labai maža, nepriklausomai nuo emitento rizikos pobūdžio, suteikė naudos atrinktiems eksportuojantiems gamintojams. Todėl šie Kinijos Vyriausybės tvirtinimai buvo atmesti.

3.6.1.4. Subsidijos sumos apskaičiavimas

(384) Konvertuojamosios obligacijos yra mišri skolos priemonė, turinti obligacijos bruožų, pavyzdžiui, palūkanų mokėjimą, ir kartu suteikianti galimybę tam tikromis sąlygomis investuotą sumą konvertuoti į akcijas.

(385) Komisija nustatė, kad atrinktų bendrovių per TL išleistų konvertuojamųjų įmonių obligacijų palūkanų norma buvo tokia maža, kad į jas investuotų tik investuotojai, turintys kitų motyvų nei finansinė investicijų grąža, pavyzdžiui, laikydamiesi teisinės prievolės teikti finansavimą skatinamųjų pramonės šakų bendrovėms. Tą patvirtina faktas, kad didžiąją dalį investuotojų į atrinktų bendrovių išleistas konvertuojamąsias obligacijas sudaro valstybės finansų įstaigos.

(386) Komisija nustatė, kad abiejų atrinktų bendrovių konvertuojamųjų obligacijų dalis, kuri nebuvo konvertuota į akcijas, investuotojams teikė grąžą palūkanų forma, panašiai kaip paskolos ar standartinės obligacijos. Kadangi 248 konstatuojamojoje dalyje aprašyta paskolų apskaičiavimo metodika grindžiama obligacijomis, Komisija nusprendė vadovautis ta pačia metodika ([86]). Tai reiškia, kad, siekiant nustatyti obligacijų rinkos palūkanų normą, santykinis JAV AA įmonių obligacijų ir tos pačios trukmės JAV BB įmonių obligacijų skirtumas taikomas PBOC skelbiamoms lyginamosioms paskolų palūkanų normoms arba, po 2019 m. rugpjūčio 20 d., NIFC paskelbtai bazinei paskolų palūkanų normai ([87]), kad būtų nustatyta rinkos sąlygomis pagrįsta obligacijų palūkanų norma.

(387) Nauda yra palūkanų sumos, kurią bendrovė turėjo sumokėti taikydama 419 konstatuojamojoje dalyje nurodytą rinkos sąlygas atitinkančią palūkanų normą, ir bendrovės faktiškai sumokėtų palūkanų skirtumas.

(388) Komisija taip pat nustatė, kad didelė šių obligacijų dalis buvo konvertuota į akcijas. Komisija nustatė, kad abiejų bendrovių konvertuojamosios obligacijos buvo konvertuotos į kapitalą už gerokai didesnę kainą nei vyraujanti akcijų rinkos kaina. Šiuo atveju Komisija skolą, konvertuotą į akcijas, laikė kompensuotina nuosavo kapitalo injekcija. Akcijų kainos konvertavimo metu ir obligacijų savininkų sumokėtos papildomos priemokos skirtumas buvo laikomas dėl šios kapitalo injekcijos gauta nauda. Ši nauda buvo paskirstyta tiriamuoju laikotarpiu, taikant vidutinį bendrovių turto nusidėvėjimo laikotarpį.

(389) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė ir „Wanshun Group“ prieštaravo tam, kad obligacijoms ir konvertuojamosioms obligacijoms būtų taikomas tas pats lyginamasis dydis, koks taikomas paskoloms, nes obligacijos konvertavimas yra esminis jų elementas, todėl ji taip pat yra iš esmės kita paskolos priemonė. Kinijos Vyriausybė taip pat teigė, kad nėra pagrindo Komisijai naudoti PBOC lyginamąjį dydį kaip atskaitos tašką ir pridėti priemoką. Kinijos Vyriausybės teigimu, Europos AAF gamintojai, kuriems suteiktas BB reitingas, tuo pačiu laikotarpiu taip pat išleido obligacijų, kurių išpirkimo terminas yra panašios trukmės, už gerokai mažesnes palūkanų normas nei apskaičiuota lyginamoji norma. Tie patys argumentai buvo taikomi ir įmonių obligacijoms, nurodytoms 3.6.2 skirsnyje.

(390) Be to, „Wanshun“ nurodė, kad rinkoje aktyviai prekiaujama obligacijomis (obligaciją turintis asmuo gali ją parduoti rinkoje nelaukdamas termino). Priešingai, paskola yra dviejų šalių susitarimas, pagal kurį viena šalis skolinasi pinigų iš kitos. Paskola rinkoje paprastai neprekiaujama. Be to, „Shantou Wanshun“ obligacija galėtų būti konvertuota į akcijas, taip suteikiant papildomą pranašumą obligacijų turėtojui. Todėl logiška, kad konvertuojamųjų obligacijų palūkanų normos būtų mažesnės nei paskolų, taip pat kitų rūšių obligacijų (investuotojai būtų linkę priimti mažesnę konvertuojamosios obligacijos atkarpos normą dėl jos konvertavimo). Kaip alternatyvą „Wanshun“ pasiūlė naudoti Honkongo lyginamąjį dydį, pagrįstą obligacijų pelningumo normomis, t. y. tą patį lyginamąjį dydį, kokį paskolų atveju pasiūlė „Nanshan Group“ 264 konstatuojamojoje dalyje.

(391) Komisija pažymėjo, kad paskolos ir įmonių obligacijos iš esmės yra panašios finansinės skolos priemonės. Iš tiesų įmonių obligacija yra tam tikra paskola, kurią stambūs subjektai naudoja kapitalui pritraukti. Ir paskolų, ir įmonių obligacijų sutartys sudaromos ir (arba) išleidžiamos tam tikrą laikotarpį ir joms taikoma palūkanų ir (arba) atkarpos norma. Tai, kad finansavimą paskolos forma teikia finansų įstaiga, o finansavimą įmonių obligacijomis teikia investuotojai, kurie daugeliu atvejų taip pat yra finansų įstaigos, neturi reikšmės nustatant pagrindines abiejų priemonių savybes. Iš tiesų, abi priemonės skirtos verslo veiklai finansuoti, už jas mokamas to paties pobūdžio

([86]) Kadangi nebuvo viešai prieinamų konkrečių konvertuojamųjų įmonių obligacijų duomenų, Komisija naudojo turimus įmonių obligacijų duomenis, kurie turėtų apimti ir konvertuojamąsias įmonių obligacijas.

([87]) Žr. 177 konstatuojamąją dalį.

atlygis ir jų grąžinimo terminas bei sąlygos yra panašūs. Be to, atlikdama tyrimą Komisija nustatė, kad bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų išleistų įmonių obligacijų atkarpos normos ir paskirtys buvo labai panašios į panašios trukmės paskolų palūkanų normas ir paskirtį, todėl gamintojo požiūriu jas galima laikyti pakeičiančiomis, taip pagrindžiant to paties lyginamojo dydžio taikymą abiem priemonėms konkrečiomis šio atvejo aplinkybėmis.

(392) Be to, Komisijos nuomone, Kinijos Vyriausybės pastabos, susijusios su Europos Sąjungos BB reitingo bendrovėms taikomomis palūkanų normomis, yra nepagrįstos, nes nerizikinga norma Europos Sąjungoje nėra tokia pati kaip KLR nerizikinga norma, todėl neįmanoma palyginti palūkanų normų absoliučiaisiais skaičiais.

(393) Komisija sutiko, kad konvertuojamosios įmonių obligacijos yra hibridinė skolos priemonė, kuri taip pat suteikia galimybę tam tikromis sąlygomis konvertuoti investuotą sumą į akcijas ir iš esmės skiriasi nuo įmonių obligacijų. Komisija išnagrinėjo galimybę kiekybiškai įvertinti šį konvertavimo elementą. Tačiau „Wanshun“ pasiūlytu lyginamuoju dydžiu nebuvo atsižvelgta į tokį konvertavimą. Be to, tai apskritai nebuvo tinkamas lyginamasis dydis obligacijoms dėl priežasčių, kurios jau išdėstytos 268 konstatuojamojoje dalyje. Nebuvo pateikta jokių kitų galimų lyginamųjų dydžių ir daugiau viešos informacijos, kad būtų galima pateikti tikslesnį lyginamąjį dydį konvertuojamosioms obligacijoms (pvz., JAV AA reitingo konvertuojamų obligacijų ir JAV BB reitingo konvertuojamųjų obligacijų priemokos indeksai) arba šių obligacijų konvertavimo aspektui. Be to, atliekant konvertavimą naudotas lyginamasis dydis bet kuriuo atveju buvo nerizikinga palūkanų norma. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(394) Dėl konvertuojamųjų įmonių obligacijų „Wanshun Group“ tvirtino, kad:

a) dauguma investuotojų į „Shantou Wanshun“ konvertuojamąsias obligacijas buvo fiziniai asmenys, veikiantys Šendženo vertybinių popierių rinkoje, o ne instituciniai investuotojai (valstybinės institucijos arba Kinijos Vyriausybės įgaliotos privačios įstaigos). Komisija nepateikė jokių įrodymų, kad visi šie investuotojai būtų instituciniai investuotojai. Todėl Komisija neturėjo šių konvertuojamųjų obligacijų laikyti subsidijomis. „Wanshun“ taip pat pateikė tokį patį tvirtinimą dėl nuosavo kapitalo injekcijos (kai kurių „Shantou Wanshun“ obligacijų konvertavimo į akcijas).

b) Komisija neatskaitė atkarpų mokėjimų iš lyginamųjų palūkanų mokėjimų, kuriuos atliko „Shantou Wanshun“ ir kurie turėjo būti atskaityti.

(395) Komisija pažymi, kad „Wanshun“ nepateikė pakankamai įrodymų, pagrindžiančių jos teiginį, kad dauguma investuotojų į „Shantou Wanshun“ konvertuojamąsias obligacijas buvo fiziniai asmenys, veikiantys Šendženo vertybinių popierių rinkoje. Iš tiesų šio teiginio šaltinio nebuvo galima patikrinti, patvirtinamajame dokumente nebuvo aiškiai apibrėžta, ką bendrovė laiko privačiais ir valstybiniais investuotojais, ir jame taip pat nebuvo nurodyti individualių investuotojų vardai ir pavardės arba pavadinimai. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(396) Komisija sutiko su „Wanshun“ teiginiu dėl atkarpų mokėjimų atskaitymo iš lyginamųjų palūkanų mokėjimų ir atskaitė atkarpų mokėjimą už tiriamąjį laikotarpį iš lyginamųjų palūkanų mokėjimų.

(397) „Wanshun Group“ taip pat teigė, kad Komisija suklydo nuosavo kapitalo injekciją (kai kurių „Shantou Wanshun“ obligacijų konvertavimą į akcijas) laikydama kompensuotina, nes:

a) Komisija negalėjo palyginti 2018 m. liepos mėn. nustatytos pradinės konvertavimo kainos su 2019 m. birželio mėn. rinkos akcijų kaina, nes kaina už akciją buvo nustatyta investavimo metu, tačiau konvertavimas (jei jis įvyktų) būtų atliktas vėliau. Tada investuotojas prisiėmė riziką arba turėjo pranašumų dėl tos akcijų pardavimo kainos raidos laikui bėgant,

b) Komisijos taikyta obligacijų konvertavimo kaina buvo neteisinga, nes ji pasikeitė nuo TL pradžios iki pabaigos.

(398) Komisija nesutiko su pastabomis dėl 2018 m. liepos mėn. nustatytos pradinės konvertavimo kainos. Ji pažymėjo, kad jei tam tikros akcijos akcijų rinkos kaina konvertavimo metu yra gerokai mažesnė už jos rinkos kainą, racionalus investuotojas susilaikytų nuo obligacijų konvertavimo į akcijas ir toliau laikytų obligacijas. Taigi racionalus investuotojas bandytų kuo labiau sumažinti nepalankios kainų raidos riziką.

(399) Komisija taip pat nesutiko su pastaba dėl neteisingos konvertavimo kainos. Iš Komisijai pateiktos informacijos paaiškėjo, kad „Wanshun Group“ nurodytas kainų pokytis iš tikrųjų įvyko tik konvertavus akcijas. Todėl Komisija teigė, kad apskaičiuodama naudą ji naudojo teisingą konvertavimo kainą.

3.6.2. *Įmonių obligacijos*

(400) Viena iš atrinktų grupių gavo naudos, nes joms buvo skirtas lengvatinis finansavimas įmonių obligacijomis.

3.6.2.1. Teisinis pagrindas/reguliavimo sistema

— Vertybinių popierių įstatymas;

— Įmonių obligacijų išleidimo ir prekybos jomis administracinės priemonės, Kinijos vertybinių popierių reguliavimo komisijos įsakymas Nr. 113, 2015 m. sausio 15 d.;

— 2011 m. sausio 18 d. Valstybės tarybos paskelbti Įmonių obligacijų administravimo nuostatai.

— Kinijos Liaudies Respublikos nefinansinių įmonių skolos finansavimo priemonių administravimo tarpbankinėje obligacijų rinkoje priemonės, „People's Bank of China“ įsakymas [2008] Nr. 12, 2008 m. balandžio 9 d.

(401) Pagal reglamentavimo sistemą Kinijoje negalima laisvai išleisti obligacijų arba jomis prekiauti. Kiekvienos obligacijos išleidimui turi pritarti įvairios Vyriausybės institucijos, kaip antai PBOC, NDRC arba CSRC, priklausomai nuo obligacijos rūšies ir emitento tipo. Be to, remiantis Įmonių obligacijų administravimo nuostatais, įmonių obligacijų išleidimui taikomos metinės kvotos.

(402) Be to, pagal Vertybinių popierių įstatymo, kuris galiojo tiriamuoju laikotarpiu, 16 straipsnį obligacijų viešas siūlymas turėtų tenkinti šiuos reikalavimus: *„gautų lėšų panaudojimo paskirtis turi atitikti valstybės pramonės politiką […]“* ir *„iš viešo įmonių obligacijų siūlymo gautos lėšos turi būti naudojamos tik patvirtintam (-iems) tikslui (-ams)“*. Įmonių obligacijų administravimo nuostatų 12 straipsnyje pakartojama, kad surinktų lėšų paskirtis turi atitikti valstybės pramonės politiką. Kaip paaiškinta 364 ir 365 konstatuojamosiose dalyse, įmonių obligacijų emisija tokiomis sąlygomis skirta skatinamajai pramonei, pavyzdžiui, AAF pramonei, ir atitinka finansų įstaigų praktiką remti šias pramonės šakas.

(403) Pagal Vertybinių popierių įstatymo 16 straipsnio 5 dalį *„įmonių obligacijų atkarpos dydis negali viršyti Valstybės tarybos nustatyto atkarpos dydžio“*. Be to, Įmonių obligacijų administravimo nuostatų 18 straipsnyje pateikiama daugiau informacijos, nurodant, kad *„siūloma įmonių obligacijų palūkanų norma neviršija 40 % vyraujančios palūkanų normos, kurią bankai moka fiziniams asmenims už tokio pat termino terminuotuosius taupomuosius indėlius*“.

(404) Taip pat Įmonių obligacijų emisijos ir prekybos jomis administracinių priemonių 18 straipsnyje nustatyta, kad tik tam tikros obligacijos, atitinkančios griežtus kokybės kriterijus, pavyzdžiui, AAA kredito reitingą, gali būti viešai išleistos viešiesiems investuotojams arba viešai išleistos kvalifikuotiems investuotojams tik emitento nuožiūra. Šių standartų neatitinkančios įmonių obligacijos gali būti viešai išleistos tik kvalifikuotiems investuotojams. Todėl dauguma įmonių obligacijų išleidžiamos kvalifikuotiems investuotojams, kuriuos patvirtino CSRC ir kurie yra Kinijos instituciniai investuotojai.

3.6.2.2. Finansų įstaigos veikiančios kaip valstybinės institucijos

(405) Kaip paaiškinta 369 ir 370 konstatuojamosiose dalyse, Komisija manė, kad yra daug patvirtinančių įrodymų, jog didžioji dalis investuotojų į atrinktų bendrovių išleistas konvertuojamąsias obligacijas yra finansų įstaigos, teisiškai įpareigotos teikti kreditinę paramą AAF gamintojams. Tie patys argumentai ir išvados taikomi ir įmonių obligacijoms, nes jų išleidimo sąlygos yra labai panašios, ypač sąlyga laikytis nacionalinių įstatymų, kitų teisės aktų ir politikos reikalavimų bei valstybės pramonės politikos.

(406) Kaip aprašyta 403 konstatuojamojoje dalyje, Vertybinių popierių įstatymo 16 straipsnyje ir Įmonių obligacijų administravimo nuostatų 12 straipsnyje reikalaujama, kad įmonių obligacijų viešasis siūlymas atitiktų valstybės pramonės politiką. Dėl to įmonių obligacijos gali būti išleidžiamos tik tokiems tikslams, kurie atitinka Kinijos Vyriausybės planavimo tikslus, susijusius su skatinamosiomis pramonės šakomis, kaip paaiškinta 357 ir 359 konstatuojamosiose dalyse. Instituciniai investuotojai, kurie, kaip nurodyta 368 konstatuojamojoje dalyje, daugiausia yra komerciniai bankai ir politikos bankai, turi laikytis Sprendime Nr. 40 nustatytų politikos krypčių, kuriose kartu su Pramonės restruktūrizavimo žinynu numatytas specialios sąlygos tam tikrų skatinamųjų pramonės šakų, pavyzdžiui, AAF pramonės, projektams. Viena iš atrinktų grupių dėl palankių sąlygų nusprendė investuoti į įmonių obligacijas, kurių palūkanų norma neatitinka rinkos kriterijų.

(407) Kaip aprašyta 3.4.1 skirsnyje, finansų įstaigoms būdingas reikšmingas valstybės dalyvavimas ir Kinijos Vyriausybė turi galimybę daryti joms nemenką įtaką. Bendra teisinė sistema, pagal kurią veikia šios finansų įstaigos, taikoma ir įmonių obligacijoms.

(408) 3.4.1 skirsnyje Komisija padarė išvadą, kad valstybės finansų įstaigos yra valstybinės institucijos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punkte kartu su 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčiu, ir kad bet kuriuo atveju laikoma, kad Kinijos Vyriausybė joms pavedė ir nurodė vykdyti paprastai Vyriausybei pavestas funkcijas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje. 3.4.1.7 skirsnyje Komisija padarė išvadą, kad Vyriausybė taip pat paveda ir nurodo ir privačioms finansų įstaigoms.

(409) Komisija taip pat rinko konkrečius įrodymus apie vykdomą reikšmingą kontrolę remdamasi konkrečiomis įmonių obligacijų emisijomis. Tad ji išnagrinėjo visą 402–405 konstatuojamosiose dalyse apibūdintą teisinę aplinką ir konkrečius tyrimo metu nustatytus faktus.

(410) Komisija nustatė, kad įmonių obligacijos buvo išleistos taikant mažesnę palūkanų normą nei ta, kurios reikėjo tikėtis atsižvelgiant į įmonių finansinę ir kredito riziką, įskaitant mažesnę nei PBOC siūloma arba NIFC skelbiama nerizikingą lyginamąją palūkanų normą, kaip nurodyta 419 konstatuojamojoje dalyje.

(411) Faktiškai įmonių obligacijų palūkanų normoms įtaką daro bendrovės kredito reitingas, kaip ir paskolų atveju. Tačiau 215 konstatuojamojoje dalyje Komisija padarė išvadą, kad vietos kredito reitingų rinka yra iškreipta, o kredito reitingai – nepatikimi.

(412) Atsižvelgdama į tai, kas pirmiau išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad, teikdamos lengvatinį finansavimą bendrovėms, susijusioms su skatinamąja pramone, Kinijos finansų įstaigos laikėsi Sprendime Nr. 40 nustatytų politikos krypčių ir todėl veikė kaip valstybinės institucijos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punkte, arba kaip įstaigos, veikusios Vyriausybės pavedimu arba nurodymu, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje.

(413) Organizuodamos įmonių obligacijų emisiją, taikant palūkanų normą, kuri buvo mažesnė už rinkos kursą, atitinkantį faktinį emitento rizikos profilį, ir sutikdamos investuoti į tokias įmonių obligacijas, finansų įstaigos atrinktam eksportuojančiam gamintojui suteikė naudos.

3.6.2.3. Konkretumas

(414) Kaip aprašyta 380 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nusprendė, kad lengvatinis finansavimas obligacijomis yra konkretus, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte, nes obligacijų negalima išleisti negavus Vyriausybės institucijų patvirtinimo, o vertybinių popierių įstatyme nustatyta, kad obligacijų išleidimas turi atitikti valstybės pramonės politiką. Kaip jau minėta 104 konstatuojamojoje dalyje, pagal Pramonės restruktūrizavimo žinyną AAF pramonė laikoma skatinamąja pramone.

3.6.2.4. Subsidijos sumos apskaičiavimas

(415) Kadangi obligacijos iš esmės yra dar vienos rūšies skolos priemonė, iš principo panaši į paskolas, ir kadangi paskolų skaičiavimo metodika jau grindžiama obligacijų krepšeliu, Komisija nusprendė taikyti paskolų skaičiavimo metodiką, aprašytą 3.4.2.3. skirsnyje. Tai reiškia, kad siekiant nustatyti rinka grįstas obligacijų palūkanų normas ir vėliau jas palyginti su faktine bendrovei taikoma palūkanų norma ir taip nustatyti naudą, PBOC paskelbtoms lyginamosioms paskolų palūkanų normoms, o po 2019 m. rugpjūčio 20 d. – NIFC paskelbtai bazinei paskolų palūkanų normai taikomas vienodos trukmės JAV AA įmonių obligacijų ir JAV BB įmonių obligacijų santykinis skirtumas.

(416) Po galutinio faktų atskleidimo „Wanshun Group“ ir „Nanshan Group“ tvirtino, kad Komisija klaidingai manė, jog visi obligacijų turėtojai yra finansų įstaigos, veikiančios kaip valstybinės institucijos. Kadangi Komisijos nurodytoje „Bloomberg“ ataskaitoje nustatyta, kad valstybės bankai sudaro 57 % investuotojų, o politikos bankai sudaro 3 % konvertuojamų įmonių obligacijų Kinijoje, tik 60 % (57 % + 3 %) institucinių investuotojų obligacijų yra kompensuotinos.

(417) Komisija nurodė, kad yra daug patvirtinančių įrodymų, jog didžioji dalis investuotojų į atrinktų bendrovių išleistas obligacijas yra finansų įstaigos, teisiškai įpareigotos teikti kreditinę paramą AAF gamintojams. Be to, Komisija nori pabrėžti, kad „Bloomberg“ ataskaitoje taip pat nurodyta, jog 27 % obligacijų priklauso „fondų produktams“, kurie iš esmės yra tų pačių finansų įstaigų valdomi fondai. Atsižvelgiant į tai, kad 3 % yra „kitos“ finansų įstaigos, bendra į obligacijas investuojančių finansų įstaigų dalis iš tikrųjų yra 90 %. Atsižvelgdama į didelę institucinių investuotojų, įskaitant finansų įstaigas, dalį, Komisija laikėsi nuomonės, kad jie nustatė nagrinėjamų įmonių obligacijų savybes, visų pirma mažą atkarpos palūkanų normą, ir kad kiti investuotojai, pavyzdžiui, privatūs investuotojai, laikėsi tik tokių sąlygų. Galiausiai Komisija laikėsi nuomonės, kad Kinijos finansų priežiūros sistema, susijusi su įmonių obligacijomis ir konvertuojamosiomis obligacijomis, yra tik elementas, kuris kartu su 3.4.1 skirsnyje aprašyta finansų įstaigų finansavimo normine sistema ir konkrečia finansų įstaigų elgsena rodo, kad Kinijos Vyriausybė kišasi į jų veiklą. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(418) Galiausiai „Nanshan Group“ tvirtino, kad Komisija iš savo apskaičiavimo neatskaitė „Nanshan Group Co., Ltd.“ atliktų atkarpų mokėjimų. Komisija nepritarė šiam punktui, nes bendrovės pateiktose lentelėse nebuvo pateikta jokios informacijos apie atkarpų mokėjimus nei iki sutikrinimo nuotoliniu būdu, nei jo metu. Komisija taip pat primena, kad ši informacija yra dalis trūkstamos informacijos, dėl kurios buvo taikomas 28 straipsnis. Bet kuriuo atveju šiame tyrimo etape neįmanoma patikrinti papildomos informacijos, pateiktos pastabų dėl faktų atskleidimo priede.

3.6.3. *Išvada dėl lengvatinio finansavimo. Kitų rūšių finansavimas*

(419) Komisija nustatė, kad visos atrinktos eksportuojančių gamintojų grupės naudojosi lengvatiniu finansavimu kredito linijų, banko akcepto įsakomųjų vekselių, konvertuojamųjų ir įmonių obligacijų forma. Atsižvelgdama į tai, kad buvo skiriamas finansinis indėlis ir eksportuojantiems gamintojams teikiama konkreti nauda, Komisija manė, kad šių rūšių lengvatinis finansavimas turėtų būti laikomas kompensuotina subsidija.

(420) Atrinktoms bendrovių grupėms tiriamuoju laikotarpiu taikant pirmiau aprašytą lengvatinį finansavimą nustatyta subsidijų norma:

Lengvatinis finansavimas. Kitų rūšių finansavimas

Bendrovės pavadinimas	Subsidijos suma
„Nanshan Group“	7,78 %
„Wanshun Group“	3,20 %
„Daching Group“	2,82 %

3.6.4. *Lengvatinis draudimas. Eksporto kredito draudimas*

(421) Komisija nustatė, kad „Sinosure“ atrinktoms bendrovių grupėms suteikė eksporto kredito draudimą. Savo interneto svetainėje „Sinosure“ nurodo, kad ji skatina Kinijos prekių, ypač aukštųjų technologijų produktų, eksportą. Remiantis Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) atliktu tyrimu, Kinijos aukštųjų technologijų pramonė, kuriai priklauso ir AAF pramonė, gavo 21 % viso „Sinosure“ teikiamo eksporto kredito draudimo ([88]). Be to, „Sinosure“ ėmėsi aktyvaus vaidmens įgyvendindama iniciatyvą „Pagaminta Kinijoje 2025“, pagal kurią įmonėms rekomenduojama naudotis nacionaliniais kreditų ištekliais, diegiamos mokslinės ir technologinės inovacijos bei modernizuojamos technologijos ir padedama užsienyje investuojančioms įmonėms tapti konkurencingesnėms pasaulinėje rinkoje ([89]).

3.6.4.1. Teisinis pagrindas/reguliavimo sistema

— MOFCOM ir „Sinosure“ bendrai paskelbtas Pranešimas dėl prekybos skatinimo mokslo ir technologijų priemonėmis naudojant eksporto kredito draudimą strategijos įgyvendinimo (Shang Ji Fa [2004] Nr. 368);

— 840-asis planas, įtrauktas į 2009 m. gegužės 27 d. Valstybės tarybos pranešimą;

— Valstybės tarybos pranešimas apie Vystymo ir plėtros valstybės tarybos strateginį sprendimą dėl spartesnio besivystančių pramonės šakų vystymo (GuoFa [2010 m.] Nr. 32, 2010 m. spalio 18 d.) ir jo įgyvendinimo gairės (GuoFa [2011 m.] Nr. 310, 2011 m. spalio 21 d.);

— Kinijos nacionalinio mokslo ir technologijų departamento Pranešimas dėl 2006 m. Kinijos eksportuojamų aukštųjų technologijų produktų žinyno Nr. 16 paskelbimo (2006 m.).

3.6.4.2. Tyrimo metu nustatyti faktai

(422) Trys atrinktos bendrovių grupės tiriamuoju laikotarpiu turėjo galiojančias eksporto draudimo sutartis su „Sinosure“.

(423) Kaip minėta 122 konstatuojamojoje dalyje, „Sinosure“ nepateikė prašomų savo įmonės valdymo patvirtinamųjų dokumentų, kaip antai įstatų.

(424) „Sinosure“ taip pat nepateikė konkretesnės informacijos apie AAF sektoriaus įmonėms teikiamą eksporto kredito draudimą ir įmokų dydį arba išsamių duomenų apie eksporto kredito draudimo veiklos pelningumą.

(425) Todėl Komisija turėjo papildyti pateiktą informaciją turimais faktais.

([88]) EBPO tyrimas dėl Kinijos eksporto kreditų politikos ir programų, p. 7, 32 punktas, paskelbtas adresu https://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=TAD/ECG(2015)3&doclanguage=en (paskutinį kartą žiūrėta 2021 m. rugpjūčio 18 d.).

([89]) Žr. „Sinosure“ svetainę, bendrovės profilį – parama iniciatyvai „Pagaminta Kinijoje“, https://www.sinosure.com.cn/en/Resbonsiblity/smic/index.shtml (paskutinį kartą žiūrėta 2021 m. rugpjūčio 17 d.).

(426) Remiantis per ankstesnius antisubsidijų tyrimus pateikta informacija ([90]) ir „Sinosure“ interneto svetaine ([91]), „Sinosure“ yra į politiką orientuota draudimo bendrovė, kurią valstybė įsteigė ir remia siekdama paremti KLR užsienio ekonomikos ir prekybos plėtrą ir bendradarbiavimą. 100 % bendrovės akcijų priklauso valstybei. Ji turi direktorių valdybą ir stebėtojų tarybą. Kinijos Vyriausybė įgaliota paskirti ir atleisti bendrovės vyresniąją vadovybę. Remdamasi šia informacija Komisija padarė išvadą, kad esama oficialių požymių, jog Vyriausybė kontroliuoja „Sinosure“.

(427) Komisija toliau rinko informaciją apie tai, ar Kinijos Vyriausybė vykdė reikšmingą „Sinosure“ veiklos, susijusios su AAF pramone, kontrolę.

(428) Pagal Pranešimą dėl 2006 m. Kinijos eksportuojamų aukštųjų technologijų produktų žinyno Nr. 16 paskelbimo „*į 2006 m. Eksportuojamų produktų žinyną įtrauktiems produktams gali būti taikoma valstybės teikiama lengvatinė politika aukštųjų technologijų produktų eksportui*“. Eksportuojamų aukštųjų technologijų produktų žinyne konkrečiai minima aliuminio folija ([92]).

(429) Be to, remiantis Pranešimu dėl prekybos skatinimo mokslo ir technologijų priemonėmis naudojant eksporto kredito draudimą strategijos įgyvendinimo ([93]), „Sinosure“ turėtų didinti paramą pagrindinėms pramonės šakoms ir produktams stiprindama bendrą aukštųjų ir naujų technologijų produktų, įskaitant „naujas medžiagas“, eksporto paramą. Ji turėtų laikyti aukštųjų ir naujų technologijų pramones šakas, tokias kaip AAF pramonė, nurodytas Kinijos eksportuojamų aukštųjų technologijų produktų žinyne, savo veiklos prioritetu ir teikti visokeriopą paramą, susijusią su pasirašymo procedūromis, patvirtinimais su apribojimais, reikalavimų tvarkymo greičiu ir taikomų normų lankstumu. Kalbant apie normų lankstumą, produktams ji turėtų taikyti didžiausią įmokų normos nuolaidą pagal kredito draudimo bendrovės suteiktą kintančią skalę. Kaip minėta 89 ir 98 konstatuojamosiose dalyse, AAF pramonė priskirta bendresnei naujų medžiagų kategorijai. Be to, 2019 m. „Sinosure“ metinėje ataskaitoje teigiama, kad „Sinosure“ „*rėmė stabilią pagrindinių pramonės šakų plėtrą*“ ir „*paspartino strateginių naujų pramonės šakų augimą*“ ([94]).

(430) Tuo pagrindu Komisija padarė išvadą, kad Kinijos Vyriausybė sukūrė norminę sistemą, kuria vadovautis turėjo Kinijos Vyriausybės paskirti ir jai atskaitingi „Sinosure“ vadovai ir stebėtojai. Taigi Kinijos Vyriausybė vadovavosi tokia normine sistema, kad vykdytų reikšmingą „Sinosure“ veiklos kontrolę.

(431) Komisija taip pat rinko konkrečius įrodymus apie vykdomą reikšmingą kontrolę remdamasi konkrečiomis draudimo sutartimis. Tačiau nebuvo pateikta jokių konkrečių pavyzdžių, susijusių su AAF pramone arba atrinktomis bendrovėmis.

(432) Taigi, neturėdama konkrečių įrodymų, Komisija ištyrė konkrečią „Sinosure“ elgseną, susijusią su atrinktoms bendrovėms suteiktu draudimu. Ta elgsena prieštaravo „Sinosure“ oficialiai pozicijai, nes ji veikė nesiremdama rinkos principais.

(433) Palyginusi visą išmokėtą reikalavimų sumą su bendra apdraustąja suma, remdamasi 2019 m. „Sinosure“ metinėje ataskaitoje ([95]) pateiktais duomenimis, Komisija padarė išvadą, kad siekdama padengti reikalavimų sąnaudas (net neįskaičiuojant pridėtinių išlaidų) „Sinosure“ turėtų taikyti vidutiniškai 0,33 % įmoką nuo apdraustosios sumos. Tačiau atrinktų bendrovių mokamos įmokos faktiškai buvo mažesnės nei mažiausias mokestis, kurio reikia veiklos sąnaudoms padengti.

(434) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė pakartojo, kad „Sinosure“ nėra valstybinė institucija ir kad vykdydama savo verslo veiklą ji laikosi rinkos principų. Vertindama galimybę suteikti eksporto kredito draudimą, „Sinosure“ visapusiškai atsižvelgia į tokius veiksnius kaip nacionalinė rizika, pramonės rizika, importuotojo kredito rizika. Kinijos Vyriausybė dar kartą pažymėjo, kad Komisija turėjo naudoti šalies vidaus lyginamąjį dydį.

([90]) Žr. 5 išnašoje nurodytos padangų bylos 429 konstatuojamąją dalį.
([91]) https://www.sinosure.com.cn/en/Sinosure/Profile/index.shtml (paskutinį kartą žiūrėta 2021 m. rugpjūčio 18 d.).
([92]) Kinijos eksportuojamų aukštųjų technologijų produktų žinynas, Nr. 417.
([93]) Http://www.mofcom.gov.cn/aarticle/b/g/200411/20041100300040.html (paskutinį kartą žiūrėta 2021 m. rugpjūčio 12 d.).
([94]) 2019 m. „Sinosure“ metinė ataskaita, p. 11, https://www.sinosure.com.cn/images/xwzx/ndbd/2020/08/27/38BBA5826A689D7D5B1DAE8BB66FACF8.pdf (paskutinį kartą žiūrėta 2019 m. rugpjūčio 18 d.).
([95]) Ten pat, p. 38.

(435) Kadangi Kinijos Vyriausybė nepateikė jokių naujų įrodymų dėl „Sinosure“, kaip valstybinės institucijos, funkcijos, Komisija toliau laikėsi savo išvadų šiuo klausimu. Be to, kadangi tiriamuoju laikotarpiu „Sinosure“ užėmė dominuojančią padėtį rinkoje, Komisija negalėjo nustatyti, kad draudimo įmoka vidaus rinkoje yra pagrįsta rinkos kainomis, kaip pabrėžta 3.6.4.3 skirsnyje. Todėl šis tvirtinimas taip pat buvo atmestas.

(436) Taigi Komisija padarė išvadą, kad minėtą teisinę sistemą „Sinosure“ įgyvendina vykdydama valdžios funkcijas, susijusias su AAF sektoriumi. „Sinosure“ vykdė valstybinės institucijos funkcijas, kaip apibrėžta 2 straipsnio b punkte kartu su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunkčiu, bei pagal atitinkamą PPO teismo praktiką. Be to, atrinkti eksportuojantys gamintojai gavo naudos, nes draudimas buvo suteiktas taikant mažesnes normas nei mažiausias mokestis, kurio reikia, kad „Sinosure“ padengtų savo veiklos sąnaudas.

(437) Komisija taip pat nustatė, kad pagal eksporto draudimo programą teikiamos subsidijos yra konkrečios, nes nevykdant eksporto jų gauti neįmanoma, tad jos priklauso nuo eksporto, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 4 dalies a punkte.

3.6.4.3. Subsidijos sumos apskaičiavimas

(438) Kadangi tiriamuoju laikotarpiu „Sinosure“ užėmė dominuojančią padėtį rinkoje, Komisija negalėjo nustatyti, kad draudimo įmoka vidaus rinkoje yra pagrįsta rinkos kainomis. Atsižvelgdama į ankstesnius antisubsidijų tyrimus, Komisija panaudojo tinkamiausią išorės lyginamąjį dydį apie kurį turėjo informacijos, t. y. Jungtinių Amerikos Valstijų „Export-Import Bank“ ne finansų įstaigoms taikomas įmokų normas eksportuojant į EBPO šalis.

(439) Komisija laikėsi nuomonės, kad gavėjams suteikta nauda yra skirtumas tarp sumos, kurią jie faktiškai sumokėjo kaip draudimo įmoką, ir sumos, kurią jie turėjo sumokėti taikydami 438 konstatuojamojoje dalyje nurodytą išorės lyginamąjį įmokų normų dydį.

(440) Dėl eksporto kredito draudimo „Wanshun Group“ tvirtino, kad Komisija turėjo išnagrinėti, ar taikomos draudimo įmokų normos buvo pakankamos draudiko veiklos sąnaudoms ir nuostoliams padengti. Šalis pateikė informaciją, kad tais metais „Sinosure“ surinktos metinės įmokos buvo pakankamos ilgalaikėms veiklos sąnaudoms ir nuostoliams padengti.

(441) Bendrovė „Wanshun“ taip pat teigė, kad Komisija, apskaičiuodama tinkamą fiksuotą įmokų normą, turėtų atsižvelgti ne tik į apdraustą sumą ir išmokėtus reikalavimus, bet ir į reikalavimų susigrąžinimą. Be to, šalis paprašė Komisijos atskleisti tikslius skaičiavimus. Ji taip pat pabrėžė, kad ne visos bendrovės mokėjo nustatyto dydžio draudimo įmokas.

(442) Be to, ji teigė, kad jei Komisija toliau laikysis sprendimo „Sinosure“ suteiktą eksporto kredito draudimą laikyti kompensuotina subsidija, ji turėtų peržiūrėti nepagrįstai didelę draudimo įmokų normą. Komisija nepateikė jokios pasirinkto lyginamojo dydžio pagrįstumo analizės ar paaiškinimų ir ji buvo paraginta bent paaiškinti, kokiu pagrindu, jos nuomone, US EXIM normos yra tinkamesnės.

(443) Komisija nesutinka su „Wanshun“ tvirtinimais dėl eksporto kredito draudimo. „Sinosure“ atliekant tyrimą nebendradarbiavo ir nepateikė jokios konkrečios informacijos apie AAF sektoriaus įmonėms teikiamą eksporto kredito draudimą ir įmokų dydį arba išsamių duomenų apie eksporto kredito draudimo veiklos pelningumą. Todėl nebuvo įmanoma palyginti „Sinosure“ taikomų draudimo įmokų normų ir draudiko veiklos sąnaudų ir nuostolių bet kokioje pramonės šakoje, jau nekalbant apie eksportuojančių gamintojų lygmenį. Todėl jokio pramonės šakų ir bendrovių kryžminio subsidijavimo nebuvo galima įvertinti. Be to, kadangi „Sinosure“ nebendradarbiavo, nebuvo įmanoma palyginti reikalavimų ir reikalavimų susigrąžinimo, kaip siūlė „Wanshun“. Galiausiai „Wanshun“ nepateikė jokių įrodymų ar pagrįstų argumentų, pagrindžiančių jos teiginį, kad išorinis lyginamasis dydis, t. y. Jungtinių Amerikos Valstijų „Export-Import Bank“ ne finansų įstaigoms taikomos įmokų normos eksportuojant į EBPO šalis, kaip paaiškinta 438 konstatuojamojoje dalyje, būtų nepagrįstas arba akivaizdžiai klaidingas. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(444) Atrinktoms bendrovių grupėms tiriamuoju laikotarpiu taikant pirmiau aprašytą schemą nustatyta subsidijų norma:

Lengvatinis finansavimas. Eksporto kredito draudimas

Bendrovės pavadinimas	Subsidijos suma
„Nanshan Group“	0,11 %
„Wanshun Group“	0,27 %
„Daching Group“	0,13 %

3.7. **Dotacijų programos**

(445) Komisija nustatė, kad atrinktos bendrovių grupės naudojosi įvairiomis dotacijų programomis, pavyzdžiui, dotacijomis, susijusiomis su technologijomis, inovacijomis ir plėtra, su turtu susijusiomis dotacijomis, paskolų palūkanų nuolaidomis ir dotacijomis eksportui remti. Dotacijos, susijusios su technologijomis, inovacijomis ir plėtra, sudarė didelę dalį dotacijų, apie kurias pranešė atrinktos bendrovių grupės. Todėl Komisija dotacijas suskirstė į dvi kategorijas: i) dotacijos, susijusios su technologijomis, inovacijomis ir plėtra, ir ii) kitos dotacijos.

3.7.1. *Dotacijos, susijusios su technologijomis, inovacijomis ir plėtra*

(446) Visos atrinktos grupės tiriamuoju laikotarpiu gavo dotacijas, susijusias su moksliniais tyrimais ir technologine plėtra (toliau – MTTP), industrializacija, technologiniu modernizavimu ir inovacijomis.

3.7.1.1. Teisinis pagrindas/reguliavimo sistema

— 13-asis technologinių inovacijų penkmečio planas;

— Valstybės tarybos gairės dėl įmonių technologijų atnaujinimo skatinimo, Guo Fa (2012) 44;

— 2015 m. Pramonės atgaivinimo ir technologijų atnaujinimo darbo planas, NDRC, MIIT;

— Pramonės rėmimo fondai ir specialieji MTTP ir industrializacijos fondai, Dong Ban Fa (2018) Nr. 62;

— Nacionalinės aukštųjų technologijų mokslinių tyrimų ir technologinės programos (863) valdymo priemonės;

— Pranešimas dėl pirmosios provincijų pramonės ir informacijos pramonės pertvarkymo ir modernizavimo specialiojo fondo rodiklių dalies paskelbimo 2019 m.;

— pranešimai apie steigiamus specialiuosius fondus techniniam atnaujinimui, specialiuosius fondus pramonės atgaivinimui, specialiuosius fondus techniniam pertvarkymui ir specialiuosius fondus pramonės plėtrai.

3.7.1.2. Tyrimo metu nustatyti faktai

(447) Komisija nustatė, kad dotacijos buvo skirtos tiek technologiniam gamybos proceso atnaujinimui, renovacijai ar pertvarkymui, tiek aukštųjų, pažangiųjų ir naujų technologijų moksliniams tyrimams ir plėtrai.

(448) Pagal Gaires dėl įmonių technologijų atnaujinimo skatinimo centrinės ir vietos valdžios institucijos raginamos toliau didinti finansinės paramos sumą ir investicijas sutelkiant dėmesį į pramonės pertvarkymą ir modernizavimą svarbiose srityse ir esminius technologijų atnaujinimo klausimus. Be to, valdžios institucijos turėtų nuolat diegti inovacijas ir tobulinti fondų valdymo metodus, lanksčiai taikyti įvairių rūšių paramos priemones ir didinti fiskalinių lėšų naudojimo veiksmingumą.

(449) Pirmiau minėtos gairės praktiškai įgyvendinamos Pramonės atgaivinimo ir technologijų atnaujinimo darbo planu, pagal kurį steigiami specialieji technologinės pažangos ir technologijų pertvarkymo projektų fondai. Iš tų fondų skiriamos investicijų subsidijos ir suteikiamos paskolų nuolaidos. Fondais turi būti naudojamasi laikantis nacionalinės makroekonominės politikos, pramonės politikos ir regioninės plėtros politikos.

(450) Dotacijų programos, kuriomis pasinaudojo atrinktos bendrovių grupės, iš esmės yra panašios savo struktūra. Atsižvelgiant į tikslą, nustatomi kriterijai, pagal kuriuos įmonės gali teikti paraiškas, ir, jei kriterijų laikomasi, finansinė parama suteikiama.

(451) Pavyzdžiui, kai kurių atrinktoms bendrovėms skirtų dotacijų teisinis pagrindas yra Nacionalinė aukštųjų technologijų mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros programa, kuri dar kartą parodo valstybės planavimo veikimą KLR, kaip aprašyta 88 konstatuojamojoje dalyje. 2 straipsnyje teigiama, kad „*Nacionalinės aukštųjų technologijų mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros programos (863) yra mokslo ir technologijų programa, turinti aiškius nacionalinius tikslus ir remiama iš centrinių finansinių asignavimų*“. To paties dokumento 29 straipsnyje nustatyta tinkamų finansuoti projektų patvirtinimo tvarka. Ji atitinka pirmiau aprašytą mechanizmą: pateikus paraišką, ją priėmus ir įvertinus, ekspertų grupė pateiks projekto pasiūlymus ir projekto finansavimo sąmatą, o galiausiai jungtinis biuras patvirtins ir pasirašys dotaciją.

3.7.1.3. Konkretumas

(452) Dotacijos, susijusios su technologijomis, inovacijomis ir plėtra, įskaitant pirmiau aprašytas dotacijas MTTP projektams, yra subsidijos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktyje ir 3 straipsnio 2 dalyje, t. y. Kinijos Vyriausybės lėšų pervedimas nagrinėjamojo produkto gamintojams dotacijų forma. Kaip minėta 445 konstatuojamojoje dalyje, šios lėšos atrinktų eksportuojančių gamintojų sąskaitose apskaitytos kaip Vyriausybės subsidijos.

(453) Pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punktą šios subsidijos yra laikomos konkrečiomis, nes teisę naudotis šiomis subsidijomis turi tik pagrindinėse srityse ar technologijų srityse, įtrauktose į reguliariai skelbiamas gaires, administracines priemones ir katalogus, į kurias įtraukta ir AAF pramonė, veikiančios bendrovės. Bet kuriuo atveju bendrovių nurodytos ir Komisijos patikrintos dotacijos priklauso nuo konkrečios bendrovės.

(454) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad Komisija neįrodė, jog nagrinėjamos MTTP dotacijos yra konkrečios, kaip apibrėžta 4 straipsnio 2 dalies a punkte, nes MTTP dotacijos yra bendros visame pasaulyje ir neapsiriboja tam tikromis įmonėmis.

(455) Komisija jau įrodė, kad dotacijos yra konkrečios, nes reikalavimus atitinka tik pagrindinėse srityse ar technologijų srityse, įtrauktose į gaires, administracines priemones ir katalogus, veikiančios bendrovės. Be to, bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai pateikė su dotacijomis susijusius dokumentus, pavyzdžiui, teisinius dokumentus ir pranešimus dėl dotacijų skyrimo, iš kurių matyti, kad dotacijos buvo suteiktos bendrovėms, priklausančioms tam tikroms konkrečioms pramonės šakoms ar sektoriams ir (arba) dalyvaujančioms valstybės skatinamuose konkrečiuose pramonės projektuose. Todėl Komisija pakartojo savo išvadą, kad šiomis dotacijomis gali naudotis tik aiškiai nurodytas tam tikrų įmonių ir (arba) ekonomikos sektorių pogrupis. Be to, Komisija nustatė, kad sąlygos gauti šias dotacijas nebuvo aiškios ir objektyvios ir jos nebuvo taikomos automatiškai; todėl jos neatitiko pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytų nekonkrečių subsidijų reikalavimų.

3.7.1.4. Subsidijos sumos apskaičiavimas

(456) Siekdama nustatyti tiriamuoju laikotarpiu gautą naudą, Komisija atsižvelgė į tiriamuoju laikotarpiu gautas dotacijas, taip pat į dotacijas, gautas prieš tiriamąjį laikotarpį, tačiau kurių vertės sumažėjimo laikotarpis tęsėsi tiriamuoju laikotarpiu. Kalbant apie dotacijas, kurių vertė nėra mažinama, nauda buvo laikoma tiriamuoju laikotarpiu gauta suma. Su projektais susijusių dotacijų ir su turtu susijusių dotacijų atveju nauda buvo laikoma visos dotacijos sumos dalis, kurios vertė tiriamuoju laikotarpiu buvo sumažinta.

(457) Komisija svarstė, ar taikyti papildomą metinę komercinę palūkanų normą pagal Komisijos gairių dėl subsidijos sumos apskaičiavimo F skirsnio a dalį ([96]). Tačiau toks metodas apima daug sudėtingų hipotetinių veiksnių, apie kuriuos nebuvo tikslios informacijos. Todėl Komisija manė, kad tikslingiau priskirti sumas tiriamajam laikotarpiui pagal MTTP projektų ir turto nusidėvėjimo normas, laikantis ankstesniuose tyrimuose taikytos skaičiavimo metodikos ([97]).

3.7.2. *Kitos dotacijos*

(458) Komisija nustatė, kad trys atrinktos bendrovių grupės taip pat gavo kitų dotacijų, pavyzdžiui, su turtu susijusių dotacijų, paskolų palūkanų nuolaidų, dotacijų eksportui remti ir kitų vienkartinių ar periodinių dotacijų iš įvairaus lygmens valdžios institucijų.

3.7.2.1. Teisinis pagrindas/reguliavimo sistema

(459) Tas dotacijas bendrovėms skyrė nacionalinės, provincijų, miestų, apskričių ar rajonų valdžios institucijos ir visos jos buvo konkrečiai taikomos atrinktoms bendrovėms arba konkrečiai taikomos pagal vietovę ar pramonės šakos tipą. Informaciją apie teisinį pagrindą, kuriuo remiantis buvo suteiktos šios dotacijos, atskleidė ne visos atrinktos bendrovės. Tačiau iš kai kurių bendrovių Komisija gavo valdžios institucijos išduotų dokumentų, pagal kuriuos jiems buvo skiriamos lėšos, kopija (toliau – pranešimas).

3.7.2.2. Tyrimo metu nustatyti faktai

(460) Tokių kitų dotacijų pavyzdžiai yra su turtu susijusios dotacijos, patentų fondai, mokslo ir technologijų fondai ir premijos, verslo plėtros fondai, eksporto skatinimo fondai, dotacijos pramonės kokybei gerinti ir efektyvumui didinti, savivaldybių prekybos rėmimo fondai, užsienio ekonomikos ir prekybos plėtros fondai ir gamybos saugos premijos.

(461) Kadangi atrinktų gamintojų bendrovių grupių apskaitos dokumentuose Komisija rado daug dotacijų, šiame reglamente pateikiama tik pagrindinių nustatytų faktų santrauka. Įrodymų, kad taikyta daug dotacijų ir kad jos buvo teikiamos valdžios institucijų įvairiais lygmenimis, pradžioje pateikė trys atrinktos grupės. Visi nustatyti faktai, susiję su šiomis dotacijomis, buvo pateikti atskiroms bendrovėms skirtuose specialiuose faktų atskleidimo dokumentuose.

(462) Tos kitos dotacijos yra subsidijos, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktyje ir 2 dalyje, teikiamos pervedant Vyriausybės lėšas dotacijų forma atrinktoms bendrovių grupėms ir taip buvo suteikta nauda.

([96]) OL C 394, 1998 12 17, p. 6.

([97]) Pvz., Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) 452/2011, OL L 128, 2011 5 14, p. 18 (*Plonas kreidinis popierius*), Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2013/215, OL L 73, 2013 3 11, p. 16 (*Organinėmis medžiagomis dengti plieno produktai*), Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/366, OL L 56, 2017 3 3, p. 1 (*Saulės baterijų plokštės*), Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 1379/2014, OL L 367, 2014 12 23, p. 22 (*Stiklo pluošto gijos*), Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2014/918, OL L 360, 2014 12 16, p. 65 (*Poliesterių kuokšteliniai pluoštai*).

(463) Atrinktos bendrovių grupės pateikė informaciją apie dotacijų sumą ir instituciją, kuri skyrė ir išmokėjo kiekvieną dotaciją. Be to, susijusios bendrovės dažniausiai tokias pajamas nurodydavo savo sąskaitose prie subsidijų pajamų, o šias sąskaitas tikrindavo nepriklausomi auditoriai. Komisija informaciją apie šias dotacijas įvertino kaip tiesioginį įrodymą, kad buvo teikiamos subsidijos ir atitinkamai gauta nauda.

(464) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad Komisija nepateikė pakankamai išsamios informacijos apie nurodytas dotacijas, nes nenurodė konkrečių dotacijų ar teisinių šaltinių. Kaip minėta 459 ir 461 konstatuojamosiose dalyse, šiame skirsnyje nurodytas dotacijas sudarė daug nedidelių sumų, kurios buvo suteiktos įvairiais valdžios lygmenimis ir dėl kurių atrinktos bendrovės daugeliu atvejų nepateikė patvirtinamųjų dokumentų, išskyrus kai kuriuos aukšto lygio nurodymus. Todėl Komisija negali Kinijos Vyriausybei pateikti tikslaus teisinio pagrindo. Tačiau, kaip minėta 461 konstatuojamojoje dalyje, visi nustatyti faktai, susiję su šiomis dotacijomis, buvo pateikti atskiroms bendrovėms skirtuose specialiuose faktų atskleidimo dokumentuose.

3.7.2.3. Konkretumas

(465) Tos dotacijos taip pat laikomos konkrečiomis, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte ir 3 dalyje, nes remiantis bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų pateiktais dokumentais, jos teiktos tik tam tikroms bendrovėms, tam tikroms pramonės šakoms, kaip antai AAF pramonei, arba konkretiems projektams konkrečiuose regionuose. Be to, kai kurios dotacijos priklauso nuo eksporto, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 4 dalies a punkte.

(466) Be to, tos dotacijos neatitinka pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies b punkte nustatytų nekonkrečių subsidijų reikalavimų, nes teisės naudotis sąlygos ir faktiniai įmonių atrankos, kad jos įgytų teisę jomis pasinaudoti, kriterijai nėra skaidrūs, objektyvūs ir nėra taikomi automatiškai.

(467) Po galutinio faktų atskleidimo „Nanshan Group“ tvirtino, kad dėl dotacijų:

a) apskaičiuodama dotacijų naudą, Komisija į subsidijų skirtumą neteisingai įtraukė iki tiriamojo laikotarpio gautas nenuvertėjančias subsidijas. Bendrovė pareikalavo, kad Komisija iki tiriamojo laikotarpio gautas nenuvertėjančias dotacijas iš subsidijų skirtumo išbrauktų;

b) vienai iš „Nanshan Group“ bendrovių gautoms dotacijoms Komisija taikė neteisingą nuvertėjimo laikotarpį.

(468) Komisija pažymėjo, kad 467 konstatuojamojoje dalyje nurodytos nenuvertėjančios subsidijos yra susijusios su ilgalaikiu turtu. Todėl Komisija naudą paskirstė tam pačiam laikotarpiui, per kurį nuvertėjo ilgalaikis turtas. Todėl pastaba atmesta.

(469) Gavusi „Nanshan Group“ pastabas, Komisija peržiūrėjo skaičiavimams naudotus nuvertėjimo laikotarpius. Tais atvejais, kai buvo naudojamas neteisingas laikotarpis, skaičiavimas buvo ištaisytas.

(470) Po galutinio faktų atskleidimo „Wanshun Group“ tvirtino, kad Komisija padarė klaidą apskaičiuodama vienos dotacijos naudą vienai iš jos grupės bendrovių. Konkrečiau, ji teigė, kad vienas iš projektų, kuriam buvo suteikta dotacija, buvo pradėtas įgyvendinti tik nuo 2019 m. trečiojo ketvirčio, todėl buvo neteisinga tiriamajam laikotarpiui priskirti vieną penkioliktąją vertės (atitinkančią 15 metų nuvertėjimo laikotarpį).

(471) Komisija pažymi, kad pagal nusistovėjusią praktiką su tiriamuoju laikotarpiu susijusios dotacijos paskirstomos remiantis kalendorinių metų skaičiumi. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

3.7.2.4. Subsidijos sumos apskaičiavimas

(472) Komisija apskaičiavo naudą pagal 457 konstatuojamojoje dalyje aprašytą metodiką.

(473) Atrinktiems eksportuojantiems gamintojams pagal visas dotacijas tiriamuoju laikotarpiu nustatytos subsidijų normos:

Dotacijos

Bendrovės pavadinimas	Subsidijos suma
„Nanshan Group“	1,22 %
„Wanshun Group“	0,42 %
„Daching Group“	0,25 %

3.8. **Negautos pajamos pagal atleidimo nuo mokesčių ir mokesčių mažinimo programas**

3.8.1. *Atleidimo nuo tiesioginių mokesčių ir mokesčių mažinimo programos*

3.8.1.1. ĮPM lengvatos aukštųjų ir naujų technologijų įmonėms

3.8.1.2. Teisinis pagrindas/reguliavimo sistema

(474) Šios programos teisinis pagrindas – ĮPM įstatymo ([98]) 28 straipsnis ir KLR įmonių pelno mokesčio įstatymo įgyvendinimo taisyklių ([99]) 93 straipsnis, taip pat:

— Mokslo ir technologijų ministerijos, Finansų ministerijos ir Valstybinės mokesčių administracijos aplinkraštis dėl aukštųjų technologijų įmonių pripažinimo administracinių priemonių peržiūros ir paskelbimo, G.K.F.H. [2016] Nr. 32;

— Mokslo ir technologijų ministerijos, Finansų ministerijos ir Valstybinės mokesčių administracijos aplinkraštis dėl Aukštųjų technologijų įmonių akreditacijos administracinių priemonių peržiūros ir paskelbimo, G.K.F.H. [2016] Nr. 195;

— Valstybinės mokesčių administracijos pranešimas [2017] Nr. 24 apie lengvatinės pelno mokesčio politikos taikymą aukštųjų technologijų įmonėms;

— 2016 m. valstybės remiamų aukštųjų technologijų sričių žinynas ([100]) ir

— Finansų ministerijos ir Valstybinės mokesčių administracijos pranešimas [2019] Nr. 68.

(475) ĮPM įstatymo IV skyriuje pateiktos nuostatos dėl lengvatinio apmokestinimo tvarkos. ĮPM įstatymo 25 straipsnyje, kuris yra IV skyriaus apibendrinamasis straipsnis, nustatyta, kad *„valstybė suteikia pelno mokesčio lengvatas įmonėms, susijusioms su pramonės šakomis ar projektais, kurių plėtrą konkrečiai remia ir skatina valstybė“*. ĮPM įstatymo 28 straipsnyje nustatyta, kad *„įmonių pelno mokesčio norma aukštųjų ir naujų technologijų įmonėms, kurioms reikia specialios valstybės paramos, sumažinama iki 15 %“*.

(476) Įmonių pelno mokesčio įstatymo įgyvendinimo taisyklių 93 straipsnyje patikslinama, kad:

„Įmonių pelno mokesčio įstatymo 28 straipsnio 2 dalyje nurodytos valstybės remtinos svarbios aukštųjų ir naujų technologijų įmonės“ reiškia įmones, kurioms priklauso pagrindinės intelektinės nuosavybės teisės ir kurios atitinka šias sąlygas:

1. *patenka į pagrindinių valstybės remiamų aukštųjų ir naujų technologijų sričių aprėptį;*

2. *mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros išlaidų dalis pardavimo pajamose yra ne mažesnė už nustatytą dalį;*

3. *aukštųjų technologijų, produktų ir paslaugų pajamos sudaro ne mažesnę už nustatytą bendrų įmonės pajamų dalį;*

([98]) http://www.npc.gov.cn/zgrdw/englishnpc/Law/2009-02/20/content_1471133.htm.

([99]) Kinijos Liaudies Respublikos įmonių pelno mokesčio įstatymo įgyvendinimo taisyklės (peržiūrėtos 2019 m.), Kinijos Liaudies Respublikos Valstybės tarybos įsakymas Nr. 714.

([100]) Http://kj.quanzhou.gov.cn/wsbs/xgxz/201703/t20170322_431820.htm (paskutinį kartą žiūrėta 2021 m. rugpjūčio 17 d.).

4. *techniniai darbuotojai sudaro ne mažesnę už nustatytą visų įmonės darbuotojų dalį;*

5. *kitos sąlygos, nustatytos Aukštųjų technologijų įmonių pripažinimo administravimo priemonėse*.

6. Aukštųjų technologijų įmonių identifikavimo ir pagrindinių valstybės remiamų aukštųjų ir naujųjų technologijų teritorijų administravimo priemones bendrai parengia technologijų, finansų ir mokesčių departamentai prie Valstybės tarybos ir jos įsigalioja po to, kai jas patvirtina Valstybės taryba“.

(477) Pirmiau minėtose nuostatose aiškiai nurodyta, kad sumažintas įmonių pelno mokesčio tarifas taikomas tik „*valstybės remtinoms svarbioms aukštųjų ir naujų technologijų įmonėms*“, kurioms priklauso pagrindinės intelektinės nuosavybės teisės ir kurios atitinka tam tikras sąlygas, pavyzdžiui, „*patenka į pagrindinių valstybės remiamų aukštųjų ir naujų technologijų sričių aprėptį*“.

(478) Pagal Aukštųjų technologijų įmonių pripažinimo administracinių priemonių 11 straipsnį, kad įmonė būtų pripažinta aukštųjų technologijų įmone, ji turi atitikti tam tikras sąlygas, be kita ko: „*nepriklausomų mokslinių tyrimų, perdavimo, dotacijų, susijungimų ir įsigijimų ir pan. būdu ji įgijo intelektinės nuosavybės teises, kurios atlieka pagrindinį vaidmenį techniškai palaikant pagrindinius produktus (paslaugas)*“ ir „*technologija, kuri atlieka pagrindinį vaidmenį techniškai palaikant pagrindinius produktus (paslaugas), patenka į iš anksto nustatytą valstybės remiamų aukštųjų technologijų sričių aprėptį*“.

(479) Pagrindinės valstybės remiamos aukštųjų technologijų sritys išvardytos 2016 m. valstybės remiamų aukštųjų technologijų sričių žinyne. Šiame žinyne prie „naujų medžiagų“ ir (arba) „metalo medžiagų“ aiškiai nurodyta, kad aliuminio folija yra valstybės remiamas aukštųjų technologijų produktas.

3.8.1.3. Tyrimo metu nustatyti faktai

(480) Komisija nustatė, kad atrinktų eksportuojančių gamintojų grupių bendrovės tiriamuoju laikotarpiu buvo laikomos aukštųjų technologijų bendrovėmis, todėl joms buvo taikomas sumažintas 15 % įmonių pelno mokesčio tarifas.

(481) Komisija manė, kad pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį ir 2 dalį ši mokesčio atskaita yra subsidija, nes teikiamas finansinis indėlis – Kinijos Vyriausybė negauna pajamų, o susijusioms bendrovėms suteikiama nauda. Gavėjams suteikta nauda lygi sutaupytų mokesčių sumai.

(482) Ši subsidija yra konkreti, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte, nes pačiuose teisės aktuose nustatyta, kad ši schema taikoma tik įmonėms, vykdančioms veiklą tam tikrose valstybės nustatytose prioritetinėse aukštųjų technologijų srityse, kaip nurodyta 477–479 konstatuojamosiose dalyse. Kaip nurodyta 479 konstatuojamojoje dalyje, AAF pramonė yra toks aukštas technologinis prioritetas.

3.8.1.4. Subsidijos sumos apskaičiavimas

(483) Kompensuotinos subsidijos suma apskaičiuota atsižvelgiant į gavėjams tiriamuoju laikotarpiu suteiktą naudą. Gavėjams suteikta nauda apskaičiuota iš visų pagal įprastinį mokesčių tarifą mokėtinų mokesčių sumos atėmus visą pagal sumažintą mokesčių tarifą mokėtinų mokesčių sumą.

(484) Šiai konkrečiai schemai nustatyta subsidijos norma buvo 0,55 % „Nanshan Group“, 0,43 % „Wanshun Group“ ir 0,47 % „Daching Group“.

3.8.2. *ĮPM atskaita mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros išlaidoms*

(485) Pagal mokesčių atskaitą moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai bendrovėms taikoma mokesčių lengvata už jų MTTP veiklą tam tikrose valstybės nustatytose aukštųjų technologijų prioritetinėse srityse ir kai MTTP veiklos išlaidos viršija tam tikras ribas.

(486) Tiksliau, patirtoms MTTP išlaidoms naujoms technologijoms, produktams ir produktams kurti, kurios nesudaro nematerialiojo turto ir kurios įskaičiuojamos į šio termino pelną ir nuostolius, taikoma papildoma 75 % atskaita po atskaitymo atsižvelgiant į tikrąją padėtį. Kai minėtos MTTP išlaidos sudaro nematerialųjį turtą, joms taikoma amortizacija, pagrįsta 175 % nematerialiojo turto išlaidų. Nuo 2021 m. sausio mėn. papildoma MTTP išlaidų atskaita prieš mokesčius buvo padidinta iki 100 % ([101]).

3.8.2.1. Teisinis pagrindas/reguliavimo sistema

(487) Programos teisinis pagrindas – ĮPM įstatymo 30 straipsnio 1 dalis ir KLR įmonių pelno mokesčio įstatymo įgyvendinimo taisyklių 95 straipsnis, taip pat šie pranešimai:

— Finansų ministerijos, Valstybinės mokesčių administracijos ir Mokslo ir technologijų ministerijos pranešimas dėl MTTP išlaidų atskaitos prieš mokesčius politikos tobulinimo (Cai Shui [2015] Nr. 119);

— Aplinkraštis dėl mokslinių tyrimų ir plėtros išlaidų išlaidas viršijančios mokesčių atskaitos prieš mokesčius dalies padidinimo (Cai Shui [2018] Nr. 99);

— 2015 m. Valstybinės mokesčių administracijos pranešimas Nr. 97 dėl klausimų, susijusių su įmonių mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros išlaidų papildomos atskaitos prieš mokesčius politikos;

— 2017 m. Valstybinės mokesčių administracijos pranešimas Nr. 40 dėl klausimų, susijusių su mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros išlaidų papildomos atskaitos prieš mokesčius reikalavimus atitinkančia apskaičiavimo apimtimi, ir

— 2016 m. valstybės remiamų aukštųjų technologijų sričių žinynas.

(488) Ankstesniuose tyrimuose ([102]) Komisija nustatė, kad „*naujos technologijos, produktai ir amatai*“, kuriems gali būti taikoma mokesčių atskaita, priklauso tam tikroms valstybės remiamoms aukštųjų technologijų sritims. Kaip minėta 480 konstatuojamojoje dalyje, pagrindinės valstybės remiamos aukštųjų technologijų sritys išvardytos 2016 m. valstybės remiamų aukštųjų technologijų sričių žinyne.

(489) Kaip nurodyta 479 konstatuojamojoje dalyje, ĮPM įstatymo IV skyriuje, visų pirma 25 straipsnyje pateikiamos nuostatos dėl „lengvatinio apmokestinimo režimo“. ĮPM įstatymo 30 straipsnio 1 dalyje, kuri taip pat yra IV skyriaus dalis, nustatyta, kad „*mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros išlaidos, kurias įmonės patiria kurdamos naujas technologijas, naujus produktus ir naujus metodus*“ gali būti papildomai atskaitomos apskaičiuojant apmokestinamąsias pajamas. Įmonių pelno mokesčio įstatymo įgyvendinimo taisyklių 95 straipsnyje paaiškinama, ką reiškia „*MTTP išlaidos, patirtos siekiant kurti naujas technologijas, naujus produktus ir naujus amatus*“, nustatytos ĮPM įstatymo 30 straipsnio 1 dalyje.

(490) Pagal Aplinkraštį dėl mokslinių tyrimų ir plėtros išlaidų išlaidas viršijančios mokesčių atskaitos prieš mokesčius dalies padidinimo (Cai Shui [2018] Nr. 99) „*mokslinių tyrimų ir plėtros (MTTP) išlaidų, kurias įmonė faktiškai patyrė vykdydama MTTP veiklą, atžvilgiu nuo 2018 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d., be kitų faktinių atskaitymų, galima atskaityti papildomai 75 % faktinės išlaidų sumos prieš mokesčius, jeigu minėtos išlaidos nėra paverčiamos nematerialiuoju turtu ir subalansuojamos šios įmonės einamiesiems pelnams ir nuostoliams; tačiau jei minėtos išlaidos buvo paverstos nematerialiuoju turtu, tokios išlaidos gali būti amortizuojamos taikant 175 % nematerialiojo turto išlaidų iki mokesčių normą per minėtą laikotarpį*“.

3.8.2.2. Tyrimo metu nustatyti faktai

(491) Komisija nustatė, kad atrinktoms bendrovėms buvo taikoma „*papildoma mokslinių tyrimų ir plėtros išlaidų, patirtų dėl naujų technologijų, naujų produktų ir naujų metodų mokslinių tyrimų ir plėtros, atskaita*“.

([101]) Finansų ministerijos ir Valstybinės mokesčių administracijos pranešimas [2021] Nr. 13 dėl tolesnio mokslinių tyrimų ir plėtros išlaidų svertinės atskaitos prieš mokesčius politikos tobulinimo.

([102]) Žr. 5 išnašoje nurodytų plokščių karštojo valcavimo produktų, padangų ir SPM bylų atitinkamai 330, 521 ir 560 konstatuojamąsias dalis.

(492) Komisija manė, kad pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį ir 2 dalį ši mokesčio atskaita yra subsidija, nes teikiamas finansinis indėlis – Kinijos Vyriausybė negauna pajamų, o susijusioms bendrovėms suteikiama nauda. Gavėjams suteikta nauda lygi sutaupytų mokesčių sumai.

(493) Ši subsidija yra konkreti, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte, nes pačiuose teisės aktuose nustatyta, kad ši priemonė taikoma tik įmonėms, patiriančioms tam tikrų MTTP išlaidų tam tikrose valstybės nustatytose aukštųjų technologijų srityse, kaip antai AAF sektoriuje.

3.8.2.3. Subsidijos sumos apskaičiavimas

(494) Kompensuotinos subsidijos suma apskaičiuota atsižvelgiant į gavėjams tiriamuoju laikotarpiu suteiktą naudą. Gavėjams suteikta nauda apskaičiuota iš visų pagal įprastinį mokesčių tarifą mokėtinų mokesčių sumos atėmus sumas, mokėtinas po papildomos 75 % faktinių MTTP išlaidų atskaitos.

(495) Šiai konkrečiai schemai nustatyta subsidijos suma buvo 1,24 % „Nanshan Group“, 0,14 % „Wanshun Group“ ir 0,37 % „Daching Group“.

3.8.3. *Atleidimas nuo dividendų tarp kvalifikuotų įmonių rezidenčių*

(496) ĮPM įstatyme numatytos pelno mokesčio lengvatos įmonėms, susijusioms su pramonės šakomis ar projektais, kurių plėtrą konkrečiai remia ir skatina valstybė, be to, pagal jį reikalavimus atitinkančios įmonės rezidentės atleidžiamos nuo pelno iš investicijų į nuosavą kapitalą, pavyzdžiui, dividendų ir premijų, mokesčių.

3.8.3.1. Teisinis pagrindas/reguliavimo sistema

(497) Programos teisinis pagrindas – ĮPM įstatymo 26 straipsnio 2 dalis kartu su KLR įmonių pelno mokesčio įstatymo įgyvendinimo taisyklėmis.

(498) ĮPM įstatymo 25 straipsnyje, kuris yra IV skyriaus „Lengvatinė mokesčių politika“ apibendrinamasis straipsnis, nustatyta, kad *„valstybė suteikia pelno mokesčio lengvatas įmonėms, susijusioms su pramonės šakomis ar projektais, kurių plėtrą konkrečiai remia ir skatina valstybė*“. Be to, 26 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad atleidimas nuo mokesčių taikomas pelnui iš investicijų į nuosavą kapitalą tarp *„reikalavimus atitinkančių įmonių rezidenčių“*, todėl atrodo, kad jis taikomas tik tam tikroms įmonėms rezidentėms.

3.8.3.2. Tyrimo metu nustatyti faktai

(499) Komisija nustatė, kad vienos atrinktos grupės viena bendrovė buvo atleista nuo kvalifikuotų įmonių rezidenčių dividendų pajamoms taikomo pelno mokesčio.

(500) Komisija manė, kad pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį ir 2 dalį ši schema yra subsidija, nes teikiamas finansinis indėlis – Kinijos Vyriausybė negauna pajamų, o susijusiai bendrovei suteikiama nauda. Gavėjui suteikta nauda lygi sutaupytų mokesčių sumai.

(501) Ši subsidija yra konkreti, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte, nes pačiuose teisės aktuose nustatyta, kad šis atleidimas taikomas tik kvalifikuotoms įmonėms rezidentėms, kurios vykdo veiklą pramonėje arba dalyvauja projektuose, kurių plėtrą ypač remia ir skatina valstybė, pvz., AAF pramonės atveju.

(502) Po galutinio faktų atskleidimo „Nanshan Group“ tvirtino, kad įmonių rezidenčių atleidimas nuo dividendų mokesčio nėra kompensuotina subsidija, nes jis nėra konkretus, taikomas visoms įmonėms ir juo siekiama tik išvengti dvigubo apmokestinimo.

(503) Nors Komisija sutiko, kad dvigubo apmokestinimo panaikinimas yra teisėta mokesčių praktika, ĮPM 26 straipsnio 2 dalis priklauso IV skyriui „Mokesčių lengvatos“, kuriame numatyta tam tikra lengvatinė apmokestinimo tvarka, pagal kurią atleidžiama nuo bendrųjų apmokestinimo taisyklių. Be to, kaip paaiškinta 491 konstatuojamojoje dalyje, ĮPM įstatymo 25 straipsnyje, kuris yra IV skyriaus „Lengvatinė mokesčių politika“ apibendrinamasis straipsnis, nustatyta, kad *„valstybė suteikia pelno mokesčio lengvatas įmonėms, susijusioms su pramonės šakomis ar projektais, kurių plėtrą konkrečiai remia ir skatina valstybė*“. Be to, 26 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad

atleidimas nuo mokesčių taikomas pelnui iš investicijų į nuosavą kapitalą tarp „reikalavimus atitinkančių įmonių rezidenčių“, todėl atrodo, kad jis taikomas tik tam tikroms įmonėms rezidentėms. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad tokia lengvatinė mokesčių politika taikoma tik tam tikroms pramonės šakoms, kurias valstybė konkrečiai remia ir skatina, pavyzdžiui, AAF pramonei, todėl ji yra konkreti, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte. Todėl Komisija patvirtino savo išvadą, kad ši schema yra kompensuotina subsidija. Todėl šis tvirtinimas atmestas.

3.8.3.3. 3. Subsidijos sumos apskaičiavimas

(504) Komisija subsidijos sumą apskaičiavo taikydama įprastinį mokesčio tarifą dividendų pajamoms, kurios buvo atskaitytos iš apmokestinamųjų pajamų.

(505) Pagal šią konkrečią schemą nustatyta „Nanshan Group“ taikyta subsidijų suma yra 0,15 %.

3.8.4. *Atleidimas nuo žemės naudojimo mokesčio*

(506) Paprastai organizacija arba asmuo, naudojantys žemę miestuose, apskričių ir administraciniuose miesto rajonuose ir pramonės ir kasybos rajonuose, moka miesto žemės naudojimo mokestį. Žemės naudojimo mokestį renka vietos, kurioje žemė naudojama, mokesčių administratorius. Tačiau tam tikrų kategorijų žemei, kaip antai iš jūros atkovotai žemei, žemei, skirtai naudoti valdžios institucijoms, liaudies organizacijoms ir kariniams padaliniams jų tikslais, žemei, skirtai naudoti institucijai, kuri finansuojama Finansų ministerijos skiriamais valstybės įnašais, religinių šventyklų žemei, viešiesiems parkams, viešosioms istorinėms ir vaizdingoms vietovėms, keliams, viešiesiems skverams, pievoms ir kitai miesto viešajai žemei, žemės naudojimo mokestis netaikomas.

3.8.4.1. Teisinis pagrindas/reguliavimo sistema

(507) Šios programos teisinis pagrindas:

— Kinijos Liaudies Respublikos nekilnojamojo turto mokesčio laikinosios taisyklės (Guo Fa [1986] Nr. 90, su pakeitimais, padarytais 2011 m.)

— Kinijos Liaudies Respublikos laikinosios taisyklės dėl miestų žemės naudojimo mokesčio (peržiūrėtos 2019 m.), Kinijos Liaudies Respublikos Valstybės tarybos įsakymas Nr. 709, ir

— Kelios nuomonės dėl ryžtingos paramos tvariai ir pažangiai privačios ekonomikos plėtrai (EFa [2018] Nr. 33).

3.8.4.2. Tyrimo metu nustatyti faktai

(508) Vienai iš atrinktų grupių priklausančiai bendrovei žemės naudojimo mokestis buvo sumažintas 50 %, remiantis specialia politika, taikoma Šandongo provincijos aukštųjų technologijų bendrovėms pagal *„Šandongo provincijos liaudies Vyriausybės pranešimą dėl kelių politikos priemonių, skirtų remti kokybišką realiosios ekonomikos plėtrą“*.

(509) Nagrinėjama bendrovė nepriklausė nė vienai iš Kinijos Liaudies Respublikos laikinųjų taisyklių dėl miestų žemės naudojimo mokesčio (peržiūrėtų 2019 m.) 6 straipsnyje nustatytų neapmokestinamų kategorijų.

3.8.4.3. Konkretumas

(510) Komisija manė, kad pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i arba ii papunktį ir 2 dalį pirmiau aprašytas žemės naudojimo mokesčio sumažinimas aukštųjų technologijų bendrovėms yra subsidija, nes teikiamas finansinis indėlis – tiesiogiai pervedamos lėšos (grąžinamas sumokėtas mokestis) arba Kinijos Vyriausybė negauna pajamų (nesumokėtas mokestis), o susijusiai bendrovei suteikiama nauda. Subsidija yra konkreti, nes skirta tik Šandongo aukštųjų technologijų bendrovėms.

(511) Gavėjams suteikta nauda lygi grąžintų/sutaupytų mokesčių sumai.

(512) Po galutinio faktų atskleidimo „Wanshun Group“ tvirtino, kad:

a) „Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.“ nebuvo atleista nuo mokesčio už jos žemę. Žemės klasė buvo pakeista iš vienos į kitą, todėl taip pat pasikeitė taikomas mokesčio tarifas. Todėl tai, kad bendrovė, kaip įtariama, iš dalies sumokėjo žemės naudojimo mokestį, tik atspindi žemės klasės pakeitimą;

b) „Jiangsu Huafeng Aluminium Industry Co., Ltd“ per TL sumokėtas žemės naudojimo mokestis viršijo Komisijos apskaičiuotą įprastą žemės naudojimo mokestį. Todėl bendrovė šiuo atžvilgiu negavo jokios naudos;

c) Komisija padarė korektūros klaidą apskaičiuodama „Shantou Whanshun“ sumokėtą žemės mokestį.

(513) Komisija nesutinka su pirmuoju teiginiu. „Wanshun“ nepateikė jokių dokumentų ar papildomų argumentų, pagrindžiančių jos teiginį, kad žemės kategorija buvo pakeista iš vienos klasės į kitą. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(514) Kiek tai susiję su antruoju ir trečiuoju tvirtinimais, Komisija sutiko su teiginiais ir pakoregavo naudos apskaičiavimą.

3.8.4.4. Subsidijos sumos apskaičiavimas

(515) Kompensuotinos subsidijos suma apskaičiuota atsižvelgiant į gavėjams tiriamuoju laikotarpiu suteiktą naudą. Ši nauda laikyta tiriamuoju laikotarpiu sumažinta suma. Šiai konkrečiai schemai nustatyta subsidijos suma buvo 0,06 % „Nanshan Group“ ir 0,01 % „Wanshun Group“.

3.8.5. *Netiesioginių mokesčių ir atleidimo nuo muitų programos.*

3.8.5.1. Atleidimas nuo PVM ir importo tarifų lengvatos už naudojimąsi importuojama įranga ir technologijomis

(516) Pagal šią programą bendrovės atleidžiamos nuo PVM ir importo tarifų, jei jos importuoja gamybai naudojamą pagrindinę įrangą. Jei norima tokiu atleidimu pasinaudoti, įranga negali būti įtraukta į reikalavimus neatitinkančios įrangos sąrašą, o šios lengvatos prašanti įmonė turi gauti Kinijos valdžios institucijų išduodamą Valstybės skatinamų projektų pažymėjimą pagal susijusius investicijų, mokesčių ir muitų teisės aktus.

3.8.5.2. Teisinis pagrindas/reguliavimo sistema

(517) Šios programos teisinis pagrindas:

— Valstybės tarybos aplinkraštis dėl importuojamai įrangai taikomų mokesčių politikos koregavimo (Guo Fa [1997] Nr. 37);

— Finansų ministerijos, Muitinės administracijos ir Valstybinės mokesčių administracijos pranešimas dėl tam tikros lengvatinės importo muitų politikos pakeitimų;

— Finansų ministerijos, Muitinės administracijos ir Valstybinės mokesčių administracijos pranešimas dėl tam tikros lengvatinės importo muitų politikos pakeitimų [2008] Nr. 43;

— Nacionalinės vystymosi ir reformų komisijos pranešimas dėl klausimų, susijusių su patvirtinamojo rašto dėl valstybės skatinamų vidaus ar užsienio kapitalo projektų tvarkymu [2006] Nr. 316), ir

— Užsienio kapitalo įmonių ar vidaus įmonių importuojamų nuo muitų neatleidžiamų prekių katalogas (2008 m.).

3.8.5.3. Tyrimo metu nustatyti faktai

(518) Importuojant įrangą vidaus ar užsienio investiciniams projektams plėtoti pagal užsienio ar vidaus investicinių projektų skatinimo politiką, gali būti atleidžiama nuo PVM ir (arba) importo muitų, jei įrangos kategorija nėra įtraukta į nuo muitų neatleidžiamų prekių katalogą.

(519) Kinijos Vyriausybė teigė, kad nuo 2009 m. sausio 1 d. taikomas tik atleidimas nuo importo muitų, o PVM savo reikmėms naudojamai importuojamai įrangai taikomas.

(520) Vis dėlto nustatyta, kad tiriamuoju laikotarpiu atrinktos bendrovės buvo atleistos ir nuo PVM, ir nuo importo muitų. Šios nuolaidos taikytos ankstesniais metais importuotai įrangai, kurios atžvilgiu nauda amortizuota per visą įrangos naudojimo laikotarpį ir iš dalies priskirta ir tiriamajam laikotarpiui. Nors Komisija nerado įrodymų, kad šis atleidimas buvo taikomas tiriamuoju laikotarpiu, remdamasi turimais įrodymais dėl atrinktų bendrovių ji nustatė, kad jos vis dėlto gavo naudos pagal šią programą per tą laikotarpį.

(521) Todėl pagal šią programą teikiamas finansinis indėlis Kinijos Vyriausybės negautų pajamų forma, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje, nes užsienio kapitalo įmonės ir kitos teisę pasinaudoti programa turinčios vietos įmonės atleidžiamos nuo PVM ir (arba) tarifų, kurie turėtų būti mokami. Taip pat pagal šią programą bendrovėms gavėjoms suteikiama nauda, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje.

(522) Todėl programa yra konkreti, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte. Pagal teisės aktą, kuriuo vadovaujasi subsidiją skirianti institucija, teisė naudotis šia programa suteikiama tam tikroms įmonėms, kurios investuoja pagal konkrečias verslo kategorijas, išsamiai apibrėžtas teisės aktuose, priskiriamoms skatinamosioms arba priskiriamoms ribojamajai B kategorijai pagal Užsienio kapitalo pramonės sektorių ir technologijų perdavimo gairių katalogą arba toms, kurios atitinka Svarbių valstybės skatinamų pramonės sektorių, produktų ir technologijų katalogą. Be to, nėra objektyvių kriterijų teisei pasinaudoti šia programa apriboti ir įtikinamų įrodymų išvadai, kad teisė pasinaudoti suteikiama automatiškai, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies b punkte, padaryti.

(523) Po galutinio faktų atskleidimo „Wanshun Group“ tvirtino, kad „Anhui Maximum Aluminium Industries Co., Ltd“ nepasinaudojo atleidimo nuo PVM schema, nes ji buvo nutraukta 2008 m. gruodžio 31 d., o „Maximum“ mašinos buvo įsigytos 2020 m. Be to, skirtumas tarp bendrovės faktiškai sumokėto PVM, kurį apskaičiavo Komisija, atsiranda dėl to, kad į Komisijos naudotas pirkimo kainas įtrauktos kitos išlaidos.

(524) Komisija sutiko su „Wanshun“ teiginiais ir atitinkamai pakoregavo skaičiavimus.

(525) „Nanshan Group“ taip pat teigė, kad nustatydama naudą, susijusią su atleidimu nuo importo muito už mašinas, Komisija padarė tris klaidas, kurias „Nanshan Group“ išsamiau aprašo toliau.

(526) Komisija neteisingai priskyrė naudą tiriamajam laikotarpiui už tam tikrą įrangą, įsigytą gerokai prieš tiriamąjį laikotarpį, taigi visiškai nuvertėjusią.

(527) Vienos iš „Nanshan Group“ bendrovių atveju Komisija naudojosi visos bendrovės ilgalaikio turto registru, kuriame yra daug mašinų ir prietaisų, kuriuos naudoja kiti verslo padaliniai nei tie, kurie susiję su AAF. Todėl Komisija turėtų išbraukti atleidimą nuo importo muito už įrangą, kuri nenaudojama tiriamajam produktui.

(528) Komisija taip pat netinkamai suskirstė įrangą į importuotą ir šalies viduje įsigytą įrangą.

(529) Komisija priėmė tvirtinimą dėl įrangos, kuri buvo visiškai nusidėvėjusi iki tiriamojo laikotarpio, ir atitinkamai pataisė skaičiavimus. Tačiau Komisija pažymi, kad „Nanshan Group“ neužpildė atitinkamos antisubsidijų klausimyno dalies, susijusios su jos įranga, todėl „Nanshan Group“ negalėjo įrodyti, kuris verslo padalinys naudojo tam tikrus įrenginius, ir negalėjo pateikti pakankamai įrodymų dėl importuotų ir šalies viduje įsigytų mašinų suskirstymo. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

3.8.5.4. Subsidijos sumos apskaičiavimas

(530) Kompensuotinos subsidijos suma apskaičiuojama atsižvelgiant į gavėjams suteiktą naudą, kuri buvo nustatyta tiriamuoju laikotarpiu. Manoma, kad gavėjams suteikta nauda yra PVM ir muitų, nuo kurių atleidžiama importuojant įrangą, suma. Siekiant užtikrinti, kad kompensuotina suma apima tik tiriamąjį laikotarpį, gauta nauda buvo paskaičiuota per visą įrangos nusidėvėjimo laikotarpį pagal įprastas bendrovės apskaitos procedūras.

(531) Šiai konkrečiai schemai nustatyta subsidijos norma buvo 0,47 % „Nanshan Group“, 0,12 % „Wanshun Group“ ir 0,21 % „Daching Group“.

3.8.6. *Visos kitos atleidimo nuo mokesčių schemos ir mokesčių mažinimo programos*

(532) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad visose minėtose mokesčių programose nustatyti objektyvūs kriterijai, kuriais remiantis suteikiama teisė naudotis lengvata. Kai šie kriterijai įvykdomi, nauda skiriama automatiškai. Tačiau, kaip paaiškinta ankstesniuose skirsniuose dėl kiekvienos programos atskirai, šios schemos taikomos tik įmonėms, kurios vykdo veiklą tam tikrose aukštųjų technologijų prioritetinėse srityse arba skatinamosiose pramonės šakose. Todėl tas tvirtinimas buvo atmestas.

(533) „Nanshan Group“ taip pat teigė, kad Komisija padarė korektūros klaidą ir klaidingai įtraukė vienos iš grupės bendrovių atleidimą nuo mokesčių. Šis tvirtinimas buvo priimtas ir skaičiavimas buvo atitinkamai pataisytas.

(534) Bendra atrinktiems eksportuojantiems gamintojams pagal visas mokesčių schemas tiriamuoju laikotarpiu nustatyta subsidijų norma:

Atleidimo nuo mokesčių ir mokesčių mažinimo programos

Bendrovės pavadinimas	Subsidijos suma
„Nanshan Group“	2,51 %
„Wanshun Group“	0,70 %
„Daching Group“	1,06 %

3.9. **Vyriausybės tiekiamos prekės ir teikiamos paslaugos už mažesnį nei pakankamą atlygį**

3.9.1. *Žemės skyrimas už mažesnį nei pakankamą atlygį*

(535) Visa žemė KLR priklauso valstybei arba yra kolektyvinė, priklausanti kaimams arba seniūnijoms; tik po to žemės teisinė arba atitinkama nuosavybės teisė gali būti patentuota arba suteikiama korporacijoms arba individualiems savininkams. Žemės sklypai miesto vietovėse priklauso valstybei, o kaimo vietovėse priklauso tiems kaimams ar seniūnijoms.

(536) Pagal KLR Konstituciją ir žemės įstatymą bendrovės ir asmenys gali įsigyti žemės naudojimo teises. Pramoninės paskirties žemė paprastai nuomojama 50 metų, atnaujinant dar 50 metų laikotarpiui.

(537) Kinijos Vyriausybės teigimu, Kinijos Liaudies Respublikos nuosavybės įstatymo 137 straipsnyje nurodyta, kad *„pramonės, verslo, pramogų ar komercinių gyvenamųjų pastatų ir pan. tikslais naudojama žemė, arba du arba daugiau numatytus naudotojus turinti žemė perduodama per aukcioną, konkursą ar teikiant kitus viešus pasiūlymus*“. Be to, Kinijos Vyriausybė nurodė Kinijos Liaudies Respublikos laikinųjų taisyklių dėl teisės naudotis valstybės žeme miesto teritorijose suteikimo ir perdavimo 3 straipsnį. Šiame straipsnyje nustatyta, kad *„bet kuri bendrovė, įmonė, kita organizacija ar asmuo, esantys Kinijos Liaudies Respublikoje arba už jos ribų, gali, jeigu įstatyme nenumatyta kitaip, įgyti teisę naudotis žeme ir dalyvauti žemės vystymo, naudojimo ir valdymo veikloje pagal šių taisyklių nuostatas*“.

(538) Kinijos Vyriausybė mano, kad KLR veikia laisvoji žemės rinka ir kad pramonės įmonės už žemės išperkamosios nuomos teisę sumokėta kaina atitinka rinkos kainą.

3.9.1.1. Teisinis pagrindas/reguliavimo sistema

(539) Žemės naudojimo teisės Kinijoje reglamentuojamos Kinijos Liaudies Respublikos žemės administravimo įstatymu. Be to, dalį teisinio pagrindo taip pat sudaro šie dokumentai:

(1) Kinijos Liaudies Respublikos nuosavybės įstatymas (Kinijos Liaudies Respublikos Prezidento įsakymas Nr. 62);

(2) Kinijos Liaudies Respublikos žemės administravimo įstatymas (Kinijos Liaudies Respublikos Prezidento įsakymas Nr. 28);

(3) Kinijos Liaudies Respublikos miestų nekilnojamojo turto administravimo įstatymas (Kinijos Liaudies Respublikos Prezidento įsakymas Nr. 18);

(4) Kinijos Liaudies Respublikos laikinosios taisyklės dėl teisės naudotis valstybės žeme miesto teritorijose suteikimo ir perdavimo (Kinijos Liaudies Respublikos valstybės tarybos dekretas Nr. 55);

(5) Kinijos Liaudies Respublikos žemės administravimo įstatymo įgyvendinimo taisyklės (Kinijos Liaudies Respublikos Valstybės tarybos įsakymas [2014] Nr. 653);

(6) Valstybei priklausančių statybų paskirties žemės naudojimo teisių suteikimo per konkursą, aukcionus ir kotiravimą nuostatos (CSRC pranešimas Nr. 39) ir

(7) Valstybės tarybos pranešimas dėl aktualių klausimų, susijusių su žemės kontrolės stiprinimu (Guo Fa (2006) Nr. 31).

3.9.1.2. Tyrimo metu nustatyti faktai

(540) Remiantis Valstybei priklausančių statybų paskirties žemės naudojimo teisių suteikimo per konkursą, aukcionus ir kotiravimą nuostatų 10 straipsniu, vietos valdžios institucijos žemės kainas nustato pagal miesto žemės vertinimo sistemą, kuri atnaujinama kas trejus metus, ir Vyriausybės pramonės politiką.

(541) Ankstesniuose tyrimuose Komisija nustatė, kad KLR už žemės naudojimo teises mokėtos kainos nėra tipiškos rinkos kainos, nustatytos pagal pasiūlą ir paklausą laisvojoje rinkoje, nes nustatyta, kad aukcionų sistema nebuvo aiški, skaidri ir iš esmės neveikė, o kainas pasirinktinai nustatė valdžios institucijos. Kaip minėta ankstesnėje konstatuojamojoje dalyje, valdžios institucijos kainas nustato remdamosi Miesto teritorijų žemės vertinimo sistema, pagal kurią nustatydamos pramoninės paskirties žemės kainą jos be kitų kriterijų turi remtis pramonės politika.

(542) Šiame tyrime nenustatyta jokių pastebimų pokyčių šioje srityje. Pavyzdžiui, Komisija nustatė, kad dauguma atrinktų bendrovių ŽNT gavo ne konkurso tvarka, o vietos valdžios institucijoms jas paskyrus.

(543) Dėl žemės sklypų, kurie buvo skirti konkurso būdu, Komisija nustatė, kad kiekvienu atveju buvo tik vienas konkurso dalyvis, o sumokėta kaina atitiko pradinę konkurso kainą. Nesant papildomos išsamios informacijos apie faktinį aukciono procesą, buvo neaišku, ar pradinė kaina buvo nustatyta nepriklausomai ir atitiko žemės naudojimo teisės rinkos vertę.

(544) Be to, Komisija taip pat nustatė, kad kai kurios bendrovės iš vietos valdžios institucijų gavo grąžinamąsias išmokas, kuriomis buvo kompensuotos už žemės naudojimo teises sumokėtos kainos. Be to, kai kurios žemės naudojimo teisės turėjo būti apmokėtos tik praėjus keleriems metams pradėjus naudotis žeme. Kalbant apie „Nanshan Group“ bendrovėms priklausančias ŽNT, kaip minėta 135–137 konstatuojamosiose dalyse, apie daugumą grupei priklausančių žemės sklypų nepavyko pateikti jokių pirkimo proceso įrodymų.

(545) Minėti įrodymai prieštarauja Kinijos Vyriausybės tvirtinimams, kad KLR žemės naudojimo teisių kainos atitinka kainas, nustatomas pagal pasiūlą ir paklausą laisvojoje rinkoje. Priešingai, šio tyrimo išvados rodo, kad ŽNT įsigijimas KLR buvo neskaidrus, o kainas savavališkai nustatė valdžios institucijos.

(546) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad suteikiant žemės naudojimo teises atrinktoms bendrovėms nebuvo suteikta jokios naudos, nes KLR yra laisva žemės rinka. Šiuo atžvilgiu Kinijos Vyriausybė nurodė KLR civilinio kodekso 347 straipsnį, pagal kurį *„kai žemė naudojama pramoniniams, komerciniams, turistiniams ar pramoginiams tikslams, kaip prekių rezidencijos vieta arba kitais pelno tikslais, arba yra du ar daugiau asmenų, norinčių tą patį žemės sklypą naudoti, teisė naudoti žemę statybai suteikiama konkurso, aukciono ar kito atviro konkurso būdu. Žemės kaina nustatoma rinkos konkurencijos sąlygomis.“*

(547) Tačiau Komisija nustatė, kad nors yra teisinių nuostatų, kuriomis siekiama skaidriai ir rinkos kainomis paskirstyti žemės naudojimo teises, pavyzdžiui, nustatant konkurso procedūras, šių nuostatų nuolat nesilaikoma, nes kai kurie pirkėjai žemę įsigyja nemokamai arba už mažesnę nei rinkos kainą. Be to, valdžios institucijos, skirdamos žemę, dažnai siekia konkrečių politinių tikslų, įskaitant ekonominių planų įgyvendinimą. Bet kuriuo atveju, kaip minėta 543 konstatuojamojoje dalyje, retais atvejais, kai žemė buvo suteikta aukciono būdu, pateiktos informacijos nepakako, kad būtų galima padaryti išvadą, jog kainos buvo nustatytos nepriklausomai ir atitiko žemės rinkos vertę.

(548) Todėl Kinijos Vyriausybės suteikiamos žemės naudojimo teisės yra subsidija, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktyje ir 2 dalyje, nes Vyriausybė tiekia prekes ir bendrovėms gavėjoms tokiu būdu suteikiama nauda. Kaip paaiškinta 541–545 konstatuojamosiose dalyse, KLR nėra veikiančios žemės rinkos, o iš to, kad naudojamas išorinis lyginamasis dydis (žr. 551–554 konstatuojamąsias dalis), matyti, kad atrinkti eksportuojantys gamintojai už žemės naudojimo teises sumokėjo gerokai mažiau, palyginti su įprastine rinkos kaina.

3.9.1.3. Konkretumas

(549) Atsižvelgdama į tam tikroms pramonės šakoms priklausančioms bendrovėms suteiktą lengvatinę prieigą prie pramoninės paskirties žemės, Komisija pažymėjo, kad vietos valdžios institucijų nustatyta kaina turi atspindėti valstybės pramonės politiką, kaip minėta 541 konstatuojamojoje dalyje. Pagal šią pramonės politiką AAF pramonė įvardyta kaip skatinamoji pramonė ([103]). Be to, Sprendimu Nr. 40 reikalaujama, kad valdžios institucijos užtikrintų, kad žemė būtų skiriama skatinamosioms pramonės šakoms. Sprendimo Nr. 40 18 straipsnyje aiškiai nustatyta, kad ribojamiesiems pramonės sektoriams žemės naudojimo teisės nebus suteikiamos. Tai rodo, kad pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a ir c punktus ši subsidija yra konkreti, nes žemę lengvatinėmis sąlygomis gali naudoti tik tam tikrų pramonės šakų bendrovės (šiuo atveju – AAF sektoriaus), o Vyriausybės taikoma tvarka šioje srityje neaiški ir neskaidri.

(550) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė nesutiko su Komisija, kad priemonės yra konkrečios, tačiau nepateikė jokių papildomų įrodymų. Todėl Komisija nepakeitė savo išvadų.

3.9.1.4. Subsidijos sumos apskaičiavimas

(551) Kaip ir ankstesniuose tyrimuose ([104]), taip pat remiantis pagrindinio reglamento 6 straipsnio d dalies ii punktu, kaip išorinis lyginamasis dydis naudotos Taivano, Penghu, Dzinmeno ir Madzu atskirosios muitų teritorijos (Kinijos Taipėjaus) žemės kainos ([105]). Gavėjams suteikta nauda skaičiuojama atsižvelgiant į kiekvieno atrinkto eksportuojančio gamintojo už žemės naudojimo teises faktiškai sumokėtos sumos (t. y. faktinės sumokėtos kainos, kuri nurodyta sutartyje, ir, jei taikoma, sutartyje nurodytos kainos atskaičius vietos valdžios institucijų grąžintas sumas ir (arba) dotacijas) ir sumos, kurią paprastai reikėtų mokėti remiantis Kinijos Taipėjaus lyginamuoju dydžiu, skirtumą.

([103]) Žr. 3.1 skirsnį.

([104]) Žr. plokščių karštojo valcavimo produktų, organinėmis medžiagomis dengtų plieno produktų ir saulės baterijų plokščių bylas.

([105]) Bendrojo Teismo patvirtinta byloje T-444/11 *Gold East Paper ir Gold Huasheng Paper prieš Tarybą*, 2014 m. rugsėjo 11 d. Bendrojo Teismo sprendimas, ECLI:EU:T:2014:773.

(552) Buvo laikoma, kad už „Nanshan Group“ žemės sklypus, dėl kurių nebuvo galima pateikti patvirtinančių įrodymų, faktiškai sumokėta kaina buvo 0.

(553) Komisijos nuomone, Kinijos Taipėjus yra tinkamas išorinis lyginamasis dydis dėl šių priežasčių:

— Kinijos Taipėjaus ir daugumos KLR provincijų ir miestų, kuriuose įsikūrę atrinkti bendradarbiaujantys eksportuojantys gamintojai, panašus ekonominio išsivystymo lygis, BVP ir ekonominė struktūra;

— nedidelis fizinis atstumas tarp KLR ir Taipėjaus;

— aukštas Kinijos Taipėjaus ir daugelio KLR provincijų pramonės infrastruktūros lygis;

— stiprūs Kinijos Taipėjaus ir KLR ekonominiai ryšiai ir tarpvalstybinė prekyba;

— didelis gyventojų tankis daugelyje KLR provincijų ir Kinijos Taipėjuje;

— žemės tipas ir sandoriai susijusiam Kinijos Taipėjaus lyginamajam dydžiui apskaičiuoti panašūs į KLR ir

— bendros demografinės, lingvistinės ir kultūrinės Kinijos Taipėjaus ir KLR savybės.

(554) Remdamasi ankstesniuose tyrimuose taikyta metodika ([106]) Komisija naudojo Kinijos Taipėjaus vidutinę vieno kvadratinio metro žemės kainą, pakoreguotą atsižvelgiant į infliaciją ir BVP pokyčius nuo atitinkamų ŽNT sutarčių sudarymo dienos. Informacija apie pramoninės paskirties žemės kainas nuo 2015 m. gauta iš Taivano ekonomikos reikalų ministerijos Pramonės departamento interneto svetainės ([107]). Ankstesnių metų kainos pataisytos remiantis TVF paskelbtomis 2015 m. Taivano infliacijos normomis ir Taivano BVP vienam gyventojui einamosiomis kainomis JAV doleriais raida.

(555) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad Komisija turėjo naudoti žemės vidaus rinkos lyginamąjį dydį. Tačiau Kinijos Vyriausybė nepateikė jokių statistinių duomenų ar duomenų, kuriuos būtų galima naudoti šiuo tikslu.

(556) Kinijos Vyriausybė taip pat teigė, kad Kinijos Taipėjaus kainos apskritai nėra panašios į žemyninės Kinijos kainas dėl gyventojų skaičiaus ir geografinių priežasčių, taip pat dėl to, kad Kinijoje žemė yra nuomojama ir nepriklauso nuosavybės teise, o Kinijos Taipėjaus žemės rinkai taikomos pirkimo teisės. Todėl Kinijos Vyriausybė teigė, kad siekiant atsižvelgti į šiuos veiksnius reikia atlikti koregavimą.

(557) Be to, tiek „Wanshun Group“, tiek „Nanshan Group“ tvirtino, kad Komisijos taikytas lyginamasis dydis, susijęs su žemės naudojimo teisėmis, buvo nepagrįstai aukštas ir neatitiko Kinijoje vyraujančių rinkos sąlygų. Taip atsitiko dėl to, kad pastaraisiais metais Taivanas susidūrė su išskirtine žemės trūkumo ir pramoninės paskirties žemės supirkinėjimo padėtimi, kurios Kinijoje nėra. Todėl dėl tokio aukšto lyginamojo dydžio dirbtinai ir nesąžiningai padidinta nauda, susijusi su žemės naudojimo teisėmis, ir visa grupei nustatyta subsidijos suma. Jos pridūrė, kad Taivanas neturi daug žemės pramonei ir yra kitokio ekonominio lygio nei Kinija. Vietoj to kaip tinkamas žemės naudojimo teisių lyginamasis dydis turėtų būti naudojamos žemės kainos Tailande.

(558) Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, kad Kinijos Taipėjaus pasirinkimas lyginamuoju standartu buvo grindžiamas kelių 553 konstatuojamojoje dalyje išvardytų veiksnių nagrinėjimu. Nors yra tam tikrų rinkos sąlygų skirtumų tarp žemės naudojimo teisių žemyninėje Kinijoje ir žemės pardavimo Kinijos Taipėjuje, jie nėra tokie, kad Kinijos Taipėjaus pasirinkimas būtų pripažintas pagrįstu lyginamuoju standartu. Be to, atidžiau pažvelgus į eksportuojančių gamintojų faktinių vietovių gyventojų tankį, atrodo, kad vidutiniškai gyventojų tankis yra gana panašus į Kinijos

([106]) Žr. plokščių karštojo valcavimo produktų, organinėmis medžiagomis dengtų plieno produktų ir saulės baterijų plokščių bylas.
([107]) https://idbpark.moeaidb.gov.tw/ (paskutinį kartą žiūrėta 2021 m. rugpjūčio 18 d.).

Taipėjaus gyventojų tankį. Pavyzdžiui, 2020 m. Dziangino gyventojų tankis buvo 1 600 žmonių km² ([108]), o Siameno tankis buvo 3 036 žmonės km² ([109]). Komisija taip pat nemato žemės krizės poveikio lyginamųjų kainų raidai. Nors 2015–2016 m. kainos labai padidėjo, pastaraisiais metais kainos išliko gana stabilios. Bet kuriuo atveju daugumą žemės sklypų atrinktos bendrovės įsigijo gerokai anksčiau, todėl pastarojo meto įvykiai jų negalėjo paveikti. Todėl Komisija manė, kad koregavimas būtų nepagrįstas.

(559) Atrinktiems eksportuojantiems gamintojams tiriamuoju laikotarpiu nustatyta tokia subsidijų, susijusių su ŽNT, suma:

Žemės skyrimas už mažesnį nei pakankamą atlygį

Bendrovės pavadinimas	Subsidijos suma
„Nanshan Group“	4,47 %
„Wanshun Group“	1,78 %
„Daching Group“	1,28 %

3.9.2. *Elektros energijos tiekimas lengvatiniu tarifu*

3.9.2.1. Teisinis pagrindas/reguliavimo sistema

— 2018 m. liepos 16 d. paskelbtas Nacionalinės plėtros ir reformų komisijos ir Nacionalinės energijos administracijos aplinkraštis dėl aktyvaus į rinką orientuotų energijos sandorių skatinimo ir tolesnio prekybos mechanizmo tobulinimo, Fa Gua Yun Xing [2018] Nr. 1027,

— Kelios Kinijos komunistų partijos centrinio komiteto ir Valstybės tarybos nuomonės apie tolesnį elektros energijos sistemos reformos tobulinimą (Zhong Fa [2015] Nr. 9);

— Pranešimas dėl elektros energijos gamybos ir vartojimo plano visiško liberalizavimo komerciniams vartotojams (Nacionalinė plėtros ir reformų komisija [2019] Nr. 1105);

— Prekybos elektros energija taisyklės vidutinės trukmės ir ilgalaikiams sandoriams Dziangsu provincijoje;

— Dziangsu provincijos Kainų biuro pranešimas apie pagrįstą elektros energijos kainų struktūros koregavimą, Su Jia Gong [2017] Nr. 124, ir

— Nacionalinės plėtros ir reformų komisijos aplinkraštis dėl įmonių elektros energijos sąnaudų mažinimo, siekiant paremti darbo ir gamybos plėtros bei reformos kainos atkūrimą [2020] Nr. 258.

3.9.2.2. Tyrimo metu nustatyti faktai

(560) Dvi iš atrinktų bendrovių grupių pirko elektros energiją. Be to, „Nanshan Group“ gamino elektros energiją savo nuosavoje anglimi kūrenamoje elektrinėje.

(561) Komisija nustatė, kad šioms dviem atrinktoms grupėms priklausančios tiriamosios bendrovės gavo naudos iš dalies sumažintų arba kompensuotų ir (arba) pakoreguotų elektros energijos sąnaudų, nes šios bendrovės dalyvavo bandomojoje į rinką orientuotų elektros energijos sandorių programoje.

([108]) Jiangyin - Wikipedia
([109]) Xiamen - Wikipedia

(562) Be to, Komisija nustatė, kad tam tikroms tiriamosioms bendrovėms leidžiama pirkti elektros energiją tiesiogiai iš elektros energijos gamintojų, pasirašant tiesioginio pirkimo sutartis, o ne pirkti iš tinklo. Tokiose sutartyse numatomas tam tikras elektros energijos kiekis už tam tikrą kainą, kuri yra mažesnė už oficialias kainas, nustatytas provincijos lygmeniu dideliems pramoniniams vartotojams.

(563) Galimybę sudaryti tokias tiesiogines sutartis šiuo metu turi ne visi dideli pramoniniai vartotojai. Nacionaliniu lygmeniu Kinijos komunistų partijos centrinio komiteto ir Valstybės tarybos nuomonėse dėl tolesnio elektros energijos sistemos reformos tobulinimo nurodoma, kad, pavyzdžiui, *„įmonės, kurios neatitinka nacionalinės pramonės politikos ir kurių produktai ir procesai yra pašalinti, neturėtų dalyvauti tiesioginiuose sandoriuose“* ([110]). Tose pačiose nuomonėse taip pat teigiama, kad *„nustačius prieigos standartus, taip pat reikėtų atnaujinti vietos elektros energijos gamybos įmonių ir elektros energijos mažmenininkų katalogus, kurie atitiktų Vyriausybės kasmet skelbiamus standartus, ir įgyvendinti dinaminį vartotojų katalogo reguliavimą. Į katalogą įtrauktos elektros energijos gamybos įmonės, elektros energijos mažmenininkai ir vartotojai gali savanoriškai registruotis prekybos institucijose ir tapti rinkos dalyviais“*. Todėl, norėdama dalyvauti tiesioginės prekybos sistemoje, bendrovė turi atitikti tam tikrus standartus ir būti įtraukta į *„vartotojų katalogą“*.

(564) Tiesioginę prekybą elektros energija faktiškai vykdo provincijos. Bendrovės turi kreiptis į provincijos valdžios institucijas, kad šios patvirtintų jų dalyvavimą bandomojoje tiesioginio elektros energijos pardavimo schemoje, ir turi atitikti tam tikrus kriterijus. Kai kurių bendrovių atveju faktiškai nėra jokio rinka grįsto derybų arba konkursų proceso, nes pagal tiesiogines sutartis perkami kiekiai nėra grindžiami tikrąja pasiūla ir paklausa. Iš tikrųjų, energijos gamintojai ir vartotojai negali laisvai parduoti arba pirkti visos savo elektros energijos tiesiogiai. Jų veiksmai ribojami nustatant kiekybines kvotas, kurias jiems paskirsto vietos valdžios institucija. Be to, nors dėl kainų turėtų tiesiogiai derėtis elektros energijos gamintojai ir elektros energijos vartotojai arba dėl jos turėtų būti deramasi per tarpines paslaugų bendroves, sąskaitas faktūras bendrovėms iš tiesų išrašo valstybinė elektros energijos tinklų bendrovė. Galiausiai visas pasirašytas tiesiogines sutartis reikia pateikti vietos valdžios institucijos registrui.

(565) 2018 m. Kinijos Vyriausybė paskelbė Nacionalinės plėtros ir reformų komisijos ir Nacionalinės energijos administracijos aplinkraštį dėl aktyvaus į rinką orientuotų energijos sandorių skatinimo ir tolesnio prekybos mechanizmo tobulinimo. Nors aplinkraščiu siekiama didinti tiesioginių sandorių elektros energijos rinkoje skaičių, jame konkrečiai minimos tam tikros pramonės šakos, įskaitant aukštųjų technologijų pramonę, kaip antai AAF pramonę, kaip remiamos ir elektros energijos rinkos liberalizavimu besinaudojančios pramonės šakos. Visų pirma, III skirsnio „Atvėrimas, kad būtų galima suteikti prieigą reikalavimus atitinkantiems vartotojams“ 2 punkte nurodoma, kad *„parama skiriama besiformuojančioms pramonės šakoms, kuriančioms didelę pridėtinę vertę, pavyzdžiui, aukštųjų technologijų, interneto, didelių duomenų kiekių ir aukštos kokybės gamybos pramonės šakoms, taip pat įmonėms, turinčioms išskirtinių pranašumų ir savybių bei kuriančioms aukštųjų technologijų turinį, kad galėtų dalyvauti sandoriuose be įtampos lygio ir energijos vartojimo apribojimų“*.

(566) Be to, remiantis Pranešimu dėl elektros energijos gamybos ir vartojimo plano visiško liberalizavimo komerciniams vartotojams, kuriuo siekiama toliau liberalizuoti elektros energijos rinką, numatoma, kad *„tarp komercinių elektros energijos vartotojų tie, kurie nesilaiko nacionalinės pramonės politikos, laikinai nedalyvauja į rinką orientuotuose sandoriuose, o elektros energijos vartotojai, kurių produktai ir procesai priklauso „Pramonės struktūrinio pertvarkymo žinyno“ pašalintoms ir apribotoms kategorijoms, griežtai įgyvendina dabartinę diferencijuotų elektros energijos kainų politiką“*.

(567) Todėl teisės aktuose numatytas atrankinis tiesioginių sandorių elektros energijos rinkoje taikymas tik tam tikroms pramonės šakoms, pavyzdžiui, nacionalinę pramonės politiką atitinkančioms pramonės šakoms, ypatingą dėmesį skiriant aukštųjų technologijų pramonės šakoms. Todėl šios pramonės šakos už elektros energiją moka mažiau.

([110]) Kelios Kinijos komunistų partijos centrinio komiteto ir Valstybės tarybos nuomonės apie tolesnį elektros energijos sistemos reformos tobulinimą (Zhong Fa [2015] Nr. 9) III skirsnio 4 dalis.

(568) Todėl Komisija manė, kad pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį ir 2 dalį sumažintas elektros energijos tarifas ir dėl tiesioginės prekybos elektros energija, kurioje dalyvavo atrinktos bendrovės, atsiradusios kompensacijos ir (arba) korekcijos yra subsidija, nes teikiamas finansinis indėlis – Kinijos Vyriausybė (t. y. tinklo operatorius) negauna pajamų, o susijusioms bendrovėms suteikiama nauda. Gavėjų nauda yra lygi sutaupytoms elektros energijos sąnaudoms dėl sumažėjusių elektros energijos kainų arba dėl kompensacijų ir (arba) korekcijų, nes elektros energija buvo tiekiama mažesne kaina nei įprasta tinklo kaina, kurią mokėjo kiti dideli pramoniniai vartotojai, kurie negalėjo pasinaudoti tiesioginiu tiekimu arba nedalyvavo tiesioginio tiekimo bandomajame projekte.

(569) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad vien valstybės valdomų įmonių dalyvavimas gaminant elektros energiją nėra pakankamas subsidijavimo įrodymas ir kad Europos AAF gamintojai taip pat gavo subsidijų iš atitinkamų ES valstybių narių. Kinijos Vyriausybė taip pat pabrėžė, kad pastaraisiais metais Kinija aktyviai skatino elektros energijos rinkos reformą. Pagrindiniai reformos aspektai apima greitą konkurencingos ir veiksmingos elektros energijos rinkos struktūros ir sistemos sukūrimą, taip pat į rinką orientuotus kainodaros mechanizmus, įskaitant tiesioginio pirkimo sutartis. Elektrinėms, parduodančioms elektros energiją tiesiogiai pramoniniams ir kitiems vartotojams, elektros energijos kaina nustatoma tiekėjų ir vartotojų derybomis ir rinkos konkursu.

(570) Kinijos Vyriausybė nurodė kelis teisinius dokumentus, kuriais grindžiami jos argumentai. Tačiau dauguma šių dokumentų buvo susiję su tinklo kainos nustatymu Kinijoje, o tai šiuo atveju nėra ginčijama. Be to, galimos subsidijos, kurias gavo Europos bendrovės, taip pat nepatenka į šio tyrimo aprėptį. Vieninteliame dokumente, konkrečiai susijusiame su tiesioginio elektros energijos pirkimo sandoriais, buvo tik bendro pobūdžio teiginys apie „pagrįstą kainodarą“. Kaip pabrėžta 561–567 konstatuojamosiose dalyse, šis bendras teiginys neatitinka to, ką Komisija nustatė praktikoje. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

3.9.2.3. Konkretumas

(571) Ši subsidija yra konkreti, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte, nes pačiuose teisės aktuose nustatyta, kad ši schema taikoma tik toms įmonėms, kurios atitinka tam tikrus valstybės nustatytus pramonės politikos tikslus ir kurių produktai ar procesai laikomi atitinkančiais reikalavimus.

(572) Taigi Komisija padarė išvadą, kad tiriamuoju laikotarpiu buvo taikoma subsidijų schema ir kad ji buvo konkreti, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte ir 3 dalyje.

3.9.2.4. Subsidijos sumos apskaičiavimas

(573) Kompensuotinos subsidijos suma apskaičiuota atsižvelgiant į gavėjams tiriamuoju laikotarpiu suteiktą naudą. Ši nauda buvo apskaičiuota kaip skirtumas tarp bendros elektros energijos kainos, mokėtinos pagal standartinę elektros energijos kainą, ir bendros elektros energijos kainos, kurią mokėjo atrinktos įmonių grupės pagal sumažintą tarifą ir (arba) atėmus įvairias kompensacijas ir (arba) korekcijas.

(574) Po galutinio faktų atskleidimo „Daching Group“ tvirtino, kad galios koeficiento koregavimas, kaip vertinimo mechanizmas, kuriuo naudotojai skatinami efektyviau naudoti energiją, neturėjo būti laikomas subsidija. Komisija patvirtino, kad po galutinio faktų atskleidimo grupei ji buvo išskaičiuota iš apskaičiuotos naudos.

(575) Atrinktiems eksportuojantiems gamintojams pagal šią schemą tiriamuoju laikotarpiu nustatyta subsidijų norma:

Elektros energijos tiekimas lengvatiniu tarifu

Bendrovės pavadinimas	Subsidijos suma
„Wanshun Group“	0,18 %
„Daching Group“	0,20 %

3.9.3. *Žaliavų tiekimas už mažesnį nei pakankamą atlygį*

(576) Kaip minėta 3.2 skirsnyje, Komisija pranešė Kinijos Vyriausybei, kad, negavus klausimynų atsakymų iš tiriamųjų žaliavų, visų pirma pirminio aliuminio ir bituminių anglių, tiekėjų, jai gali tekti savo išvadas grįsti turimais faktais (kiek tai susiję su pirmiau išvardytų žaliavų tiekėjais) pagal pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalį. Komisija išnagrinėjo, ar atrinktos bendrovės gavo žaliavų AAF gamybai iš Kinijos Vyriausybės subsidijuotomis kainomis.

3.9.3.1. Pirminio aliuminio tiekimas už mažesnį nei pakankamą atlygį

(577) Skunde skundo pateikėjai pateikė įrodymų, kad Kinijos AAF gamintojai veikia skatinamoje pramonės aplinkoje ir kad galima daryti pagrįstą išvadą, jog subsidijos, teikiamos pirminio aliuminio, naudojamo AAF gamybai, gamintojams, galiausiai yra naudingos AAF gamintojams. Šią naudą AAF gamintojai gauna tiesiogiai, jei jie vertikaliai integruoti, ir netiesiogiai, jei dėl šių subsidijų Kinijos vidaus rinkoje žaliavų kainos mažesnės nei priešingu atveju, jei subsidijų nebūtų.

(578) Kadangi tiriamosios bendrovių grupės buvo vertikaliai integruotos, Komisija į tyrimą įtraukė susijusius žaliavų tiekėjus, o šių susijusių tiekėjų lygmeniu gautos subsidijos buvo įtrauktos į kiekvienos subsidijavimo schemos skaičiavimus. Komisija taip pat nustatė, kad trys atrinktų eksportuojančių gamintojų grupės buvo vertikaliai integruotos, todėl iš nesusijusių tiekėjų buvo perkamas tik labai nedidelis pirminio aliuminio (aliuminio luitų ir plokščių) kiekis. Be to, atlikdama atskirą antidempingo tyrimą ([111]), Komisija nustatė, kad atrinktos bendrovės pirminį aliuminį pirko tarptautinius lyginamuosius standartus atitinkančiomis kainomis.

(579) Nesant jokių įrodymų, kad atrinktiems eksportuojantiems gamintojams buvo suteikta materialinė nauda, Komisija nusprendė nebetęsti šios įtariamos subsidijavimo schemos tyrimo.

3.9.3.2. Bituminių anglių tiekimas už mažesnį nei pakankamą atlygį

(580) Skunde buvo pateikti įtarimai dėl bituminių anglių tiekimo už mažesnį nei pakankamą atlygį. Iš tiesų beveik visos Kinijos lydymo įmonės, įskaitant AAF gamintojus, naudoja anglis, kad pagamintų bent dalį jiems reikalingos elektros energijos savo nuosavose elektrinėse. Iš skunde pateiktų įrodymų matyti, kad Kinijos valstybės valdomos įmonės tiekė AAF gamintojams bitumines anglis už mažesnį nei pakankamą atlygį, siekiant suteikti santykinį pranašumą tolesnės grandies aliuminio gamintojams, kaip antai AAF gamintojams.

(581) Kaip paaiškinta 3.2.3 skirsnyje, Komisija paprašė Kinijos Vyriausybės perduoti žinomiems Kinijos tiekėjams specialius klausimynus, skirtus bituminių anglių tiekėjams. Kinijos Vyriausybė to nepadarė. Be to, Komisija taip pat paprašė, kad Kinijos Vyriausybė pateiktų duomenis apie kainas ir kainodaros mechanizmus, taip pat Kinijos bituminių anglių tiekėjų pavadinimus ir nuosavybės struktūrą. Tačiau Kinijos Vyriausybė nepateikė jokios prašomos informacijos. Tuo remdamasi Komisija negalėjo patikrinti, kaip buvo nustatytos kainos, kurie Kinijos gamintojai buvo valstybės valdomos įmonės ir kokią Kinijos gamybos dalį jie sudarė.

([111]) 2021 m. birželio 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2021/983, kuriuo importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės apdirbamajai aliuminio folijai nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 216/142, 2021 6 18), 382 konstatuojamoji dalis.

(582) Tik viena iš atrinktų bendrovių grupių pirko bitumines anglis iš nesusijusių tiekėjų. Tačiau Komisija nustatė, kad, atsižvelgiant į pasaulinį anglies rinkos kainų nuosmukį, kuris tiriamuoju laikotarpiu kilo dėl COVID-19 pandemijos, atrinktos bendrovės pirko bitumines anglis tarptautinius lyginamuosius standartus atitinkančiomis kainomis. Nesant jokių įrodymų, kad atrinktiems eksportuojantiems gamintojams buvo suteikta materialinė nauda, Komisija nusprendė nebetęsti šios įtariamos subsidijavimo schemos tyrimo.

3.10. **Išvada dėl subsidijavimo**

(583) Remdamasi turima informacija Komisija pagal pagrindinio reglamento nuostatas apskaičiavo atrinktų bendrovių kiekvienos subsidijos ar subsidijų programos sumas ir šias sumas sudėjo, kad apskaičiuotų bendrą kiekvieno eksportuojančio gamintojo subsidijavimo sumą tiriamuoju laikotarpiu. Siekdama apskaičiuoti bendrą subsidijų lygį, Komisija pirmiausia apskaičiavo subsidijavimo procentinį dydį kaip subsidijos sumą, palyginti su visa bendrovės apyvarta. Tada šis procentinis dydis panaudotas skaičiuojant nagrinėjamojo produkto eksportui į Sąjungą tiriamuoju laikotarpiu suteiktą subsidiją. Vėliau apskaičiuota subsidijos suma už į Sąjungą tiriamuoju laikotarpiu eksportuoto nagrinėjamojo produkto toną, o nurodyti skirtumai buvo apskaičiuoti kaip to paties eksportuoto produkto vienos tonos kainos, draudimo ir frachto (CIF) vertės procentinis dydis.

(584) Po galutinio faktų atskleidimo „Daching Group“ tvirtino, kad apskaičiuojant subsidijos sumą kaip vardiklį reikėtų naudoti eksportuojančio gamintojo „Xiamen Xiashun“ ir su juo susijusios bendrovės „Daching Enterprises Ltd.“ konsoliduotą apyvartą. Komisija pažymėjo, kad „Daching Enterprises Ltd“ veikė kaip su grupe susijęs eksportuotojas ir kad visa „Daching Enterprises Ltd“ eksporto apyvarta buvo gauta iš „Xiamen Xiashun“. Todėl Komisija laikėsi nuomonės, kad visos byloje „Daching Enterprises Ltd.“ nustatytos subsidijos buvo susijusios su eksportuojančio gamintojo eksportuojamomis prekėmis. Taigi subsidijos suma apskaičiuota kaip „Xiamen Xiashun“ eksporto apyvartos procentinė dalis. Todėl šios šalies teiginys buvo atmestas.

(585) Po galutinio faktų atskleidimo „Wanshun Group“ tvirtino, kad Komisijos naudojama eksportuojančio gamintojo „Jiangsu Zhongji“ bendra bendrovės apyvarta buvo klaidinga, nes į ją neįtrauktas antkainis, kurį taikė bendrovei „Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., (HK) Ltd.“, perparduodančiai „Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.“ produktą užsienio rinkoms. Iš tiesų kompensaciniai muitai renkami remiantis CIF eksporto verte (į kurią įskaičiuotas „Zhongji HK“ antkainis).

(586) Komisija su šiuo tvirtinimu nesutiko. Su eksportu susijusioms subsidijoms Komisija iš tiesų naudojo susijusio prekiautojo eksporto apyvartą. Tačiau su eksportu nesusijusioms subsidijoms Komisija, remdamasi nusistovėjusia Komisijos praktika, naudoja bendrą eksportuojančio gamintojo apyvartą. Komisija siekia nustatyti naudą eksportuojančio gamintojo lygmeniu. Todėl eksportuojančio gamintojo apyvarta yra svarbus atskaitos taškas nustatant subsidijavimo naudą eksportuojančio gamintojo lygmeniu. Taigi šis tvirtinimas buvo atmestas.

(587) „Wanshun Group“ taip pat teigė, kad Komisija automatiškai ir be tolesnės analizės pridėjo subsidijų sumą kiekvienai grupės bendrovei, t. y.:

a) paskolas ir kredito linijų priemones, suteiktas „Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., (HK) Ltd.“, nes abi šių sandorių šalys yra įsikūrusios ne Kinijoje, o susijusi finansų įstaiga yra Singapūro, o ne Kinijos bankas, ir

b) „Shantou Wanshun“ suteiktas subsidijas, nors ši bendrovė nevykdė veiklos, susijusios su tiriamuoju produktu. Remiantis PPO Apeliacinės tarybos ataskaita ([112]), tais atvejais, kai subsidija suteikiama bendrovei, kuri nėra pradinės grandies žaliavų gamintoja ir neteikia jokių su nagrinėjamuoju produktu susijusių paslaugų, reikalaujama atlikti perleidimo analizę. Tokia perleidimo analizė nebuvo pateikta galutiniame faktų atskleidime. Yra įvairių įtariamų subsidijų, kurių dėl jų pobūdžio negalima perleisti. Tai visų pirma susiję su „Shantou Wanshun“ žeme, naudojama kitų produktų gamybai, ir su „Shantou Wanshun“ gautomis dotacijomis už kitus produktus. Dėl pirmojo punkto Komisija pažymėjo, kad nepaisant Honkongo statuso šiame tyrime, tikrasis

([112]) Apeliacinio komiteto ataskaitos byloje „US – Softwood Lumber IV“, 142–143 punktai.

bendrovės „Jiangsu Zhongji Hong Kong“ veiklos ir kontrolės centras iš tikrųjų buvo žemyninėje Kinijoje. Iš tiesų 99 % prekiautojo veiklos buvo susiję su Kinijos eksportuojančio gamintojo pagamintų prekių perpardavimu. Be to, bendrovė savo ataskaitose arba Komisijos klausimyno atsakymuose nenurodė savo darbuotojų Honkonge, o subsidijas ir su nagrinėjamuoju produktu susijusią naudą suteikė Kinijos subjektai. Pavyzdžiui, Kinijos patronuojančioji bendrovė iš „Sinosure“ pasiėmė eksporto kredito draudimą, susijusį su „Jiangsu Zhongji Hong Kong“ eksportuojamomis prekėmis. Be to, kaip patvirtino Apeliacinis komitetas byloje „United States – Anti-Dumping and Countervailing Measures on Large Residential Washers from Korea“, apskaičiuojant subsidijavimo *ad valorem* sumą gali būti svarbios subsidijos, suteiktos gavėjui ne subsidijuojančioje valstybėje narėje, o kitose šalyse ([113]).

(588) Šis finansavimas iš tiesų buvo teikiamas per Singapūre esantį Singapūro banką (OCBC). Tačiau paskolos sutartyse taip pat nustatyta, kad paskola buvo užtikrinta valstybės banko „Ningbo“ (esančio žemyninėje Kinijoje) išduotu akredityvu ir kad *„prieš išmokėdamas jūsų pasiūlytą atitinkamą avansą, bankas turi gauti atitinkamą vykdymo garantiją“*. Be to, sutartyje konkrečiai numatyta, kad su banku „Ningbo“ turi būti keičiamasi informacija apie skolininką, skolininko sąskaitas OCBC, jo kreditingumą ir finansinę padėtį, taip pat tokiam subjektui suteiktas priemones. Taigi paskola buvo suteikta dėl Kinijos banko įsikišimo pagal tą pačią norminę sistemą, kurią vykdo ir bet kuris kitas KLR bankas. Todėl tas tvirtinimas buvo atmestas.

(589) Dėl antrojo punkto Komisija konstatavo, kad „Shantou Wanshun“ gavo finansavimą savo patronuojamųjų bendrovių vardu. Pavyzdžiui, peržiūrėdama paskolas ir obligacijas, Komisija pažymėjo, kad finansavimo tikslas taip pat buvo susijęs su patronuojamųjų bendrovių finansiniais poreikiais. Be to, „Shantou Wanshun“ veikė kaip įvairių paskolų, kurias paėmė susijusios grupės bendrovės, garantas ir netgi pati teikė bendrovių tarpusavio paskolas. Iš šių sandorių ir įvairių kitų bendrovių tarpusavio srautų matyti, kad „Shantou Wanshun“ gautos subsidijos ir nagrinėjamojo produkto gamyba bei eksportas buvo aiškiai susiję. Tai, kad kai kurios „Shantou Wanshun“ gautos subsidijos buvo susijusios su žeme arba dotacijomis, šiuo atžvilgiu neturi reikšmės. Pagrindinis aspektas yra tas, kad šių subsidijų teikiama nauda gali lengvai pasinaudoti susijusios grupės bendrovės, nes pinigai gali būti pakeičiami. Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į tai, kad šie grupės subjektai yra glaudžiai tarpusavyje susiję, atitinkamoje PPO jurisprudencijoje patvirtinama, kad galima daryti prielaidą dėl perleidimo tarp susijusių subjektų, o taip yra šiuo atveju. Todėl šios šalies teiginys buvo atmestas.

(590) Po galutinio faktų atskleidimo „Nanshan Group“ tvirtino, kad Komisija:

a) suklydo nustatydama paskirstymo schemą „Shandong Nanshan Aluminium Co., Ltd“ (toliau – A bendrovė), neįtraukdama kitų bendrovės padalinių apyvartos;

b) neteisingai atliko „Nanshan Group Co. Ltd“ perleidimo analizę, padalijusi „Nanshan Group Co. Ltd“ subsidijos sumą iš jos konsoliduotos apyvartos ir po to priskyrusi šį subsidijos skirtumą eksportuojančiam gamintojui. Iš tiesų „Nanshan Group Co. Ltd“ negamina nagrinėjamojo produkto, o Komisija neįrodė, kad ji perkėlė kokią nors subsidijos sumą eksportuojančiam gamintojui, nes per TL patronuojančioji bendrovė ir jos patronuojamoji bendrovė nesudarė jokių finansinių ar kitokių sandorių. Komisija, kaip ir ankstesniais atvejais, turėtų bent jau paskirstyti subsidiją pagal atitinkamą bendrovių tarpusavio akcijų procentinę dalį, t. y. remdamasi A bendrovės turimo akcinio kapitalo procentine dalimi, ir tada paskirstyti šią dalį eksportuojančiam gamintojui.

(591) Dėl pirmojo punkto Komisija pažymėjo, kad atliekant tyrimą bendrovė nurodė A bendrovės apyvartą ir pardavimo susijusioms bendrovėms srautus kiekviename padalinyje, o ne visos bendrovės lygmeniu. Komisija suprato, kad A1–A4 skyriai buvo susiję su visais svarbiais A bendrovės duomenims. Tačiau dabar atrodo, kad atliekant tyrimą bendrovė nepateikė visos svarbios informacijos. Iš tiesų Komisija negali atsižvelgti į nenurodytų padalinių, gaminančių kitus produktus, apyvartą, nes bendrovė nepateikė atitinkamos informacijos apie šių nenurodytų padalinių pardavimą susijusioms šalims, jau nekalbant apie galimybę ją patikrinti, nors tai yra esminis elementas

([113]) Apeliacinio komiteto ataskaita byloje „United States – Anti-Dumping and Countervailing Measures on Large Residential Washers from Korea“ (WT/DS464/AB/R), 2016 m. rugsėjo 7 d., 5.298 punktas.

nustatant paskirstymo schemą. Todėl, kadangi bendrovė nepateikė visos svarbios informacijos, Komisija turėjo palikti tokį skaičiavimą, koks jis yra.

(592) Dėl antrojo punkto Komisija nesutiko su teiginiu, kad patronuojančioji bendrovė ir jos patronuojamosios bendrovės nevykdo jokių tarpusavio finansinių ar kitokių sandorių. Iš tiesų, atlikdama tyrimą Komisija nustatė, kad „Nanshan Group Co. Ltd.“ iš pradžių gavo beveik visas nuosavybės teises į žemę, kuria naudojosi susijusios bendrovės, ir vėliau šiuos žemės sklypus paskirstė savo patronuojamosioms bendrovėms per bendrovių tarpusavio perdavimą. Be to, „Nanshan Group Co. Ltd.“ taip pat gavo finansavimą savo patronuojamųjų bendrovių vardu. Pavyzdžiui, peržiūrėdama paskolas ir obligacijas, Komisija pažymėjo, kad finansavimo tikslas taip pat buvo susijęs su patronuojamųjų bendrovių finansiniais poreikiais. Be to, „Nanshan Group Co. Ltd.“ buvo įvairių paskolų, kurias paėmė susijusios grupės bendrovės, garantas. Galiausiai didelė grupės finansavimo dalis buvo teikiama per vidaus banką „Nanshan Finance“. Šis subjektas daugiausia finansuojamas grupės bendrovių indėliais, kurių didelę dalį skiria „Nanshan Group Co. Ltd.“ Taigi naudojantis šia vidaus priemone išorės finansavimas gali būti perduodamas patronuojamosioms bendrovėms. Kadangi „Nanshan Group Co. Ltd.“ subsidijos buvo naudingos visoms susijusioms grupės bendrovėms, Komisija manė, kad tinkamiausias būdas yra apskaičiuoti subsidijas kaip konsoliduotos apyvartos dalį. Priešingai, nei teigia bendrovė, ši metodika taip pat yra identiška SPM atveju taikomai metodikai, kai subsidijos, kurias gavo CNBM grupės pagrindinė patronuojančioji bendrovė, kuri buvo to paties lygio grupės organizacinėje struktūroje kaip ir „Nanshan Group Co. Ltd.“, taip pat buvo padalytos iš konsoliduotos apyvartos ir po to priskirtos eksportuojančiam gamintojui. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(593) Pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnio 3 dalį neatrinktoms bendradarbiaujančioms bendrovėms bendra subsidijų suma apskaičiuota remiantis atrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams nustatyta bendra vidutine svertine kompensuotinų subsidijų suma, išskyrus nereikšmingas sumas ir subsidijų sumą, nustatytą prekėms, kurioms taikomos pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies nuostatos. Tačiau nustatydama šias sumas Komisija atsižvelgė į išvadas, iš dalies pagrįstas turimais faktais. Iš tiesų, Komisija mano, kad tais atvejais naudojami turimi faktai nedarė didelio poveikio informacijai, kuri buvo reikalinga subsidijavimo sumai sąžiningai nustatyti, kad eksportuotojams, kurie nebuvo pakviesti bendradarbiauti atliekant tyrimą, nebūtų daromas poveikis dėl šio metodo taikymo ([114]).

(594) Atsižvelgdama į aukštą Kinijos eksportuojančių gamintojų bendradarbiavimo lygį ir į atrinktų bendrovių tipiškumą pagal teises naudotis subsidija, „visoms kitoms bendrovėms“ Komisija nustatė didžiausios sumos, nustatytos atrinktoms bendrovėms, dydžio sumą.

Bendrovės pavadinimas	Subsidijos suma
„Nanshan Group“	18,2 %
„Wanshun Group“	8,6 %
„Daching Group“	10,1 %
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	12,3 %
Visos kitos bendrovės	18,2 %

([114]) Taip pat žr. *mutatis mutandis*, WT/DS294/AB/RW, „US – Zeroing“ (21.5 straipsnis DSU), 2009 m. gegužės 14 d. Apeliacinio komiteto ataskaita, 453 punktas.

4. ŽALA

4.1. Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba

(595) Kaip nurodyta 86 konstatuojamojoje dalyje, 2020 m. gruodžio 31 d. baigėsi Jungtinės Karalystės išstojimo iš ES pereinamasis laikotarpis ir nuo 2021 m. sausio 1 d. Jungtinei Karalystei Sąjungos teisė nebetaikoma. Todėl Komisija paprašė suinteresuotųjų šalių pateikti atnaujintą informaciją ES 27 pagrindu. Todėl toliau pateikti rodikliai, taip pat priverstinio kainų mažinimo ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumai apskaičiuoti remiantis vien ES 27 duomenimis.

(596) Panašų produktą tiriamuoju laikotarpiu Sąjungoje gamino vienuolika gamintojų. Jie sudaro Sąjungos pramonę, apibrėžtą pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalyje.

(597) Nustatyta, kad tiriamuoju laikotarpiu bendra Sąjungos gamybos apimtis buvo maždaug 209 000 tonų. Komisija nustatė šį dydį remdamasi visa prieinama informacija apie Sąjungos pramonę, kaip antai atrinktų Sąjungos gamintojų ir neatrinktų Sąjungos gamintojų pateiktais duomenimis. Šie duomenys buvo sutikrinti su skunde pateiktais skaičiais tikrinant jų patikimumą ir išsamumą. Kaip nurodyta 37 konstatuojamojoje dalyje, trims atrinktiems Sąjungos gamintojams teko daugiau kaip 50 % visos panašaus produkto gamybos Sąjungoje.

4.2. Susijusios Sąjungos rinkos nustatymas

(598) Siekdama nustatyti, ar Sąjungos pramonei buvo padaryta žala, taip pat suvartojimo ir įvairius ekonominius rodiklius, susijusius su Sąjungos pramonės padėtimi, Komisija nagrinėjo, ar atliekant analizę reikės atsižvelgti į tolesnį Sąjungos pramonės pagaminto panašaus produkto naudojimą, jei taip – kokiu mastu.

(599) Tai darydama ir siekdama susidaryti kuo išsamesnį Sąjungos pramonės vaizdą Komisija surinko duomenis apie visą su AAF susijusią veiklą ir nustatė, ar produkcija yra skirta uždarajam naudojimui, ar atvirajai rinkai.

(600) Komisija nustatė, kad visų Sąjungos gamintojų produkcijos tam tikra dalis buvo skirta uždarajai rinkai, kaip matyti iš 1 lentelės. Nagrinėjamuoju laikotarpiu uždaroji rinka padidėjo, tačiau išliko palyginti nedidelė, apie 15 % suvartojimo per TL. Tačiau Komisija neturi įtikinamų įrodymų dėl to, ar bendrovės, naudojančios AAF galutinės grandies gamybai, gali laisvai pasirinkti tiekėją, ar ne, nes informacija apie uždarąjį pardavimą ir gamybą uždarajam naudojimui yra pagrįsta iš neatrinktų bendrovių gautais duomenimis. Komisija manė, kad tarp jų gali būti konkurencija, ir todėl visos rinkos dalys apskaičiuotos remiantis bendru ES suvartojimu. Šiuo etapu tai yra konservatyviausias metodas ir bet kuriuo atveju tai nekeičia išvadų dėl žalos.

(601) Komisija išnagrinėjo tam tikrus su Sąjungos pramone susijusius ekonominius rodiklius remdamasi vien atvirosios rinkos duomenimis. Šie rodikliai yra: pardavimo apimtis ir pardavimo kainos Sąjungos rinkoje, augimas, eksporto apimtis ir kainos, pelningumas, investicijų grąža ir pinigų srautas. Kai buvo įmanoma ir pagrįsta, nagrinėjimo rezultatai buvo palyginti su uždarosios rinkos duomenimis, siekiant susidaryti aiškų Sąjungos pramonės padėties vaizdą.

(602) Tačiau kitus ekonominius rodiklius būtų galima prasmingai nagrinėti tik įvertinus visą veiklą, įskaitant Sąjungos pramonės uždarąjį naudojimą. Kalbama apie šiuos rodiklius: gamybą, gamybos pajėgumus, pajėgumų naudojimą, investicijas, atsargas, užimtumą, našumą, atlyginimus ir pajėgumą padidinti kapitalą. Šie rodikliai priklauso nuo visos veiklos, nepriklausomai nuo to, ar produkcija skirta uždarajam naudojimui, ar parduodama atvirojoje rinkoje.

4.3. Sąjungos suvartojimas

(603) Komisija nustatė Sąjungos suvartojimą remdamasi atrinktų Sąjungos gamintojų ir neatrinktų Sąjungos gamintojų pateiktais duomenimis, taip pat importu pagal Eurostato duomenis.

(604) Sąjungos suvartojimo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

1 lentelė

Sąjungos suvartojimas (tonomis)

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
Bendras Sąjungos suvartojimas	201 281	201 696	191 084	189 149
Indeksas	*100*	*100*	*95*	*94*
Uždaroji rinka	27 209	27 340	28 727	29 128
Indeksas	*100*	*100*	*106*	*107*
Atviroji rinka	174 073	174 356	162 358	160 021
Indeksas	*100*	*100*	*93*	*92*

Šaltinis: atrinkti ir neatrinkti Sąjungos gamintojai, taip pat Eurostatas.

(605) Nagrinėjamuoju laikotarpiu suvartojimas pirma nežymiai padidėjo (mažiau nei 1 %) 2018 m., tada sumažėjo 5 % per 2019 m. ir dar 1 % per TL. Taigi, nagrinėjamuoju laikotarpiu suvartojimas sumažėjo 6 %. Šį sumažėjimą bent iš dalies lėmė ES 2019 m. paskelbtos bendrosios gairės dėl žiedinės ekonomikos, įskaitant tikslus dėl tokių pagrindinių medžiagų kaip aliuminis, plienas, stiklas ir kt., perdirbamumo. Ypač daug dėmesio skiriama laminatams, kuriems naudojamos mažo storio folijos kartu su kitomis pagrindinėmis medžiagomis, tokiomis kaip plastikinės plėvelės, popierius ir kt., nes juos sunku perdirbti naudojant turimas technologijas. Tai neigiamai paveikė plonos aliuminio folijos paklausą.

(606) Atrodo, kad COVID-19 pandemija suvartojimo nepaveikė. Pagal Sąjungos gamintojų pateiktą informaciją maisto produktų atsargų kaupimas pandemijos pradžioje iš tiesų padidino suvartojimą, tačiau vėliau šie produktai buvo vartojami per vėlesnius mėnesius ir tai šiek tiek sumažino maisto pakuočių pardavimą.

4.4. **Importas iš nagrinėjamosios šalies**

4.4.1. *Importo iš nagrinėjamosios šalies apimtis ir rinkos dalis*

(607) Komisija importo apimtį nustatė remdamasi dviem TARIC kodais ([115]), gautais iš Eurostato duomenų bazės. Importo rinkos dalis buvo nustatyta remiantis importo iš nagrinėjamosios šalies apimtimi, palyginti su bendru Sąjungos suvartojimu, kaip parodyta 2 lentelėje.

(608) Importo iš nagrinėjamosios šalies raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

2 lentelė

Importo apimtis ir rinkos dalis

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
Importo iš nagrinėjamosios šalies apimtis (tonomis)	36 660	42 343	46 595	44 276
Indeksas	*100*	*115*	*127*	*121*

([115]) TARIC kodai 7607 11 19 60 ir 7607 11 19 93 (7607 11 19 95 iki 2017 m. vasario 17 d.).

Rinkos dalis	18 %	21 %	24 %	23 %
Indeksas	*100*	*115*	*134*	*129*

Šaltinis: Eurostatas.

(609) Importo iš KLR apimtis nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo 21 %, o jo rinkos dalis padidėjo 5 procentiniais punktais ir per TL pasiekė 23 %. Prieš pandemiją, t. y. 2019 m., importo iš Kinijos rinkos dalis siekė net 24 %.

4.4.2. *Importo iš nagrinėjamosios šalies kainos ir priverstinis kainų mažinimas*

(610) Importo kainas Komisija nustatė remdamasi Eurostato duomenimis, naudodama 607 konstatuojamojoje dalyje nurodytus TARIC kodus.

(611) Importo iš nagrinėjamosios šalies vidutinės svertinės kainos raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

3 lentelė

Importo kainos (EUR/t)

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
Importo kaina	2 869	2 893	2 801	2 782
Indeksas	*100*	*101*	*98*	*97*

Šaltinis: Eurostatas.

(612) Vidutinės importo iš Kinijos kainos nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 3 % nuo 2 869 EUR/t iki 2 782 EUR/t. Kaip parodyta 7 lentelėje, šios kainos tebebuvo gerokai mažesnės už atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo kainas ir gamybos sąnaudas nagrinėjamuoju laikotarpiu.

(613) Priverstinį kainų mažinimą tiriamuoju laikotarpiu Komisija nustatė lygindama:

— atrinktų Sąjungos gamintojų kiekvienos rūšies produkto vidutines svertines pardavimo kainas, taikytas nesusijusiems pirkėjams Sąjungos rinkoje, pakoreguotas atsižvelgiant į gamintojo kainas EXW sąlygomis, ir

— iš atrinktų Kinijos bendradarbiaujančių gamintojų importuoto kiekvienos rūšies produkto atitinkamas vidutines svertines kainas pirmam nepriklausomam pirkėjui Sąjungos rinkoje, nustatytas remiantis CIF kaina (kaina, draudimas ir frachtas) ir tinkamai pakoreguotas siekiant atsižvelgti į muitus ir išlaidas po importo.

(614) Lygintos to paties prekybos lygio sandorių kiekvienos rūšies produkto kainos, prireikus tinkamai pakoreguotos, atskaičius lengvatas ir nuolaidas. Palyginus gautas rezultatas išreikštas atrinktų Sąjungos gamintojų teorinės apyvartos tiriamuoju laikotarpiu procentine dalimi. Nustatyta, kad importo iš nagrinėjamosios šalies Sąjungos rinkoje priverstinio kainų mažinimo skirtumai buvo 3,9–14,2 %. Nustatyta, kad vidutinis svertinis priverstinis kainų mažinimas buvo 10,8 %.

4.5. **Sąjungos pramonės ekonominė padėtis**

4.5.1. *Bendrosios pastabos*

(615) Pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 3 dalį nagrinėjant subsidijuoto importo poveikį Sąjungos pramonei buvo įvertinti visi ekonominiai rodikliai, nagrinėjamuoju laikotarpiu turėję įtakos Sąjungos pramonės būklei.

(616) Kaip minėta 37 konstatuojamojoje dalyje, nustatant galimą žalą Sąjungos pramonei atlikta atranka.

(617) Siekdama nustatyti žalą Komisija atskirai nagrinėjo makroekonominius ir mikroekonominius žalos rodiklius. Komisija įvertino makroekonominius rodiklius remdamasi atrinktų ir neatrinktų gamintojų pateiktais duomenimis, kurie buvo sutikrinti su skunde pateiktais duomenimis. Mikroekonominius rodiklius Komisija vertino, remdamasi atrinktų Sąjungos gamintojų pateiktais duomenimis. Nustatyta, kad abu duomenų rinkiniai atspindi Sąjungos pramonės ekonominę padėtį.

(618) Makroekonominiai rodikliai: gamyba, gamybos pajėgumai, pajėgumų naudojimas, pardavimo apimtis, rinkos dalis, augimas, užimtumas, našumas, subsidijų skirtumo dydis ir atsigavimas po buvusio subsidijavimo.

(619) Mikroekonominiai rodikliai: vidutinės vieneto kainos, vieneto sąnaudos, darbo sąnaudos, atsargos, pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą.

4.5.2. *Makroekonominiai rodikliai*

4.5.2.1. Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

(620) Bendroji Sąjungos gamybos, gamybos pajėgumų ir pajėgumų naudojimo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

4 lentelė

Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
Gamybos apimtis (tonomis)	240 005	240 349	212 713	208 976
Indeksas	*100*	*100*	*89*	*87*
Gamybos pajėgumai (tonomis)	296 161	283 091	281 091	278 319
Indeksas	*100*	*96*	*95*	*94*
Pajėgumų naudojimas	81 %	85 %	76 %	75 %
Indeksas	*100*	*105*	*93*	*93*

Šaltinis: atrinkti ir neatrinkti Sąjungos gamintojai.

(621) Gamybos apimtis beveik nepakito nuo 2017 iki 2018 m., o vėliau sumažėjo 2019 m. ir dar labiau sumažėjo per TL. Per nagrinėjamąjį laikotarpį bendra gamybos apimtis sumažėjo 13 %. Atsižvelgiant į padėtį atvirojoje rinkoje ir mažėjantį pardavimą (žr. 5 lentelę), siekdami palaikyti gamybą ir sumažinti pastoviąsias išlaidas, Sąjungos gamintojai padidino savo uždarąjį pardavimą (žr. 5 lentelę), taip pat savo pardavimą eksportui (žr. 12 lentelę). Tačiau gamybos apimtis vis vien mažėjo, nepaisant šių pastangų.

(622) Gamybos pajėgumai nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažinti 6 %. Tai buvo apgalvotas atsakas siekiant riboti žalą dėl pardavimo atvirojoje rinkoje mažėjimo, kuris lėmė ir gamybos sumažėjimą nagrinėjamuoju laikotarpiu. Kadangi gamyba sumažėjo labiau nei gamybos pajėgumai, pajėgumų naudojimas nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 7 % ir per TL pasiekė 75 %.

c) Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

(623) Sąjungos pramonės pardavimo apimties ir rinkos dalies raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

5 lentelė

Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
Bendra pardavimo apimtis Sąjungos rinkoje (tonomis)	148 840	144 726	130 060	132 227
Indeksas	*100*	*97*	*87*	*89*
Rinkos dalis	74 %	72 %	68 %	70 %
Indeksas	*100*	*97*	*92*	*95*
Pardavimas uždarojoje rinkoje (tonomis)	22 378	22 392	23 972	25 106
Indeksas	*100*	*100*	*107*	*112*
Pardavimo uždarojoje rinkoje rinkos dalis	11 %	11 %	13 %	13 %
Indeksas	*100*	*100*	*113*	*119*
Pardavimas atvirojoje rinkoje (tonomis)	126 462	122 334	106 087	107 120
Indeksas	*100*	*97*	*84*	*85*
Pardavimo atvirojoje rinkoje rinkos dalis	63 %	61 %	56 %	57 %
Indeksas	*100*	*97*	*88*	*90*

Šaltinis: atrinkti ir neatrinkti Sąjungos gamintojai.

(624) Nagrinėjamuoju laikotarpiu bendras pardavimas ES sumažėjo (– 11 %). Sumažėjimas buvo didžiausias nuo 2018 m. iki 2019 m. (– 10 %), po to įvyko nedidelis padidėjimas (2 %) tuo laiku, kai pasaulio tiekimo grandines sutrikdė COVID-19 pandemijos protrūkis KLR.

(625) Kaip minėta 600 konstatuojamojoje dalyje, dalis visos Sąjungos gamintojų produkcijos buvo skirta uždarajai rinkai. Ta dalis sudarė 15 % Sąjungos suvartojimo per TL ir nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo 12 %. Augimas vyko daugiausia 2018–2019 m. ir per TL.

(626) Per nagrinėjamąjį laikotarpį bendras Sąjungos pramonės pardavimas atvirojoje rinkoje sumažėjo 15 %. Todėl Sąjungos pramonės pardavimo atvirojoje rinkoje rinkos dalis sumažėjo nuo 63 % 2017 m. iki 57 % tiriamuoju laikotarpiu. 2018–2019 m. ji sumažėjo 5 procentiniais punktais, o tada iki TL pabaigos padidėjo 1 procentiniu punktu.

4.5.2.2. Augimas

(627) Mažėjant suvartojimui Sąjungos pramonė prarado ne tik dalį pardavimo apimties ES, bet ir rinkos dalį atvirojoje rinkoje, kaip parodyta 623 konstatuojamojoje dalyje.

4.5.2.3. Užimtumas ir našumas

(628) Užimtumo ir našumo raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

6 lentelė

Užimtumas ir našumas

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
Darbuotojų skaičius	2 220	2 151	2 072	2 003
Indeksas	*100*	*97*	*93*	*90*
Našumas (tonomis etato ekvivalentui)	108	112	103	104
Indeksas	*100*	*103*	*95*	*97*

Šaltinis: atrinkti ir neatrinkti Sąjungos gamintojai.

(629) Užimtumas nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 10 %, nes Sąjungos pramonė bandė užtikrinti savo tvarumą, kad jis atitiktų paklausą vidaus rinkoje.

(630) Todėl jos našumas 2018 m. pirmiausia padidėjo nuo 108 iki 112 tonų etato ekvivalentui, o sumažėjus gamybos apimčiai – sumažėjo. Taigi, bendras našumas sumažėjo 3 %. Taip yra todėl, kad 2018 m. užimtumas buvo sumažėjęs, o gamyba tuo pat metu liko palyginti stabili. Tačiau nuo 2019 m. iki TL pabaigos dėl mažesnio pardavimo gamyba mažėjo greičiau nei užimtumas, ir tai lėmė atitinkamą našumo sumažėjimą.

4.5.2.4. Subsidijų skirtumo dydis ir atsigavimas nuo buvusio subsidijavimo

(631) Visi subsidijų skirtumai gerokai viršijo *de minimis* lygį. Atsižvelgiant į importo iš nagrinėjamosios šalies apimtį ir kainas, faktinių subsidijavimo skirtumų dydžio poveikis Sąjungos pramonei buvo reikšmingas.

(632) Tai pirmasis antisubsidijų tyrimas dėl nagrinėjamojo produkto. Taigi, nėra duomenų, kuriais remiantis būtų galima įvertinti galimo buvusio subsidijavimo poveikį.

4.5.3. *Mikroekonominiai rodikliai*

4.5.3.1. 6. Kainos ir kainoms poveikio turintys veiksniai

(633) Atrinktų Sąjungos gamintojų pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje vidutinių svertinių vieneto kainų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

7 lentelė

Pardavimo kainos Sąjungoje

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
Vidutinė vieneto pardavimo kaina atvirojoje rinkoje (EUR/t)	3 396	3 557	3 408	3 359
Indeksas	*100*	*105*	*100*	*99*
Vieneto gamybos sąnaudos (EUR/t)	3 423	3 642	3 733	3 687
Indeksas	*100*	*106*	*109*	*108*

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

(634) Pardavimo kainos atvirojoje rinkoje pirmiausia 2018 m. padidėjo nuo 3 396 iki 3 557 EUR/t. Tada 2019 m. jos sumažėjo iki 3 408, o tiriamuoju laikotarpiu dar labiau sumažėjo iki 3 359 EUR/t.

(635) Atrinktų gamintojų gamybos vieneto sąnaudos 2018 m. padidėjo 6 % nuo 3 423 EUR/t, o 2019 m. padidėjo dar 3 % ir pasiekė 3 733 EUR/t. Šis dydis liko iš esmės nepakitęs per TL. Vienas iš atrinktų Sąjungos gamintojų patyrė su restruktūrizavimu susijusių išlaidų (daugiausia išeitinės išmokos), kurios darė poveikį gamybos sąnaudoms per TL. Tačiau net jei nebūtų buvę šių išlaidų, atrinktų Sąjungos gamintojų gamybos vieneto sąnaudos būtų 3 % didesnės per TL negu 2017 m.

(636) Bendrą gamybos vieneto sąnaudų padidėjimą nagrinėjamuoju laikotarpiu daugiausia lėmė gamybos apimties sumažėjimas 13 % (atrinktų Sąjungos gamintojų – 15 %). Nepaisant išskirtinių restruktūrizavimo išlaidų, tai ypač aiškiai matoma 2019 m., kai tos išlaidos buvo nedidelės, tačiau atrinktų Sąjungos gamintojų gamybos sumažėjimas buvo labai didelis (– 19 %). Vėliau visi atrinkti Sąjungos gamintojai pradėjo prisitaikyti, todėl pardavimo ir gamybos apimtis per TL šiek tiek padidėjo, taip pat dėl sumažėjusio importo iš KLR po pandemijos protrūkio. Šis kai kurių pastoviųjų išlaidų pašalinimas ir sumažinimas lėmė gamybos vieneto sąnaudų mažėjimą per TL (jeigu neatsižvelgiama į restruktūrizavimo išlaidas).

4.5.3.2. 7. Darbo sąnaudos

(637) Atrinktų Sąjungos gamintojų vidutinių darbo sąnaudų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

8 lentelė

Vieno darbuotojo vidutinės darbo sąnaudos

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
Vieno darbuotojo vidutinės darbo sąnaudos (EUR)	75 686	80 542	74 897	94 489
Indeksas	*100*	*106*	*99*	*125*

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

(638) Vieno darbuotojo vidutinės darbo sąnaudos 2018 m. padidėjo 6 %, vėliau per 2019 m. sumažėjo 7 %. Tada jos padidėjo 26 % per TL – prie to prisidėjo Sąjungos gamintojo patirtos restruktūrizavimo išlaidos. Jeigu nepaisoma šių išskirtinių išlaidų, atitinkamas dydis per TL yra [77 000–81 000], o tai yra [2–7] % padidėjimas nuo 2017 m.

4.5.3.3. Atsargos

(639) Atrinktų Sąjungos gamintojų atsargų raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

9 lentelė

Atsargos

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
Laikotarpio pabaigos atsargos (tonomis)	8 745	8 598	6 664	7 491
Indeksas	*100*	*98*	*76*	*86*
Laikotarpio pabaigos atsargos gamybos procentine dalimi	7,9 %	7,9 %	7,3 %	8,2 %
Indeksas	*100*	*99*	*92*	*103*

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

(640) Per visą nagrinėjamąjį laikotarpį laikotarpio pabaigos atsargos buvo pagrįsto lygio. Kadangi AAF pramonė paprastai vykdo gamybą pagal užsakymą, šis rodiklis yra mažiau svarbus atliekant bendrą žalos analizę.

(641) Gamybos procentine dalimi išreikštos laikotarpio pabaigos atsargos šiek tiek sumažėjo 2019 m. ir šiek tiek padidėjo per TL. Tačiau tai nėra išskirtiniai atsargų pokyčiai.

4.5.3.4. Pelningumas, pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą

(642) Atrinktų Sąjungos gamintojų pelningumo, pinigų srauto, investicijų ir investicijų grąžos raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

10 lentelė

Pelningumas, pinigų srautas, investicijos ir investicijų grąža

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
Pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje pelningumas (pardavimo apyvartos %)	–1,9 %	–1,0 %	–8,1 %	–9,6 %
Pinigų srautas (EUR)	1 714 095	12 673 563	2 805 796	–11 241 877
Indeksas	*100*	*739*	*164*	*– 656*
Investicijos (EUR)	21 447 204	19 751 766	19 457 392	16 592 531

Indeksas	*100*	*92*	*91*	*77*
Investicijų grąža	–2 %	–5 %	- 19 %	–24 %
Indeksas	*– 100*	*– 210*	*– 769*	*– 997*

Šaltinis: atrinkti Sąjungos gamintojai.

(643) Komisija atrinktų Sąjungos gamintojų pelningumą nustatė panašaus produkto pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje grynąjį pelną neatskaičius mokesčių išreiškusi šio pardavimo apyvartos procentine dalimi.

(644) Sąjungos pramonės pardavimas nesusijusiems pirkėjams iš nuostolingo 2017 m. tapo kiek mažiau nuostolingas 2018 m., vėliau vėl labai nuostolingas 2019 m. ir dar nuostolingesnis per TL (– 9,6 %). Pažymėtina, kad vienas iš atrinktų Sąjungos gamintojų per TL pradėjo restruktūrizavimą. Šio restruktūrizavimo išlaidos, įskaitant išeitines išmokas, padarė neigiamą poveikį antrojoje TL dalyje. Tačiau net ir be šių išskirtinių išlaidų atrinkti gamintojai būtų per TL patyrę – 5,6 % dydžio nuostolį.

(645) Akivaizdu, kad Sąjungos pramonei jau buvo padaryta žalos 2017 m. Tai nestebina, turint omenyje rinkos dalį, kurią sudarė importas iš Kinijos (18 % 2017 m.) tokiomis kainomis, kurios buvo mažesnės ne tik už Sąjungos pramonės kainas, bet ir už jos gamybos sąnaudas. Sąjungos gamintojų sąnaudos padidėjo daugiau nei jų kainos, todėl sumažėjo Sąjungos pramonės pelningumas. Dėl importo iš KLR daromo spaudimo mažinti kainas (ir pagal apimtį, ir pagal mažas kainas) Sąjungos pramonė negalėjo kelti kainų tiek pat, kiek didėjo sąnaudos. Iš tiesų nagrinėjamuoju laikotarpiu Kinijos kainos buvo nuolat mažos ir gerokai mažesnės negu Sąjungos pramonės kainos (žr. 3 ir 7 lenteles) ir tai ribojo kainų didinimą. Dėl to buvo smukdomos kainos ir mažėjo pelningumas; tai tęsėsi ir per TL. Iš tiesų po nedidelio padidėjimo (1 %) per 2018 m. Kinijos kainos sumažėjo 3 % 2019 m. ir tada 0,7 % per TL. Jos tebebuvo daug mažesnės už Sąjungos pramonės pasiektą kainų lygį. Tą rodo ir dideli priverstinio kainų mažinimo skirtumai, nurodyti 614 konstatuojamojoje dalyje.

(646) Grynasis pinigų srautas yra Sąjungos gamintojų pajėgumas patiems finansuoti savo veiklą. Nagrinėjamuoju laikotarpiu grynojo pinigų srauto raidos tendencija buvo neigiama, kaip ir pelningumo rida.

(647) Investicijos nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 23 %. Didelio užmojo investicijų planai buvo sustabdyti dėl nepakankamo pelningumo. Vietoj jų buvo įgyvendinti mažesnio užmojo planai.

(648) Investicijų grąža išreiškiama investicijų grynosios buhalterinės vertės pelno procentiniu dydžiu. Jos raida nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo neigiama: nuo –2 % 2017 m. iki –24 % per TL. Tokia raida atitiko Sąjungos pramonės pelningumo mažėjimą.

(649) Tai matyti iš rodiklių 642 konstatuojamojoje dalyje, atrinktiems Sąjungos gamintojams tampa vis sunkiau didinti kapitalą investicijoms. Investicijų grąžai taip sparčiai mažėjant, kyla dar didesnis pavojus atrinktų gamintojų pajėgumui ateityje padidinti kapitalą.

4.6. **Išvada dėl žalos**

(650) Nagrinėjamuoju laikotarpiu labai padidėjo AAF importas iš KLR (kuris jau buvo didelis 2017 m.) tiek absoliučiaisiais skaičiais (+ 21 %), tiek santykinai (+ 5 procentiniais punktais rinkos dalies), o suvartojimas ES sumažėjo 6 %. Tiriamuoju laikotarpiu dėl atrinktų eksportuojančių gamintojų importo kainų Sąjungos kainos buvo priverstinai mažinamos vidutiniškai 10,8 %. Nepaisant nustatyto konkretaus priverstinio kainų mažinimo, susijusio su

atrinktais eksportuojančiais gamintojais, Komisija taip pat pastebėjo, kad per visą nagrinėjamąjį laikotarpį Kinijos kainos buvo visą laiką mažos ir gerokai mažesnės už Sąjungos pramonės kainas (žr. 3 ir 7 lenteles). Dėl importo iš KLR daromo spaudimo mažinti kainas (ir pagal apimtį, ir pagal mažas kainas) Sąjungos pramonė negalėjo kelti kainų tiek pat, kiek didėjo sąnaudos.

(651) Sąjungos pramonei daromos žalos požymių būta jau nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje. Tai, nestebina, turint omenyje importo iš Kinijos rinkos dalį, kuri 2017 m. buvo 18 %, ir tai, kad tų importuojamų produktų kainos buvo gerokai mažesnės už Sąjungos pramonės kainas (žr. 3 ir 7 lenteles).

(652) Visų makroekonominių rodiklių, kaip antai gamybos, pajėgumų, pajėgumų naudojimo, pardavimo ES rinkoje apimties, rinkos dalies, užimtumo ir našumo, tendencijos nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo neigiamos. Taip pat iš esmės visų mikroekonominių rodiklių, kaip antai pardavimo kainų ES atvirojoje rinkoje, gamybos sąnaudų, darbo sąnaudų, pelningumo, laikotarpio pabaigos atsargų, pinigų srauto, investicijų ir investicijų grąžos, tendencijos nagrinėjamuoju laikotarpiu buvo neigiamos. 2017–2019 m., t. y. iki COVID-19 pandemijos pradžios, tų pačių žalos rodiklių raida taip pat buvo neigiama. Daugelio rodiklių būklė per TL buvo geresnė negu 2019 m. Taip yra daugiausia dėl importo iš KLR sumažėjimo, kurį lėmė pandemijos protrūkis 2019 m. pabaigoje ir 2020 m. pradžioje. Tai dar labiau išryškina šio importo poveikį bendrajai Sąjungos pramonės padėčiai.

(653) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 8 straipsnio 4 dalyje.

5. **PRIEŽASTINIS RYŠYS**

(654) Pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 5 dalį Komisija nagrinėjo, ar dėl subsidijuoto importo iš nagrinėjamosios šalies Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala. Remdamasi pagrindinio reglamento 8 straipsnio 6 dalimi Komisija taip pat nagrinėjo, ar tuo pat metu žala Sąjungos pramonei galėjo būti padaryta dėl kitų žinomų veiksnių, ir užtikrino, kad žala, kuri galėjo būti padaryta dėl kitų veiksnių, o ne subsidijuoto importo iš nagrinėjamosios šalies, nebūtų priskirta prie subsidijuoto importo. Nustatyti šie galimi veiksniai: suvartojimas; COVID-19 pandemija; įtariamas investicijų trūkumas; Sąjungos pramonės restruktūrizavimas; didelės gamybos sąnaudos Sąjungoje; importas iš trečiųjų šalių; Sąjungos pramonės eksportas.

5.1. **Subsidijuojamo importo poveikis**

(655) Sąjungos pramonės padėties pablogėjimas sutapo su dideliu importo iš Kinijos skverbimusi, dėl kurio Sąjungos pramonės kainos buvo nuolat priverstinai mažinamos ir buvo smukdoma Sąjungos rinkos kaina. Kaip minėta 614 konstatuojamojoje dalyje, dėl atrinktų eksportuojančių gamintojų importo kainų Sąjungos kainos buvo priverstinai mažinamos vidutiniškai 10,8 %.

(656) Importo iš KLR apimtis padidėjo (kaip parodyta 2 lentelėje) nuo maždaug 36 660 tonų 2017 m. iki maždaug 44 276 tonų tiriamuoju laikotarpiu, t. y. 21 %. Atitinkamai rinkos dalis padidėjo 29 %, t. y. nuo 18 % iki 23 %. Per tą patį laikotarpį (kaip parodyta 5 lentelėje) Sąjungos pramonės pardavimo atvirojoje rinkoje apimtis sumažėjo 15 %, o jos rinkos dalis atvirojoje rinkoje sumažėjo nuo 63 % iki 57 %, t. y. 10 %.

(657) Padėtis 2017–2019 m. dar aiškesnė: importas iš Kinijos padidėjo 27 % (nuo 36 660 tonų iki 46 595 tonų) ir pasiekė 24 % rinkos dalį, o Sąjungos pramonės atvirosios rinkos dalis sumažėjo iki 56 % (12 % sumažėjimas). Iš tiesų, nepaisant 2018–2019 m. sumažėjusio suvartojimo, importas iš Kinijos toliau didėjo ir perėmė rinkos dalį iš Sąjungos pramonės.

(658) Subsidijuojamo importo kainos nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo 3 % (kaip parodyta 3 lentelėje) nuo 2 869 iki 2 781 EUR/t. Palyginti su tuo, Sąjungos pramonės kainos per tą patį laikotarpį sumažėjo tik 1 %, nuo 3 396 EUR/t 2017 m. iki 3 359 EUR/t tiriamuoju laikotarpiu. Taigi, Kinijos kainos, nepaisant žemesnio pradinio kainų lygio 2017 m., nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo labiau (–88 EUR/t) nei Sąjungos pramonės kainos (–37 EUR/t). Be to, 2017–2019 m. Kinijos kainos sumažėjo 2 %, o Sąjungos pramonės kainos padidėjo mažiau nei 1 % (12 EUR/t).

(659) Taigi, dėl subsidijuojamo importo daromo spaudimo buvo labai smukdomos Sąjungos pramonės kainos. Dėl importo iš Kinijos daromo spaudimo mažinti kainas (ir pagal apimtį, ir pagal mažas kainas) Sąjungos pramonė negalėjo kelti kainų tiek pat, kiek didėjo sąnaudos. Tokio spaudimo mažinti kainas lygis iš tiesų matomas bent iš to, kad nagrinėjamuoju laikotarpiu Kinijos kainos buvo nuolat mažos ir gerokai mažesnės už Sąjungos pramonės kainas bei gamybos sąnaudas, ir tai ribojo kainų didinimo galimybę (žr. 614 konstatuojamąją dalį). Dėl to sumažėjo Sąjungos pramonės pelningumas.

(660) Skirtumas tarp 2019 m. ir tiriamojo laikotarpio ypač akivaizdžiai rodo sąsają tarp importo iš KLR ir Sąjungos pramonės padėties. Kai importas sumažėjo sutrikus gamybai ir eksportui KLR dėl pandemijos, atrinktų Sąjungos gamintojų gamyba, pardavimas, gamybos vieneto sąnaudos ir pelningumas Sąjungos pramonėje šiek tiek pagerėjo (nepaisant išskirtinių restruktūrizavimo išlaidų).

(661) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad importas iš Kinijos Sąjungos pramonei darė materialinę žalą. Tokia žala turėjo įtakos apimčiai ir kainoms.

5.2. **Kitų veiksnių poveikis**

5.2.1. *Suvartojimas*

(662) Vienas eksportuojantis gamintojas teigė, jog Sąjungos pramonei padarytos žalos priežastimi gali būti tai, kad tam tikruose segmentuose AAF keičia kiti produktai.

(663) Iš tiesų, kaip nurodyta 605 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos suvartojimas 2019 m. ir per TL sumažėjo. Vis dėlto importas iš KLR didėjo visu nagrinėjamuoju laikotarpiu, o suvartojimas mažėjo. Iš tiesų mažėjant paklausai paprastai tikimasi, kad poveikis visiems gamintojams bus panašus arba net daugiau sumažės eksportas, palyginti su pardavimu vidaus rinkoje (Sąjungoje), atsižvelgiant į artumą tarp vidaus gamintojų ir pirkėjų. Vis dėlto nagrinėjamuoju laikotarpiu importas iš KLR padidėjo 21 % (27 % per 2019 m.), o Sąjungos vidaus pardavimas atvirojoje rinkoje sumažėjo 15 % (16 % per 2019 m.). Be to, kai kurių 630 konstatuojamojoje dalyje aptartų rodiklių nedidelis pagerėjimas sutapo su nuolatiniu suvartojimo mažėjimu, kaip parodyta 2 lentelėje. Vienintelis reikšmingas skirtumas tarp šių dviejų laikotarpių buvo mažesnis pigių prekių importas iš KLR dėl pandemijos.

(664) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad rinkos susitraukimas turėtų būti laikomas žalos priežastimi, nes nagrinėjamuoju laikotarpiu rinka sumažėjo 6 %. Komisija jau atsižvelgė į rinkos susitraukimą ir Kinijos Vyriausybė nepateikė jokių įrodymų, kuriais būtų paneigta ankstesnėje konstatuojamojoje dalyje pateikta Komisijos išvada. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

5.2.2. *COVID-19 pandemija*

(665) 2020 m. pirmąjį pusmetį prasidėjusi COVID-19 pandemija įvairiais būdais paveikė padėtį ES rinkoje. Kaip minėta 605 konstatuojamojoje dalyje, bendras suvartojimas nebuvo paveiktas, nors šiek tiek sumažėjo importas iš KLR.

(666) Kaip paaiškinta 657 konstatuojamojoje dalyje, subsidijuojamas importas iš Kinijos jau 2017–2019 m. kasmet nuolat didėjo ir per pirmąjį 2020 m. pusmetį iki COVID-19 pandemijos pradžios jau buvo padidėjęs daugiau kaip 27 %. Kitaip tariant, materialinė žala, kurią Sąjungos pramonei darė subsidijuojamas importas, kaip matyti iš neigiamos visų makroekonominių ir mikroekonominių rodiklių raidos 2017–2019 m., buvo padaryta dar iki COVID-19 pandemijos pradžios. Be to, kaip aptarta 636 konstatuojamojoje dalyje, importo iš KLR apimties sumažėjimas dėl pandemijos 2020 m. pradžioje teigiamai paveikė kai kuriuos žalos rodiklius. Tai taip pat rodo stiprią sąsają tarp importo ir žalingos padėties Sąjungos pramonėje.

(667) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad COVID-19 pandemija neprisidėjo prie Sąjungos pramonės patirtos materialinės žalos.

(668) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad Komisija nepakankamai ištyrė COVID-19 pandemijos poveikį. Kinijos Vyriausybė teigė, kad pandemija sukėlė paklausos krizę, kuri taip pat būtų matoma 2020 m. 6 % sumažėjus Sąjungos BVP. Pačios Komisijos prognozės, susijusios su numatomu ekonomikos atsigavimu, rodė laikiną pandemijos poveikį.

(669) Remdamasi 666 konstatuojamąja dalimi, kurioje Komisija apibendrina COVID-19 pandemijos poveikį, Komisija šį tvirtinimą atmetė.

5.2.3. *Investicijų trūkumas*

(670) Vienas eksportuojantis gamintojas ir du naudotojai teigė, kad viena iš patirtos žalos priežasčių buvo nepakankamos Sąjungos pramonės investicijos į savo gamybos priemones.

(671) Iš tiesų, kaip nurodyta 647 konstatuojamojoje dalyje, kai kurios atrinktų Sąjungos gamintojų planuotos didelio užmojo investicijos buvo sustabdytos. Tačiau tai buvo žalingos padėties Sąjungos pramonėje padarinys, o ne jos priežastis. Nepaisant sunkios Sąjungos pramonės padėties nagrinėjamuoju laikotarpiu, atlikus tyrimą nustatyta, kad buvo investuojama į gamybos linijų kokybės kontrolės mechanizmus ir kitus esamo mašinų parko patobulinimus. Be to, kelios bendrovės investavo į mokslinius tyrimus ir plėtrą siekdamos gaminti plonesnę AAF, taip pat elektromobilių baterijų gamybai skirtą AAF. Tai rodo, kad Sąjungos pramonė pagal savo finansines galimybes prisitaikė prie rinkos poreikių.

(672) Nors negalima atmesti galimybės, kad siekiant užtikrinti ilgalaikį Sąjungos pramonės tvarumą gali prireikti papildomų investicijų į naujausias technologijas, Komisija padarė išvadą, kad Sąjungos pramonės gamybos įrangos būklė ir jos veiklos sąnaudų raida nesusilpnina nustatyto subsidijuojamo importo ir Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos priežastinio ryšio.

(673) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad investicijų trūkumas neprisidėjo prie Sąjungos pramonės patirtos materialinės žalos.

(674) Importuotojų konsorciumas paprašė, kad jo pastabos, pateiktos per atskirą antidempingo tyrimą, būtų įtrauktos į šį antisubsidijų tyrimą, ir taip pat pateikė pastabų dėl galutinio faktų atskleidimo šiame tyrime. Importuotojų konsorciumas tvirtino, kad Komisija pakartojo savo išvadas, išdėstytas laikinajame reglamente, bet nepateikė įrodymų, kuriais būtų galima paneigti konsorciumo argumentą, kad Sąjungos pramonė patyrė žalą dėl investicijų trūkumo, dėl kurio negalėjo tiekti plonos folijos. Konsorciumas tvirtino, kad, nors jis pateikė visus įrodymus, kokius galėjo surinkti, patikrinti šių teiginių tikslumą ir prireikus toliau tirti šiuos klausimus prašant papildomos informacijos iš Sąjungos gamintojų turėjo Komisija. Nepakankamai investavus į naujas mašinas ir technologijas Sąjungos gamintojų gamybos linijos paseno, nes didžioji dauguma ES aliuminio folijos gamyklų yra senesnės nei 20 metų.

(675) Priešingai nei tvirtino konsorciumas, nuotoliniu būdu sutikrindama atrinktų Sąjungos gamintojų duomenis Komisija patikrino būtent < 6 μm AAF kokybės bandymų rezultatus, nes konsorciumas teigė, jog kokybės problemų buvo su plonesne folija. Nors Komisija pripažino, kad tam tikros investicijos buvo sustabdytos, ji taip pat patikrino investicijas į esamus mašinų parkus ir susijusius kokybės bandymus. Todėl Komisija atmetė tvirtinimą, kad ji nedėjo reikiamų pastangų, kad įvertintų konsorciumo teiginius gavusi pateiktus įrodymus.

5.2.4. *Sąjungos pramonės restruktūrizavimas*

(676) Vienas naudotojas kaip žalingos padėties Sąjungos pramonėje priežastį nurodė Sąjungos gamintojų pasitraukimą iš rinkos ir restruktūrizavimą.

(677) Dauguma šio naudotojo nurodytų pasitraukimų iš rinkos įvyko iki nagrinėjamojo laikotarpio pradžios. Nebuvo priežasčių manyti, kad šis veiklos nutraukimas būtų įvykęs esant sąžiningoms rinkos sąlygoms. Iš tiesų, panašiai kaip ir investicijų padėties atveju, gamyklų uždarymas ir verslo nutraukimas yra žalingos padėties Sąjungos pramonėje padarinys, o ne jos priežastis. Vykdant restruktūrizavimą ir prisitaikymą toks veiklos nutraukimas paprastai sumažina, o ne padidina žalą.

(678) Vieno iš atrinktų Sąjungos gamintojų restruktūrizavimo išlaidos antrojoje TL dalyje iš tiesų galėjo turėti poveikį kai kuriems rodikliams, tokiems kaip gamybos sąnaudos, darbo sąnaudos ir pelningumas. Todėl Komisija taip pat įvertino žalos padėtį neatsižvelgdama į tas išlaidas. NET ir be tų išlaidų elementų akivaizdu, kad Sąjungos pramonei nagrinėjamuoju laikotarpiu, įskaitant TL, buvo padaryta žala. Todėl šie tvirtinimai buvo atmesti.

(679) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad Sąjungos pramonės restruktūrizavimas neprisidėjo prie Sąjungos pramonės patirtos materialinės žalos.

(680) Po galutinio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ tvirtino, kad negalima neatsižvelgti į Sąjungos pramonės restruktūrizavimą ir „Novelis Lüdenscheid“ gamybos nutraukimą. „Xiamen Xiashun“ tvirtino, kad galutinio faktų atskleidimo dokumente nenurodyta, kaip iš tikrųjų buvo atsižvelgta į restruktūrizavimo išlaidas, ir kad Komisija nepateikė išsamesnių motyvų.

(681) Priešingai nei teigia „Xiamen Xiashun“, Komisija aiškiai nurodė, kaip ji įvertino Sąjungos pramonės restruktūrizavimą apskaičiuodama žalos rodiklius. Kaip aprašyta galutinio faktų atskleidimo dokumento konstatuojamosiose dalyse (galutinio faktų atskleidimo dokumento 510 konstatuojamojoje dalyje), Komisija paaiškino, kad, pirma, restruktūrizavimą priskyrė prisitaikymui dėl žalos ir iš esmės jį įtraukė į savo skaičiavimus. Be to, galutinio faktų atskleidimo dokumento 511 konstatuojamojoje dalyje Komisija paaiškino, kad atlikdama lygiagretų skaičiavimą visiškai neatsižvelgė į vieno iš atrinktų Sąjungos gamintojų restruktūrizavimo išlaidas ir įvertino, ar tai būtų turėję poveikio, kaip pakartota 678 konstatuojamojoje dalyje. Todėl Komisija atmetė „Xiamen Xiashun“ tvirtinimą, nes ji ne tik apibūdino taikytą metodą, bet ir nurodė, kad net jei šios išlaidos nebūtų įtrauktos, išvada dėl žalos veiksnių ir priežastinio ryšio nepasikeistų.

5.2.5. *Dideli atlyginimai, energijos sąnaudos ir vertikaliosios integracijos stoka*

(682) Vienas naudotojas teigė, kad žalingos padėties Sąjungos pramonėje priežastys yra dideli darbuotojų atlyginimai ir energijos kainos.

(683) Sąjungos gamintojai nuo 2017 m. iki TL sumažino gamybos ir administracijos darbuotojų skaičių, reikšmingai sumažindami savo bendrąsias darbo sąnaudas, kad išlaikytų konkurencingumą turėdami mažesnę rinkos dalį. Kaip parodyta 8 lentelėje, per TL padidėjo vidutinės sąnaudos vienam darbuotojui, tačiau tai įvyko daugiausia dėl vieno iš atrinktų gamintojų restruktūrizavimo. Nepaisant šių išskirtinių išlaidų, vidutinės sąnaudos vienam darbuotojui nagrinėjamuoju laikotarpiu liko gana stabilios, tačiau atrinkti Sąjungos gamintojai vis vien patyrė nuostolių.

(684) Energijos sąnaudos sudaro palyginti nedidelę gamybos sąnaudų dalį (apie 3 %) ir todėl nedaro reikšmingo poveikio gamybos sąnaudų didėjimui, parodytam 7 lentelėje. Nors atrinktų Sąjungos gamintojų energijos sąnaudos vienai pagamintos AAF tonai nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo 12 %, jas iš dalies lėmė sumažėjusi gamybos apimtis, ir bet kuriuo atveju, atsižvelgiant į tai, kokią gamybos sąnaudų dalį sudaro energijos sąnaudos, negalima to laikyti 7 lentelėje parodyto gamybos sąnaudų didėjimo priežastimi.

(685) Vienas naudotojas teigė, kad Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos priežastis yra vertikaliosios integracijos stoka.

(686) Komisija pažymėjo, kad vertikaliosios integracijos stoka nepaneigia priežastinio ryšio, nes šis veiksnys visu nagrinėjamuoju laikotarpiu nesikeitė. Be to, ne visi Kinijos eksportuojantys gamintojai yra vertikaliai integruoti. Todėl šis tvirtinimas buvo atmestas.

(687) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad atlyginimai, energijos sąnaudos ir vertikaliosios integracijos stoka neprisidėjo prie Sąjungos pramonės patirtos materialinės žalos.

(688) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad Komisija nepakankamai atsižvelgė į darbo sąnaudas, kurios nuo 2019 m. iki TL pabaigos padidėjo 25 %.

(689) Priešingai nei teigė Kinijos Vyriausybė, Komisija išanalizavo padidėjusių darbo sąnaudų poveikį ir padarė išvadą, kad šį poveikį reikia vertinti kartu su sumažėjusia Sąjungos gamintojų darbo jėga, dėl kurios susidarė išskirtinės išlaidos. Neatsižvelgiant į tai, išskirtinės išlaidos, susijusios su išlaidų vienam darbuotojui koregavimu, išliko palyginti stabilios, kaip nurodyta 683 konstatuojamojoje dalyje. Todėl Komisija atmetė šį tvirtinimą.

5.2.6. *Importas iš trečiųjų šalių*

(690) Importo iš kitų trečiųjų šalių apimties raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

11 lentelė

Importas iš trečiųjų šalių

Šalis		2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
Iš viso iš visų trečiųjų šalių, išskyrus nagrinėjamąją šalį	Apimtis (tonos)	10 950	9 680	9 675	8 625
	Indeksas	*100*	*88*	*88*	*79*
	Rinkos dalis	5 %	5 %	5 %	5 %
	Vidutinė kaina	3 192	3 386	3 474	3 575
	Indeksas	*100*	*106*	*109*	*112*

Šaltinis: Eurostatas.

(691) Importas iš trečiųjų šalių buvo palyginti nedidelis. Vidutinės importo iš trečiųjų šalių kainos nagrinėjamuoju laikotarpiu nuolat buvo didesnės negu importo iš Kinijos. 2017 ir 2018 m. šio importo kainos buvo tik šiek tiek mažesnės nei Sąjungos kainos, o vėliau už jas didesnės 2019 m. ir per TL. Jo apimtis nagrinėjamuoju laikotarpiu sumažėjo (– 21 %). Atsižvelgiant į suvartojimo sumažėjimą, jo rinkos dalis visu nagrinėjamuoju laikotarpiu liko apie 5 %. Jo kainos nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo 12 %.

(692) Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad importo iš kitų šalių raida nagrinėjamuoju laikotarpiu neprisidėjo prie Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos.

5.2.7. *Sąjungos pramonės eksportas*

(693) Atrinktų Sąjungos gamintojų eksporto apimties raida nagrinėjamuoju laikotarpiu:

12 lentelė

Atrinktų Sąjungos gamintojų eksportas

	2017 m.	2018 m.	2019 m.	TL
Eksporto apimtis (tonomis)	57 956	74 277	69 027	61 811
Indeksas	*100*	*128*	*119*	*107*
Vidutinė kaina (EUR/t)	3 498	3 632	3 475	3 400
Indeksas	*100*	*104*	*99*	*97*

Šaltinis: atrinktos ir neatrinktos Sąjungos pramonės bendrovės.

(694) Sąjungos pramonės eksportas nagrinėjamuoju laikotarpiu padidėjo 7 % nuo 57 356 tonų 2017 m. iki maždaug 61 811 tonų tiriamuoju laikotarpiu.

(695) Vidutinė šio eksporto kaina pirma padidėjo 4 % 2018 m., o vėliau laipsniškai mažėjo iki žemesnio lygio nei 2017 m. (– 3 %) per TL. Vidutinė šio eksporto kaina nuolat buvo didesnė už kainą, kurią Sąjungos pramonė galėjo pasiekti ES rinkoje.

(696) Atsižvelgdama į Sąjungos pramonės eksporto į trečiąsias šalis kainų lygius, Komisija padarė išvadą, kad eksportas neprisidėjo prie Sąjungos pramonės patirtos materialinės žalos.

5.3. **Išvada dėl priežastinio ryšio**

(697) Sąjungos pramonės padėties blogėjimas ir importo iš KLR didėjimas yra akivaizdžiai susiję.

(698) Komisija nustatė visų žinomų veiksnių poveikį Sąjungos pramonės padėčiai ir atskyrė jį nuo subsidijuoto importo žalingo poveikio. Nė vienas iš tų veiksnių nei atskirai, nei kartu su kitais veiksniais neprisidėjo prie nagrinėjamuoju laikotarpiu nustatytų žalos rodiklių neigiamų pokyčių.

(699) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, šiame etape Komisija padarė išvadą, kad subsidijuojamas importas iš nagrinėjamosios šalies padarė Sąjungos pramonei materialinę žalą ir kad kiti veiksniai, vertinami individualiai ar kartu, nesumažino subsidijuojamo importo ir materialinės žalos priežastinio ryšio.

6. **SĄJUNGOS INTERESAI**

6.1. **Sąjungos pramonės ir tiekėjų interesai**

(700) Sąjungoje yra vienuolika žinomų AAF gaminančių bendrovių grupių. Sąjungos pramonė yra tiesiogiai įdarbinusi daugiau nei 2 000 darbuotojų ir dar daugiau nuo jos priklauso netiesiogiai. Gamintojai yra plačiai pasiskirstę po visą Sąjungą.

(701) Jeigu priemonių nebus imamasi, tikėtina, kad Sąjungos pramonei bus padarytas didelis neigiamas poveikis, susijęs su tolesniu kainų smukdymu, mažėjančiu pardavimu ir tolesniu pelningumo mažėjimu. Nustačius priemones Sąjungos pramonė turės galimybę realizuoti savo potencialą Sąjungos rinkoje, atgauti prarastą rinkos dalį ir padidinti pelningumą iki lygio, kurio galima tikėtis įprastomis konkurencijos sąlygomis.

(702) Todėl Komisija padarė išvadą, kad priemonių nustatymas atitinka Sąjungos pramonės ir jos pradinės grandies tiekėjų interesus.

6.2. **Naudotojų interesai**

(703) Į klausimyno klausimus atsakė devyni naudotojai, atstovaujantys lanksčiųjų pakuočių pramonei, taip pat statybinių medžiagų pramonei. Toms devynioms bendrovėms teko apie 27 % viso importo iš Kinijos per TL. Trys kiti naudotojai pateikė pastabų, tačiau nepateikė klausimyno atsakymų. Remdamasi šiais atsakymais Komisija nenustatė reikšmingos priklausomybės nuo AAF importo iš KLR. Daugumai bendradarbiavusių naudotojų AAF iš KLR sudarė nuo nulio iki 7 % produktų, kuriems gaminti vartota AAF, gamybos sąnaudų. Išimtis buvo du naudotojai (vienas statybos sektoriuje, kitas pakuočių sektoriuje), kurie importuoja [80–95] % ir [85–100] % savo AAF iš KLR; jiems tai sudaro atitinkamai [15–25] % ir [20–30] % jų susijusios gamybos sąnaudų.

(704) Šeši naudotojai teigė, kad Sąjungos gamintojai negalėtų tiekti tokios pačios kokybės AAF, kaip Kinijos gamintojai, dėl nepakankamų investicijų į naujas mašinas ir gamybos linijos kokybės tikrinimo įrangą. Nors tiesa tai, kad Sąjungos gamintojų mašinų parkas apskritai yra senesnis negu Kinijos gamintojų, Sąjungos gamintojai yra investavę ir taip pat taiko gamybos linijos kokybės kontrolės priemones. Kaip rodo Sąjungos pramonės eksporto duomenys, Sąjungos gamintojai taip pat yra pajėgūs sėkmingai konkuruoti trečiųjų šalių rinkose, įrodydami, kad jų produktai apskritai nėra prastesni, palyginti su pasauliniu standartu. Nors kai kurie Kinijos rinkos lyderiai dėl savo turimos įrangos yra pajėgūs efektyviai pagaminti aukštos kokybės produktą, naudotojo pateikta kokybės analizė rodo, kad tai nėra būdinga visai KLR AAF pramonei ir visiems jos eksportuojantiems gamintojams.

(705) Trys naudotojai teigė, kad Sąjungos gamintojai netiektų didesnio pločio folijos produktų arba, mažų mažiausiai, turėtų ribotą tam tikrų matmenų produktų pasiūlą. Atlikus tyrimą nustatyta, kad Sąjungos gamintojai galėtų tiekti visų pločių, kuriems yra paklausa rinkoje, produktus. Tam tikrų pločių produktų gamyba gali būti sąnaudų atžvilgiu efektyvesnė negu kitų, priklausomai nuo valcavimo staklynų maksimalaus pločio, ir tai vėliau atsispindi derybose dėl kainų, tačiau tai yra įprasta verslo praktika.

(706) Trys naudotojai teigė, kad Sąjungos gamintojai nebūtų pajėgūs tiekti kokybiškos mažesnio nei 6 mikronų storio AAF. Kaip paaiškinta 63 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nustatė, kad Sąjungos pramonė ne tik turi pajėgumų ir yra vykdžiusi komercinę prekybą šiame segmente, bet ir investuoja į mažesnio nei 6 mikronų storio produktų gamybą; per TL tai buvo besivystantis rinkos segmentas, kuriame suvartojimas buvo palyginti mažas.

(707) Du naudotojai teigė, kad kompensaciniai muitai sutrikdytų tiekimo grandines. Nors didžiausia paklausa tam tikromis aplinkybėmis gali lemti ilgesnį laukimo laiką, o Kinijos gamintojai gali turėti daugiau finansinio lankstumo, teikiančio galimybę kaupti žaliavų atsargas, svarbu pažymėti, kad taip pat gali būti tiekimo iš KLR grandinės sutrikdymų, kaip tai įvyko dėl COVID 19, ir todėl Sąjungos gamintojų išlikimas yra tiekimo stabilumui Europoje svarbus veiksnys. Bet kuriuo atveju, kaip nurodyta 4 lentelėje, Sąjungoje yra nemažų naudotojams prieinamų nepanaudotų gamybos pajėgumų.

(708) Du naudotojai teigė, kad kompensaciniai muitai pakenktų perdirbimo pramonės konkurencingumui Sąjungos rinkoje, konkuruojant su ne Sąjungos valstybių gamintojais, nes padidėjusių sąnaudų nebūtų įmanoma perkelti pirkėjams. Todėl Europos perdirbėjai galėtų perkelti gamybą už Sąjungos ribų. Tačiau nepateikta jokių konkrečių įrodymų dėl negalėjimo papildomų sąnaudų perkelti perdirbėjams.

(709) Du naudotojai teigė, kad nustatomi muitai prieštarautų Europos tvarumo tikslui, nes plonesnės AAF naudojimas padėtų pasiekti šiuos tikslus. Tačiau Komisijai jau padarius išvadą (žr. 63 konstatuojamąją dalį), kad Sąjungos pramonė yra visiškai pajėgi gaminti plonesnę AAF, pažymėtina, kad Europos Sąjunga negali formuoti tvarios žaliosios politikos, kurios dalis yra ekologiškesnės statybos izoliacinės medžiagos, remdamasi dideliu subsidijavimu ir žalą darančiu importu iš KLR.

(710) Vienas naudotojas teigė, kad muitai iškraipytų rinką, nes dviejų didžiausių AAF gamintojų, kurie taip pat yra perdirbėjai, uždarasis suvartojimas viršytų 70 % jų gamybos. Atsižvelgiant į Sąjungos gamintojų skaičių, labai mažai tikėtina, kad dviejų integruotų AAF gamintojų, kurie taip pat yra perdirbėjai, uždarasis suvartojimas iškreiptų rinką. Be to, ES turima nemažai nepanaudotų AAF gamybos pajėgumų. Galiausiai, jeigu antisubsidinės priemonės nebūtų nustatytos dėl šios priežasties, tai reikštų palankumą vienam verslo modeliui (neintegruotai gamybai) kito atžvilgiu.

(711) Vienas naudotojas teigė, kad, užuot nustačius muitus, būtų galima Sąjungos pramonei teikti valstybės pagalbą. Tačiau Komisija pažymėjo, kad finansinė pagalba nėra tinkama priemonė kovai su žalingu subsidijavimu.

(712) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad nėra naudotojų bendrų interesų pritarti ar prieštarauti priemonių nustatymui. Tie naudotojai, kurie prieštaravo priemonių nustatymui, gali patirti tam tikrų neigiamų padarinių.

(713) „Manreal“ tvirtino, kad priemonės nebūtų naudingos Sąjungos gamintojams. Vietoj to jos būtų naudingos Turkijos, Tailando, Brazilijos arba Rusijos AAF gamintojams, nes naudotojai pirktų AAF šiose šalyse, o ne iš Sąjungos gamintojų.

(714) Tačiau „Manreal“ nepateikė pagrindimo, kodėl Sąjungos gamintojai sąžiningomis sąlygomis negalėtų konkuruoti su gamintojais iš kitų šalių.

(715) Be to, „Manreal“ teigė, kad tuo atveju, jeigu naudotojai perkeltų savo sąnaudas savo pirkėjams, tai sukeltų grėsmę jų pirkėjų konkurencingumui. Tačiau bendrovė papildomai nepagrindė šio teiginio, tik pateikė šią bendro pobūdžio pastabą.

(716) „Manreal“ taip pat tvirtino, kad Reglamento (ES) 2021/983 354 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad nustatys priemones integruotų gamintojų naudai. Ji paprašė Komisijos ištirti tikėtiną priemonių poveikį „ES sąžiningai konkurencijai“.

(717) Šis Reglamento (ES) 2021/983 aiškinimas yra neteisingas, nes Komisija tik nurodė, kad nenustačius priemonių būtų sudarytos palankesnės sąlygos neintegruotiems naudotojams. Iš tiesų, netaikant priemonių, jie galėtų įsigyti AAF dempingo kaina, o integruoti naudotojai, gaminantys AAF Sąjungoje, negalėtų pasinaudoti šiuo nesąžiningu pranašumu. Kalbant apie „Manreal“ prašymą ištirti tikėtiną priemonių poveikį „ES sąžiningai konkurencijai“, Komisija supranta, kad „Manreal“ tvirtina, jog muitai suteiktų integruotiems Sąjungos gamintojams nesąžiningą konkurencinį pranašumą, palyginti su neintegruotomis įmonėmis. Komisija priminė, kad, remiantis pagrindinio antisubsidijų reglamento 31 straipsnio 1 dalimi, Komisijai vertinant Sąjungos interesus ypatingas dėmesys teikiamas būtinybei pašalinti subsidijavimo, sukeliančio žalą, prekybą iškreipiantį poveikį, ir atstatyti veiksmingą konkurenciją.

(718) „Manreal“ teigė, kad Komisija pažeidė jos teises į gynybą, nes „Manreal“ neturėjo galimybės susipažinti su 704 konstatuojamojoje dalyje nurodyta analize.

(719) Komisija privalo saugoti šalių konfidencialią verslo informaciją ir užtikrinti galimybės susipažinti su tokia informacija ir kitų šalių interesų joms naudojantis jų teisėmis pusiausvyrą. Išsami skirtingų KLR ir Sąjungos tiekėjų produktų kokybės analizė, aprėpianti daugelį metų, gali būti pagrįstai laikoma verslo paslaptimi, kuria su konkurentais nesidalijama. Taigi tai, kad nebuvo pasidalyta verslo paslaptimis, nebuvo „Manreal“ teisių į gynybą pažeidimas.

(720) Dvi bendrovės „Gascogne“ ir „Manreal“ tvirtino, jog Komisijos pareiškimas, kad naudotojai nebūtų vienodai suinteresuoti prieštarauti 712 konstatuojamojoje dalyje nurodytoms priemonėms, nėra teisingas, nes visose naudotojų pateiktose pastabose nepritariama priemonėms.

(721) Atlikdama vertinimą Komisija taip pat gali vadovautis konfidencialiais duomenimis, kuriuos naudotojai pateikė klausimyno atsakymuose. Iš duomenų matyti, kad yra du naudotojai, perkantys didelę procentinę dalį savo AAF iš Kinijos, kuriems Kinijos AAF sudaro labai didelę dalį jų žaliavų sąnaudų, o kiti naudotojai perka AAF daugiausia iš Sąjungos gamintojų ir jiems priemonės nepadarytų tokio pat poveikio. Atskleidus išsamią informaciją apie tai, kokią procentinę dalį pavieniai naudotojai perka iš konkrečių AAF gamintojų, būtų atskleistos jų tiekimo grandinės. Tačiau šalys jau gali pateikti savo argumentą remdamosi informacija, kad naudotojai skirtingu mastu priklauso nuo importo iš KLR.

(722) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija patvirtina savo vertinimą, kad naudotojai nėra vienodai suinteresuoti nei pritarti priemonių nustatymui, nei jam prieštarauti, net jeigu naudotojai, prieštaraujantys priemonių nustatymui, visų pirma, tie du naudotojai, kuriems AAF sudaro didelę procentinę dalį gamybos sąnaudų, gali susidurti su tam tikromis neigiamomis pasekmėmis.

(723) „Walki“ tvirtino, kad bendrajame faktų atskleidimo dokumente naudotojų interesai nebuvo apibūdinti teisingai arba sąžiningai. „Walki“ taip pat teigė, kad Komisijos išvada dėl naudotojų „bendrų interesų“ nebuvimo, pagrįsta tuo, kad „*naudotojai skirtingu mastu priklauso nuo importo iš KLR*“, yra klaidinanti ir naudotojus diskriminuojanti analizė.

(724) Komisija padarė išvadą, kad naudotojai neturi bendrų interesų, nes naudotojai priklauso nuo KLR kilmės AAF labai skirtingu mastu. Tuo pareiškimu Komisija nepaneigė, kad visi bendradarbiaujantys naudotojai priešinosi antidempingo muitų nustatymui.

(725) „Walki“ taip pat tvirtino, kad Komisija neatsakė į jos prašymą atlikti geriau pagrįstą analizę, susijusią su svarbiausiais Sąjungos interesų elementais. „Walki“ paprašė pataisyti Komisijos pareiškimą dėl naudotojų argumentų dėl to, kad Sąjungos pramonė negali tiekti tokios pat kokybės AAF, kaip Kinijos gamintojai, dėl investicijų trūkumo. „Walki“ teigė, kad šeši naudotojai pateikė bendrą pareiškimą, kad „*skundą pateikę gamintojai neturi gamybos pajėgumų, kad tiektų tam tikrų svarbių specifikacijų AAF. Tai, kad jie negali komerciniais tikslais tiekti Sąjungos naudotojams šių specifikacijų produkcijos, labiausiai siejama su tuo, kad pareiškėjai nedaro ilgalaikių investicijų į gamybos įrangą ir technologijas, kurios yra būtinos norint plėsti esamą AAF gamybos asortimentą ir tiekti šiems naudotojams reikalingą plonesnę produkciją.*“

(726) Iš tiesų, šeši naudotojai pateikė bendrą pareiškimą, kad Sąjungos pramonė neinvestuoja, papildomai prie keturių naudotojų, kurie jau buvo pateikę šį argumentą individualiai. Tačiau Komisija į šį tvirtinimą iš esmės jau atsakė Reglamento (ES) 2021/983 5.2.3 ir 6.2 skirsniuose. Šiame etape nė vienas naudotojas nepateikė naujos faktinės informacijos ir tik pakartojo tą patį teiginį. Todėl Komisija savo išvadas patvirtino.

(727) „Walki“ taip pat teigė, kad Komisija padarė neteisingą išvadą, kad Sąjungos gamintojai nėra prastesni, remdamasi bendru Sąjungos gamintojų gebėjimu vykdyti eksportą į trečiųjų šalių rinkas ir sėkmingai jose konkuruoti. „Walki“ tvirtino, kad tai pasakytina tik apie gebėjimą kokybiškai gaminti storesnę nei 20 mikronų foliją. Ji taip pat teigė, kad Komisija nenurodė, kad tai apima visą plonesnę foliją, dėl kurios kyla Sąjungos tiekimo suvaržymų problema.

(728) „Walki“ taip pat tvirtino, kad pareiškimas, jog ne visi Kinijos gamintojai gali veiksmingai gaminti kokybišką produktą, nedaro poveikio naudotojų argumentui, kad Sąjungos pramonė negali veiksmingai gaminti kokybiškos plonesnės folijos.

(729) Komisija sutikrino turimus Sąjungos gamintojų pardavimo duomenis, iš kurių matyti, kad į trečiąsias šalis vykdomas plonesnės nei 20 mikronų AAF eksportas. Taigi „Walki“ argumentas, kad Sąjungos gamintojai konkurencingi tik storesnės nei 20 mikronų AAF sektoriuje, nėra pagrįstas.

(730) „Walki“ taip pat tvirtino, kad Komisijos atliktas nepanaudotų gamybos pajėgumų vertinimas nėra susijęs su gebėjimu gaminti kokybiškos plonos AAF kiekius.

(731) Komisija tinkamai išanalizavo pajėgumus gaminti plonesnę foliją, t. y. mašinas, kuriose galima atlikti paskutinį valcavimo etapą. Kai kurie Sąjungos gamintojai pateikė bandymų rezultatus, iš kurių matyti, kad < 6 μm AAF bandomųjų ritinių gamyba sėkmingai atitiko atitinkamo užsakovo reikalavimus. Komisija taip pat atkreipia dėmesį į savo vertinimą, kad < 6 μm AAF yra besivystanti nauja rinka ir dėl labai mažos paklausos per TL, žinoma, dar ne visi Sąjungos gamintojai pritaikė savo mašinų parką prie šio rinkos segmento.

(732) „Walki“ taip pat tvirtino, kad teigiamų įrodymų, kuriuos „Walki“ pateikė tyrimo metu, pagrindiniai elementai visiškai nebuvo išnagrinėti arba buvo perteikti klaidingai. Komisija nusprendė, kad šis teiginys nėra tikslus. Komisija atsižvelgė į visus argumentus ir įrodymus, bet dėl konfidencialumo priežasčių reglamente negalima atskleisti kai kurios labai konkrečios informacijos.

(733) „Manreal“ teigė, kad Komisija pažeidė gero administravimo principą. „Manreal“ tvirtino, kad Komisija, nepateikdama jokių motyvų, neatsižvelgė į visas „Manreal“ pastabas, teigdama, kad Komisija pasinaudojo nesąžininga paneigimo priemone pažymėjusi, kad „Manreal“ nepakankamai pagrindė savo teiginius.

(734) Priešingai nei teigia „Manreal“, Komisija įvykdė savo prievolę atlikti vertinimą, ar kiekviena iš „Manreal“ pastabų yra pakankamai pagrįsta, ir „Manreal“ nurodytose konstatuojamosiose dalyse kiekvienu atveju paaiškino priežastis. Pagrindiniame reglamente nėra nustatyta Komisijos prievolė toliau tirti nepakankamai pagrįstas pastabas.

(735) Todėl Komisija šį teiginį atmetė.

6.3. **Prašymas pritaikyti galutinio naudojimo išimtį**

(736) Atskirame antidempingo tyrime „Effegidi“ paprašė pritaikyti AAF galutinio naudojimo išimtį, kai AAF skirta naudoti gaminant kabelių ekranavimo plėvelę ir vyno butelių kapsules. „Effegidi“ pateikė šį prašymą šiame tyrime.

(737) Prašymas pateiktas remiantis kabelių ekranavimo plėvelės ir vyno kapsulių gamybos sąnaudų procentine dalimi, tenkančia AAF, ir poveikiu, kurį priemonės padarytų bendrovei. „Effegidi“ teigimu, kabelių ekranavimo plėvelė ir vyno kapsulės yra nišinės rinkos ir AAF suvartojimas jose yra vienodai nereikšmingas. Tai reiškia, kad muitų netaikymo galutiniam naudojimui išimtis nepakenktų bendram antidempingo muito efektyvumui.

(738) Tačiau atlikus tyrimą nustatyta, kad „Effegidi“ ne tik gamina šiuos du produktus, kuriems ji prašė pritaikyti galutinio naudojimo išimtį, bet jos asortimentą sudaro daug kitų produktų, kaip antai kabelių plėvelė, kurios sudėtyje nėra AAF, taip pat kitos maisto ir ne maisto prekių pakuotės, kurių sudėtyje yra AAF arba ne. Taigi Komisija negalėjo nustatyti bendro antidempingo muitų poveikio bendrovės pelningumui remdamasi „Effegidi“ pateiktais duomenimis. Todėl galutinio faktų atskleidimo dokumente Komisija galutinio naudojimo išimtį atmetė.

(739) Po galutinio faktų atskleidimo „Effegidi“ Komisijai pateikė savo 2019 m., 2020 m. ir 2021 m. pirmo pusmečio finansines ataskaitas. „Effegidi“ paprašė Komisijos pateikti papildomų gairių, kokius papildomus dokumentus ji turėtų pateikti, kad jai būtų galima taikyti galutinio naudojimo išimtį.

(740) Komisija konstatavo, kad po galutinio faktų atskleidimo pateiktos informacijos nepakanka, kad Komisija galėtų įvertinti bendrą galimos išimties poveikį muito veiksmingumui. „Effegidi“ nepateikė jokios informacijos apie kabelių plėvelės ir vyno kapsulių pramonę.

(741) Dėl to Komisija negalėjo įvertinti, ar galutinio naudojimo išimtis atitiktų Sąjungos interesus, ir todėl patvirtino „Effegidi“ prašymo dėl išimties atmetimą.

6.4. **Importuotojų interesai**

(742) Pastabų dėl inicijavimo pateikė penkių nesusijusių importuotojų konsorciumas. Tačiau tik vienas iš nesusijusių importuotojų, kuriam tenka [15–25 %] importo iš KLR, pateikė importuotojų klausimyno atsakymą.

(743) Konsorciumas teigė, kad Sąjungos gamintojai nėra pajėgūs gaminti ir viso reikiamos kokybės AAF asortimento reikiamais kiekiais dėl techninių suvaržymų, kuriuos lemia daugumos Sąjungos gamintojų vertikaliosios integracijos stoka. Tai lemtų didesnes gamybos sąnaudas, prastesnę kokybę, priklausomybę nuo žaliavų (folijos ruošinių) rinkos ir ilgesnį laukimo laiką dėl ilgesnės tiekimo grandinės. Konsorciumo dalyviai taip pat teigė, kad dėl investicijų, ypač į gamybos linijos kontrolės sistemas, stokos kilo kokybės problemų. Todėl konsorciumas prognozuoja, kad jeigu būtų nustatytos priemonės, susidarytų pasiūlos, ypač plonesnės AAF, nepakankamumas. Kartu su didesnėmis kainomis tai kenktų Sąjungos perdirbėjų (naudotojų) konkurencingumui.

(744) Kaip aptarta 4.5.2.1 skirsnyje, atrodo, kad Sąjungos pramonė turi pakankamai nepanaudotų pajėgumų, net jeigu atsižvelgiama į dviejų didelių Sąjungos gamintojų didelį uždarąjį naudojimą. Priešingai šiam importuotojų konsorciumo tvirtinimui, yra padaryta investicijų į gamybos linijos kokybės kontrolę, ir iš turimų duomenų neatrodo, kad Kinijos AAF nuolat būtų aukštesnės kokybės.

(745) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad priemonių nustatymas nebūtinai atitiktų importuotojų interesus. Tačiau ji toliau vertino jų tikėtiną poveikį, atsižvelgdama į įvairius susijusius interesus (žr. 4.4 skirsnį).

(746) Po galutinio faktų atskleidimo importuotojų konsorciumas pakartojo teiginį, kad Sąjungos gamintojai negali patenkinti esamos AAF paklausos, ypač plonos AAF rinkos segmente, kuriame jie šiuo metu vykdo importą iš KLR, kad patenkintų paklausą. Konsorciumas tvirtino, kad reikėtų bent dvejų metų, kad plonos AAF gamyba taptų veiksminga bei vyktų ir kad Sąjungos gamintojai, atrodo, negali atitikti reikiamų kokybės standartų, kad pakeistų produkciją, šiuo metu šiame rinkos segmente importuojamą iš Kinijos.

(747) Be to, kad konsorciumas nepateikė pagrindimo, kodėl reikėtų dvejų metų, kad būtų pradėta plonos AAF gamyba, Reglamento (ES) 2021/983 4.5.2.1 skirsnyje Komisija jau padarė išvadą, kad Sąjungos pramonė, atrodo, turi pakankamai nepanaudotų pajėgumų. Be to, Sąjungos pramonė pardavimu ir bandomųjų ritinių gamyba įrodė, kad gali patenkinti pirkėjų paklausą, kaip aprašyta Reglamento (ES) 2021/983 50 ir 51 konstatuojamosiose dalyse.

(748) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija patvirtino savo išvadą, kad priemonių nustatymas nebūtinai atitiktų importuotojų interesus. Tačiau ji toliau vertino jų tikėtiną poveikį, atsižvelgdama į įvairius susijusius interesus (žr. 6.4 skirsnį).

(749) Po galutinio faktų atskleidimo konsorciumas teigė, kad Komisija visiškai neatsižvelgė į tai, kad dėl laipsniško plonesnės AAF paklausos kitimo padidėjo ≤ 7 mikronų storio AAF paklausa. Be to, Komisija nepakankamai įvertino tai, kad tam, kad plonos AAF gamyba ES taptų veiksminga ir vyktų, reikėtų bent dvejų metų.

(750) Be to, konsorciumas teigė, kad Komisija nepaaiškino, kaip nemažais Sąjungos pramonės nepanaudotais pajėgumais galima patenkinti plonos AAF paklausą.

(751) Konsorciumas taip pat pakartojo, kad Sąjungos pramonė negali atitikti plonos AAF akytumo ir vyniojimo savybių kokybės standartų, ir pabrėžė, kad AAF gaminantys valcavimo staklynai yra tie patys, kaip automobilių baterijų pramonės, tad AAF skiriami pajėgumai sumažėja. Jis tvirtino, kad neatsižvelgusi į šiuos aspektus Komisija padarė klaidingą išvadą, kad muitų nustatymas atitinka Sąjungos interesus.

(752) Kaip paaiškinta Reglamento (ES) 2021/983 51 konstatuojamojoje dalyje, Komisija įvertino Sąjungos pramonės pajėgumus gaminti plonesnę, būtent < 6 μm, AAF, įvertinusi pajėgumus, susijusius su paskutiniu valcavimo staklyno etapu, kuris yra būtinas tokiam mažam storiui pasiekti. Buvo nustatyta, kad ankstesniems valcavimo etapams nepanaudotų pajėgumų pakanka. Taigi gaminant < 6 μm AAF problemų kelia paskutinis valcavimo etapas. Komisija paaiškino, kaip Sąjungos pramonė gali patenkinti plonos AAF paklausą. Argumentas, kad tam, kad plonos AAF gamyba taptų veiksminga ir vyktų, reikėtų bent dvejų metų, taikomas tik naujiems pajėgumams, kuriuos Sąjungos pramonė įdiegtų atsigavus sąžiningai kainų konkurencijai ir toliau didėjant paklausai. Kadangi artimiausiu metu tikėtiną paklausą bus galima patenkinti jau turimais pajėgumais, Komisijos skaičiavimuose į galimus papildomus būsimus pajėgumus neatsižvelgta. Tai, kad iki naujų pajėgumų naudojimo pradžios turės praeiti kažkiek laiko, nėra svarbu. Todėl Komisija šį tvirtinimą atmetė.

6.5. **Nesutampančių interesų palyginimas**

(753) Pagal pagrindinio reglamento 31 straipsnio 1 dalį Komisija vertino nesutampančius interesus ir ypač poreikį pašalinti žalingo subsidijavimo iškreipiamąjį poveikį ir atkurti veiksmingą konkurenciją.

(754) Kalbant apie kainų padidėjimą, atlikus tyrimą nustatyta, kad dėl Kinijos kainų Sąjungos kainos buvo priverstinai mažinamos vidutiniškai 10,8 %, o dėl kainų smukdymo pablogėjo Sąjungos pramonės padėtis. Jei kainos vėl padidėtų iki tvaraus lygio, Komisija manė, kad toks padidėjimas būtų nedidelis, atsižvelgiant į konkurencijos lygį Sąjungos rinkoje. Kaip jau minėta 4.5.2.1 skirsnyje, Sąjungos pramonė turi pakankamai nepanaudotų pajėgumų. Todėl neigiamas poveikis naudotojams taip pat būtų nedidelis. Jokie konkretūs naudotojų ir importuotojų pateikti argumentai, aptarti 6.2 ir 6.4 skirsniuose, nekeičia šios išvados.

(755) Vertindama neigiamo poveikio importuotojams reikšmingumą, Komisija pirmiausia pažymėjo, kad bendradarbiavimo lygis buvo gana žemas, nes tik vienas iš penkių bendradarbiavusių importuotojų pateikė duomenis.

(756) „Manreal“ tvirtino, kad Reglamente (ES) 2021/983 atlikta rinkos ir Sąjungos interesų analizė nebebuvo aktuali dėl smarkaus kainų padidėjimo ir spekuliacijų biržos prekių rinkoje, kuriuos nulėmė tyrimas ir COVID-19 pandemija. Pakuočių perdirbimo pramonė patyrė didelį poveikį ne tik dėl 40 % padidėjusių aliuminio kainų, bet ir dėl 40 % padidėjusių kraftpopierio kainų bei vežimo konteineriuose sąnaudų, kurios padidėjo 400 %. Vidutinė popieriaus pristatymo trukmė padidėjo nuo 3–4 savaičių iki 4 mėnesių. Pagal kai kurias tiekimo sutartis tiekėjai remiasi nuostata dėl *force majeure* ir pristato produkciją 6 mėnesius vėluodami ir kartu prašydami 20 % didesnių kainų nei užsakymo metu.

(757) Pritardamos „Manreal“ argumentams „Walki“, „Gascogne“ ir „Effegidi“ taip pat pabrėžė, kad po TL rinkos padėtis iš esmės pasikeitė ir dėl to ėmė trūkti ne tik AAF, bet ir kitų jų žaliavų. „Gascogne“ teigimu, 2020 m. spalio mėn. – 2021 m. gegužės mėn. aliuminio kaina Londono metalų biržoje padidėjo 30 %. Be to, susiklosčius dabartinei padėčiai, atrodo, tik vienas didelis Sąjungos gamintojas gali vykdyti naujus užsakymus nelaukiant kelis mėnesius. „Effegidi“ tvirtino, kad, remiantis 2021 m. liepos mėn. Sąjungos gamintojų kotiruojamomis kainomis, gamybai skirta AAF nebus patiekta anksčiau nei 2022 m.

(758) Dar vienas naudotojas, „Alupol“, tvirtino, kad nuo 2020 m. gruodžio mėn. pastebėjo mažą Sąjungos gamintojų susidomėjimą sudaryti sutartis ir net sudarius 2 metų tiekimo sutartį su vienu iš Sąjungos gamintojų gamintojas ją nutraukė praėjus pusmečiui, o tai rodo, kad pajėgumai yra riboti. „Walki“ pateikė papildomų įrodymų, susijusių su prašymais dėl 6,35 μm AAF, iš kurių matyti, kad 2021 m. atsiradę tiekimo sunkumai vis dar neišnyko.

(759) Importuotojų konsorciumas taip pat teigė, kad nuo tyrimo pradžios AAF kainos padidėjo 25 %, o pristatymo laikas pailgėjo vidutiniškai nuo 2 iki 4 mėnesių. Be to, dėl dabartinės nepakankamos pasiūlos padėties integruotos bendrovės tiekia produkciją savo susijusiems subjektams lengvatinėmis sąlygomis ir atvirajai rinkai lieka mažiau pajėgumų. Konsorciumas numato, kad nustačius muitus tiekimo grandinės sutriks ir visas AAF asortimentas, bet visų pirma plonesnė nei 6 μm folija, bus tiekiamas nepakankamais kiekiais.

(760) Nors šie pokyčiai rinkoje iš tikrųjų daro poveikį skirtingiems gamintojų, naudotojų ir importuotojų interesams, juos sukėlė išskirtinė padėtis, susijusi su COVID-19 pandemija ir paskesniu stipriu ekonomikos atsigavimu, dėl kurių ėmė trūkti tarptautinio transporto ir pasiūlos. Taigi rinkoms gali prireikti šiek tiek laiko prisitaikyti, kol ekonomikos atsigavimas ir augimas normalizuosis ir vėl įsivyraus paklausos ir pasiūlos, be kita ko, AAF sektoriuje, pusiausvyra.

(761) „Manreal“ taip pat tvirtino, kad pagal SESV 11 straipsnį apsauga nuo subsidijuojamo importo turėtų būti suderinama su kitais Sąjungos tikslais, kaip antai aplinkos apsauga, ir padarė išvadą, kad priemonių nustatymas padarys labai neigiamą poveikį aplinkai. „Manreal“ teigė, kad, neatsižvelgiant į galimą neigiamą poveikį darbo vietoms arba pramonės politikai, labiau teršiančių Sąjungos gamintojų išnykimas būtų palankus ES aplinkai. Taigi „Manreal“ paprašė Komisijos į tyrimą įtraukti tikėtiną priemonių poveikį aplinkai.

(762) Komisija pirma pažymėjo, kad „Manreal“ nepateikė pagrindimo, kodėl Sąjungos gamintojai teršia daugiau nei Kinijos gamintojai. Be to, nors Sąjungos gamintojams nustatyti aukšti aplinkosaugos standartai, SESV 11 straipsniu nėra siekiama užkirsti kelią ekonominei veiklai, juo siekiama į ekonominės veiklos politiką integruoti aplinkos apsaugos reikalavimus. „Manreal“ pasiūlymas sumažinti Sąjungoje išmetamą teršalų kiekį leidus nesąžiningai konkurencijai susidoroti su jos pramone ne tik nėra suderinamas su ES aplinkos tikslais, bet prieštarautų įvairių kitų krypčių politikai. Taigi „Manreal“ prašymas ištirti tokio scenarijaus poveikį aplinkai buvo atmestas.

(763) Atliekant antidempingo tyrimą „Manreal“ taip pat paminėjo laikinojo reglamento 355 konstatuojamąją dalį, kurioje atsakydama į ankstesnį „Manreal“ argumentą, kad valstybės pagalba galėtų būti tinkamesnė priemonė nei muitų nustatymas, Komisija konstatavo, kad finansinė pagalba nėra tinkama priemonė kovoti su žalingu dempingu. „Manreal“ tvirtino, kad tai politinis pasirinkimas, kurio nederėjo daryti nepasikonsultavus su Konkurencijos generaliniu direktoratu (toliau – COMP GD). „Manreal“ taip pat teigė, kad Komisijos argumentas suponuoja, jog COMP GD nepatvirtintų jokios Sąjungos gamintojams teikiamos pagalbos.

(764) Komisija priminė, kad pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta, kad, kai galutinai nustatyti faktai rodo, kad yra kompensuotinos subsidijos ir jų padaryta žala bei reikia imtis priemonių, kad būtų apsaugoti Sąjungos interesai, Komisija nustato galutinį kompensacinį muitą. Iš tikrųjų Komisija negali nekovoti su įrodytu Kinijos eksportuotojų daromu žalingu subsidijavimu imdamasi turimų teisinių priemonių vien todėl, kad Sąjungos gamintojams taip pat gali būti suteikta valstybės pagalba. Be to, valstybės pagalbą skiria valstybės narės, o ne Komisija.

(765) Todėl nė vienas iš naudotojų ir importuotojų paskelbus Reglamentą (ES) 2021/983 pateiktų argumentų, taip pat susijusių su antisubsidijų tyrimu, nepakeitė Komisijos išvados.

(766) Kelios šalys pasiūlė Komisijai kartu su pastabomis dėl galutinio faktų atskleidimo įvertinti galimą muitų taikymo sustabdymą pagal pagrindinio antisubsidijų reglamento 24 straipsnio 4 dalį. Kaip numatyta pagrindinio antisubsidijų reglamento 24 straipsnio 4 dalyje, Komisija tinkamu laiku gali apsvarstyti galimą muitų taikymo sustabdymą.

(767) Po galutinio faktų atskleidimo Kinijos Vyriausybė teigė, kad pasaulio ir ES ekonomika susiduria su nuolatiniais dideliais tiekimo grandinės sutrikimais. Atsižvelgiant į šią padėtį, priemonių nustatymas šiuo metu neatitiktų Sąjungos interesų. Kinijos Vyriausybė taip pat paprašė Komisijos įvertinti galimą muitų taikymo sustabdymą.

(768) Kaip paaiškinta 760 konstatuojamojoje dalyje, COVID-19 pandemija padarė neigiamą poveikį tiekimo grandinėms. Tačiau tai yra laikina padėtis, todėl Komisija nemano, kad tai yra nuolatinis viršesnis interesas priemonių nustatymo atžvilgiu.

(769) Po galutinio faktų atskleidimo importuotojų konsorciumas teigė, kad galutinių kompensacinių muitų nustatymas kartu su antidempingo muitais akivaizdžiai prieštarauja ES importuotojų ir naudotojų interesams, nes padidėjo ≤ 7 mikronų AAF paklausa; padidėjus baterijų folijos gamybai sumažėtų kitos AAF turimi pajėgumai ir dėl to perdirbimo pramonės gamybos pajėgumai būtų perkelti už ES ribų.

(770) Komisija jau padarė išvadą, kad Sąjungos gamintojų nepanaudoti pajėgumai leistų patenkinti mažesnio storio ir automobilių baterijų AAF paklausą ateinančiais metais. Antidempingo muitai nėra apskaičiuojami taip, kad automatiškai atitaisytų ir importo subsidijavimą, ypač kai skirtingi eksportuotojai gali būti skirtingai susiję su importu dempingo kaina ir subsidijavimu. Todėl Komisija atmetė tvirtinimą, kad nustačius kompensacinius muitus (jei būtų nustatyti antidempingo muitai) būtų prieštaraujama Sąjungos interesams.

(771) Po galutinio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ tvirtino, kad Sąjunga būtų suinteresuota neįtraukti elektromobilių baterijų folijos į taikymo sritį, nes Sąjungos gamintojai neturėtų pajėgumų patenkinti paklausos trumpuoju ir vidutinės trukmės laikotarpiu.

(772) Kadangi „Xiamen Xiashun“ nepateikė naujų įrodymų šiam tvirtinimui pagrįsti, o Komisija jau išnagrinėjo Sąjungos gamintojų pajėgumus atsižvelgdama į paklausą trumpuoju ir vidutinės trukmės laikotarpiu, Komisija šį tvirtinimą atmetė.

6.6. **Išvada dėl Sąjungos interesų**

(773) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad nėra įtikinamų priežasčių padaryti išvadą, jog galutinių kompensacinių priemonių nustatymas importuojamai Kinijos kilmės AAF neatitiktų Sąjungos interesų.

7. **ĮSIPAREIGOJIMO DĖL KAINOS PASIŪLYMAS**

(774) Po galutinio faktų atskleidimo per pagrindinio reglamento 13 straipsnio 2 dalyje nurodytą terminą įsipareigojimo dėl kainos pasiūlymą pateikė vienas eksportuojantis gamintojas: „Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.“ kartu su susijusiu prekiautoju „Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., (HK) Limited“.

(775) Pagal pagrindinio antisubsidijų reglamento 13 straipsnį įsipareigojimo dėl kainos pasiūlymai turi būti pakankami žalingam subsidijavimo poveikiui pašalinti, o jų priėmimas neturi būti laikomas nepraktišku. Komisija įvertino pasiūlymą atsižvelgdama į šiuos kriterijus ir nusprendė, kad jį priimti būtų nepraktiška dėl toliau nurodytų pagrindinių priežasčių.

(776) Pirma, bendrovė gamina ir parduoda įvairių rūšių produktus, kurių kainos labai skiriasi. Atliekant fizinį patikrinimą neįmanoma lengvai atskirti apdirbamosios aliuminio folijos tipų. Visų pirma būtų labai sunku įvertinti storį atliekant tik fizinį patikrinimą. Be išsamios laboratorinės analizės muitinė negalėtų nustatyti, ar importuojamas produktas atitinka deklaruotą produktą.

(777) Antra, dėl didelio produktų rūšių skaičiaus kyla didelis kryžminio kompensavimo pavojus tarp skirtingų rūšių produktų, o brangesnių rūšių produktai gali būti neteisingai deklaruojami kaip pigesni produktai, kuriems taikomas įsipareigojimas. Dėl to įsipareigojimas tampa nevykdytinu ir todėl nepraktišku, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnyje. Trečia, „Zhongji“ turi daug susijusių bendrovių, tiesiogiai dalyvaujančių gaminant arba parduodant tiriamąjį produktą. Be to, „Zhongji“ produktą parduoda ir tiesiogiai, ir netiesiogiai. Tokia sudėtinga grupės struktūra susijusi su dideliu kryžminio kompensavimo pavojumi. Komisija negalėtų stebėti ir užtikrinti netiesioginio pardavimo per susijusią bendrovę Honkonge ir galbūt per kitas susijusias bendroves įsipareigojimo laikymosi. Vien dėl to pasiūlymas būtų nepraktiškas.

(778) Komisija taip pat įvertino konkrečius įsipareigojimus pagal įsipareigojimo pasiūlymą, kurį „Zhongji“ pateikė siekdama išspręsti pagrindinius pirmiau aprašytus klausimus. Kalbant apie įvairių rūšių produktus, bendrovė siūlė eksportuoti tik penkių PKN rūšių produktus. Be to, kalbant apie sudėtingą grupės struktūrą, „Zhongji“ pasiūlė įsipareigoti išimtinai parduoti Sąjungai tiesiogiai per „Zhongji Lamination Materials Co., Ltd“ ir neparduoti tiems patiems pirkėjams Sąjungoje, kuriems parduodamas tiriamasis produktas, jokio kito produkto.

(779) Komisija nustatė, kad net ir šie konkretūs prisiimti įsipareigojimai nepanaikintų elementų, dėl kurių įsipareigojimo pasiūlymai tampa nevykdytini.

(780) NET jeigu dėl „Zhongji“ įsipareigojimo eksportuoti tik penkių PKN produktus kryžminio kompensavimo pavojus sumažėtų, bet neišnyktų, būtų itin nepraktiška juo pasinaudoti. Muitinės negalėtų nustatyti, ar importuojamas produktas atitinka tai, kas deklaruojama, atlikusios tik fizinį patikrinimą be specialių matavimo įrankių.

(781) Dėl tos pačios priežasties būtų itin sudėtinga užtikrinti, kad būtų įvykdytas „Zhongji“ įsipareigojimas neparduoti tiems patiems pirkėjams ES jokio kito produkto, kuris nėra tiriamasis produktas. Be to, su „Zhongji“ susijusios bendrovės eksportuoja į ES kitus aliuminio produktus, kuriems taip pat taikomos antidempingo priemonės, ir yra priemonių, taikomų aliuminio produktams, kuriems priskirtas tas pats KN kodas, kaip tiriamajam produktui ([116]). Galiausiai atskirame antidempingo tyrime nagrinėjamam produktui taip pat taikomos antidempingo priemonės, o tos pačios bendrovės toje byloje pateiktas įsipareigojimo pasiūlymas jau buvo atmestas.

(782) Komisija išsiuntė pareiškėjui raštą, kuriame išdėstė pirmiau nurodytas priežastis, dėl kurių buvo atmestas įsipareigojimo pasiūlymas.

(783) Pareiškėjas dėl to pateikė pastabų. Šios pastabos suinteresuotosioms šalims susipažinti buvo įtrauktos į bylos medžiagą.

(784) „Zhongji“ pakartojo įsipareigojimo pasiūlyme išdėstytus argumentus ir teigė, kad 778 konstatuojamojoje dalyje nurodytų konkrečių įsipareigojimų pakaks, kad įsipareigojimo pasiūlymas būtų veiksmingas. Be to, „Zhongji“ nemanė, kad būtų sunku atskirti skirtingų rūšių produktus atliekant fizinį patikrinimą arba kad jos pasiūlytas kainų koregavimo mechanizmas būtų sudėtingas.

(785) Komisija su tuo nesutinka. Kaip paaiškinta 779–781 konstatuojamosiose dalyse, konkrečiais pateiktais įsipareigojimais nebūtų pašalinti pagrindiniai elementai, dėl kurių įsipareigojimo pasiūlymas tampa nevykdytinas.

(786) Taigi Komisija manė, kad įsipareigojimo pasiūlymas yra nevykdytinas ir todėl nepraktiškas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 13 straipsnyje, todėl pasiūlymą atmetė.

8. **GALUTINĖS KOMPENSACINĖS PRIEMONĖS**

(787) Atsižvelgiant į padarytas išvadas dėl subsidijavimo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų ir į pagrindinio reglamento 15 straipsnį, turėtų būti nustatytas galutinis kompensacinis muitas.

8.1. **Galutinių kompensacinių priemonių dydis**

(788) Pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje nustatyta, kad galutinio kompensacinio muito dydis neturi viršyti apskaičiuotos kompensuotinų subsidijų sumos.

([116]) 2015 m. gruodžio 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2384, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas tam tikrai aliuminio folijai, kurios kilmės šalis yra Kinijos Liaudies Respublika, ir nutraukiamas tyrimas dėl importuojamos tam tikros aliuminio folijos, kurios kilmės šalis yra Brazilija, atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 11 straipsnio 2 dalį.

(789) 15 straipsnio 1 dalies ketvirtoje pastraipoje nurodoma: „*Jeigu remdamasi visa pateikta informacija Komisija gali padaryti aiškią išvadą, kad priemonių sumos nustatymas pagal trečią pastraipą neatitinka Sąjungos interesų, kompensacinio muito suma turi būti mažesnė, jeigu tokio mažesnio muito pakaktų atitaisyti žalą Sąjungos pramonei*“.

(790) Komisijai tokia informacija nebuvo pateikta, todėl kompensacinių priemonių lygis bus nustatytas remiantis 15 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa.

(791) Remiantis tuo, kas išdėstyta, galutinio kompensacinio muito normos, išreikštos CIF kaina Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, turėtų būti tokios:

Bendrovė	Galutinis kompensacinis muitas
„Daching Group“, įskaitant „Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.“	10,1 %
„Nanshan Group“, įskaitant „Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.“	18,2 %
„Wanshun Group“, įskaitant „Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.“	8,6 %
Kitos priede išvardytos bendradarbiaujančios bendrovės	12,3 %
Visos kitos bendrovės	18,2 %

(792) Antisubsidijų tyrimas buvo atliekamas lygiagrečiai su atskiru antidempingo tyrimu dėl to paties KLR kilmės nagrinėjamojo produkto, per kurį Komisija nustatė antidempingo priemones, atitinkančias nustatytą žalos skirtumo lygį. Komisija užtikrino, kad nustačius bendrą muitą, atspindintį subsidijavimo lygį ir visą dempingo lygį, subsidijavimo poveikis nebūtų kompensuotas du kartus (dvigubas skaičiavimas) pagal pagrindinio reglamento 24 straipsnio 1 dalį ir 15 straipsnio 2 dalį.

(793) Atskirai vykdomame antidempingo tyrime normalioji vertė buvo apskaičiuota pagal 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių 2 straipsnio 6a dalį, atsižvelgiant į neiškraipytas sąnaudas ir pelną atitinkamoje išorės tipiškoje šalyje. Todėl, vadovaudamasi pagrindinio reglamento 15 straipsnio 2 dalimi ir siekdama išvengti dvigubo skaičiavimo, Komisija pirmiausia nustatė galutinį kompensacinį muitą, lygų nustatytai galutinei subsidijavimo sumai, o po to – likusį galutinį antidempingo muitą, kuris atitinka susijusį dempingo skirtumą, sumažintą kompensacinio muito suma ir iki atitinkamo žalos pašalinimo lygio, nustatyto per atskirą antidempingo tyrimą. Kadangi Komisija sumažino nustatytą dempingo skirtumą atimdama visą KLR nustatytą subsidijavimo sumą, dvigubo skaičiavimo klausimas, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 24 straipsnio 1 dalyje, neiškilo. Jeigu suma, gauta iš dempingo skirtumo atėmus subsidijų sumą, yra didesnė už žalos skirtumą, Komisija apribojo antidempingo muitą iki žalos skirtumo lygio. Jeigu suma, gauta iš dempingo skirtumo atėmus subsidijų sumą, yra mažesnė už žalos skirtumą, Komisija antidempingo muito dydį nustato remdamasi mažesne suma.

(794) Atsižvelgdama į aukštą Kinijos eksportuojančių gamintojų bendradarbiavimo lygį Komisija nustatė, kad atrinktoms bendrovėms nustatytas didžiausias muitas būtų tipiškas muitas visoms kitoms bendrovėms. Toms bendrovėms, kurios atliekant tyrimą nebendradarbiavo, bus taikomas visoms kitoms bendrovėms nustatytas muitas.

(795) Kaip minėta 594 konstatuojamojoje dalyje, neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams bendra subsidijų suma apskaičiuota remiantis atrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams nustatyta bendra vidutine svertine kompensuotinų subsidijų suma, išskyrus nereikšmingas sumas ir prekėms, kurioms taikomos pagrindinio reglamento 28 straipsnio 1 dalies nuostatos, nustatytą subsidijų sumą. Tačiau nustatydama šias sumas Komisija atsižvelgė ir į išvadas, iš dalies pagrįstas turimais faktais. Iš tiesų, Komisija mano, kad tais atvejais naudoti turimi faktai nedarė didelio poveikio informacijai, kuri buvo reikalinga subsidijavimo sumai sąžiningai nustatyti, kad eksportuotojams, kurie nebuvo pakviesti bendradarbiauti atliekant tyrimą, nebūtų daromas poveikis dėl šio metodo taikymo.

(796) Remiantis tuo, kas išdėstyta, nustatomos šios muitų normos:

Bendrovė	Subsidijavimo suma	Dempingo skirtumas	Žalos pašalinimo lygis	Kompensacinio muito norma	Antidempingo muito norma
„Wanshun Group“, įskaitant „Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.“	8,6 %	81,5 %	28,5 %	8,6 %	28,5 %
„Daching Group“, įskaitant „Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.“	10,1 %	16,1 %	15,4 %	10,1 %	6,0 %
„Nanshan Group“, įskaitant „Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.“	18,2 %	98,5 %	24,6 %	18,2 %	24,6 %
Kitos bendrovės, bendradarbiavusios antidempingo ir antisubsidijų tyrimuose, išvardytos I priede	12,3 %	69,5 %	23,6 %	12,3 %	23,6 %
Kitos bendrovės, bendradarbiavusios antidempingo, bet ne antisubsidijų tyrime, išvardytos II priede	18,2 %	69,5 %	23,6 %	18,2 %	23,6 %
Visos kitos bendrovės	18,2 %	98,5 %	28,5 %	18,2 %	28,5 %

(797) Šiame reglamente konkrečioms bendrovėms nurodyta kompensacinio muito norma nustatyta remiantis šio tyrimo išvadomis. Taigi ji atitinka atliekant šį tyrimą nustatytą susijusios bendrovės padėtį. Todėl ši muito norma (kitaip nei muitas visos šalies mastu, taikomas visoms kitoms bendrovėms) yra taikoma tik importuojamiems nagrinėjamosios šalies kilmės produktams, pagamintiems nurodytos bendrovės. Importuojamiems produktams, pagamintiems bet kurios kitos bendrovės, kuri konkrečiai nepaminėta šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, negali būti taikomos šios normos, todėl jiems turėtų būti taikoma visoms kitoms bendrovėms nustatyta muito norma.

(798) Pasikeitus pavadinimui bendrovė gali prašyti taikyti šias individualias muito normas. Prašymas turi būti teikiamas Komisijai. Prašyme turi būti pateikta visa susijusi informacija, leidžianti įrodyti, kad pasikeitimas nedaro poveikio bendrovės teisei naudotis jai jau taikoma muito norma. Jei bendrovės pavadinimo pakeitimas nedaro poveikio jos teisei naudotis jai taikoma muito norma, bus priimtas iš dalies keičiantis reglamentas, kuriame bus pakeistas pavadinimas, ir paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

(799) Siekiant sumažinti priemonių vengimo riziką dėl muitų normų skirtumų, reikia nustatyti specialias priemones, kuriomis būtų užtikrinamas individualių kompensacinių muitų taikymas. Bendrovės, kurioms taikomi individualūs kompensaciniai muitai, privalo valstybių narių muitinėms pateikti galiojančią komercinę sąskaitą faktūrą. Ši sąskaita faktūra turi atitikti šio reglamento 1 straipsnio 4 dalyje nustatytus reikalavimus. Importuojant be šios sąskaitos faktūros, turėtų būti taikomas visoms kitoms bendrovėms nustatytas kompensacinis muitas.

(800) Nors tokią sąskaitą faktūrą būtina pateikti valstybių narių muitinėms, kad jos importuojamiems produktams taikytų individualias kompensacinio muito normas, ji nėra vienintelis elementas, į kurį muitinės turėtų atsižvelgti. Iš tikrųjų, net jeigu valstybių narių muitinės gauna šią sąskaitą faktūrą, atitinkančią visus šio reglamento 1 straipsnio 3 dalies reikalavimus, jos vis tiek privalo atlikti įprastas patikras ir, kaip visais kitais atvejais, gali reikalauti papildomų dokumentų (vežimo dokumentų ir kt.), kad patikrintų deklaracijos duomenų tikslumą ir užtikrintų, kad tolesnis mažesnės muito normos taikymas būtų pagrįstas ir atitiktų muitų teisės reikalavimus.

(801) Jeigu nustačius susijusias priemones labai padidėja bendrovių, kurioms taikomos mažesnės individualios muito normos, eksportuojamas kiekis, tokį padidėjimą būtų galima laikyti prekybos pobūdžio pasikeitimu dėl nustatytų priemonių, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 23 straipsnio 1 dalyje. Tokiomis aplinkybėmis ir jeigu tenkinamos sąlygos, gali būti inicijuojamas vengimo tyrimas. Atliekant šį tyrimą galima, be kita ko, išnagrinėti, ar reikia panaikinti individualią (-ias) muito normą (-as) ir atitinkamai nustatyti muitą visos šalies mastu.

(802) Siekiant užtikrinti, kad kompensacinis muitas būtų taikomas tinkamai, visoms kitoms bendrovėms nustatytas muito dydis turėtų būti taikomas ne tik nebendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams, bet ir tiems gamintojams, kurie tiriamuoju laikotarpiu į Sąjungą neeksportavo.

(803) Po galutinio faktų atskleidimo „Xiamen Xiashun“ ir „Gascogne“ tvirtino, kad bendrajame faktų atskleidimo dokumente nebuvo nustatyta, kaip Komisija išvengtų dvigubo skaičiavimo, kaip numatyta pagrindiniame reglamente. „Xiamen Xiashun“ nurodė Komisijos reglamentą dėl SPM, kuriame buvo nustatytas galutinis kompensacinis muitas, lygus nustatytai galutinei subsidijavimo sumai, o galutinis antidempingo muitas buvo nustatytas pagal galutinį dempingo skirtumą, sumažintą galutiniu kompensaciniu muitu, kai kompensaciniu muitu sumažintas atitinkamas dempingo skirtumas yra mažesnis už žalos pašalinimo lygį. „Xiamen Xiashun“ paprašė Komisijos atskleisti metodą, kurį ji taikys apskaičiuodama bendrus muitus.

(804) Kaip pripažino „Xiamen Xiashun“, Bendrojo faktų atskleidimo dokumento 555 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad, jei būtų nustatyti antidempingo muitai, Komisija užtikrintų, kad nustačius bendrą muitą, atspindintį subsidijavimo lygį ir visą dempingo lygį, subsidijavimo poveikis nebūtų kompensuojamas du kartus („dvigubas skaičiavimas“). Kaip aprašyta 793 konstatuojamojoje dalyje, Komisija laikėsi to paties požiūrio, kurį nurodė „Xiamen Xiashun“ byloje dėl SPM. Tai yra įprasta Komisijos praktika antisubsidijų ir antidempingo tyrimų, susijusių su tuo pačiu produktu, atveju. Šiuo atveju galutinio faktų atskleidimo metu antidempingo tyrime dar nebuvo nustatyti jokie galutiniai muitai. Todėl Komisija negalėjo pateikti pastabų dėl nustatytų muitų pakeitimo, nes tuo

metu muitų oficialiai nebuvo. Tačiau „Xiamen Xiashun“ ir „Gascogne“ turėjo visas galimybes pateikti pastabų dėl dvigubo skaičiavimo vengimo reaguojant į galutinį faktų atskleidimą. Bet kuriuo atveju šalys turi galimybę šiame etape pateikti pastabas dėl galimo dvigubo skaičiavimo. Todėl Komisija atmetė tvirtinimą dėl tolesnio faktų atskleidimo.

(805) Po galutinio faktų atskleidimo importuotojų konsorciumas ir „Nanshan“ paprašė Komisijos taikyti pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalyje nustatytą mažesnio muito taisyklę ir apriboti bendrus antidempingo ir kompensacinius muitus iki žalos skirtumo lygio, atkreipdami dėmesį į tai, kad byloje yra daug informacijos, iš kurios matyti, kad nustačius kompensacinius muitus kartu su antidempingo muitais būtų sutrikdyta Sąjungos AAF rinka.

(806) Iš pradžių Komisija primena, kad pagrindas antisubsidijų tyrimuose taikyti pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalies ketvirtą pastraipą yra išsamiai aprašytas Reglamento 2018/825 ([117]) 10 konstatuojamojoje dalyje, kurioje nustatyta, kad „trečiųjų valstybių taikomos kompensuotinos subsidijos itin iškraipo prekybą“ ir todėl „mažesnio muito taisyklė apskritai nebegali būti toliau taikoma“. Numatytoji taisyklė atliekant kompensacinio muito tyrimus yra ta, kad mažesnio muito taisyklė netaikoma, nebent yra įrodymų, kad jos taikymas akivaizdžiai atitinka Sąjungos interesus. Šiai išvadai padaryti reikalingi įrodymai yra esminiai, reikėtų konkrečiai bei tinkamai įrodyti, kad mažesnio muito nei nustatyta subsidijavimo suma taikymas atitinka Sąjungos interesus.

(807) Šiuo atveju Komisija 6 skirsnyje išnagrinėjo visus šalių argumentus dėl Sąjungos interesų, įskaitant importuotojų konsorciumo ir „Nanshan“ pateiktus argumentus. Komisija padarė išvadą, kad nėra įtikinamų priežasčių padaryti išvadą, jog galutinių kompensacinių priemonių nustatymas taikant kompensuotinų subsidijų sumą atitinkantį muitą neatitiktų Sąjungos interesų. Importuotojų konsorciumas ir „Nanshan“ nepateikė jokių tinkamų ir konkrečių įrodymų, kuriais remdamasi Komisija galėtų padaryti išvadą, kad tokio dydžio muito nustatymas akivaizdžiai neatitiktų Sąjungos interesų ir kad vietoj to jis turėtų būti žemesnio lygio, atsižvelgiant į žalos skirtumą. Todėl 15 straipsnio 1 dalies ketvirtoje pastraipoje reikalaujamas įrodymų standartas netenkinamas ir šių šalių tvirtinimas buvo atmestas.

9. **ATSKLEIDIMAS**

(808) 2021 m. lapkričio 3 d. suinteresuotosioms šalims buvo pranešta apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis buvo ketinama rekomenduoti importuojamai KLR kilmės AAF nustatyti galutinį kompensacinį muitą. Suinteresuotosioms šalims buvo suteikta galimybė pateikti pastabų dėl konkrečiai joms atskleistų skaičiavimų tikslumo.

(809) Devynios šalys pateikė pastabų dėl faktų atskleidimo. Be to, kelios suinteresuotosios šalys pareiškė norą į šį antisubsidijų tyrimą įtraukti pastabas, pateiktas vykdant atskirą antidempingo tyrimą. Paprašius buvo surengti klausymai su importuotojų konsorciumu, „Nanshan Group“ ir „Wanshun Group“. Suinteresuotųjų šalių pateiktos pastabos buvo tinkamai apsvarstytos ir prireikus išvados buvo atitinkamai pataisytos.

([117]) OL L 143, 2018 6 7, p. 1.

10. **BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS**

(810) Atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) 2018/1046 ([118]) 109 straipsnį, jei suma turi būti kompensuojama remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimu, mokėtinų delspinigių norma yra Europos Centrinio Banko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms taikoma norma, paskelbta *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje ir galiojusi kiekvieno mėnesio pirmą kalendorinę dieną.

(811) Kaip paaiškinta 788–793 konstatuojamosiose dalyse, Komisija iš dempingo skirtumo atėmė dalį subsidijų sumos, kad išvengtų dvigubo skaičiavimo. Taigi, jei galutiniai kompensaciniai muitai būtų keičiami ar naikinami, antidempingo muitų dydis turėtų būti automatiškai didinamas tokia pačia dalimi, kad būtų atspindėtas faktinis dvigubo skaičiavimo dėl šio pakeitimo ar panaikinimo mastas. Antidempingo muitai turėtų būti pakeisti nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.

(812) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka pagal 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių 25 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę ([119]),

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės apdirbamajai aliuminio folijai, kurios storis mažesnis nei 0,021 mm, be pagrindo, po valcavimo toliau neapdorotai, suvyniotai į ritinius, kurių svoris didesnis kaip 10 kg, šiuo metu klasifikuojamai pagal KN kodą ex 7607 11 19 (TARIC kodai 7607 11 19 60 ir 7607 11 19 91), nustatomas galutinis kompensacinis muitas.

2. Neįtraukiami šie produktai:

— buitinė aliuminio folija, kurios storis ne mažesnis kaip 0,008 mm, bet ne didesnis kaip 0,018 mm, be pagrindo, po valcavimo toliau neapdorota, suvyniota į ritinius, kurių plotis ne didesnis kaip 650 mm, o svoris didesnis kaip 10 kg;

— buitinė aliuminio folija, kurios storis ne mažesnis kaip 0,007 mm, bet mažesnis kaip 0,008 mm, suvyniota į bet kokio pločio ritinius, atkaitinta arba neatkaitinta;

— buitinė aliuminio folija, kurios storis ne mažesnis kaip 0,008 mm, bet ne didesnis kaip 0,018 mm, suvyniota į ritinius, kurių plotis didesnis kaip 650 mm, atkaitinta arba neatkaitinta;

— buitinė aliuminio folija, kurios storis didesnis kaip 0,018 mm, bet mažesnis kaip 0,021 mm, suvyniota į bet kokio pločio ritinius, atkaitinta arba neatkaitinta.

3. Galutinio kompensacinio muito normos, taikomos 1 dalyje aprašyto produkto, kurį pagamino toliau išvardytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra šios:

Bendrovė	Galutinis kompensacinis muitas	Papildomas TARIC kodas
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.	10,1 %	C687

([118]) 2018 m. liepos 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) 2018/1046 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 ir Sprendimas Nr. 541/2014/ES, bei panaikinamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (OL L 193, 2018 7 30, p. 1).

([119]) OL L 176, 2016 6 30, p. 21, su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2018/825, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ir Reglamentas (ES) 2016/1037 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 143, 2018 6 7, p. 1).

Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.	18,2 %	C688
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	8,6 %	C686
Kitos bendrovės, bendradarbiavusios antisubsidijų ir antidempingo tyrimuose, išvardytos I priede	12,3 %	Žr. I priedą.
Kitos bendrovės, bendradarbiavusios antidempingo, bet ne antisubsidijų tyrime, išvardytos II priede	18,2 %	Žr. II priedą.
Visos kitos bendrovės	18,2 %	C999

4. 3 dalyje nurodytoms bendrovėms nustatytos individualios kompensacinio muito normos taikomos, jeigu valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, kurioje pateikiama ši deklaracija su nurodyta data ir pasirašyta tą sąskaitą faktūrą išduodančio subjekto pareigūno, kurio nurodomas vardas, pavardė ir pareigos: „Aš, toliau pasirašęs (-iusi), patvirtinu, kad (kiekis) šioje sąskaitoje faktūroje nurodyto (nagrinėjamasis produktas), parduodamo eksportuoti į Europos Sąjungą, Kinijos Liaudies Respublikoje pagamino (bendrovės pavadinimas ir adresas) (papildomas TARIC kodas). Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.“ Jeigu tokia sąskaita faktūra nepateikiama, taikomas visoms kitoms bendrovėms nustatytas muitas.

5. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

6. Tais atvejais, kai iš tam tikriems eksportuojantiems gamintojams nustatyto antidempingo muito atimamas kompensacinis muitas, pagal Reglamento (ES) 2016/1037 21 straipsnį pateikus muito grąžinimo prašymą taip pat pradedamas tam eksportuojančiam gamintojui nustatyto dempingo skirtumo, nustatyto muito grąžinimo tiriamuoju laikotarpiu, vertinimas.

2 straipsnis

Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2021/2170 iš dalies keičiamas taip:

1) 1 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Galutinio antidempingo muito normos, taikomos 1 dalyje aprašyto produkto, kurį pagamino toliau nurodytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą, yra tokios:

Bendrovė	Galutinis antidempingo muitas	Papildomas TARIC kodas
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.	6,0 %	C687
Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.	24,6 %	C688
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	28,5 %	C686

Kitos bendrovės, bendradarbiavusios antisubsidijų ir antidempingo tyrimuose, išvardytos I priede	23,6 %	Žr. I priedą.
Kitos bendrovės, bendradarbiavusios antidempingo, bet ne antisubsidijų tyrime, išvardytos II priede	23,6 %	Žr. II priedą.
Visos kitos bendrovės	28,5 %	C999“

2) Įterpiama nauja 1 straipsnio 6 dalis:

„6. Jei Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2021/2170 1 straipsniu nustatyti galutiniai kompensaciniai muitai būtų pakeisti arba panaikinti, šio straipsnio 2 dalyje arba I ir II prieduose nurodyti muitai nuo šio reglamento įsigaliojimo turi būti padidinti tokia pačia dalimi, kuri atitiktų bendrovei nustatytą atitinkamą faktinį dempingo skirtumą arba žalos skirtumą.“

3) Įterpiama nauja 1 straipsnio 7 dalis:

„7. Tais atvejais, kai iš tam tikriems eksportuojantiems gamintojams nustatyto antidempingo muito atimamas kompensacinis muitas, pagal Reglamento (ES) 2016/1037 21 straipsnį pateikus muito grąžinimo prašymą taip pat pradedamas tam eksportuojančiam gamintojui nustatyto dempingo skirtumo, nustatyto muito grąžinimo tiriamuoju laikotarpiu, vertinimas.“

4) Priedas pakeičiamas I ir II priedais.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2021 m. gruodžio 17 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN

I PRIEDAS

Kitos bendrovės, bendradarbiavusios antisubsidijų ir antidempingo tyrimuose

Šalis	Pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
Kinijos Liaudies Respublika	Zhangjiagang Fineness Aluminum Foil Co., Ltd.	C689
Kinijos Liaudies Respublika	Kunshan Aluminium Co., Ltd.	C690
Kinijos Liaudies Respublika	Luoyang Wanji Aluminium Processing Co., Ltd.	C692
Kinijos Liaudies Respublika	Shanghai Sunho Aluminum Foil Co., Ltd.	C693
Kinijos Liaudies Respublika	Binzhou Hongbo Aluminium Foil Technology Co. Ltd.	C694

II PRIEDAS

Kitos bendrovės, bendradarbiavusios antidempingo, bet ne antisubsidijų tyrime

Šalis	Pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
Kinijos Liaudies Respublika	Suntown Technology Group Corporation Limited	C691